
Dokument nr. 15:12

(2011–2012)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 1651 – 1800

21. juni – 24. august 2012

Innhold

Spørsmål	Side
1651. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. arv, besvart av kommunal- og regionalministeren	13
1652. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. amnesti til eldre biler med kufanger, besvart av samferdselsministeren	14
1653. Fra stortingsrepresentant Håkon Haugli, vedr. ny jernbanetunnel under Oslo, besvart av samferdselsministeren	14
1654. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. brudd på menneskerettighetene i de palestinske selvstyreområdene, besvart av utenriksministeren	15
1655. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. NOKUS-reglene overfor norske skattytere, besvart av finansministeren	16
1656. Fra stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen, vedr. SCAT-I innflygningssystem, besvart av samferdselsministeren	17
1657. Fra stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen, vedr. overført ansvar av ca. 17 000 km riksvei til fylkeskommunene, besvart av samferdselsministeren	18
1658. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. oversikt over godkjent etablering av private grunnskoler og videregående skoler, besvart av kunnskapsministeren	18
1659. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. kontinueringseksamen om sommeren, besvart av kunnskapsministeren	19
1660. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. Fossumkollektivet, besvart av kunnskapsministeren	20
1661. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. etablering av en Kirsten Flagstad-pris, besvart av kulturministeren	21
1662. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. lensmann i Lødingen kommune, besvart av justis- og beredskapsministeren .	21
1663. Fra stortingsrepresentant Håkon Haugli, vedr. salg av narkotika og vold rundt nedre del av Akerselva i Oslo, besvart av justis- og beredskapsministeren	22
1664. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. merverdiavgift ved import av hest til Norge, besvart av finansministeren	23
1665. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. toll på import av hest, besvart av finansministeren	24
1666. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. kontroll med innførsel av varer, besvart av finansministeren	24
1667. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. nasjonale laksefjorder, besvart av fiskeri- og kystministeren	25

	Side
1668. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. samordnet areal- og transportplanlegging og klimaregnskap (tilrettelegging for mindre transportbehov, økt kollektivandel og redusert biltrafikk), besvart av miljøvernministeren	26
1669. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. syketransportforskriften, dekking av utgifter ved overnatting, besvart av helse- og omsorgsministeren	27
1670. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. arbeidsavklaringspenger fra Nav, besvart av arbeidsministeren	28
1671. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. CO ₂ -avgiften, besvart av finansministeren	29
1672. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. tilsyn med friskoler, besvart av kunnskapsministeren	30
1673. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. Rohkunborri nasjonalpark i Bardu, besvart av miljøvernministeren	30
1674. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. øke fergefrekvens fremover på strekningen E39 Molde-Vestnes, besvart av samferdselsministeren	31
1675. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. forskjellige typer førerkort for forskjellige typer kjøretøy, besvart av samferdselsministeren	31
1676. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. lovlig makshastighet på motorvei, besvart av samferdselsministeren	32
1677. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. tollvernet på våre landbruksprodukter, besvart av landbruks- og matministeren	32
1678. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. tiltak for å gi norske bønder gode rammebetingelser, besvart av landbruks- og matministeren	33
1679. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. prosjektorganisering i samferdselssektoren, besvart av samferdselsministeren	34
1680. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. organisering av infrastrukturprosjekter, besvart av samferdselsministeren	34
1681. Fra stortingsrepresentant Lars Myraune, vedr. forsøksordningen med boligtilskudd, besvart av kommunal- og regionalministeren .	35
1682. Fra stortingsrepresentant Lars Myraune, vedr. Friprogsenteret, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	36
1683. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. skatteavtalene som er inngått mellom Norge og en rekke land, besvart av finansministeren	36
1684. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. CO ₂ -avgiften, besvart av finansministeren	38
1685. Fra stortingsrepresentant Anders B. Werp, vedr. østtysk spionasje, besvart av forsvarsministeren	38
1686. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. lærlingskontrakter for elever med særskilte behov, besvart av kunnskapsministeren .	39
1687. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. utleiepriser, besvart av kommunal- og regionalministeren	40
1688. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. utlendingene som ble sluppet løs fra Trandum i forbindelse med politiets streik tidligere i vår, besvart av justis- og beredskapsministeren	41

	Side
1689. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. beskatning av inntekt på salg av jord, besvart av finansministeren	41
1690. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. direkte og indirekte energiforbruk pr. persomkm. og tonnkm. for de ulike transportformene, besvart av samferdselsministeren	43
1691. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. kommunal medfinansiering av samhandlingsreformen, besvart av kommunal- og regionalministeren	43
1692. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. alkoholforbruk, besvart av helse- og omsorgsministeren	44
1693. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. nye sviller til jernbanelinjene i Oslotunnelen, besvart av samferdselsministeren	45
1694. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. Statskogs kjøp av Borregaard Skoger, besvart av landbruks- og matministeren ...	46
1695. Fra stortingsrepresentant Eva Kristin Hansen, vedr. kronisk tretthetssyndrom, besvart av helse- og omsorgsministeren	47
1696. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. kostnader knyttet til person- og godstransport, besvart av samferdselsministeren	50
1697. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. lisensjakt i særlige tilfeller, besvart av miljøvernministeren	50
1698. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. utlånsramme fra Husbanken, besvart av kommunal- og regionalministeren	51
1699. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. Norsk Diabetikersenter, besvart av helse- og omsorgsministeren	52
1700. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. forenkle rapporteringsrutinene for beskatning av utenlandske artister som opptrer i Norge, besvart av finansministeren	53
1701. Fra stortingsrepresentant Anders B. Werp, vedr. norske informanter/agenter for Øst-Tyskland, besvart av justis- og beredskapsministeren	54
1702. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. enkeltmenneskets rettssikkerhet rundt tvangsinnleggelse, besvart av helse- og omsorgsministeren	55
1703. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. flytoget, besvart av samferdselsministeren	56
1704. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. Fatahs sommerleir, besvart av utenriksministeren	57
1705. Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. palestinsk fotballspiller, besvart av utenriksministeren	58
1706. Fra stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen, vedr. hatkriminalitet, besvart av justis- og beredskapsministeren	59
1707. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. vognkort, besvart av samferdselsministeren	60
1708. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. betalingsterminaler på trafikkstasjonene, besvart av samferdselsministeren	60
1709. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. fastlandsforbindelse mellom Østfold og Vestfold, besvart av samferdselsministeren	61
1710. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. oppgjør etter bruk av innleide betalingsterminaler, besvart av finansministeren	62

	Side
1711. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. kameraer på de ubemannede grenseovergangene, besvart av finansministeren	63
1712. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. Romfolket, besvart av arbeidsministeren	64
1713. Fra stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn, vedr. kvalitet i kommunale omsorgstjenester, besvart av helse- og omsorgsministeren	64
1714. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. lovpålagte behandlingsfristen innenfor barne- og ungdomspsykiatrien, besvart av helse- og omsorgsministeren	65
1715. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. statsgaranti og støtte til Arctic Race of Norway, besvart av kulturministeren	66
1716. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. arbeidskraft mellom vestlandet og Nord-Norge, besvart av samferdselsministeren	67
1717. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. rett til særfradrag for muskel- og leddsmertepasienter, besvart av helse- og omsorgsministeren	68
1718. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. CPAP- behandling, besvart av helse- og omsorgsministeren	69
1719. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. beskatning ved salg av jord, besvart av landbruks- og matministeren	70
1720. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. utvendig brannsikring av kirkebygg, besvart av miljøvernministeren	71
1721. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. sneglegift, besvart av landbruks- og matministeren	72
1722. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. rovdyr, besvart av miljøvernministeren	72
1723. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. avstanden mellom kunder og Posten, besvart av samferdselsministeren	73
1724. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. flygeledere, besvart av samferdselsministeren	74
1725. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. containerhybeler, besvart av kommunal- og regionalministeren ...	75
1726. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. kongsvingerbanen, besvart av samferdselsministeren	76
1727. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. NSBs fjerning av rabattordningen med bedrifter, kommuner og fylkeskommuner, besvart av samferdselsministeren	76
1728. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. reklamering for tobakk, besvart av helse- og omsorgsministeren	77
1729. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. egenandeler til dekning av materiell, besvart av helse- og omsorgsministeren	78
1730. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. Norges kjøp av nye NH 90, besvart av forsvarsministeren	79
1731. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. tvungen parkeringsavgift på private parkeringsplasser, besvart av samferdselsministeren	80
1732. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. Follobanen og Østre linje, besvart av samferdselsministeren	81

	Side
1733. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. lovbrudd hos Nav-kontorer, besvart av arbeidsministeren	81
1734. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. internfaktureringer hos Oljeskattekontoret, besvart av finansministeren	82
1735. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. omsorgen fra sin mor når fødsel skjer mens mor er i varetekt, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	83
1736. Fra stortingsrepresentant Bjørn Lødemel, vedr. kunstige reir for kongeørn i Elgå reinbeitedistrikt i Femundsmarka Nasjonalpark, besvart av miljøvernministeren	85
1737. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. studieplass, besvart av kunnskapsministeren	85
1738. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. eldre arbeidsledige, besvart av arbeidsministeren	86
1739. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. persontransport i de største byene, besvart av samferdselsministeren	88
1740. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. trygt og organisert arbeidsmiljø ved våre egne utenriksstasjoner, besvart av utenriksministeren	89
1741. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. å bedre trafikksikkerheten på E-16 mellom Bergen og Voss, besvart av samferdselsministeren	90
1742. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. nødnett, besvart av justis- og beredskapsministeren	91
1743. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. E16 Nestunnelen, besvart av samferdselsministeren	92
1744. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. utbyggelse av fritidseiendom, besvart av finansministeren	93
1745. Fra stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen, vedr. sikkerheten på norske asylmottak, besvart av justis- og beredskapsministeren	94
1746. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. flommen i Troms, besvart av kommunal- og regionalministeren	95
1747. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. flomskader, besvart av landbruks- og matministeren	96
1748. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. selskapet Airlift, besvart av justis- og beredskapsministeren	97
1749. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. strakstiltak mot terror, besvart av justis- og beredskapsministeren	98
1750. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. tiltak mot doping, besvart av helse- og omsorgsministeren	98
1751. Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. energieffektivisering i bygg, besvart av miljøvernministeren	99
1752. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. informasjonsplattform i politiets vanlige patruljebiler, besvart av justis- og beredskapsministeren	100
1753. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. salg av lettere diesel som MK-1 i Norge, besvart av miljøvernministeren	100
1754. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. overlevelse ved alvorlige sykdommer, besvart av helse- og omsorgsministeren	101

	Side
1755. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. eldre arbeidsledige, besvart av arbeidsministeren	102
1756. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. flere ingeniørstudieplasser, besvart av kunnskapsministeren	103
1757. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. tillatt totalvekt inkl. last for bil og tilhenger, besvart av samferdselsministeren	104
1758. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. kostnader ved avskilting, makulering og produksjon av nye skilt/kjennemerker, besvart av samferdselsministeren	104
1759. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. brannsikkerhet, besvart av justis- og beredskapsministeren	105
1760. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. innsigelsesretten i plan- og reguleringssaker, besvart av miljøvernministeren	106
1761. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. psykisk helse, besvart av helse- og omsorgsministeren	107
1762. Fra stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen, vedr. kongekrabbefiske, besvart av fiskeri- og kystministeren	108
1763. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. kollektivtrafikken, besvart av samferdselsministeren	109
1764. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. parkeringsavgift på private parkeringsplasser, besvart av samferdselsministeren	109
1765. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. tilstandsrapport ved salg av bolig, besvart av justis- og beredskapsministeren	110
1766. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. språkutfordringer for ansatte i offentlig sektor, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	110
1767. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. støtteberettiget antall dyr, besvart av landbruks- og matministeren	111
1768. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. støtte til å hente fotballag fra utviklingsland til Norway Cup, besvart av utviklingsministeren	112
1769. Fra stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide, vedr. bedre måling av livskvalitet, besvart av finansministeren	113
1770. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. skatteloven § 5-50, besvart av finansministeren	114
1771. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. saken om Flålensmannen, besvart av justis- og beredskapsministeren	115
1772. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. trasévalget for strekningen Bjørnum - Skaret på E16, besvart av samferdselsministeren	115
1773. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. plast- og emballasjeavgift for bønder som produserer eplemost, besvart av finansministeren	116
1774. Fra stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke, vedr. regulering av genetiske selvtester, besvart av helse- og omsorgsministeren	117
1775. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. uttaksmerverdiavgift, besvart av finansministeren	118

	Side
1776. Fra stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen, vedr. stengte lakseelver, besvart av miljøvernministeren	119
1777. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. prøveprosjekt hvor Tollvesenet får 30 utrykningsbiler med blålys, besvart av finansministeren	120
1778. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. etiske retningslinjer for oljefondet, besvart av finansministeren	121
1779. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. padleforbud i elva Valldøla for å hindre smitte av lakseparasitten Gyrodactylus salaris, besvart av fiskeri- og kystministeren	122
1780. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. jordbruksareal, besvart av olje- og energiministeren	122
1781. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. aerodynamiske innretninger, besvart av samferdselsministeren	123
1782. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. Store Norske, besvart av nærings- og handelsministeren	124
1783. Fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark, vedr. sluttseddelregelverket og landing av fangst ved små mottak, besvart av fiskeri- og kystministeren	124
1784. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. krav om at RLE-faget igjen blir obligatorisk i grunnskolelærerutdanningen, besvart av kunnskapsministeren	125
1785. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. rusbehandling ved Tyrilistiftelsen og Fossumkollektivet i Hedmark, besvart av kunnskapsministeren	126
1786. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. etablering av landingsplass for ambulanshelikopter i tilknytning til Nordlandssykehuset Vesterålen, besvart av helse- og omsorgsministeren	127
1787. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. omkjøringsvei om Åkrehamn, besvart av miljøvernministeren	127
1788. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. ferjesamband E39, besvart av samferdselsministeren	128
1789. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. om fødetilbud ved Lofoten sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	128
1790. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. Horten kommunes planer om forsvarets aktivitet, besvart av forsvarsministeren	129
1791. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. kostnadsutviklingen til nødnett, besvart av justis- og beredskapsministeren	129
1792. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. vedtekter for drosjesentralene og reglementer for drosjeeiere, besvart av samferdselsministeren	133
1793. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. skatt på olje, besvart av finansministeren	133
1794. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. endringer i regelverket for AFP i privat sektor, besvart av arbeidsministeren	134
1795. Fra stortingsrepresentant Karin S. Woldseth, vedr. Ban Ki-Moon, besvart av utenriksministeren	135
1796. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. omkjøringsveg rundt Åkrehamn sentrum, besvart av miljøvernministeren	136

	Side
1797. Fra stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug, vedr. opplæringslova, besvart av kunnskapsministeren	137
1798. Fra stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug, vedr. studentboliger, besvart av kommunal- og regionalministeren	138
1799. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. utdyping av innseilingen til Halden, besvart av kommunal- og regionalministeren	139
1800. Fra stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide, vedr. økonomisk støtte til Myanmar/Burma i 2012, besvart av utenriksministeren ..	140

*Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (1651 - 1800) for sesjonen 2011-2012.*

Partibetegnelse:

*A Det norske Arbeiderparti
FrP Fremskrittspartiet
H Høyre
KrF Kristelig Folkeparti*

*Sp Senterpartiet
SV Sosialistisk Venstreparti
V Venstre*

Andersen, Karin (SV)	1651, 1740, 1785
Aspaker, Elisabeth (H)	1658, 1659, 1672, 1673, 1714, 1737
Bakke-Jensen, Frank (H)	1656, 1657, 1706, 1762, 1776
Bredvold, Per Roar (FrP)	1675, 1676, 1708, 1707
Christoffersen, Lise (A)	1705
Dåvøy, Laila (KrF)	1729, 1717, 1718, 1728, 1750
Eide, Rigmor Andersen (KrF)	1769
Ellingsen, Jan Arild (FrP)	1662, 1722, 1723, 1730, 1748, 1789, 1790
Eriksson, Robert (FrP)	1698, 1794
Flåtten, Svein (H)	1782
Giltun, Vigdis (FrP)	1670, 1738, 1755, 1799
Gitmark, Peter Skovholt (H)	1783
Grande, Trine Skei (V)	1667, 1668, 1700
Gundersen, Gunnar (H)	1655, 1661, 1694, 1697, 1734, 1793
Gåsvatn, Jon Jæger (FrP)	1713
Hagesæter, Gjermund (FrP)	1691, 1692, 1725, 1759, 1760, 1765, 1766
Halleraker, Øyvind (H)	1679, 1680, 1781
Hanekamhaug, Mette (FrP)	1797, 1798
Hansen, Eva Kristin (A)	1695
Haugli, Håkon (A)	1653, 1663
Hjemdal, Line Henriette (KrF)	1732
Hoksrud, Bård (FrP)	1652, 1686, 1693, 1721, 1724, 1742, 1743,
Høglund, Morten (FrP)	1654
Høybråten, Dagfinn (KrF)	1754, 1761, 1768, 1773
Håbrekke, Øyvind (KrF)	1774
Johansen, Morten Ørsal (FrP)	1745
Kambe, Arve (H)	1710, 1796
Korsberg, Øyvind (FrP)	1715, 1716, 1779, 1780
Leirstein, Ulf (FrP)	1711
Lødemel, Bjørn (H)	1736
Myraune, Lars (H)	1681, 1682
Nesvik, Harald T. (FrP)	1674
Ropstad, Kjell Ingolf (KrF)	1733, 1749
Rytman, Jørund (FrP)	1664, 1665, 1702, 1703, 1744, 1771, 1775
Sandberg, Per (FrP)	1688
Sanner, Jan Tore (H)	1660
Schou, Ingjerd (H)	1709, 1735
Skumsvoll, Henning (FrP)	1751
Solvik-Olsen, Ketil (FrP)	1687, 1671, 1763, 1764, 1777, 1778
Sortevik, Arne (FrP)	1690, 1696, 1739, 1741, 1752, 1753, 1788
Svendsen, Kenneth (FrP)	1731
Søreide, Ine M. Eriksen (H)	1800

Tenden, Borghild (V)	1669, 1699, 1726, 1727, 1772
Thorsen, Bente (FrP)	1689, 1719, 1720, 1756, 1784, 1787
Trældal, Torgeir (FrP)	1677, 1678, 1746, 1747, 1767, 1786
Tybring-Gjedde, Christian (FrP)	1666, 1683, 1684, 1712, 1704, 1770
Werp, Anders B. (H)	1685, 1701
Woldseth, Karin S. (FrP)	1795

Dokument nr. 15:12

(2011-2012)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1651

Innlevert 21. juni 2012 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 26. juni 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«I hvilken grad er det meningen at barn skal forsørge seg selv og familien, altså bruke opp sin sparekapital, for eksempel arv, på bolig og livsopphold for seg og sin familie, dersom overformyndieret disponerer pengene til et barn og overformyndieret hindrer familien å bruke pengene, kan da Husbanken likevel regne pengene som disponible når de vurderer om en familie skal få bostøtte, og vil statsråden ta initiativ til å endre regelverket dersom familier rammes slik?»

BEGRUNNELSE:

En mor forteller at hennes barn arvet sin far for 4 år siden. Pengene barna arvet står hos overformyndieret. Husbankens melder så om kutt i bostøtten til mor med henvisning til penger barna har arvet, men som verken mor eller barn disponerer da disse er i overformyndierets varetekt. Overformyndieret avviser at mor kan benytte arven til å dekke løpende utgifter. Dette medfører en situasjon der en familie i en vanskelig situasjon nektes bostøtte med henvisning til penger de rent faktisk ikke disponerer.

Dette fører familien inn i en fortvilet situasjon der de ikke får den bostøtten de normalt skulle hatt, og ikke har noen mulighet til å kompensere for bortfallet av bostøtte fordi arvepengene det vises til selvsagt ikke er tilgjengelige for bruk.

Det er også et vesentlig spørsmål hvorvidt barns inntekt og formue skal regnes som del av foreldrenes økonomi når bostøtte skal utmåles. Normalt er det ikke meningen at barn skal forsørge sine foreldre, det er derfor viktig med en klar praksis knyttet til ordningen med bostøtte.

Svar:

I utgangspunktet er bostøtten en strengt behovsprøvet ordning. Inntekt og formue til alle medlemmene i husstanden inngår i beregningen av støtten.

Ved omleggingen av bostøtten i 2009 ble reglene endret ved å innføre et fribeløp for hjemmeboende barns inntekter, jf. St. prp. nr. 11 (2008-2009) Ei styrkt bustøtte. For tiden er fribeløpet 30 000 kroner per barn per år. Begrunnelsen var at det kunne virke urimelig at barn i økonomisk vanskeligstilte familier ikke skulle kunne ha inntekter uten at det fikk konsekvenser for beregningen av bostøtte, og at en slik praksis ville kunne bidra til stigmatisering av barna. På den annen side er det rimelig at hjemmeboende barn som har høye inntekter bidrar til å dekke husstandens boutgifter. Barns inntekter over 30 000 kroner inngår derfor i beregning av bostøtte.

Hjemmeboende barns formue inngår tilsvarende i husstandens samlede formue ved beregning av bostøtte. 16 prosent av husstandens netto formue utover gitte fribeløp tillegges husstandens inntekt. Fribelet for leietakere er 250 000 kroner, mens fribelet for boligeiere er liknet verdi av egen bolig opp til 500 000 kroner.

Den nylig vedtatte lov om bostøtte var i 2011 på høring sammen med noen forslag til endringer i forskriften. Det ble blant annet foreslått å innføre en ny regel i forskriften slik at formue i særlige tilfeller til barn som blir forvaltet av overformyndieret kan holdes utenfor beregningen av bostøtte, som for eksempel skadeerstatning. Høringsinstansene støttet en slik regel, men flere mente at regelen var for snever. De mente at også andre typer formue burde holdes uten-

for beregningen og at enkelte typer formue burde holdes utenfor for alle umyndige medlemmer i husstanden, og ikke bare for barn. Spørsmålet vurderes nå i

departementet for eventuelt å endre forskriften slik at enkelte typer formuer skal kunne holdes utenfor beregningen av bostøtte.

SPØRSMÅL NR. 1652

Innlevert 20. juni 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 29. juni 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«En bil fra 1984 har hatt ettermontert kufanger siden 1980-tallet, men blir i tråd med regelverket ikke godkjent i EU-kontrollen med mindre kufangeren fjernes fra bilen. Dette regelverket har blitt gitt tilbakevirkende kraft, til tross for at eldre biler med kufanger på grunn av bilenes alder etter hvert uansett forsvinner fra trafikken i Norge.

Hvorfor har ikke regjeringen gitt permanent amnesti til eldre biler med kufanger, og vil regjeringen eventuelt vurdere å endre regelverket når man nå ser konsekvensene?»

Svar:

Den 25. mai 2007 ble det ved gjennomføring av direktiv 2005/66/EF i norsk rett innført strengere krav til såkalte "kufangere", lysbøylere og annen form for frontale beskyttelsessystemer på person- og vare-

biler. Bakgrunnen var at disse systemene utgjør en sikkerhetsrisiko for fotgjengere og andre myke trafikanter.

Slikt utstyr som ikke var anmerket i kjøretøyets vognkort innen 25. mai 2007 måtte dokumenteres etter de nye og strengere kravene, eller eventuelt avmonteres. Det ble gitt lempeligere krav til dokumentasjon av slikt utstyr for biler eldre enn 10 år. Forslaget til forskriftsendring med implementering av direktivet var ute på høring to ganger i 2006.

Slik direktivet er gjennomført i norsk rett er det ikke anledning til å gi generelt "amnesti" til eldre biler med kufangere, utover den lempningen som tidligere ble gitt med hensyn til krav til dokumentasjon. Med henvisning til formålet med den aktuelle reguleringen, økt sikkerhet for myke trafikanter, er det heller ikke aktuelt å vurdere endringer i disse bestemmelsene.

SPØRSMÅL NR. 1653

Innlevert 20. juni 2012 av stortingsrepresentant Håkon Haugli

Besvart 29. juni 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«7. mars uttalte samferdselsministeren at Jernbaneverket har fått i oppgave å starte planarbeidet for en ny jernbanetunnel gjennom Oslo umiddelbart. Etter hva jeg forstår ser Jernbaneverket nå på fire alternativer, som alle starter på Oslo S og går vestover.

Hvordan vil statsråden følge opp etatens forslag om å starte planleggingen av ny jernbanetunnel under Oslo?»

BEGRUNNELSE:

Det er behov for nye tunnelløsninger gjennom Oslo for å sikre et velfungerende nett i hele Norges jernbanesystem, for å unngå at Oslo kveles av biltrafikk, og for å håndtere forventet befolkningsvekst.

I Planprogrammet for nytt dobbeltspor Oslo-Ski, fastsatt av Samferdselsdepartementet 13.9.2010, står det:

"Jernbaneverket bes vurdere hvilken betydning de langsiktige kapasitetsutfordringene for jernbanen i Oslo-området vil ha for Follobanens innføring på Oslo S, bl.a. i tilknytning til en eventuell framtidig tunnel-løsning i Oslo."

Jernbaneverket svarer i konsekvensutredningen for Follobanen av 28.4.2011:

"Foreliggende løsning for Follobanens innføring på Oslo S er basert på dagens Oslo S og Oslotunnel. Dersom en eventuell ny forbindelse gjennom Oslo forutsetter et annet utgangspunkt enn Oslo S (...), må dette vurderes særskilt i et eget prosjekt på et senere tidspunkt."

Slik jeg forstår dette, bes Jernbaneverket utrede en tunnelloøsning inn mot Oslo S fra øst, noe de avviser å gjøre. Av flere årsaker framstår det som mest rasjonelt å utrede tunnel under Oslo Øst samtidig som man utreder tunnel vestover. Alle jernbanelinjer må ikke gå innom dagens sporområde på Oslo S. Det er mulig å se for seg og ville være hensiktsmessig med en ny tverr- og dyptgående forbindelse lenger nord i byen.

Svar:

Samferdselsdepartementet ga i retningslinjene for transportetatenes og Avinor sitt arbeid med Nasjonal transportplan 2014-2023, i oppdrag å vurdere

de langsiktige kapasitetsutfordringene i Oslo-området generelt og for jernbane spesielt. Det ble blant annet bedt om en tidfesting av når det vil være behov for å starte opp nærmere planlegging av ny infrastruktur, med en konseptvalgutredning (KVU) som første skritt.

I arbeidet med transportetatenes og Avinor sitt planforslag for Nasjonal transportplan 2014-2023, ble det utarbeidet en rapport kalt "Utviklingen av jernbanen i Oslo-navet". I dette arbeidet ble det blant annet søkt etter alternative tunneltraseer, og i rapporten skisseres fire ulike løsninger. Tre av tunneltraseene som beskrives går innom Oslo S, mens det fjerde alternativet er en dyptunnel som ikke vil ha Oslo S som stasjon, men hvor det etableres en ny sentrumsstasjon.

I transportetatene og Avinor sitt planforslag som ble overlevert til Samferdselsdepartementet 29. februar d.å., ble det anbefalt å utarbeide en felles konseptvalgutredning for jernbane- og T-banetunnel. Det vil om kort tid bli gitt i oppdrag å starte opp det innledende arbeidet med en konseptvalgutredning.

Konseptvalgutredningen vil kunne trekke veksler på det ovenfor omtalte utredningsarbeidet. I den forbindelse må det vurderes grundig om tunnelalternativene som så langt er skissert, er godt nok dekkende for handlingsrommet.

SPØRSMÅL NR. 1654

Innlevert 20. juni 2012 av stortingsrepresentant Morten Høglund

Besvart 25. juni 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«I dagens utgave av avisen Dagen, skrives det om brudd på menneskerettighetene i de palestinske selvstyreområdene. Ytringsfriheten krenkes og opposisjonelle blir forfulgt.

Norge tar opp slike spørsmål med de ansvarlige myndigheter, men vil Norge sørge for å løfte dette inn som et tema i giverlandsgruppen og legge nødvendig press på de palestinske myndigheter slik at alle deres innbyggere kan oppleve trygghet for at de ikke vil bli straffet eller forfulgt for sine meningers skyld?»

BEGRUNNELSE:

De palestinske selvstyremyndigheter har selvsagt store utfordringer på mange plan og styrer i en region med ikke mange positive forbilder på menneskeret-

tighetsområdet. Dette fritar imidlertid ikke palestinerne for ansvar når det kommer til å etterleve grunnleggende menneskerettigheter. Israelsk okkupasjon kan ikke brukes som begrunnelse for den type forfølgelse som det rapporteres om i bl.a. avisen Dagen. Norge er tungt til stede på Vestbredden og yter støtte på mange måter, også økonomisk. I tillegg leder Norge giverlandsgruppen for de palestinske områder. Norge har derfor en god anledning til å presse myndighetene på å etterleve menneskerettighetene. Jeg forstår at Norge følger opp slike saker, men så fremt man ikke ser varig endring eller bedring må det vurderes å bruke sterkere virkemidler. Målet om en palestinsk statsdannelse, blir mer krevende å få aksept for, hvis det stadig rapporteres om at de palestinske selvstyremyndigheter ikke følger opp de forpliktelser vi forventer at alle land bør følge.

Svar:

Kritikk av menneskerettighetssituasjonen i Det palestinske området er berettiget. På ytringsfrihetsområdet er situasjonen bekymringsfull.

Brudd på menneskerettigheter er et alvorlig og viktig tema og menneskerettighetssituasjonen tas jevnlig opp i vår dialog med Den palestinske selvstyremyndigheten. Dette vil fortsatt være sentralt i vårt engasjement for palestinsk statsbygging. Det siste halvåret har vi ved flere anledninger tatt opp spørsmål bl.a. knyttet til ytringsfrihet og arrestasjonen av journalister med palestinske myndigheter – og vi har tatt opp spørsmål knyttet til dødsstraff i Gaza.

Vi tar også opp vår bekymring på dette området i ulike internasjonale fora, for eksempel i forbindelse med i møter i FNs menneskerettighetsråd i Genève.

Som leder av giverlandsgruppen (AHLIC) har Norge blant annet som mål å holde selve dagsorde-

nen under disse møtene til koordinering av bistanden og styrking av samarbeidet mellom palestinske og israelske myndigheter. Målsettingen har vært å konsentrere gruppens arbeid om temaer som gir best mulig effekt på den sosiale, økonomiske og humanitære situasjonen. Inkludering av ytterligere temaer har vist seg å komplisere gruppens arbeid.

Jeg deler ditt syn på at det faktum at Det palestinske området er okkupert, ikke er noen "unnskyldning" for interne brudd på menneskerettighetene. Når det er sagt, er en slutt på okkupasjonen en nødvendig betingelse for at menneskerettigheter i Det palestinske området skal kunne innfris fullt ut.

Jeg mener at engasjement og støtte til statsbyggingprosjektet, kombinert med klare krav til palestinske myndigheter, er den beste måten å bidra til å bedre situasjonen.

SPØRSMÅL NR. 1655

Innlevert 21. juni 2012 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 28. juni 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Norges praktisering av NOKUS-reglene overfor norske skattytere som foretar aktive investeringer i lavskattelend som Norge ikke har skatteavtale med, har vært framme i media i det siste i tilknytning til Scancem. Det er kommet fram at Norge praktiserer reglene på en annen måte enn alle andre land det er naturlig å sammenligne seg med. Dette framkommer bl.a. en global undersøkelse som Deloitte har utarbeidet.

Vil statsråden endre den norske praksisen i lys av den nye informasjonen som er framkommet?»

BEGRUNNELSE:

Det er selvfølgelig et overordnet mål å hindre skattekonkurransen mellom land, men det er også svært uheldig om Norge praktiserer gjeldende internasjonalt regelverk på en annen måte enn våre naboland. Det kan medføre at investeringer eller bedrifter flytter ut av Norge, noe som er en høyst reell problemstilling for Scancem. Norges strenge praksis kan også hindre at norske selskaper investerer i utviklingsland som sårt trenger kapital, kompetanse og impulser til vekst fra utenlandske investorer.

Statsråden har tidligere fått spørsmål om samme

problemstilling fra representanten Tybring-Gjedde. Deloitte's globale undersøkelse er blitt kjent etter at dette spørsmålet ble besvart, men allikevel siteres statssekretæren i Aftenposten den 12. juni at:

"Finansdepartementet går ikke med på at dette er særnorske regler og påpeker at mange vestlige land har skatteregler som har særbeskatning av lavt beskattede eierinntekter fra utlandet."

Med bakgrunn i Deloitte's undersøkelse besvares dette av advokat Wille i Aftenposten den 14. juni at det kun er Brasil, Indonesia og Ungarn som har tilsvarende regler som Norge.

Svar:

Jeg viser til omtalen av NOKUS-reglene i mitt svar til stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde av 23. februar i år. Som det fremgår i det svaret, bør industriland som Norge etter Regjeringens syn arbeide for at utviklingsland får beholde sitt skatfundament. Det vil være lite konsistent med en slik målsetting om norske myndigheter tilpasser det interne regelverket for å understøtte ordninger i utviklingsland som avskjærer dem fra å beskatte inntekter opptjent i det aktuelle landet. Vi bør ikke medvir-

ke til at landene blir utsatt fra et press fra investorer i industriland til å lage skatteincentiv-ordninger, hvor etter de bakenforliggende investorene sikrer seg retten til hele overskuddet gjennom fritak for beskatning i utviklingslandet.

Jeg viser også til den forankringen denne tilnærmingen har i Monterrey-konsensusen om finansiering av utvikling, og Doha-deklarasjonen i 2008, jf. nærmere omtale i det nevnte svaret.

Jeg fastholder derfor det prinsipielle utgangspunktet: at norske myndigheter ikke bør legge opp til

å oppmuntre utviklingsland til å bruke skattefritak som næringspolitisk virkemiddel.

Det er tidligere varslet at departementet tar sikte på å gjennomgå NOKUS-reglene på mer generelt grunnlag, jf. blant annet omtale i Meld. St. 11 (2010-2011) Evaluering av skattereformen 2006 punkt 9.8.5. Departementet er i gang med en slik gjennomgang. De forhold som framkommer av Deloittes undersøkelse vil bli vurdert i det videre arbeidet. Det er imidlertid for tidlig å si noe konkret om utfallet av dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 1656

Innlevert 21. juni 2012 av stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen

Besvart 27. juni 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Avinor skal etter planen installere utstyr for et nytt satellittbasert innflygingssystem (SCAT-I) ved flere lufthavner, også i Finnmark.

Vil bruk av SCAT-I innflygingssystem være et krav i de forestående anbudsprosessene i Finnmark?»

BEGRUNNELSE:

Brønnøysund lufthavn var verdens første flyplass som tok i bruk det GPS-basert innflygingssystemet SCAT-I. Nå er det flere som bruker dette, og Avinor skal installere dette på mange av flyplassene på kortbanenettet. SCAT-I er et innflygingssystem basert på satellittsystemet GPS.

Svar:

Som samferdselsminister er jeg opptatt av å sikre et godt og trygt flytilbud i hele landet. For å bedre sikkerheten og regulariteten på de lokale lufthavnene er det utviklet et eget system for satellittbasert innflyging med navnet SCAT-I. Systemet har fra 2007 blitt gradvis installert ved de lokale lufthavnene. Sam-

ferdselsdepartementet har tidligere stilt krav om SCAT-I eller SCAT-I eller tilsvarende system i forbindelse med utlysning av anbud på regionale flyruter.

Samferdselsdepartementet er nå kjent med at utstyret til fly som er nødvendig for å benytte SCAT-I ikke lenger er i produksjon. Systemet har heller ikke vært benyttet andre steder enn det norske kortbanenettet og har fra starten av hatt begrenset utbredelse. Det er i dag bare én flyoperatør som har det nødvendige utstyret for å ta i bruk SCAT-I. Samtidig er alternative systemer under utvikling, men det vil ta noe tid før disse kan være på plass, spesielt i Nord-Norge.

Hvilke krav som skal stilles i anbudsutlysningen vurderes ved hver anbudsrunde. Med tanke på SCAT-I systemets begrensede tilgjengelighet er det nødvendig med en inngående vurdering av konsekvensene ved å stille krav til et slikt system. Jeg har derfor igangsatt en nærmere utredning av sikkerhetsgevinsten ved SCAT-I på de aktuelle lufthavnene, samt bedt Luftfartstilsynet om en redegjørelse for status på innføring av satellittbaserte innflygingssystemer i Norge.

SPØRSMÅL NR. 1657**Innlevert 21. juni 2012 av stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen****Besvart 29. juni 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«I 2009 overførte regjeringen ansvaret for ca. 17 000 km riksvei til fylkeskommunene. Hele vedlikeholdsetterslepet var estimert til 10 mrd. kroner, og mange mente dette var for lavt. Nå har etatene anslått at det vil koste mellom 15 mrd. og 25 mrd. bare å rydde opp i vedlikeholdsforfallet knyttet til broer, ferjekaier og tunneler.

I lys av disse nye opplysningene, synes statsråden at estimatet fra 2009 var presist, og vil statsråden eventuelt utarbeide et nytt estimat for totalt etterslep?»

BEGRUNNELSE:

Etatsfremlegget til ny Nasjonal transportplan som ble lagt frem 29. februar 2012, inkluderte også en rapport om broer, kaier og tunneler. For eksempel vil etterslepet på broer, kaier og tunneler i Finnmark kunne være opp til 500 mill. kroner. På veinettet vil etterslepet naturlig nok være betydelig større, men det finnes ikke en klar oversikt over dette.

Svar:

Resultatene av kartleggingen av forfallet som grunnlag for transportetatens forslag til Nasjonal Transportplan 2014–2023, er presentert i Statens vegvesens rapporter nr. 75 og 76. Disse resultatene er ikke uten videre sammenlignbare med tidligere overslag for størrelsen på vedlikeholdsetterslepet fordi metodikken som er benyttet er vesentlig endret. Når forfallet skal fjernes, kan det i enkelte tilfeller være nødvendig og fornuftig samtidig å foreta mer omfattende oppgraderinger. Dette kan dreie seg om tiltak

for å oppfylle krav i forskrifter eller tiltak som det vil være rasjonelt og økonomisk fordelaktig å gjennomføre samtidig som man likevel skal fjerne forfall. Kostnadene til slike tiltak er, i den grad det har vært mulig å identifisere disse, inkludert i det samlede behovet som er lagt til grunn i Statens vegvesens rapporter nr. 75 og 76. Tidligere beregninger av vedlikeholdsetterslepet omfattet ikke kostnader til slike oppgraderinger.

Som ved tidligere analyser er det knyttet usikkerhet til kostnadsanslagene. Det er derfor angitt kostnadsspenn for fjerning av forfall på riksveger og knyttet til bruer, ferjekaier og tunneler på fylkesveger.

I en del fylkeskommuner er det allerede gjennomført en fullstendig kartlegging av forfallet på fylkesvegnettet etter bestilling fra vegeier, som er den enkelte fylkeskommune. Dette gjelder blant annet for fire fylker i Statens vegvesen Region øst; Østfold, Akershus, Hedmark og Oppland. Resultatene av disse analysene finnes i Statens vegvesens rapporter nr. 65 og 66. Fylkeskommunene i Buskerud, Rogaland, Hordaland og Sør-Trøndelag har gitt tilsvarende bestillinger til de respektive regionvegkontorene i Statens vegvesen. For å få en samlet oversikt over kostnadene for å fjerne forfallet på fylkesvegnettet har Vegdirektoratet i samråd med fylkeskommunene gitt regionvegkontorene i Statens vegvesen i oppdrag å gjennomføre en kartlegging av øvrige vegobjekter (vegoverbygning, drenering og vegutstyr) på hele fylkesvegnettet. Frist for dette arbeidet er satt til 1. november 2012. Retningslinjene som er gitt i oppdraget, er identiske med de som ble gitt for de samme vegobjektene på riksveger.

SPØRSMÅL NR. 1658**Innlevert 21. juni 2012 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker****Besvart 29. juni 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«I lys av den pågående debatten om etablering av private skoler, er det ønskelig med noen opplysninger knyttet til etablering av disse skolene.

Kan statsråden gi en oversikt over hvilke aktører

som har fått godkjent etablering av private grunnskoler og videregående skoler, når søknadene ble godkjent, når skolene ble etablert og eventuell senere elevtallsutvidelse?»

Svar:

I spørsmålet bes det om en oversikt over hvilke aktører som har fått godkjent etablering av private grunnskoler og videregående skoler, når søknadene ble godkjent, når skolene ble etablert og eventuell senere elevtallsutvidelser. Det er ikke presisert om oversikten kun skal gjelde godkjenninger under nåværende regjering eller totalt. Jeg legger derfor ved en samlet oversikt, hvor det tydelig fremgår når den enkelte godkjenning er gitt. Skoler godkjent under nåværende regjering er markert i grønt i oversikten. Det samme gjelder elevtallsutvidelser godkjent under denne regjeringen (ved skoler godkjent av tidligere regjeringer).

Vedlagt ligger oversikt over private skoler som er i drift fordelt på:

- Private grunnskoler godkjent etter opplæringsloven § 2-12 (uten statsstøtte)
- Private grunnskoler godkjent etter privatskoleloven § 2-1
- Private videregående skoler godkjent etter privatskoleloven § 2-1

I tillegg ligger vedlagt en liste over private skoler som var godkjent før regjeringsskiftet i 2005, men som ikke var i drift per 13. desember 2005 og dermed ble stoppet av den såkalte "frysloven", jf. Ot.prp. nr. 43 (2005-2006).

Vedlegg til svar:

Oversikt over private grunn- og videregående skoler som er i drift, jf. opplæringsloven § 2-12 (uten statsstøtte) og privatskoleloven § 2-1

Se lenke: <http://www.stortinget.no/dok15-201112-1658-vedlegg>

SPØRSMÅL NR. 1659

Innlevert 22. juni 2012 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker

Besvart 29. juni 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Hva er statsrådets forklaring på at søknaden fra Troms fylkeskommune, datert 18. juli 2011, om å kunne tilby kontinueringseksamen om sommeren, fortsatt er ubesvart til tross for at statsråden i Stortingets spørretime 21. mars 2012 gav uttrykk for at søknaden ville være ferdigbehandlet i april i år, og når kan svaret nå forventes å foreligge?»

BEGRUNNELSE:

I spørretimen 21. mars stilte undertegnede spørsmål om når søknaden fra Troms fylkeskommune vedrørende å kunne tilby kontinueringseksamen for elever som stryker før neste skole-/studieår tar til, vil være ferdigbehandlet og om statsråden vil tillate dette. For mange elever vil dette bety en ny sjans til å komme videre med utdanning. Konsekvensene av kontinueringseksamen i november-desember, vil være at elevene i beste fall forsinkes et halvt år og i verste fall ender det med et helt års forsinkelse i utdanningsløpet for utdanningstilbud som starter i august.

Søknaden fra Troms fylkeskommune er datert 18. juli 2011 og statsråden uttalte i Stortingets spørretime, sitat:

"Jeg har denne søknaden til behandling, og jeg regner med at den er ferdigbehandlet i april."

Jeg er nå kjent med at Troms fylkeskommune, medio juni, fortsatt ikke har mottatt svar fra statsråden.

Svar:

I Stortingets spørretime 21. mars i år svarte jeg på spørsmål fra Elisabeth Aspaker om søknaden fra Troms fylkeskommune. Jeg svarte da at jeg tok sikte på å få besvart søknaden i løpet av april, og viste til at det var behov for å utrede bl.a. hvilke økonomiske og administrative konsekvenser søknaden fra Troms innebar.

Disse utredningene har avdekket flere problemstillinger som må vurderes nøye.

Elevene får blant annet svært kort tid til å forberede seg til ny eksamen i fagene. Det er i tillegg et omfattende arbeid som må gjøres for å utarbeide ny sentralt gitt eksamen og for å få til en ny runde med sensur innen fristen for opptak til høyere utdanning.

Jeg ønsker derfor å diskutere dette forslaget og eventuelle andre forslag Troms fylkeskommune har for å øke gjennomføringen i videregående opplæring i Troms. Jeg vil invitere Troms fylkeskommune til et møte om dette over sommeren.

SPØRSMÅL NR. 1660**Innlevert 22. juni 2012 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner****Besvart 2. juli 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Mange unge rusmisbrukere har store hull i sin grunnleggende utdanning. Et skoletilbud er derfor en viktig del av behandlingstilbudet. Fossumkollektivet og Tyrili har i mange år gitt et fantastisk godt skoletilbud som en del av behandlingstilbudet til unge rusmisbrukere. Dette tilbudet er nå i fare på grunn av finansieringssystemet som forutsetter refusjon mellom ulike fylker.

Når vil statsråden gripe inn og sikre finansieringen av dette unike tilbudet?»

Svar:

Pasienter i rusbehandlingsinstitusjoner har de samme rettighetene til opplæring etter opplæringsloven som annen ungdom.

Det er fylkeskommunen der institusjonen er plassert som har ansvaret for at pasienter i rusbehandlingsinstitusjoner får oppfylt retten til grunnskoleopplæring, spesialpedagogisk hjelp og videregående opplæring etter opplæringsloven, jf. opplæringsloven § 13-3a. Institusjonsfylket har et helhetlig ansvar (faglig, juridisk og økonomisk) for å oppfylle pasientenes rettigheter etter opplæringsloven.

Videre betyr dette at opplæringen skal finansieres av institusjonsfylket. Institusjonsfylket kan kreve refusjon fra elevens hjemfylke etter satser fastsatt i forskrift til opplæringsloven. Institusjonsfylket kan bare kreve refusjon for opplæring til elever som har rett til opplæring etter opplæringsloven. Det er imidlertid ikke noe til hinder for at fylkeskommunene kan inngå frivillige avtaler om refusjon for elever som ikke har rett til opplæring etter opplæringsloven eller andre typer tiltak som ikke er hjemlet i opplæringsloven.

Institusjonsfylket kan selv avgjøre hvordan de vil organisere opplæringen – herunder om de vil organisere opplæringen i tilknytning til en rusbehandlingsinstitusjon eller en videregående skole.

Fylkeskommunens ansvar etter opplæringsloven omfatter ikke medisinsk behandling og tiltak/opplæring knyttet til den medisinske behandlingen.

De som er til behandling på rusinstitusjoner trenger ofte omfattende trening og opplæring. Dette er unge og voksne som kanskje over lang tid ikke har deltatt i vanlige aktiviteter i samfunnet og som har behov for trening og tiltak som går utover det som er institusjonsfylkets ansvar i forhold til å oppfylle rettigheter etter opplæringsloven.

Jeg har vært i kontakt med Helse- og omsorgsdepartementet i sakens anledning. Der opplyses det at finansieringen av behandlingstilbud til rusmiddelavhengige i spesialisthelsetjenesten er en del av basisbevilgningen Stortinget hvert år bevilger til de regionale helseforetakene over kap. 732 post 72-75. Det vil være opp til de regionale helseforetakene selv å avgjøre om slike tjenester skal ytes av tiltak i egen regi eller om disse skal kjøpes av private tilbydere. Dersom slike tjenester skal kjøpes av private tilbydere, vil det være en forutsetning at slike anskaffelser følger gjeldende regelverk for offentlig anskaffelse. I den anskaffelsesprosessen som Helse Sør-Øst RHS nå nylig har foretatt, er grunnlagsdokumentene avgrenset til tverrfaglig spesialisert behandling.

Kunnskapsdepartementet har hatt flere møter både med Tyrili, Fossumkollektivet, samt Hedmark og Østfold fylkeskommuner for å klargjøre ansvarsforholdet i denne saken. På det siste møtet departementet hadde med Hedmark fylkeskommune, Tyrili og Fossumkollektivet 21. juni, deltok også Helse- og omsorgsdepartementet. Jeg vil understreke at det er viktig med godt samarbeid og god kommunikasjon mellom fylkeskommunene og rusbehandlingsinstitusjonene for at ungdommen som bor på institusjonene skal få et egnet og forsvarlig opplæringstilbud. Jeg har ikke fått signaler om at det er tilsvarende problemer i andre fylkeskommuner. Jeg forventer at de involverte partene i denne saken finner gode løsninger innenfor rammene av hva som er elevens rettigheter og fylkeskommunenes plikter. Dersom det er behov for ytterligere klargjøring av ansvarsforholdet, vil jeg følge opp dette i forhold til Helse- og omsorgsdepartementet og Arbeidsdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1661**Innlevert 22. juni 2012 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 4. juli 2012 av kulturminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«Hamar ønsker fra neste år å få etablert en Kirsten Flagstad-pris i tilknytning til festivalen som arrangeres i hennes navn. Vi har ikke mange kunstnere med et verdensnavn og en internasjonal anerkjennelse som Kirsten Flagstad, men ønsket om å få etablert en pris i hennes navn er ifølge mediene avslått av departementet.

Hvilken politikk og strategi er fastlagt når det gjelder priser til personer som har utmerket seg helt spesielt, og har departementet andre ideer til hvordan Flagstad kan hedres?»

Svar:

Kirsten Flagstad-festivalen søkte i brev av 26. april 2012 om kr 2 977 000 til finansiering av pris-penger til en engangsmarkering til Kirsten Flagstads minne, samt administrasjonsutgifter. Festivalen har også i tidligere korrespondanse og møter orientert departementet om opprettelsen av prisen, og at en internasjonal jury hadde utpekt Placido Domingo til å

motta ”The Kirsten Flagstad life achievement memorial price” torsdag 13. juni 2013.

At en jury velger å utpeke en prisvinner og formidler dette til prisvinneren før man har skaffet penger til en slik pris, kan ikke departementet bære ansvaret for. Kulturdepartementet fører generelt en restriktiv praksis når det gjelder bidrag til opprettelse og finansiering av nye priser. Departementet har ikke mulighet for å gå inn med finansiering av en engangspris med et beløpsomfang som omsøkt i dette tilfellet. I brev av 6. juni 2012 ble det følgelig gitt avslag på søknaden.

Kulturdepartementet ser helt klart berettigelsen av en god markering av 100-årsjubileet for Kirsten Flagstads debut som operasanger. Vi stiller oss positive til at det planlegges flere markeringer og arrangement i den anledning. Blant annet er vi kjent med at Nasjonalbiblioteket vil markere Kirsten Flagstad i 2013, og at dette også vil bli sett i sammenheng med markeringen av stemmerettsjubileet.

SPØRSMÅL NR. 1662**Innlevert 22. juni 2012 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 2. juli 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Fåremo****Spørsmål:**

«Sagaen om tilsetting av lensmann i Lødingen kommune ser ikke ut til å få en snarlig løsning. Selv om jeg har sendt takkebrev til statsråden for at hun grep inn ovenfor PM i området har ingen blitt ansatt.

Kan jeg derfor forvente at statsråden nå redegjør for når hun kan garantere at denne uakseptable utsettelsen er over og at en ansettelse kan gjennomføres slik det tidligere er lovet?»

BEGRUNNELSE:

Nå må nok være nok!

Svar:

Spørsmålet fra stortingsrepresentant Ellingsen er forelagt Politidirektoratet, som igjen har forelagt spørsmålet for politimesteren i Midtre Hålogaland.

Politidirektoratet opplyser at lensmannsstillingen i Lødingen ikke ble besatt i første kvartal 2012 på grunn av at man ikke fikk søkere som oppfylte kvalifikasjonskravene.

Videre opplyser Politidirektoratet at de har vært i dialog med politimesteren i Midtre-Hålogaland politidistrikt. Ny utlysning av stillingen som lensmann i Lødingen vil bli gjennomført. Politimesteren i Midtre Hålogaland har konstituert en medarbeider som fungerer i lensmannsstillingen.

SPØRSMÅL NR. 1663**Innlevert 22. juni 2012 av stortingsrepresentant Håkon Haugli****Besvart 2. juli 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Gjennom flere år har åpenlyst salg av narkotika og vold vært et stort problem for beboerne rundt nedre del av Akerselva i Oslo.

Hva gjør justisministeren for å øke tryggheten i området?»

BEGRUNNELSE:

Distriktene til Grønland og Sentrum politistasjoner i Oslo har en betydelig andel, opp mot halvparten, av landets grove volds- og narkotikakriminalitet. Området rundt nedre del av Akerselva har i flere år vært en arena for åpent salg av narkotika, og risikoen for overfallsran er vesentlig høyere her enn noe annet sted i landet.

En vesentlig del av kriminaliteten begås av utlendinger med tilfeldig eller ulovlig opphold i Norge. At enkelte misbruker retten til å søke asyl for å begå straffbare handlinger i Norge, undergraver tilliten til asylinstituttet og gjør at mange etterlyser raskere saksbehandling og nye hjemler for behandling av søknader fra kriminelle asylsøkere.

Det bor mange mennesker i denne delen av Oslo. Forholdene er uakseptable og gjør både barn og voksne utrygge. At situasjonen forblir uløst, gjør folk frustrerte og bidrar til at det settes spørsmålstejn ved politiets prioriteringer. Det er vanskelig å forstå at det ikke til enhver tid kan være synlig politi tilstede i den delen av landet og hovedstaden der kriminaliteten er størst.

Svar:

En effektiv innsats mot vold og narkotika er viktig for at Oslo fortsatt skal være en trygg by. Det er politimesteren i Oslo som har ansvaret for politiets operative innsats for å stoppe kriminalitet og øke befolkningens trygghet i områdene ved Akerselva. Jeg er i dag blitt informert av politimesteren om at politiet i Oslo allerede i dag arbeider godt i de områdene som representanten Haugli tar opp i sitt spørsmål, men at innsatsen vil bli ytterligere trappet opp. Det planlegges en forsterket innsats i sentrale områder.

Oslo politidistrikt har i flere år uniformert satsing i Oslo sentrum, spesielt i sommermånedene, også kjent under betegnelsen «Sommer-Oslo». Erfaringene er meget gode. Politiet opplyser at kriminaliteten

har gått ned i satsingsområdene og publikums tilfredshet har økt. Bruk av mobile politiposter året rundt har hatt en positiv effekt. Dette vil politiet fortsette med.

Politimesteren sa i dag at Sentrum politistasjon og Grønland politistasjon til sammen har ansatt 88 politibetjenter. Noen av disse stillingene fylles fra og med mandag 2. juli. Resten fylles utover sommeren. Disse 88 stillingene skal brukes i arbeidet rettet mot politidistriktenes satsning i sommer.

I disse 88 stillingene ligger de 37 stillingene Sentrum og Grønland ble tildelt over budsjettet for 2012. De fire siste stillingene er tildelt Manglerud. De øvrige ansettelsene er oppståtte ledigheter i form av tjenestemenn som har gått av med pensjon, sluttet ved politidistriktet eller fått andre stillinger andre steder i politidistriktet. Hoveddelen av stillingene skal altså knyttes til Grønland og Sentrum politistasjoner for å styrke arbeidet med de åpne rusmiljøene og det øvrige arbeidet i sentrumsområdene, særlig knyttet til vold, uorden og andre problemer i forbindelse med utelivet. Det skal også legges vekt på at politiet i disse områdene skal være særlig oppmerksom på faren for voldtekt.

Politiets satsing i sommer vil således bli betydelig forsterket, særlig på steder og til tider da det er mest behov for slik innsats. Ikke minst vil dette gjelde arbeidet mot de åpne rusmiljøene, bl.a. på Grünerløkka. Der vil det bli ytterligere satsing på økt synlighet og på forebyggende virksomhet for øvrig, herunder avdekking av selgere og kjøpere som benytter kveld og natt til ulovlig omsetning av narkotika.

I tillegg vil politiet fortsette innsatsen mot innførsels- og omsetningsmiljøer som tilfører selgerne narkotika i de åpne rusmiljøene. Jeg kan informere om at politiet ved utgangen av mai d.å. hadde foretatt 214 pågripelser som gjaldt befatning med narkotika i åpne rusmiljøer. Dette gjaldt 169 personer. Av disse var 32 personer pågrepet mer enn én gang. 96 personer er uttransportert.

Etter min oppfatning utfører politiet en betydelig innsats for å skape trygghet i de områdene som representanten Haugli omtaler. Jeg ser fram til at den forsterkede innsatsen som politiet skal iverksette i sommer, skal gi en positiv effekt for ytterligere å forebygge narkotikakriminalitet, vold, uorden og annen kriminalitet.

SPØRSMÅL NR. 1664**Innlevert 22. juni 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 2. juli 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Det ilegges merverdiavgift ved import av hest til Norge, mens hestesalg innad i Norge ikke er merverdiavgiftsbelagt.

Hva er provenyet av merverdiavgift ved import av hest, og hva er bakgrunnen for at slik import er merverdiavgiftsbelagt mens salg i Norge ikke er det?»

Svar:

1. Proveny av merverdiavgift ved import av hest

Til spørsmålet om provenyet har Finansdepartementet vært i kontakt med Toll- og avgiftsdirektoratet som har hentet tall fra fortollingssystemet TVINN for året 2011. Dataene er hentet ut på bakgrunn av deklarerings i TVINN i perioden 1. januar 2011- 31. desember 2011, der varenummer for levende hester er benyttet. Samtlige varenumre svarer toll på 5000 kroner per stykk.

Totalt fastsatt merverdiavgift var 28 684 950 kroner. Spørsmålet omfatter ikke toll, men for ordens skyld opplyses at samlet proveny for toll på hest i samme periode var 5 695 101 kroner. Det bemerkes også at tallene inkluderer etterberegninger og refusjoner, det vil si korrigeringer som kan stamme fra 2011 eller foregående år.

2. Hva er bakgrunnen for at import av hest til Norge er merverdiavgiftsbelagt, mens salg i Norge ikke er det?

Spørsmålet om hvorfor det påløper merverdiavgift ved innførsel av hest, mens innenlandsk salg ikke er merverdiavgiftsbelagt, må anses som et spørsmål om hvorfor det påløper merverdiavgift ved innførsel av varer, sammenlignet med om det er avgiftsplikt ved innenlandsk salg. Som hovedregel skal det beregnes merverdiavgift for alle varer som bringes til norsk merverdiavgiftsområde. Næringsdrivende registrert i Merverdiavgiftsregisteret kan trekke fra inngående merverdiavgift på omsetningsoppgaven. Merverdiavgiften blir dermed først endelig belastet etter videresalg av varen til en sluttbruker (som ikke har fradragsrett for inngående avgift).

Om salg i Norge viser jeg til redegjørelsen under punkt 4 nedenfor.

3. Hvordan merverdiavgiftsbelegges import av hest i forhold til andre dyr, som f.eks. hund og katt

Grunnlaget for beregning av merverdiavgift ved innførsel av varer er tollverdien tillagt toll og andre avgifter enn merverdiavgift som oppkreves ved innførselen. Tolloven §§ 7-10 til 7-16 angir ulike metoder for beregning av tollverdi og disse reglene tilsvare de internasjonale reglene om tollverdi i WTO-avtalen av 1994. Der det er et salg som er bakgrunnen for at varen eksporteres til Norge er det hovedregelen i tolloven § 7-10, jf., § 7-17 og 7-18, om transaksjonsverdi tillagt blant annet omkostninger ved å bringe varen til grensen, som utgjør tollverdien av varen til Norge.

Det påløper ikke toll ved innførsel av hund og katt til Norge. Ettersom merverdiavgift skal beregnes av både tollverdien og toll, blir det dermed en høyere merverdiavgiftsberegning ved innførsel av hest, sammenlignet med innførsel av hund og katt med tilsvarende tollverdi.

4. Informasjon om merverdiavgiftsreglene rundt hestesalg i Norge, og om noen salgsinstanser er merverdiavgiftspliktig

Det gjelder i utgangspunktet ingen særlige merverdiavgiftsregler for innenlands salg av hest i Norge. Alle næringsdrivende skal på visse vilkår registreres i Merverdiavgiftsregisteret og beregne og betale avgift av sin omsetning. Registrerings- og avgiftsplikt forutsetter at fire grunnvilkår er oppfylt:

- Det må foreligge omsetning av varer eller tjenester
- Omsetningen må gjelde avgiftspliktige ytelser
- Omsetningen må skje som ledd i næringsvirksomhet
- Avgiftspliktig omsetning/uttak må ha oversteget kr 50 000 i en periode på tolv måneder

Det skal i utgangspunktet beregnes merverdiavgift av omsetning av alle varer og tjenester med mindre det foreligger fritak eller unntak fra avgiftsplikten for den omsatte ytelsen. Omsetning av hest regnes som vare etter merverdiavgiftsloven § 1-3 første ledd bokstav b, og vil følgelig være merverdiavgiftspliktig gitt at de øvrige vilkår om næring mv. er oppfylt.

Virksomhet med avl, oppdrett mv. av hest (hestehold) vil være registreringspliktig dersom den næringsdrivende har samlet avgiftspliktig omsetning og uttak av varer og tjenester som overstiger kr 50 000 i

løpet av tolv måneder. Salg av hest fra ellers avgiftspliktig virksomhet, typisk avls-/oppdrettsvirksomhet, er også merverdiavgiftspliktig. Det samme vil gjelde salg av hest fra annen avgiftspliktig virksomhet. Eksempler på slik virksomhet kan være jord- og skogbruksvirksomhet og virksomhet med utleie av hester.

Salg av hester og andre driftsmidler fra en ellers unntatt virksomhet som ikke har gitt rett fradrag for inngående merverdiavgift, vil være unntatt fra av-

giftsplikt etter merverdiavgiftsloven § 3-19. Unntatte tjenesteområder som kan være aktuelle for hestebransjen er omsetning og utleie av fast eiendom, undervisningstjenester, omvisningstjenester og tjenester i form av rett til å utøve idrettsaktiviteter. For eksempel vil virksomhet med rideopplæring og virksomhet med ride- og opplevelsesturer med instruktør/leder, normalt falle utenfor loven. Salg av hest fra slik virksomhet vil være unntatt merverdiavgiftsplikt.

SPØRSMÅL NR. 1665

Innlevert 22. juni 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 2. juli 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«For hester som importeres fra utlandet betales toll på 5 000 kroner, en såkalt "kjøttavgift".

Hva mener finansministeren er rasjonale bak denne tollene, og mener finansministeren denne tollene fortsatt er eksistensberettiget?»

Svar:

Toll på hest er en del av importvernet for landbruksprodukter og sorteres under Landbruks- og matdepartementet. Jeg har forelagt saken for landbruks- og matministeren som har følgende innspill:

”Bakgrunnen for at det ilegges toll ved import av hest er behov for beskyttelse av norsk hesteoppdrett. Særlig er det viktig å ivareta de fire nasjonale hesterasene (døl/kaldblods/fjordhest/lyngshest).

Avl på hest er en viktig tilleggsvirksomhet på mange norske landbruksforetak, og det fødes ca. 3000 hester/ponnier i Norge hvert år. Importstatistikken viser at det importeres ca. 1500 levende hester/ponnier til landet årlig.

Oppdrettere i Norge har høyere kostnader enn i andre land til blant annet fôr i oppdrettsperioden. Tollene ved import bidrar til å utjevne konkurranseulempene norske oppdrettere har gjennom høyere kostnader. Tollen er også med på å opprettholde kvaliteten ved norsk hesteoppdrett noe som har betydning for bruksegenskapene til dyrene.

I denne forbindelse kan nevnes at Norge har en tollfri importkvote for 200 hester fra Island.”

SPØRSMÅL NR. 1666

Innlevert 22. juni 2012 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde

Besvart 2. juli 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Er det i dag i praksis noen forskjell på intensiteten når det gjelder kontroll med innførsel av varer på dagtid og natt ved de viktigste grensestasjonene til Sverige.

Dersom det er store forskjeller på kontrollintensi-

teten hvilke konsekvenser mener statsråden dette kan ha for ulovlig innførsel av varer?»

Svar:

Ved ordinær innførsel av varer til Norge, plikter fører av transportmiddelet som frakter varen å stoppe

og melde fra til Toll- og avgiftsetaten ved grensepasing. Dette gjelder for alle førere, uavhengig av type transportmiddel og fra hvilket land de kommer til landegrensen. Meldeplikten medfører at innpassering må skje over betjent tollstasjon, og i den aktuelle åpningstiden. Det er kun privatpersoner som ikke medbringer varer ut over toll- og avgiftsfri kvote, som kan passere ubetjente grenseoverganger eller bemannede grenseoverganger utenom åpningstiden.

På grensen mellom Norge og Sverige, er det kun tollstasjonene ved Svinesund og Ørje som har døgnåpen bemanning til ekspedisjon av ordinær innførsel av varer. For de øvrige grenseovergangene er Toll- og avgiftsetatens bemanning tilpasset trafikkvolum.

Når det gjelder variasjoner i kontrollintensitet rettet mot ulovlig innførsel av varer, så skal etatens kontrollvirksomhet til enhver tid være dimensjonert i henhold til risikobildet. Risikobildet vil kunne variere og påvirkes blant annet av hvor i landet man befinner seg på et gitt tidspunkt. Som følge av dette vil kontrollintensiteten kunne variere på et sted i løpet av

et døgn og være av ulik intensitet på ulike grensepasingsteder. Dersom risikobildet viser at en stor del av vareførselen, herunder forsøk på ulovlig vareførsel, skjer om natta, vil toll- og avgiftsmyndighetenes kontrollinnsats og kontrollintensitet tilpasse seg dette.

Jeg mener at etatens evne til stadig å tilpasse seg endringer i risikobildet sikrer en mest mulig målrettet kontroll ved grenseovergangene. Det er også viktig at etaten har effektive virkemidler som kan benyttes i kontrollen. Toll- og avgiftsetaten har nylig etablert elektronisk tilstedeværelse ved ubemannede grenseoverganger mot Sverige i Østfold, basert på bruk av kameraer til skiltgjenkjenning. Dette tiltaket bidrar til en målrettet grensek kontroll og øker etatens kontrollkapasitet ved at flere grenseoverganger kan følges samtidig. Jeg mener slik nytenkning er viktig for at etaten skal holde tritt med den stadige utviklingen hos profesjonelle smuglere som også i fremtiden vil utfordre etatens kontrollvirksomhet.

SPØRSMÅL NR. 1667

Innlevert 22. juni 2012 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 27. juni 2012 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Mener statsråden at det er riktig at Fiskeridirektoratet kan fatte vedtak på tvers av Stortingets føringer og vedtak omkring nasjonale laksefjorder, og som i tillegg er i strid med lokalpolitiske prioriteringer?»

BEGRUNNELSE:

Altafjorden ble i st.prp. nr. 79 (2001 - 2002) utpekt til nasjonal laksefjord for å verne villaksen. Alta kommune og Finnmark Fylke har fulgt opp dette gjennom sine vedtak i kommunestyre og fylkesting.

En av konsekvensene av vernet var at et av oppdrettsselskapene måtte flytte oppdrettsvirksomheten ut av Altafjorden.

Som en oppfølging av stortingsvedtaket om nasjonale laksefjorder, besluttet Alta kommune ved rulleringen av kommuneplanens arealdel at det ikke skulle legges til rette for økt oppdrettsaktivitet i Altafjorden. Kommuneplanens arealdel ble vedtatt 21.06.2011.

Oppdrettsselskapet NRS Finnmark AS søkte om

økt oppdrettsvolum på to lokaliteter i Altafjorden med samlet volumøkning på 3600 tonn MTB. Kommunens høringsuttalelse anbefalte at det ikke ble gitt tillatelse til økt volum. Fylkeskommunen er vedtaksmyndighet, og fylkesutvalget støttet kommunens standpunkt og avslo søknaden. NRS Finnmark AS anket avslaget inn for Fiskeridirektoratet som nå har innvilget søknad om økt oppdrettsvolum i Altafjorden. Direktoratets vedtak er endelig og kan ikke påklages. Stortinget innfører restriksjoner og begrensninger for Altafjorden, som gjennom arealplanprosessene i Alta kommune følges opp med føringen om at kommunen ikke ønsker økt oppdrettsvolum i fjorden. Deretter kommer staten ved Fiskeridirektoratet og pålegger kommunen økt oppdrettsvolum på tvers av både stortingsvedtak og kommunale og fylkeskommunale vedtak. Kommunens beslutning om ikke å legge til rette for økt oppdrettsvirksomhet i Altafjorden er en direkte oppfølging av stortingsvedtaket. Kommunen satte av nye arealer i kommuneplanens arealdel til oppdrett, med den gjensidige forståelsen med næringa at dette ble gjort for å sikre sunnere og mer miljøvennlige anlegg ved at en skulle kunne flyt-

te på oppdrettsfisken mellom lokalitetene, uten noen form for volumøkning.

En konsekvens av fiskeridirektoratets avgjørelse, vil kunne være en fordobling av volum oppdrettslaks i Altafjorden. Med den risiko som er forbundet med rømning, lakselus og forurensning av miljøet. Kommunen er sterkt bekymret for hvilke konsekvenser vedtaket kan få for Altafjorden.

Svar:

Vedtakene representanten sikter til er etter det jeg kan forstå Fiskeridirektoratets vedtak 2. og 23. april 2012, der direktoratet behandlet klager fra NRS Finnmark AS og innvilger en utvidelse av maksimalt tillatt biomasse (MTB) på lokalitetene Mortensnes (fra 2 700 til 3 600 tonn) og Lille Kufjord (fra 1 800 til 3 120 tonn).

Jeg vil først bemerke at angjeldende lokaliteter ligger i Altafjorden, men at de er lokalisert utenfor grensen til den nasjonale laksefjorden. Der gjelder naturligvis ikke beskyttelsesregimet som Stortinget har fastsatt for de nasjonale laksefjordene, og som er nedfelt i forskrift vedtatt av Fiskeri- og kystdepartementet. Vedtakene innebærer for øvrig ikke at selskapet totalt får ha stående større mengde fisk i sjøen enn tidligere, og vil sannsynligvis medføre at selskapet ved eventuell full utnyttelse av disse lokalitetene, samtidig må redusere mengde stående biomasse på andre lokaliteter. Vedtakene det her er snakk om kan derfor ikke sammenlignes med kapasitetsutvidelsen som aktørene i Troms og Finnmark ble gitt adgang til i 2011.

Saken er behandlet etter akvakulturloven, og har på vanlig måte også vært behandlet av sektormyndigheter iht. deres regelverk. Mattilsynet, Kystverket og Fylkesmannen har gitt nødvendige tillatelser for utvidelsene etter sine regelverk. Sistnevnte har gitt utslippstillatelser etter forurensningsloven og mener videre at biomasseøkningene vil være miljømessig forsvarlig, også tatt i betraktning naturmangfoldlo-

vens bestemmelser. Forholdet til Altafjorden som nasjonal laksefjord er nøye vurdert.

Jeg kan ikke se at direktoratets vedtak skulle være i strid med Stortingets føringer.

Når det gjelder spørsmålet om vedtaket er i strid med lokalpolitiske føringer, vil jeg først vise til at Alta kommune har planlagt de aktuelle områdene til akvakultur i gjeldende kommuneplan for Alta kommune. Denne planen er endelig vedtatt av kommunestyret i Alta og trådte i kraft så sent som juni 2011. Fiskeridirektoratet har forholdt seg til gjeldende og juridisk bindende kommuneplan, og fattet vedtak i tråd med denne. For øvrig vil jeg vise til følgende fra ett av de aktuelle vedtakene fra direktoratet:

”Kommunene står i utgangspunktet fritt til å bestemme innholdet i kommuneplanens arealdel. Tilsvarende står de fritt til å endre og oppheve en vedtatt arealplan. Selv om kompetansen til å vedta kommuneplanens arealdel med rettsvirkninger ligger hos kommunestyret, følger det av plan- og bygningsloven at den arealbruk som blir vedtatt, må ha vært på høring og vært utlagt til offentlig ettersyn. Dette skyldes at private og offentlige som berøres av vedtaket, skal ha hatt anledning til å komme med sine motforestillinger.

...
Når et areal i en vedtatt kommuneplan er avsatt til akvakultur etter plan og bygningsloven § 11-7. Nr. 6, med underformål akvakultur, og det ikke er knyttet bestemmelser til arealformålet etter plan- og bygningsloven § 11-11 nr. 3, ligger det ikke til kommunen å bestemme hvor mye biomasse som skal tillates på den enkelte lokalitet.

...
Avslutningsvis vil Fiskeridirektoratet bemerke at fastsettelse av biomasse og biomassetak på lokaliteter er en faglig vurdering og reguleres av gjeldende sektorlovgivning fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet, og det tilligger fiskerimyndighetene, herunder fylkeskommunen å avgjøre om tillatelse til økning av MTB skal gis.”

Jeg kan ikke se at dette bygger på feil forståelse av regelverket som gjelder for tildeling av lokaliteter til akvakultur.

SPØRSMÅL NR. 1668

Innlevert 22. juni 2012 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 2. juli 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Vil miljøvernministeren ta initiativ til at rikspolitiske retningslinjer for samordnet areal- og transportplanlegging og klimaregnskap (tilrettelegging

for mindre transportbehov, økt kollektivandel og redusert biltrafikk) også skal være en avgjørende premiss ved lokalisering av større statlige arbeidsplasser som f. eks. høyskoler og sykehus?»

BEGRUNNELSE:

Staten setter i dag viktige og strenge krav til kommuner og private utbyggere bl.a. gjennom rikspolitiske retningslinjer for samordnet areal- og transportplanlegging, og Plan- og bygningsloven om klimaregnskap, transportløsninger m.m. til planlegging av nye virksomheter, store boligområder og generelt i kommuneplanleggingen.

Det er flere eksempler på at departement, statlige foretak og institusjoner ikke tar klimautfordringene på alvor ved lokalisering av nye bygg. I sykehussektoren er det flere eksempler hvor det er stor avstand mellom sykehus og gode kollektivløsninger, som Ahus i Lørenskog og Sykehuset Østfold. Når det gjelder Lørenskog er det allment kjent at lokaliseringen og dårlig kollektivtilbud også er et problem for rekruttering av fagfolk. Både i Vestre-Viken HF og Sykehuset Innlandet HF, der fylkeskommunene har gått inn for nytt felles sykehus på Biri eller Moelv er det i gang prosesser der det synes å bli vurdert alternativer langt utenfor bysentre som vil kunne gi stor økning i persontransport både for ansatte, brukere og besøkende.

Svar:

Spørsmålet om lokalisering av statlige arbeidsplasser har vært på dagsordenen lenge. I st.meld. 23 (2001-2002) ble det understreket at regjeringen ville

rette fokus mot statlige lokaliseringsbeslutninger for å sikre at lokalisering av slik virksomhet bidrar til å utvikle byer og tettsteder i ønsket retning. I st.meld 26 (2006-2007) ble det igjen satt fokus på saken ved at regjeringen ville innskjerpe statlige organers plikt til å legge de rikspolitiske retningslinjene for samordnet areal- og transportplanlegging til grunn for utvikling av statlig eiendom og lokalisering av institusjoner og annen virksomhet i byer og regioner. Regjeringen uttrykte at den ville utarbeide tydeligere retningslinjer og rutiner for lokalisering av statlig virksomhet.

Arbeidet med slike retningslinjer er delt i flere faser. Den første fasen ble slutført i 2009 med publiseringen av "Statlig lokalisering og god by- og stedsutvikling. Gode eksempler" – et samarbeid mellom Miljøverndepartementet og Statsbygg. I det årlige embetsoppdraget til fylkesmannsembetene er det blant annet lagt vekt på at fylkesmennene skal bidra til at planlagt avhending av statlig eiendom og plasseringen av statlige nybygg er i samsvar med en bærekraftig by- og tettstedsutvikling.

Jeg vurderer nå om en retningslinje om statlig lokalisering kan inngå i en revidert versjon av rikspolitiske retningslinjer for samordnet areal og transport eller om den kan inngå i en veileder for samme bestemmelse.

SPØRSMÅL NR. 1669

Innlevert 22. juni 2012 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 29. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Vil statsråden endre syketransportforskriften som gjelder dekking av utgifter ved overnatting slik at pasienter kan få dekket sine reelle utgifter for å få utført nødvendig behandling, og kan Pasientreiser pålegge en pasient å reise til behandlingsstedet dagen før uten å samtidig dekke de reelle overnattingsutgiftene?»

BEGRUNNELSE:

Syketransportforskriften gjelder dekning av utgifter ved reise i forbindelse med at pasienter mottar helsetjenester. I § 5. står det at pasienten har rett til utgiftsdekning tilsvarende taksten for billigste trans-

port med rutegående transportmiddel, men at pasienten har rett til å få dekket annen transport enn med billigste rutegående transportmiddel når "kommunikasjonsmessige forhold gjør det nødvendig" (§5c). Enkelte bor langt unna behandlingssted og skal få dekket reiseutgifter også utover billigste rutegående transport og i enkelte tilfeller overnatting. For noen kan det være enklere og mer hensiktsmessig å reise dagen før behandling. Det kan også i flere tilfeller være et langt billigere alternativ for det offentlige. Undertegnede har blitt kontaktet vedrørende pasientreiser og utgiftsdekning. Dersom pasienten i dette tilfellet velger å reise inn til behandling samme dag vil det påløpe flere tusen i taxiutgifter i tillegg til flybillett. Pasientreiser (05515) i Hammerfest har nektet

pasienten denne reisen og i stedet pålagt pasienten å reise inn dagen før. I § 6 står det at overnattingsutgifter kan dekkes med inntil kr. 340 per døgn. Billigste overnatting er på pasienthotellet til 695 kr. per natt. Om pasienten må overnatte på hotell vil det påløpe 1000-1500 kr. i utgifter. Dette vil medføre økte utgifter for pasienten og i tillegg en langt mer tidskrevende behandlingsreise.

Svar:

Syketransportforskriften hjemler pasienters rett til å få dekket utgifter ved reise for å motta helsetjenester. Det fremgår av forskriftens § 6 første ledd bokstav b at pasient som har rett til å få dekket utgifter ved reise, også har rett til overnattingsgodtgjørelse dersom overnatting er nødvendig under reisen. Eksempler på at overnatting er nødvendig under reisen kan være at reisen er så lang at det ikke lar seg gjøre å reise frem og tilbake på samme dag, eller at man ikke rekker timeavtalen uten å reise dagen før. Utgifter ved overnatting dekkes med inntil kr 340,- per døgn, jf. § 6 tredje ledd. I de tilfeller en pasient gjennomgår en seriebehandling åpner regelverket for å dekke de reelle utgiftene til overnatting, jf. § 12. Dette gjelder der pasienten selv velger å overnatte ved behandlingsstedet i stedet for å reise hjem mellom hver behandling. Forutsetningen er at dekning av reelle utgifter samlet sett gir lavest utgifter til transport, kost og overnatting for regionalt helseforetak. Dette gjelder ikke ved enkeltstående behandlinger.

Syketransportforskriften § 6 innebærer en rett for pasienten til å få dekket utgifter til overnatting dersom det er nødvendig under reisen. Det er ikke hjem-

mel i regelverket til å pålegge pasienter å reise dagen før behandling fordi det ikke går rutegående transport tidlig om morgenen. Bakgrunnen for dette fremgår av syketransportforskriften § 5 annet ledd bokstav c om at pasienter har rett til å få dekket annen transport enn med billigste rutegående transport-middel når kommunikasjonsmessige forhold gjør det nødvendig. Det vil si at pasienten har rett til å få dekket utgifter til dyrere transport dersom det ikke går rutegående transport på det tidspunkt pasienten må reise til behandling.

Pasientreiser ANS har opplyst at de lokale pasientreisekontorene har fokus på å forvalte regelverket på en samfunnsøkonomisk måte. I noen tilfeller kan det være et billigere alternativ om pasienten reiser dagen før behandling, og dermed kan benytte seg av rutegående transport og få dekket utgifter til overnatting. Det lokale pasientreisekontoret kan i disse tilfellene spørre om pasienten er villig til å reise dagen før behandlingen og få overnattingsgodtgjørelse.

Pasientreiser ANS opplyser at de skal bidra til lik praktisering av regelverket nasjonalt. Pasientreiser ANS følger med de lokale pasientreisekontorene. Dersom det viser seg at et pasientreisekontor følger en praksis som selskapet mener ikke er i tråd med regelverket, tar selskapet kontakt med angjeldende pasientreisekontor. Jeg har fått opplyst fra Pasientreiser ANS at dette vil være naturlig også i denne saken.

Når det gjelder den konkrete enkeltsaken, må pasienten eventuelt klage til Fylkesmannen i Finnmark dersom pasienten mener at regelverket ikke er fulgt i pasientens sak.

SPØRSMÅL NR. 1670

Innlevert 22. juni 2012 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 29. juni 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«En mor meldte fra med vedlagt legeerklæring til sitt lokale Nav-kontor at hun hadde født sitt barn i oktober 2010. Fra juni 2010 hadde moren mottatt Arbeidsavklaringspenger, og i tillegg fikk hun nå barnetrygd og engangsstønad. Hun fikk ingen informasjon om barnetillegg, og mottok heller ikke det.

Er det riktig at en som ikke søker om barnetillegg på grunn av uvitenhet skal tape retten til etterbetaling, eller har Nav veiledningsplikt i slike tilfeller, og derav plikt til å etterbetale manglende utbetalinger?»

BEGRUNNELSE:

Denne kvinnen hadde i januar 2010 søkt rehabiliteringspenger, og hadde i juni 2010 fått innvilget AAP. Nav var vel kjent med at hun var gravid, og fikk skriftlig melding om når hun fødte. Fra barnets fødsel mottok moren AAP, barnetrygd og engangsstønad, noe som viser at hun var registrert som nybakt mor i Nav-systemet. Først 1 år etter at barnet var født fikk hun vite at hun også hadde krav på barnetillegg. Hun søkte da om å få etterbetalt fra barnets fødsel, men fikk avslag. Søkeren mener hun har et rett-

messig krav da Nav, som kjente til hennes situasjon, har forsømt sin opplysningsplikt. Hun mener derfor at barnetillegget skal bevilges fra datoen barnet er født. Nav vil ikke etterbetale beløpet for det første året barnet levde, og begrunner det med at søknaden er kommet for sent. Dette kan virke urimelig, da det ikke er noen tvil om at moren har rett på barnetillegg, og at systemet og de ulike stønadsordningene kan virke uoversiktlige og kompliserte for ikke-profesjonelle.

Svar:

Personer som fyller vilkårene for å få en ytelse etter folketrygdloven må sette fram krav om en bestemt ytelse og dokumentere at de fyller vilkårene for å få den. Barnetillegg til arbeidsavklaringspenger gis til mottakere som forsørger barn. Fra hvilket tidspunkt ytelsen skal utbetales er regulert i folketrygdloven § 22-13. Arbeidsavklaringspenger, herunder barnetillegg, kan som hovedregel tidligst gis fra det tidspunktet da kravet ble satt fram. Arbeids- og velferdsdirektoratet har imidlertid opplyst at de etter praksis gir barnetillegg fra fødselstidspunktet til personer som allerede mottar arbeidsavklaringspenger dersom kravet fremmes innen tre måneder etter fødselen. Ytelsen kan dessuten gis for opptil tre år før kravet

ble satt fram, dersom den som har rett til ytelsen ikke har satt fram krav tidligere fordi Arbeids- og velferdsforvaltningen har gitt misvisende opplysninger.

Forvaltningsorganer har en alminnelig plikt til å veilede publikum slik at de kan ivareta sine interesser i en bestemt sak på best mulig måte. Omfanget av veiledningen må tilpasses det enkelte forvaltningsorganes situasjon og kapasitet til å påta seg slik virksomhet (jf. forvaltningsloven § 11).

Arbeids- og velferdsdirektoratet har opplyst at alle som får innvilget en søknad om arbeidsavklaringspenger får et vedlegg til vedtaket der det går fram at mottakere av arbeidsavklaringspenger må gi Arbeids- og velferdsetaten opplysninger om forhold som har betydning for retten til og nivået på ytelsen. Det går fram av vedlegget at dette blant annet gjelder hvis en får ansvar for flere eller færre barn, mottar barnetillegg og barnet får inntekt eller har andre opplysninger som kan bety noe for retten til ytelsen. Denne informasjonen finnes også i brosjyren om rett til arbeidsavklaringspenger og på selve søknadsskjemaet. Jeg mener at Arbeids- og velferdsetaten på denne måten gir tilstrekkelig informasjon om at det kan gis barnetillegg til arbeidsavklaringspenger. Det er da normalt ikke grunn til at etaten skal etterbetale barnetillegg til personer som ikke har satt fram krav i tide.

SPØRSMÅL NR. 1671

Innlevert 26. juni 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 2. juli 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Det vises til svar på Dokument nr. 15:1309 (2011-2012). Regjeringen advarte mot fondsløsning til forskningsfinansiering pga. uforutsigbarhet i avkastning. Likevel valgte regjeringen en tilsvarende fondsløsning til klimatiltak.

Hvorfor gir fond forutsigbar avkastning til klima men ikke til forskning, og hvorfor innfører ikke regjeringen tilsvarende løsning for forskning dersom de mener det går an for klimatiltak?»

Svar:

Det finnes flere argumenter mot å opprette slike statlige fond som nevnt i spørsmålet. Fondet for Forskning og nyskaping ble avvirket i 2011. I arbeidet med klimameldingen ble det imidlertid fra flere hold tatt til orde for å opprette et nytt klimafond. Enkelte

forslag, som bygget på å tappe direkte av statens konstantstrøm fra petroleumsvirksomheten, ville svekke statsbudsjettet som styringsverktøy for regjeringen og Stortinget. Det ville også svekke handlingsregelen for finanspolitikken fordi staten etter forslagene ville øremerke oljepenger for anvendelse i fastlandsøkonomien uten at midlene gikk via Statens pensjonsfond utland. Det nye fondet etableres derfor med utgangspunkt i det eksisterende Enovas Grunnfond. På denne måten innrettes fondet slik at budsjetteringen er i tråd med Stortingets budsjettprinsipper, tilsvarende som for andre statlige fond på budsjettet.

For bevilgninger som er knyttet til avkastningen fra et fond, vil størrelsen på kapitalen i fondet og renten på innskuddene være avgjørende for bevilgningsnivået. Avkastningen på kapitalen i klima- og energifondet vil fra innskuddene er gjort og i ti år framover, være gitt og gi forutsigbarhet.

SPØRSMÅL NR. 1672**Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker****Besvart 2. juli 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Det vises til skriftlig spørsmål nr. 1559. Statsråden har i sitt brev til Stortinget inntatt en meget passiv holdning der det overlates til Utdanningsdirektoratet om det skal iverksettes tilsyn.

Ser ikke statsråden det som viktig, også av preventive hensyn, å iverksette tilsyn når Riksrevisjonen advarer mot kompliserte selskapskonstruksjoner i Akademi-gruppen som medfører fare for brudd på privatskoleloven?»

BEGRUNNELSE:

I sitt svar til Stortinget på spørsmål nr. 1559 skriver statsråden blant annet at, sitat: "Det er bl.a. utviklet en helhetlig strategi, plan og metode for planlegging og gjennomføring av tilsyn med de private skolene." sitat slutt.

Privatskoleloven ble strammet inn av Bondevik II-regjeringen for å sikre at offentlige tilskudd til skole drift faktisk kommer elevene til gode. Når Riksre-

visjonen bruker Akademi-gruppen som eksempel på kompliserte eierstrukturer der det kan være fare for at loven ikke etterleves, er det et sterkt signal til departementet om å forsikre seg om at skolevirksomheten drives i pakt med loven.

Svar:

Utdanningsdirektoratet har i dialog med Kunnskapsdepartementet vurdert hvordan de opplysninger som har fremkommet om skolene i Akademietgruppen best kan kontrolleres. Som resultat av dette har Utdanningsdirektoratet denne uken sendt ut brev med varsel om tilsyn til alle skolene i Akademietgruppen. Brevet ber om en utførlig redegjørelse og dokumentasjon for en rekke forhold ved skolenes økonomiforvaltning. En slik fremgangsmåte er vanlig praksis i andre tilsynssaker. Redegjørelsene skal oversendes til direktoratet innen 22. august. På bakgrunn av redegjørelsene vil direktoratet beslutte videre prosess i saken.

SPØRSMÅL NR. 1673**Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker****Besvart 4. juli 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Det er en realitet at Miljøverndepartementet fortsatt ikke har oppnevnt parkstyret etter at det fremkom protester fra samisk hold knyttet til departementets forslag til styresammensetning. Bardu kommune har nå oppnevnt to styremedlemmer i tråd med departementets forslag.

Når kan det forventes at Miljøverndepartementet skjærer gjennom og sørger for at nasjonalparkens forvaltningsstyre blir oppnevnt og kan tre i funksjon som forutsatt?»

BEGRUNNELSE:

Ett år etter at den nye Rohkunborri nasjonalpark i Bardu ble åpnet av daværende miljøvernminister Erik Solheim, er det fortsatt ingen avklaring på sam-

mensetningen av forvaltningsstyret for parken. Det innebærer at de som jobber i tilknytning til parken fortsatt mangler et styre å forholde seg til og forvaltningsplanen er således heller ikke kommet på plass.

Svar:

Den nye modellen for forvaltning av verneområda sikrar lokal forvaltning av nasjonalparkane. Dette er viktig mellom anna for å få ei god lokal forankring av nasjonalparkane og dei andre store verneområda våre. Eg er difor opptekte av at nasjonalparkstyret for Rohkunborri nasjonalpark skal kome på plass så snart som mogleg.

Statssekretæren i Miljøverndepartementet, Henriette Killi Westhrin, inviterte alle partar til å drøfte samansetninga av styret på eit møte i Bardu kommune 26. juni 2012. Den svenske Talma sameby er ein

sentral aktør i dette området fordi dei nytter nasjonalparken til reinbeite. Dessverre kom ikkje representantar frå Talma sameby til dette møtet. Dei vil derfor få tilbod om eit eige møte i Miljøverndepartementet rett over sommaren. Deretter tek eg sikte på ei snar-

leg avgjerd om samansetninga av dette styret slik at det kan oppnemnst og overta forvaltninga av Rohkumborri nasjonalpark så snart som mogleg etter dette.

SPØRSMÅL NR. 1674

Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 23. juli 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Vil statsråden legge til rette for økt fergefrekvens fremover på strekningen E39 Molde-Vestnes?»

BEGRUNNELSE:

Fergestrekningen Molde-Vestnes betjenes til daglig av tre ferger med henholdsvis kapasitet for 128 biler hver.

Imidlertid er trafikken økende på årlig basis.

Det er viktig med en god fergefrekvens med tanke på flyt i trafikken på denne strekningen. Næringsliv og reiseliv som benytter denne strekningen er helt avhengig av forutsigbare og langsiktige rammevilkår på stamveinettet i denne regionen.

Svar:

Riksvegferjesambandet Molde – Vestnes er et strategisk viktig samband som i 2011 fraktet i over-

kant av 733 000 kjøretøy. Sambandet ble i 2007 lyst ut på anbud i henhold til gjeldende standarder for frekvens og åpningstid, angitt i Nasjonal transportplan 2006-2015. Senere er antall avganger økt, slik at sambandet i dag har en frekvens på 37 avganger per døgn og 24 timers åpningstid. Kapasiteten på ferjemateriell er satt ut fra foreliggende trafikkprognoser for anbudsperioden på utlysningstidspunktet.

I 2011 hadde sambandet om lag 1,4 pst. gjenstående biler. Dette innebærer at målet i Nasjonal transportplan 2010-2019 om at minst 98 pst. av trafikantene skal få plass på planlagt avgang var innfridd.

Jeg er for øvrig kjent med at sambandet Molde – Vestnes har hatt en sterk trafikkutvikling de siste årene. Ruteplanen er derfor tilpasset, slik at ressursene utnyttes på en best mulig måte når etterspørselen er størst. Samferdselsdepartementet vil følge med på trafikkutviklingen og vurdere ytterligere tiltak dersom det blir behov for dette.

SPØRSMÅL NR. 1675

Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 29. juni 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Det er mange forskjellige typer førerkort for forskjellige typer kjøretøy.

Er det logisk at en ungdom som tar førerkort for traktor ikke samtidig får kjøre moped?»

Svar:

Det følger av førerkortforskriften § 3-18 første ledd nr. 2 at erverv av førerrett for traktor (klasse T) i tillegg til førerrett for traktor, gir rett til kjøring i Norge med tre- eller firehjuls moped (klasse M kode 147). Førerrett for traktor gir ikke rett til kjøring av tohjuls moped.

Ved totalrevisjonen av førerkortforskriften og trafikkopplæringsforskriften i 2004 valgte man å skille mellom tohjuls moped og tre- og firehjuls moped. Utfordringene ved å kjøre tohjuls moped og traktor er vesentlig forskjellige. Dette reflekteres også i læreplanene for de respektive klassene. Det kreves andre egenskaper for å beherske en tohjuling

enn tre- og firehjuls kjøretøy, og man fant det derfor, ut fra et trafikksikkerhetsperspektiv, naturlig at førerrett for traktor ikke gir førerrett for tohjuls moped.

Vegdirektoratet evaluerer for tiden føreropplæringen som ble innført i 2005. Det er ønskelig å få resultatene av denne evalueringen før det vurderes eventuelle endringer i regelverket.

SPØRSMÅL NR. 1676

Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 29. juni 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«En del privatpersoner har noe større personbiltyper som for eksempel Chevrolet Suburban med totalvekt over 3 500 kg. Disse har etter nye lover begrenset lovlig makshastighet. Dette skaper noen ganger farlige situasjoner, og de kan heller ikke kjøre i lovlig makshastighet på motorvei.

Er det under arbeid å fjerne denne begrensningen på denne type biler som brukes som privatbil?»

Svar:

Motorvogn med tillatt totalvekt på over 3 500 kg må ikke kjøre fortere enn 80 km/t, selv der det er skiltet høyere fartsgrense. Dette følger av trafikkreglene § 13 nr. 4, men vil også være regulert gjennom bestemmelser om hastighetsbegrensninger hvis kjøretøyet er klassifisert som varebil eller lastbil. Kravet om

hastighetsbegrensninger i kjøretøyforskriften er hjemlet i EØS-avtalen.

Hovedbegrunnelsen for begrensningene, uavhengig av kjøretøyets klassifisering, er hensynet til trafikksikkerheten. Tunge kjøretøy trenger lengre bremsestrekning, har dårligere manøvreringsevne og representerer en større ulykkesrisiko enn lette kjøretøy. I tillegg øker drivstofforbruket og forurensningene når tyngre kjøretøy skal akselerere opp til, og kjøre i, 90 – 100 km/t.

Jeg vil informere om at Vegdirektoratet høsten 2011 sendte på høring forslag om oppmykning av dagens regler om fartsgrensninger for turbuss (buss klasse III).

I forbindelse med dette arbeidet vil jeg vurdere om det kan være aktuelt også å gjøre endringer i trafikkreglenes hastighetsbestemmelser i § 13, for personbil med tillatt totalvekt over 3 500 kg.

SPØRSMÅL NR. 1677

Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 2. juli 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

«Statsråden har ved flere anledninger uttalt at man ønsker å øke tollvernet på våre landbruksprodukter.

Kan statsråden redegjøre for om dette kan få konsekvenser for annen eksportindustri i Norge?»

Svar:

Et sterkt importvern er en viktig forutsetning for opprettholdelse av landbruksproduksjonen og en offensiv norsk næringsmiddelindustri over hele landet.

En eventuell styrking av importvernet for enkelte jordbruksvarer i form av overgang fra krone- til pro-

senttoll, vil være innenfor våre forpliktelser i WTO. En slik endring vil ikke innebære noe annet enn at vi utnytter det handlingsrommet vi framforhandlet ved inngåelse av WTO-avtalen i 1994. Så lenge Norge overholder våre forpliktelser i WTO, kan ikke andre medlemsland iverksette straffetiltak i form av økt tollvern for å hindre norsk eksport.

Våre handelspartnere har også forpliktelser i WTO, blant annet med hensyn til øvre tillatte nivå på tollsatser ved import. Videre er alle medlemsland i

WTO forpliktet til å likebehandle sine handelspartnere. Dette betyr i praksis at norsk eksportindustri vil stå overfor samme vilkår som andre eksportører.

Heller ikke innenfor EØS-regelverket er det mulig for en avtalepart ensidig å endre betingelsene for handel utover det en har blitt enige om i avtalen.

På denne bakgrunn er det min vurdering at en eventuell styrking av tollvernet for enkelte jordbruksvarer ikke vil ha konsekvenser for annen norsk eksportindustri.

SPØRSMÅL NR. 1678

Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 2. juli 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

«Årets landbruksoppgjør satte landets bønder i harnisk. Vi kunne også lese at bønder i Lavangen truer med å slakte 3 000 dyr.

Kan statsråden redegjøre for hvilke tiltak han vil iverksette for å garantere norske sauebønder gode rammebetingelser?»

BEGRUNNELSE:

I april behandlet Stortinget Meld. St. 9 (2011-2012), som setter opp ambisiøse mål for landbruks- og matpolitikken framover. Meldingen skal følges opp over flere år.

Gjennom de senere års jordbruksforhandlinger er det gjennomført forbedringer i rammevilkårene for næringsutøverne i jordbruket. Dette gjelder også for saueholdet.

Gjennom forhandlinger får jordbruket også betydelig innflytelse på utforming av virkemidler og tiltak som skal til for å nå Stortingets fastsatte mål.

Samtidig må jeg konstatere at jordbruksorganisasjonene ikke ønsket å gå i forhandlinger på grunnlag av statens tilbud i årets jordbruksoppgjør. Oppgjøret ble deretter fastsatt av Stortinget.

Rammebetingelsene for næringsutøverne i jordbruket, og her under i saueholdet, kan forbedres både ved å legge til rette for prisøkninger, gjennom budsjettstøtte, gode fraktordninger og velfungerende markedsordninger og verdikjeder. Forskning, rådgivning for bedre agronomi og utviklingstiltak er også viktige.

Alt dette er områder som er pekt på i landbruks- og matmeldingen, og som jeg ser fram til å følge opp.

Svar:

I april behandlet Stortinget Meld. St. 9 (2011-2012), som setter opp ambisiøse mål for landbruks- og matpolitikken framover. Meldingen skal følges opp over flere år.

Gjennom de senere års jordbruksforhandlinger er det gjennomført forbedringer i rammevilkårene for næringsutøverne i jordbruket. Dette gjelder også for saueholdet.

Gjennom forhandlinger får jordbruket også betydelig innflytelse på utforming av virkemidler og tiltak som skal til for å nå Stortingets fastsatte mål.

Samtidig må jeg konstatere at jordbruksorganisasjonene ikke ønsket å gå i forhandlinger på grunnlag av statens tilbud i årets jordbruksoppgjør. Oppgjøret ble deretter fastsatt av Stortinget.

Rammebetingelsene for næringsutøverne i jordbruket, og her under i saueholdet, kan forbedres både ved å legge til rette for prisøkninger, gjennom budsjettstøtte, gode fraktordninger og velfungerende markedsordninger og verdikjeder. Forskning, rådgivning for bedre agronomi og utviklingstiltak er også viktige.

Alt dette er områder som er pekt på i landbruks- og matmeldingen, og som jeg ser fram til å følge opp.

SPØRSMÅL NR. 1679**Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker****Besvart 2. juli 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Det er bred faglig enighet om at prosjektorganisering i samferdselssektoren gir raskere utbygginger og bedre ressursbruk. Statsminister Stoltenberg sa i muntlig spørretime 11. oktober 2006 at "Prosjektfinansiering [...] har vi gjennomført, ved at vi finansierer prosjekter i vegsektoren", og regjeringen har senere vist til prosjektfinansiering gjennomføres ved at tre samferdselsprosjekter har fått egne poster på statsbudsjettet.

Mener statsråden at vi har prosjektfinansiering i Norge i dag?»

Svar:

Prosjektfinansiering vil for de fleste bety at man ved oppstarten av et nytt samferdselsprosjekt legger

til rette for fullfinansiering som sikrer prosjektet rasjonell framdrift. Det er ingenting i veien for at dette kan skje ved ordinære bevilgninger over statsbudsjettet. Ved såkalte romertallsvedtak gis det fullmakter til å inngå forpliktelser for pågående investeringer/prosjekter utover bevilgningene i budsjettåret. I budsjettet for kommende år må det innenfor disponible rammer settes av tilstrekkelig beløp til å sikre de igangsatte prosjektene rasjonell framdrift.

I oppfølgingen av Nasjonal transportplan (NTP) 2010-2013 er tre samferdselsprosjekter, to vegprosjekter og et jernbaneprosjekt, ført på egne budsjettposter i statsbudsjettet. Det er en måte å synliggjøre framdriften på disse særskilt.

SPØRSMÅL NR. 1680**Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker****Besvart 2. juli 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«I Stortingets spørretime 26. oktober 2011 sa statsminister Stoltenberg følgende: "Det er jo slik at hvis Norge begynner å lånefinansiere veiprojekter, har vi innrettet oss veldig dumt.".

Mener statsråden også at det å lånefinansiere veiprojekter er å "innrette seg veldig dumt"?»

BEGRUNNELSE:

Organisering av infrastrukturprosjekter er et tema som ofte diskuteres i offentligheten, og meningsklarhet er viktig for en god debatt.

Svar:

Staten med sin solide økonomi har ikke behov for å låne penger for å gjennomføre samferdselstiltak. Bompengeselskap kan ta opp lån. Det nedbetales av bilistene og trekker inn kjøpekraft. For utgifter som til syvende og sist uansett fullt ut må dekkes av staten, er det ikke rasjonelt for Norge å gå veien om statlige/private lån/ mellomfinansiering. Aktivitetsvirkningen på økonomien blir den samme enten man bevilger ordinært eller låner.

SPØRSMÅL NR. 1681**Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Lars Myraune****Besvart 2. juli 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«KRD har valgt ut 12 kommuner i forbindelse med den nye forsøksordningen med boligtilskudd i distriktene.

Hvilke utvalgskriterier har departementet lagt til grunn for denne utvelgelsen, og hvorfor er kommunene Lierne og Røyrvik ikke tatt med selv om flertallet i komiteen gjør oppmerksom på deres spesielle stilling?»

BEGRUNNELSE:

Regionprosjektet Vaajma (tidligere Midt-Skandinavisk Regionprosjekt) har vært både initiativtaker, designer og pådriver med hensyn til å få på plass forsøksordningen med boligtilskudd i distriktene, og sammen med den politiske ledelsen i Lierne kommune og Røyrvik kommune har disse to kommunene stilt seg til disposisjon for forsøksordninger i distriktpolitikken. Begge disse kommunene har stort behov for boliger til tilreisende arbeidskraft. Det er svært vanskelig å få finansiering i bank til bolig her da andrehåndsverdien gjerne er langt lavere enn byggekostnadene.

I merknaden fra komiteen er flertallet opptatt av at effekten av forsøksordningen skal kunne måles. Enkelte av de valgte forsøkskommunene har allerede vekst og stort trykk i boligpolitikken, og det er da vanskelig å se hvordan effekten av tiltaket skal kunne måles.

Svar:

Kommunal- og regionaldepartementet lanserte i januar 2012 en treårig satsing for å bidra i utviklingen av attraktive lokalsamfunn i distriktene gjennom å stimulere til økt tilbud av ulike typer boliger. Som en viktig del av satsingen, ble det etablert en ny tilskuddsordning. Satsingen skal bidra til å samle erfaringer fra kommunenes arbeid og bidra til en kunnskapsutvikling som kan øke kompetansen på området, og dermed komme flere distriktskommuner til gode. I utlysningen ble det definert et sett av kriterier som dannet utgangspunkt for vår vurdering. I utlysningen fremkommer det at kommunalt engasjement og kommunens beskrivelse av utfordringer og forslag til løsning på disse vil tillegges vekt. I tillegg ble

ett sett kvantitative kriterier innhentet fra søknadskommunene.

I utvelgelsen av deltakerkommunene var det tre forhold som ble særlig vektlagt. For det første ble det gjort en vurdering av hvilke boligpolitiske tiltak som var gjennomført i de aktuelle kommunene. Da kunnskapsutvikling, kompetanseheving og erfaringsutveksling er en viktig del av satsingen, har det vært viktig å velge ut kommuner som har relevante erfaringer som kan deles allerede fra satsingens oppstart. For det andre ble de planlagte tiltakene vurdert. I utvelgelsen er det vektlagt at de aktuelle kommunene skal ha en bredde i tiltakene, og det har vært et fokus på å identifisere kommuner som kan gjennomføre de foreslåtte tiltakene innenfor den treårige perioden satsingen skal vare. For det tredje ble det i utvelgelsen lagt vekt på å velge ut komplementære kommuner slik at vi oppnår mest mulig bredde i arbeidet, mest mulig overføringsverdi og dermed flest mulig eksempler på gode løsninger for økt boligetablering i distriktene. I dette ligger forhold som størrelse, geografi, kommunens beliggenhet og næringslivsstruktur.

Hele 83 kommuner sendte inn søknad om deltakelse. Mange av kommunene påpeker de samme utfordringene som Lierne og Røyrvik beskriver i sine søknader; de har muligheter til vekst, men et lite vel fungerende boligmarked forhindrer den utviklingen kommunene ønsker. Nord-Trøndelag var det fylket med nest flest søknader, og vi mottok mange gode søknader fra kommuner i fylket. Prioriteringen fra dette området var derfor krevende. Gjennom en helhetsvurdering basert på de ovenfor nevnte forhold, ble andre kommuner prioritert foran Lierne og Røyrvik.

Husbanken, som har ansvaret for å gjennomføre satsingen, har fokus på å sikre god dokumentasjon og erfaringsoverføring til andre kommuner. Erfaringer vil fortløpende bli gjort tilgjengelig i nyhetsbrev. Det skal også arrangeres tre erfaringskonferanser. Alle kommuner som søkte om deltagelse i prosjektet vil bli invitert til å delta på disse konferansene. Det vil også bli gjennomført en følgeevaluering av satsingen for å vurdere effektene av de ulike tiltakene som vil bli gjennomført.

SPØRSMÅL NR. 1682**Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Lars Myraune****Besvart 28. juni 2012 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Friprogsenteret ble etablert med bred politisk enighet for å prøve å effektivisere offentlig sektor. Senteret har med kun 4 ansatte og med en nøktern økonomi, vist gode resultater siden oppstart. Det er bygd opp et betydelig nettverk nasjonalt men også internasjonalt. Nå skal det offentlige gjennomføre store digitaliseringsreformer i årene som kommer. Det virker da noe underlig å kutte støtten til senteret.

Vil statsråden la denne kunnskapen forsvinne og ikke bruke 5 års arbeid videre?»

BEGRUNNELSE:

Friprogsenteret ble etablert med bred politisk enighet for å prøve å effektivisere offentlig sektor. Senteret har gjennom sine aktiviteter og påvirkning spart det offentlige for mange millioner kroner gjennom deling, gjenbruk og samarbeid.

Svar:

Jeg viser til spørsmål fra stortingsrepresentant Lars Myraune vedrørende forslag om kutt i det statlige tilskuddet til Nasjonalt kompetansesenter for fri programvare.

Nasjonalt kompetansesenter for fri programvare AS ble etablert i 2007. Selskapet eies av Buskerud fylkeskommune Holding AS, Troms fylkeskommune, Høgskolen i Buskerud, IKT-Norge, KS og Rådet for Drammensregionen.

Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet har i perioden siden 2007 samlet ytt om lag 25 millioner kroner i tilskudd til senterets aktivitet i en oppstartsfase. Tilskuddet for 2012 er 4,4 mill. kroner, mot 4,3 millioner i 2011.

Det fremgår av Prop. 1 S (2011-2012) at senteret i 2012 vil planlegge og etablere forretningsmodeller og strategier for fremtidig egenfinansiering av driften. Det ble for øvrig allerede i tilsagnsbrevet fra mars 2008 sagt at senteret innen oktober samme år skulle etablere en strategi for overgangen til en annen finansieringsmodell enn statlig tilskudd, slik at senteret ikke skulle få en overraskende og tung prosess med å etablere alternativ finansiering og omstille seg til denne. Det ble samtidig også sagt at departementet forventer en vesentlig egeninnsats fra initiativtakerne til senteret.

Framtidige bevilgninger vil avgjøres i de ordinære statsbudsjettprosesser.

SPØRSMÅL NR. 1683**Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 2. juli 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Flere av skatteavtalene som er inngått mellom Norge og en rekke land er i den senere tiden blitt revidert eller er under revisjon.

Berører noen av disse endringene forhold knyttet til betingelsene knyttet til eventuell betaling av formuesskatt til Norge for nordmenn som velger å emigrere, og permanent bosette seg i et av landene Norge har skatteavtale med?»

BEGRUNNELSE:

Skatteavtalene Norge har inngått med andre land har til nå betydd at nordmenn som velger permanent

å emigrere ikke lenger har rettigheter eller plikter overfor Norge. Dette gjelder naturligvis også skatte spørsmål. Norge er blant svært få land som fremdeles har formuesskatt, og eventuelle endringer som berører denne skatten er derfor naturligvis av liten interesse for landene som ikke har en slik skatt. Det er også verdt å minne om at endringer av betydning i skatteavtalene skal fremlegges og vedtas av Stortinget.

Svar:

Hovedformålet med skatteavtalene er å hindre dobbeltbeskatning, ikke å skape situasjoner som

medfører dobbelt ikke-beskatning. Da er det liten grunn til å inngå avtaler med bestemmelser som reduserer Norges adgang til å beskatte formue som er skattepliktig etter norske regler, når det andre landet ikke skattlegger formue etter sin interne skatterett. Dette er det enighet om mellom Finansdepartementet og våre forhandlingsmotparter i de aktuelle andre landene.

Ved forhandling av skatteavtaler med nye land inngår formuesskatten alltid i listen over skatter som avtalen omfatter, men bare dersom begge land skattlegger formue. Ved reforhandling av gamle avtaler som har omfattet formuesskatt, blir slik skatt enten beholdt eller tatt ut av avtalen avhengig av om formue blir skattlagt i begge land eller bare i ett av dem. Noen ganger er det usikkerhet omkring innføringen eller avskaffelsen av formuesskatt i det landet som Norge forhandler med. Ved (re)forhandlingene tas det da høyde for mulige endringer i dette landets regler ved utformingen av skatteavtalens bestemmelser om formuesskatt, men da bygget på de samme prinsippene som nevnes ovenfor.

Etter skatteavtalens formuesbestemmelser er et lands beskatningsrett avhengig av hvilken type formuesobjekt det dreier seg om. Formue bestående av fast eiendom kan etter skatteavtalen alltid skattlegges i det landet hvor eiendommen ligger. Tilsvarende kan formuesobjekter med tilknytning til næringsvirksomhet alltid skattlegges i det landet hvor den skattepliktige næringsvirksomheten utøves. For alle andre typer formuesobjekter er beskatningsretten tillagt bostedslandet etter avtalen.

Når en skatteavtale ikke (lenger) omfatter formuesskatt, innebærer det at formue kan beskattes i samsvarende med norske skatteregler uten at det er gjort begrensninger for dette i skatteavtalen.

For personer som er skattemessig emigrert fra Norge har det liten og som oftest ingen betydning for den norske formuesbeskatningen at skatteavtalen mellom Norge og oppholdslandet ikke lenger omfatter formuesskatt. Det skyldes at de formuesobjekter som Norge etter skatteavtalen har beskatningsretten til, er de samme objektene som Norge fortsatt vil ha beskatningsretten til dersom formuesskatten ikke omfattes av skatteavtalen. Tilsvarende vil de aller fleste av de objekter som Norge på grunn av skatte-

avtalen ikke har kunnet formuesbeskatte, heller ikke bli gjenstand for norsk beskatning ved en endring av skatteavtalen fordi slike objekter etter skatteloven ofte ikke er formuesskattepliktige i Norge.

For personer som etter skattelovens regler er bosatt i Norge selv om de oppholder seg i utlandet, dvs. de er ikke emigrert etter skatteloven, kan det ha betydning for den norske formuesbeskatningen at skatteavtalen mellom Norge og oppholdslandet ikke lenger omfatter formuesskatt. Dersom vedkommende anses som skatteavtalebosatt i oppholdslandet, vil konsekvensene en slik endring i skatteavtalen være avhengig av hvilken type formuesobjekt det dreier seg om.

Når det gjelder formue i fast eiendom som ligger i Norge eller formue tilknyttet skattepliktig næringsvirksomhet som utøves i Norge, er denne gruppen skattytere i samme situasjon som de emigrerte: de er formuesskattepliktige til Norge for slike objekter enten skatteavtalen omfatter formuesskatt eller ikke.

For denne gruppen av skattytere vil en eventuell endring av skatteavtalen med hensyn til formuesskatt derfor bare få betydning for de øvrige formuesobjektene, dvs. de objekter som tidligere var tillagt bostedsstaten til beskatning etter skatteavtalen. I den grad en skattyter eier slike objekter, vil disse da bli formuesskattepliktige til Norge ved en eventuell endring av skatteavtalen.

Som nevnt dreier det seg her om skattytere som etter skatteloven er bosatt i Norge. Dette vil være skattytere som til tross for utenlandsoppholdet har såpass mye og nær tilknytning til Norge at de enten har valgt ikke å emigrere eller at ikke fyller betingelsene for emigrasjon. Som bosatte personer er de formuesskattepliktige på lik linje med enhver person bosatt i Norge.

Alle nye og reforhandlede skatteavtaler legges fram for Stortinget for behandling og godkjenning før de trer i kraft i form av en stortingsproposisjon. Når en skatteavtale ikke omfatter formuesskatt, er dette alltid særskilt omtalt i hver enkelt proposisjon. Det fremgår da av omtalen at skatteavtalen ikke omfatter formuesskatt og at avtalen derfor ikke begrenser Norges adgang til å oppkreve formuesskatt i henhold til norsk lovgivning.

SPØRSMÅL NR. 1684**Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 2. juli 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Det vises til svar på Dokument nr. 15:929 (2011-2012). Regjeringen hevder det bryter mot handlingsregelen og loven for Statens Pensjonsfond Utland å føre CO₂-avgifter inn på andre fond enn oljefondet. Til sammenligning ble NO_x-avgiften i utgangspunktet betalt inn i oljefondet. Gjennom et politisk vedtak får man fritak for avgiften dersom man betaler tilsvarende beløp frivillig til et annet fond - NO_x-fondet.

Anser regjeringen denne løsningen for å være i tråd med handlingsregelen og i så fall kopierbar for CO₂-avgiften?»

Svar:

NO_x-avgiften er pålagt både petroleumssektoren, sjøfart, fiske og industrien på land. NO_x-fondet blir ikke finansiert av NO_x-avgiften, men av innbetalinger til fondet fra bedrifter som har inngått NO_x-avtale og som derfor slipper NO_x-avgift. Alle bidragsytere kan motta støtte fra fondet til å gjennomføre tiltak som reduserer NO_x-utslipp. Regjeringen anser det ikke som aktuelt å gjøre noe tilsvarende for CO₂-avgiften. I Regjeringens klimamelding og i klimaforliket på Stortinget legges det opp til å innføre et nytt fond for klima, fornybar energi og energiomlegging med utgangspunkt i Enovas Grunnfond, jf. Meld. St. 21 (2011-2012) og Innst. 390 S (2011-2012).

SPØRSMÅL NR. 1685**Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Anders B. Werp****Besvart 29. juni 2012 av forsvarsminister Espen Barth Eide****Spørsmål:**

«Hvor mange informanter/agenter har forsvarets etterretningstjeneste og/eller PST oversikt over, eller eventuelt mistanke om at arbeidet for den tidligere østtyske militære etterretningstjenesten?»

BEGRUNNELSE:

Etter sammenbruddet av tidligere Øst-Tyskland skjedde det en informasjonsutveksling mellom de militære etterretningstjenestene i Øst- og Vest-Tyskland. 138 personer var informanter/agenter for Øst-Tyskland i Vest-Tysklands væpnede styrker (Kilde: Stasi-arkivet Berlin). Man kan ikke se bort fra at også det norske forsvaret var utsatt for spionasje fra Øst-Tyskland. I Stasi-arkivet er det så langt funnet 1.886 rapporter fra Norge. 85 % av disse gjelder politikk, militærvesen og etterretningsvirksomhet. Det presiseres at spørsmålet kun gjelder antall personer, ikke persondetaljer. Videre gjelder dette virksomhet utført av en stat som ikke lenger eksisterer. Og videre er det ikke spørsmål om metodebruk eller kilder. Etter en

juridisk vurdering anføres det at spørsmålet ikke berører temaer som personvern, rikets sikkerhet, strafferettslige forhold eller annet sikkerhetsrelatert lovverk.

Svar:

Vi legger til grunn at spørsmålet omhandler en eventuell oversikt over norske borgere som har arbeidet for den østtyske statens etterretningstjenester.

Etterretningstjenestens rettsgrunnlag (lov om Etterretningstjenesten av 20. mars 1998) presiserer at tjenesten på norsk territorium ikke skal overvåke eller på annen måte innhente informasjon om norske fysiske eller juridiske personer. Dette hører inn under Politiets sikkerhetstjenestes (PST) oppgaver. Etterretningstjenesten har derfor ikke informasjonsom kan bidra til å belyse spørsmålet fra stortingsrepresentant Werp. Når det gjelder forhold som omhandler PST, vil justisministeren eventuelt kunne svare på dette.

SPØRSMÅL NR. 1686**Innlevert 25. juni 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 2. juli 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«I festtalene snakkes det mye om å hindre drop out fra skole/arbeidslivet og at vi må tilrettelegge for at folk kan fungere i arbeidslivet. Da blir det spesielt å se at bl.a. elver med spesielle behov ikke får muligheten til lærlingkontrakter fordi de taper kampen om de ordinære plassene.

Vil statsråden sørge for å få på plass ordninger som gjør at de lokale NAV-kontorene og skolene sammen kan finne løsninger som gjør at elever med spesielle behov kan få lærlingkontrakter og klare å komme seg ut i arbeid?»

BEGRUNNELSE:

Telemarksavisa har den 25.06.12 et oppslag om en elev som har spesielle behov, og som på grunn av dette ikke klarer å få seg lærlingeplass. Alle er kjent med at det kan være vanskelig å få seg lærlingeplass på grunn av for få plasser totalt sett. Det må legges tilrette slik at det blir iverksatt tiltak som stimulerer bedrifter og det offentlige til å ta inn flere lærlinger. Det samme må man også gjøre for elever med spesielle behov, for hvis man for disse kunne fått på plass ordninger som ville gjort det attraktivt å gi dem lærlingeplass, så ville dette hjulpet dem inn i det ordinære arbeidslivet som en ressurs. Til beste både for dem selv, men også i forhold til samfunnet ved at de er i jobb i stedet for å risikere at de havner utenfor arbeidslivet.

Svar:

Jeg er glad for representantens interesse for at unge som velger yrkesfaglige utdanningsløp skal få hjelp til å skaffe seg læreplass der dette trengs. Regjeringen har i sitt arbeid med dette jobbet med flere tiltak og initiativer sammen med partene i arbeidslivet.

Lærlingtilskudd til lærlinger med særskilte behov

I tillegg til den ordinære ordningen med tilskudd til lærebedrifter, fins det en egen tilskuddsordning til lærebedrifter som tar inn lærlinger med særskilte behov. Tilskuddsordningen skal stimulere lærebedrifter til å gi lærlinger og lærekandidater med særskilte behov muligheten til å oppnå en fagutdanning eller deler av en fagutdanning. Tilskuddsordningen skal bidra til å finansiere kostnader knyttet til lærlinger med særskilte behov som ikke dekkes av de ordinære tilskudd til lærebedrifter.

Fylkeskommunenes arbeid med tidlig formidling til læreplass

I samarbeid med fylkeskommunene som har det overordnede ansvaret for formidling av lærlinger til lærebedriftene, så har Kunnskapsdepartementet arbeidet for å få formidlingsarbeidet i gang tidligst mulig. Fylkeskommunene skal prioritere å formidle elever med særskilte behov og de elever man antar det er mest krevende å formidle i en tidlig fase. Dette er basert på erfaringer fra fylkeskommuner som har jobbet med tidlig formidling, og som har gode erfaringer med at en slik strategi kan bidra positivt til også å få flere elever med særskilte behov inn i lære.

Samfunnskontrakt for flere læreplasser

Til syvende og sist er vi som samfunn avhengig av arbeidslivet og bedriftene for at flest mulig får gjennomført sin videregående opplæring fram til fagbrev. Det var derfor meget gledelig at alle partene i arbeidslivet sammen med utdanningsmyndighetene den 13. april i år signerte samfunnskontrakt for flere læreplasser, blant annet med et mål om å øke antall nye lærekontrakter med 20 % innen utgangen av 2015, målt fra antall godkjente lærekontrakter ved utgangen av 2011. Partene som signerte samfunnskontrakten har forpliktet seg til å følge utviklingen tett, til å jobbe med å ta i bruk ulike tiltak og virkemidler, samt å møtes jevnlig for å vurdere situasjonen og diskutere mulige endringer eller nye tiltak og virkemidler for å nå målene. Jeg har stor tro på at dette arbeidet skal bidra til at flere elever som ønsker det, skal få seg læreplass, og da også elever med ulike særskilte behov.

Samarbeid mellom NAV og fylkeskommunene

Med bakgrunn i Arbeidsdepartementets tildeingsbrev 2011 og 2012 har det i styringsdialogen med NAV i fylkene vært lagt vekt på at NAV skal bidra aktivt i samarbeidet med fylkeskommunens oppfølgingstjeneste (OT) for å øke gjennomføring i videregående opplæring. NAV-kontorene skal i samarbeid med OT bidra med tilbud om arbeidsrettede tiltak overfor ungdom som ikke fortsetter opplæring gjennom fylkeskommunalt tilrettelagt tilbud og som blir stående uten arbeid eller skole. De arbeidsrettede tiltakene kan kombineres med opplæring fra fylkeskommunen med sikte på fortsatt videregående opplæring i fylkeskommunens regi, eller overgang til arbeid.

Arbeidspraksis brukes mer målrettet enn tidligere, i mange tilfeller som introduksjon til å få læreplass, og med et innhold som kan være relevant i forhold til en læreplan slik at det kan gi fradrag i læretiden. Arbeidspraksis kombinert med opplæring og tett oppfølging vurderes å være en viktig suksessfaktor. Karriereveiledning og karriereplankurs rapporteres å gi gode resultater i form av retur til relevant opplæringsløp eller arbeidsrettet aktivitet.

Det er ikke ønskelig at ungdom skal bli NAV-

brukere i ung alder. Først og fremst må de motiveres til å bli i skolen ved at opplæringen tilrettelegges bedre i forhold til den enkeltes behov, og at opplæringen kan fullføres innenfor det ordinære utdannings-systemet.

Samlet er de ulike virkemidler og tiltak med på å legge bedre til rette for at lærebedrifter i enda større grad velger å gi lærekontrakter til flere unge, også elever med særskilte behov.

SPØRSMÅL NR. 1687

Innlevert 26. juni 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 2. juli 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«I mange deler av landet opplever man rekord høye utleiepriser i boligmarkedet, deriblant Stavanger. I Stavanger har samtidig mange leiligheter blitt fjernet fra markedet pga. at strenge nasjonale regler praktiserer mer nøye. Det er trolig en sammenheng mellom strengt regelverk, nye lånerestriksjoner og høye priser.

Vil regjeringen ta en grundig gjennomgang av regelverket som berører utleieenheter, med hensikt å vurdere forenklinger slik at flere kan leie ut hybler og leiligheter uten å komme i konflikt med plan- og bygningsloven?»

BEGRUNNELSE:

For illustrasjon av problemstillingen vises det til sak fra Huseiernes Landsforbund: <http://www.huseierne.no/hus-bolig/forsidebanner/nummer-2---2012/>

Vedrørende leiepriser i Stavanger vises det til sak i Stavanger Aftenblad: <http://www.aftenbladet.no/nyheter/lokalt/stavanger/Stavanger-er-Norges-dyreste-utleieby-2936938.html>

Svar:

Regjeringen er opptatt av å legge til rette for et velfungerende boligmarked og at prosessen mot bygningsmyndighetene skal være god og effektiv. Samtidig skal bygningslovgivningen ivareta hensynet til helse, miljø og bygnings- og brann sikkerhet. Det er viktig at det ikke tilbys uegnede boliger og at det spekuleres i utleie med for lav standart. De byggetekniske kravene bør derfor følges.

Min erfaring er at det sjelden oppstår konflikt

med bygningsregelverket ved utleie i helt nye boliger. For eksempel i en nyoppført enebolig med sokkelleilighet. Her vil boligen oppfylle byggetekniske krav. Jeg går ut fra at spørsmålet om forenklinger i hovedsak gjelder regelverket for utleie i eksisterende boliger. Jeg nevner i denne sammenheng at en fritt kan leie ut del av eksisterende bolig, for eksempel ved bofelleskap eller ved at en del av boligarealet leies ut til en student. Utleie av areal i egen bolig utløser ikke alene særskilte bygningstekniske krav og er ikke gjenstand for saksbehandling i kommunen. Først når det etableres en ny selvstendig boenhet i plan- og bygningslovens forstand eller når areal som ikke opprinnelig er godkjent for varig opphold endres til boligareal, må byggetekniske krav følges.

Selv om kommunen har mulighet til å gi unntak og dispensasjon har det med helt ny byggeteknisk forskrift vist seg at det er behov for å avklare hvilke krav som skal stilles ved arbeider på eksisterende bygg. Problemstillingen har blitt aktualisert når kravene i byggeteknisk forskrift har blitt mer ambisiøse på en rekke områder. Kravene i teknisk forskrift var tidligere ikke så markert forskjellig fra kravene som gjaldt da byggverket ble oppført som de er i dag.

Når det gjelder spørsmålet om en gjennomgang av regelverket med sikte på å gjøre det enklere å leie ut del av egen bolig, viser jeg til at Stortinget nylig har vedtatt endringer i plan- og bygningsloven § 31-2, jf. Prop. 91 L (2011-2012), Innst. 357 L (2011-2012) og Lovvedtak 70 (2011-2012). Bakgrunnen for lovendringen er at det kan være vanskelig å tilpasse nye tekniske krav ved arbeider på eksisterende bebyggelse. Lovendringen åpner for egne forskrifter om hvilke krav som skal gjelde. Med sikte på en god

og effektiv regulering vil departementet utarbeide nye forskrifter som skal avklare hvilke krav som er hensiktsmessige ved tiltak på eksisterende bebyggelse. I arbeidet med nye forskrifter har vi til hensikt å vurdere forenklinger i krav som stilles ved ombyg-

ging og bruksendring med sikte på utleie. Tekniske krav skal bare slå inn der de har en påviselig effekt, og ikke er urimelige. Departementet har satt i gang arbeidet med å utrede hvilke krav som er relevante.

SPØRSMÅL NR. 1688

Innlevert 26. juni 2012 av stortingsrepresentant Per Sandberg

Besvart 17. juli 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Var noen av utlendingene som ble sluppet løs fra Trandum i forbindelse med politiets streik tidligere i vår dømt for kriminelle handlinger og i så tilfelle hvilken kriminalitet?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med streiken som blant annet Unio satte i verk tidligere i år kom det frem at utlendinger som var plassert på Trandum mottak ble sluppet fri. I ettertid har det kommet frem at mange av disse har forsvunnet og at politiet og utlendingsmyndighetene ikke vet hvor de er. Dersom det her er snakk om kriminelle utlendinger er det svært bekymringsfullt at man ikke har kontroll på disse personene.

Jeg ønsker statsrådets svar på hvor mange av de løsslupne utlendingene som har begått kriminalitet i Norge og hvilke forbrytelseskategorier hver enkelt av dem er dømt for.

Svar:

Jeg har kontaktet Politidirektoratet som opplyser i brev av 06.07.12 at ti personer som ble løslatt fra Trandum utlendingsinternat på grunn av streiken var ilagt en straffereaksjon. Av disse var fire ilagt en reaksjon for narkotikaforbrytelser (straffeloven § 162), to for falsk forklaring (straffeloven § 166), to for nasakeri (straffeloven § 391 a), en for dokumentfalsk (straffeloven § 182) og en for forstyrrelse av offentlig ro og orden (straffeloven § 350).

Jeg vil for øvrig gjøre oppmerksom på at Politidirektoratet i brev av 05.06.12 opplyste at ni løslatte fra Trandum utlendingsinternat var ilagt en straffereaksjon, noe jeg la til grunn i mitt svar til representant Morten Ørsal Pedersen om streikens konsekvenser for driften av Trandum utlendingsinternat (spørsmål 1476 og 1588). Det korrekte antallet er altså ti.

SPØRSMÅL NR. 1689

Innlevert 27. juni 2012 av stortingsrepresentant Bente Thorsen

Besvart 2. juli 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Jeg er gjort kjent med at beskatning av inntekt på salg av jord som blir solgt mens det er aktiv drift på gården påløper seg til 50 % av kjøpesummen, mens salg av eiendom der gårdsdrift er lagt ned skattes med 28 prosent. Dette kan medføre at bruk legges ned og hindrer etablering av nye arbeidsplasser.

Vil statsråden se på skattereglene hva gjelder be-

skatning av landbrukseiendommer, eller hvorfor mener statsråden det er hensiktsmessig å operere med to beskatningssatser?»

BEGRUNNELSE:

Jeg er blitt kontaktet av en småbruker i Rogaland som har sagt seg villig til å selge 20 mål av sin eiendom til hjørnesteinsbedriften i sin kommune. De had-

de en gammel driftsbygning fra 1928 på gården og så på et salg av eiendom som mulighet til å investere i ny bygning nå. De hadde bestilt elementer og søkt om å bygge nytt. Den gamle driftsbygningen ble revet i mai dette året.

Nå har de funnet ut at om de selger arealet mens de er aktive jordbrukere, må de regne med å beskatte dette salget med inntil 50 %. Men om de avviker og selger på et senere tidspunkt så er det ca. 28 % skatt ved salg. Dermed har de nå avbestilt byggeplaner og ser seg nødt til å avvikle driften. Men om skattereglene hadde vært mere gunstige, så hadde de villet investert i ny løe og fortsatt drevet med sauer. De hadde da skapt arbeid, fortsatt med sauer og holdt arealet i stand. Og ikke minst så kunne en laget en avtale med bedriften, slik at de kunne fortsatt sine utviklingsplaner.

Det er også et problem at ingen kan svare på hvor lenge de må vente på å kunne selge og komme innenfor 28 % reglen skattemessig. Det vil si at de blokkere for utviklingen til denne bedriften, for de vil ikke gå i gang med å bygge før de har fått kjøpt arealet. Arealet på bondens eiendom er regulert og godkjent som næringsareal i kommuneplan og fylket har sagt ja. Slik at det ikke er reguleringsmessige formaliteter som stanser salget.

Fra enkelte hold opplyses det at de må vente noen år før skattemyndighetene godtar at bruket er nedlagt, andre sier at når en kan bevise at en ikke driver aktivt jordbruk så er det ok. Bonden har sendt henvendelse til Skatt Vest om bindene forhåndsuttalelse om når de kan regnes som ikke aktive. Han har ikke fått svar. I henvendelsen ble det opplyst at bonden har revet løa, og vil selge traktor og redskaper og besetning med dyr når de kommer fra fjellet i høst.

Bonden opplyser at han har fått bekreftet at det er nok så mange som har måttet tatt den samme avgjørelsen som de har gjort, nemlig å avvikle driften.

Når en kjenner til og ser hvilke negative resultat og konsekvenser dette skattesystemet gir både for landbruk og næringsliv så viser det at det er behov for å endre systemet i tråd med det forslaget som Fremskrittspartiet fremmet i landbruksmeldingen om fritak for beskatning ved salg av landbrukseiendommer. Dette forslaget ville også gjort det enklere for unge til å etablere seg og kjøpe landbrukseiendommer. For å opprettholde og gi landbruket best mulige rammevil-

kår så vil FrP ha et mer forutsigbart og langt tydeligere regelverk for næringen slik at de vet hva de skal forholde seg til.

Svar:

Etter skattereformen 2004–2006 inngår enkeltpersonforetaks gevinster og tap ved realisasjon av driftsmidler ved beregning av personinntekt, som skattlegges med trygdeavgift og eventuell toppskatt. Dette må ses i sammenheng med at formålet med foretaksmodellen for beskatning av enkeltpersonforetak er å beskatte som personinntekt den delen av virksomhetsinntekten som overstiger det som tilsvarende en risikofri avkastning. Gevinst og tap ved realisasjon av driftsmidler er en del av virksomhetsinntekten og skal dermed inngå ved personinntektsberegningen.

Beskatningen av enkeltpersonforetak må videre ses i lys av aksjonær- og deltakermodellen, som også gir ekstrabeskatning av overskudd som overstiger det som tilsvarende en risikofri avkastning, og der kapitalgevinster inngår i grunnlaget. Likebehandling mellom disse beskatningsmodellene med samme formål er også et vesentlig hensyn bak behandlingen av kapitalgevinster og -tap ved beregning av personinntektsgrunnlaget.

For å redusere skattleggingen av moderate gevinster fra realisasjon av tomt i enkeltpersonforetak i landbruket, ble det med virkning fra og med 2008 innført et unntak fra personinntektsbeskatning for gevinster under en viss grense. Gevinst ved realisasjon av tomtearealer skal ikke tas med i grunnlaget for beregnet personinntekt dersom samlet gevinst i løpet av inntektsåret ikke overstiger 150 000 kroner. I så fall skattlegges gevinsten kun som kapitalinntekt. Er gevinsten høyere enn 150 000 kroner, skal hele gevinsten inngå i beregnet personinntekt. Unntaket kommer i første rekke skattytere med enkeltstående, moderate tomtesalg i landbruket til gode, mens større tomtegevinster i næringen fortsatt skattlegges i sin helhet etter prinsippene i foretaksmodellen.

Etter min mening bør gjeldende regler for beskatning av gevinster og tap ved salg av driftsmidler i enkeltpersonforetak, herunder tomtearealer i landbruket, videreføres.

SPØRSMÅL NR. 1690**Innlevert 27. juni 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 23. juli 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«NTP 2014 - 2023 er under utarbeidelse. Ny plan skal avklare viktige mål, strategier og virkemidler innenfor samferdselspolitikken. Samtidig skal dette også speile viktige mål og prioriteringer innenfor andre viktige samfunnsområder. Energiforsyning og energiforbruk er et slikt viktig område både nasjonalt og globalt.

Hvordan vil statsråden sørge for at både direkte og indirekte energiforbruk pr. persomkm. og tonnkm. for de ulike transport-formene på en tydeligere måte enn hittil blir synliggjort og vektlagt?»

Svar:

Det overordnede målet i NTP-arbeidet er å tilby et effektivt, tilgjengelig, sikkert og miljøvennlig transportsystem. For å møte forventet vekst i etter-spørselen etter transport må kapasiteten i transport-systemet bygges ut. Dette skal skje samtidig som klimamålet nås og transportsystemet skal utvikles i en mer miljøvennlig retning.

Det er et dilemma å lage helhetlige mål i en så mangesidet og langsiktig plan som NTP. Målstyring er en sammensatt prosess som krever klare prioriteringer, ryddige strukturer og gode metoder for å måle måloppnåelse. Målene må også kunne vurderes systematisk i løpet av planperioden. Transportsektoren

preges av en rekke målkonflikter, overlappende eller motstridende mål. Virkemidler som virker positivt på ett mål, kan påvirke et annet negativt. Når målene formuleres og defineres er det derfor nødvendig å prioritere, som på andre områder.

Det er ikke noe eget delmål i NTP knyttet til direkte eller indirekte energibruk. Det er derfor heller ikke egne indikatorer for å styre noen virkemidler etter energiforbruk. På miljøområdet legges det opp til å få frem og styre etter utslippene, ikke energibruk. Disse hensynene følger hverandre. Imidlertid er det slik at bruk av energi fra fossile kilder er tilnærmet lineær med utslipp av CO₂. Der dette gjelder er et klimagassbudsjett mye å regne som et energiregnskap. Statens vegvesen, Jernbaneverket, Avinor AS og Kystverket har utviklet en beregningsmodell for klimagassbudsjett som omfatter utslipp fra bygging, drift og vedlikehold av infrastruktur, i tillegg til utslippene fra trafikken. Modellen vil bli brukt i forbindelse med analyser av aktuelle prosjekter i Nasjonaltransportplan 2014-2023, og vil gi et mer helhetlig bilde av hvordan utbygging av ny infrastruktur vil påvirke klimagassutslipp

Energibruk for ulike transportmiddel (ifølge tall fra Statistisk Sentralbyrå) ble for øvrig oppgitt i svar på spm. nr. 550 fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, datert 9. januar 2012.

SPØRSMÅL NR. 1691**Innlevert 28. juni 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 6. juli 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Helsedirektoratet har nylig publisert tall som viser hvor mye innføringen av samhandlingsreformen har kostet kommunene så langt i 2012. Tallene tyder på at den kommunale medfinansieringen blir dyrere enn forutsatt.

Deler statsråden uroen om at samhandlingsreformen er underfinansiert, og dermed påfører kommunene ekstra kostnader som fører til at kommunenes innbyggere får dårligere tjenester?»

BEGRUNNELSE:

Spøreren viser til at Helsedirektoratet nylig har publisert endelige tall for hvor mye kommunal medfinansiering av spesialisthelsetjenesten har kostet kommunene 1. tertial 2012. Ifølge KS er det usikkert om akontobeløpene som belastes kommunene fullt ut vil dekke kostnadene.

Det fremstår som sannsynlig at kommunene har budsjettert med akontobeløpene, og at de muligens ikke har tatt høyde for at kostnadene av kommunal

medfinansiering kan bli høyere enn de blir belastet akonto.

KS viser til i en pressemelding 25. juni 2012 at sykehusaktiviteten så langt i 2012 har medført at forbruket ligger 93 mill. kroner over det som var forventet ved inngangen til 2012. Dersom denne utviklingen fortsetter, vil kommunal medfinansiering av spesialisthelsetjenesten i 2012 utgjøre 5 231 mill. kroner på årsbasis, hvilket er 274 mill. kroner mer enn det er lagt opp til at kommunene vil bli belastet akonto, og 224 mill. kroner mer enn det kommunene er kompensert for.

Svar:

Det er riktig at de nylig publiserte tallene fra Helsedirektoratet for sykehusaktiviteten i 1. tertial 2012

tyder på at kommunenes utgifter til kommunal medfinansiering er høyere enn a-konto innbetalingene på samme tid. Vi ser at sykehusene har gitt behandling til flere pasienter enn det som var forventet, og ventetidene går nedover. Samtidig er det viktig at kommuner og sykehus arbeider for at færrest mulig trenger behandling i sykehus.

Å lage anslag for sykehusaktiviteten for hele 2012 basert på bare 1. tertialtall er svært usikkert. Det er derfor for tidlig å trekke bastante konklusjoner, men Regjeringen vil følge nøye med på utviklingen i kommunenes aktivitet og kostnader i tiden framover. En oversikt over endelig sykehusaktivitet og størrelsen på den kommunale medfinansieringen etter 3. tertial 2012 vil først være klart på nyåret 2013.

SPØRSMÅL NR. 1692

Innlevert 28. juni 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 2. juli 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«I Dagbladet 26.juni 2012 viste en ny undersøkelse fra Boston University i USAS at 2 til 3 alkoholenheter pr dag for kvinner og 3 til 4 alkoholenheter pr dag for menn gav økt lykke. Dette er altså enda en undersøkelse som tydelig slår fast at et moderat alkoholforbruk er positivt.

Er statsråden enig i at et moderat forbruk av alkohol har positive helsemessige sider og vil statsråden ta initiativ til at denne typen forskning og undersøkelser blir gjort kjent og tatt hensyn til ved utforming av norsk alkoholpolitikk?»

BEGRUNNELSE:

Trivsel og lykke er som kjent positivt i forhold til en god folkehelse. I et oppslag i Dagbladet 26.juni 2012, vises det til en undersøkelse foretatt av forskere ved Boston University School of Medicine. Studien omfattet 5404 personer i 50-årene, og viser at middelaldrende mennesker har en bedre livskvalitet om de drikker to glass vin hver dag (inntil 14 enheter i uken) enn de som ikke drikker i det hele tatt.

Studien viser at middelaldrende som hadde et jevnt moderat alkoholinntak scoret bedre på målingsfaktorer på både bevegelse, finmotorikk, forståelse og følelse enn de som avsto helt fra alkohol. Forskerne bak undersøkelsen konkluderte med at stu-

dien viste en klar relasjon mellom regelmessig moderat alkoholforbruk og livskvalitet for middelaldrende.

I 2009 konkluderte også en spansk forskningsrapport publisert i British Medical Journal, at moderat alkoholkonsum kan ha forebyggende effekt mot hjertekrampe og hjerteinfarkt.

Studien som lå til grunn for denne rapporten omfattet 15 500 menn og 26 000 kvinner i alderen 29 til 69 år, og Spania har også en av verdens laveste rater for koronare hjertesykdommer, herunder hjerteinfarkt.

Samme år konkluderte en studie utført av forskere ved Wake Forest University i USA at moderat alkoholkonsum også motvirker demens hos eldre. Denne undersøkelsen omfattet 3069 personer over 75 år, og her var også moderat alkoholkonsum stipulert til 14 enheter per uke.

Spøreren mener moderat alkoholkonsum har positiv effekt på folkehelsen slik dette fremkommer i disse undersøkelsene. For å endre på det norske drikkemønsteret er også tilgjengelighet og pris i forhold til alkohol noe man bør vurdere fra forskjellige sider.

Viner i Bag-In-Box (BIB) , blant vanlige folk omtalt som pappvin, er blitt mer og mer populære blant forbrukerne. Det er to grunner til denne populariteten i den ene er nytteveksten er lavere enn vanlige

vinflasker, og den andre at innholdet kan drikkes over en lengre tidsperiode. Spøreren mener pappvin virker modererende på det daglige konsumet og håper statsråden vil ta dette til etterretning, og eventuelt gjøre pappvin mer tilgjengelig, for eksempel i landets matvarebutikker.

Svar:

Jeg er enig med representanten Hagesæter i at utformingen av alkoholpolitikken må ta hensyn til det totale kunnskapsgrunnlaget på feltet. Det er også riktig, som representanten Hagesæter påpeker, at alkohol, ved moderat bruk, kan ha beskyttende effekt for enkelte sykdommer i visse aldersgrupper. På den annen side har alkohol negativ effekt for mange sykdommer.

Når Verdens helseorganisasjon beregner hvor stor andel av sykdomsbyrden i befolkningen som kan tilskrives bruk av alkohol, medregnes de beskyttende effektene. Likevel kommer alkohol svært dårlig ut. I land med høy gjennomsnittsinntekt er alkohol regnet som den nest viktigste risikofaktor for tap av friske leveår. De negative effektene er dessverre langt større enn de positive.

Alkohol er ingen vanlig vare. Mange har positive opplevelser knyttet til alkohol. Likevel er det slik at alkohol kan påføre både den som drikker, og mange andre, ulike former for skader. Ikke minst rammes barn og andre pårørende når de utsettes for det jeg kaller for passiv drikking.

Det er veldokumentert at et høyt alkoholkonsum øker risikoen for avhengighet og sykdommer som for eksempel hjerte- og karsykdommer, flere krefttyper, skrumplever, føtalt alkoholsyndrom og psykiske lidelser. I tillegg kommer akutte skader som følge av blant annet vold og promillekjøring.

Stordrikkere har høyere risiko for helseskader

knyttet til alkoholbruk enn de som har et moderat forbruk. Likevel er det ikke slik at det er de med høyest konsum som står for det meste av sykdomsbyrden knyttet til alkohol. En rekke undersøkelser viser at langt over halvparten av akutte skader rammer personer utenfor gruppen som drikker mest. Alkoholbruk har dermed betydelige omkostninger – ikke bare for den enkelte, men for samfunnet.

Det er også veldokumentert at å begrense tilgjengeligheten til alkohol med befolkningsrettede virkemidler som monopol, bevillingsordninger, avgifter og aldersgrenser, har positiv effekt på totalforbruket og på skadeomfanget. Ikke minst av hensyn til de som utsettes for passiv drikking, må vi søke å begrense totalkonsumet. Regjeringen vil videreføre en politikk som baserer seg på disse veldokumenterte virkemidlene, jf. Meld. St. 30 (2011-2012) Se meg! En helhetlig rusmiddelpolitikk.

Representanten Hagesæter peker på at såkalt pappvin er blitt stadig mer populært. Dette er riktig. Omsetningen av vin er mer enn fordoblet de siste 20 årene, og i 2009 stod såkalt pappvin for 55 prosent av vinsalget. Jeg er derimot ikke enig i Hagesæters analyse, og de forslag han kommer med i den anledning. Det er holdepunkter for å anta at pappvin fører til økt konsum, ikke redusert. Dette fordi pappvin gir anledning til å ta ett eller noen få glass ofte, uten å åpne en hel flaske. Kartongen gir heller ikke den samme oversikt over hvor mye man faktisk drikker, som det en flaske gir. Jeg ønsker verken å forby pappvin – eller åpne for at det kan selges fra matvarebutikken.

Regjeringen legger en kunnskapsbasert rusmiddelpolitikk til grunn. På dette området er det godt faglig begrunnet i internasjonal litteratur at befolkningsrettede tiltak er de mest kostnadseffektive virkemidlene.

SPØRSMÅL NR. 1693

Innlevert 28. juni 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 24. juli 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Jernbaneverket har kjøpt inn nye sviller til jernbanelinjene i Oslo-tunnelen, men svillene passer ikke til maskinen som skal utføre arbeidet. Konsekvensen er at Jernbaneverket ikke kommer til å bli ferdige med sommerens vedlikeholdsarbeid 6. august, og at

tunnelen kommer til å måtte stenges igjen på et senere tidspunkt.

Hvordan kan en slik situasjon i det hele tatt oppstå, hvilke merkostnader vil måtte dekkes inn, og vil passasjerene få kompensasjon når tunnelen må stenges igjen?»

Svar:

Jernbanelinjen la opp til å bytte sviller og skinner i Oslotunnelen samtidig med at tunnelen likevel måtte stenges i sommer for å få slutført nødvendige fornyelsesarbeider på Oslo S. Bytte av sviller i Oslotunnelen er imidlertid ikke tidskritisk for gjennomføringen av det store fornyelsesprosjektet Lysaker-Etterstad. Alle gamle og nedslitte infrastrukturkomponenter som er viktig for punktligheten i togtrafikken blir skiftet som planlagt.

Jernbanelinjen opplyser at det ikke vil være behov for en ny lang stengning av togtrafikken for å legge nye sviller i Oslotunnelen. Svillene som i dag ligger i tunnelen, har en gjennomsnittlig levetid på ca. ti

år. Arbeidet kan gjennomføres på et senere tidspunkt i forbindelse med annet planlagt fornyelsesarbeid i tunnelen.

Jernbanelinjen regner ikke med at utsettelsen av sviller i Oslotunnelen vil innebære vesentlige ekstrakostnader da innkjøpte sviller kan brukes i andre prosjekter. Reforhandling av kontrakten med entreprenøren er ikke gjennomført og det er derfor ennå ikke mulig å anslå hvor stor del av kontraktssummen som kommer til utbetaling.

Jernbanelinjen har igangsatt en undersøkelse for å bringe klarhet i fakta og avdekke årsakene til den oppståtte situasjonen. Formålet er å unngå at lignende situasjoner skal oppstå igjen.

SPØRSMÅL NR. 1694

Innlevert 28. juni 2012 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 6. juli 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

«Statsråden fastholdt under og etter Statskogs kjøp av Borregaard Skoger at kjøpet ble gjort på "forretningsmessige vilkår" og at kjøpet kunne forsvares med de forutsetninger som pålegges privat omsetning av skog. De konkrete vurderinger og forutsetningene ble ikke fremlagt for stortinget da kjøpet ble foretatt.

Nå er det ingen grunn til å hemmeligholde dette lenger og kan jeg derfor be om å få oversendt de skogfaglige vurderinger og forutsetninger som ble lagt til grunn ved kjøpet.»

Svar:

Spørsmålet om de forretningsmessige vurderingene, herunder kalkulasjonsrenten, som Statskog SF la til grunn ved kjøp av selskapene Borregaard Skoger AS, Borregaard Vafos AS og Børresen AS fra Orkla ASA har vært diskutert i Stortinget tidligere. Jeg vil her vise både til debatten etter interpellasjonen fra representanten Gunnar Gundersen den 18. november 2010, Stortingets behandling av Prop. 11 S for 2010–2011, om forslag til kapitalforhøyelse og statlig lån til Statskog SF den 15. desember 2010 og flere spørsmål knyttet til Statskog SFs investering og virksomhet fra Stortinget.

Statskog SFs investering er gjort på rent forretningsmessig grunnlag. Oppkjøpet av aksjene i selskapene fra Orkla ASA var ikke konsesjonspliktig eller gjenstand for prisregulering. Statskog SF måtte derfor, i likhet med alle andre interessenter, basere sitt bud på helt ordinære forretningsanalyser. I tillegg til egne ressurser engasjerte foretaket bl.a. skogfaglig ekspertise på meget høyt nivå i forbindelse med verddivurderingen i forkant av kjøpet. Den største delen av verdiene er knyttet til skogen. Forventninger om tømmerpris, mål for driftskostnader og planer for avvirkningsvolum og investeringer er derfor sentralt for verddivurderingen. Dette er å regne som forretnings-sensitiv informasjon.

Som Landbruks- og matdepartementet tidligere har orientert om, er Statskog SFs vurdering av kalkulasjonsrente for de ulike verdielementene i de oppkjøpte selskapene også å regne som forretnings-sensitiv informasjon.

Når det gjelder spørsmål om avkastningskrav, viser jeg til at Landbruks- og matministeren under interpellasjonsdebatten i Stortinget den 18. november 2010 opplyste at prisen var basert på et avkastningskrav som er høyere enn det som benyttes ved konsesjonsbehandling.

SPØRSMÅL NR. 1695**Innlevert 29. juni 2012 av stortingsrepresentant Eva Kristin Hansen****Besvart 9. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«I 2007 ble det lagt fram en rapport fra et offentlig utvalg ledet av Olav Gjerløv Aasland som kom med knusende kritikk av oppfølgingen av forsøkspersonene i Meningokokkforsøket fra 1988-1994, og av hvordan erstatningssakene er blitt håndtert. Flere forsøkspersoner mener å ha utviklet kronisk tretthetsyndrom (ME), men sliter med å bli trodd.

Hvordan mener statsråden at denne rapporten er blitt fulgt opp, og er statsråden tilfreds med hvordan Staten har framstått i rettsystemet ved erstatningssakene?»

BEGRUNNELSE:

Meningokokkforsøket fra 1988-1994 har i etterkant fått skarp kritikk for manglende oppfølging av deltakerne, og for at det nesten har vært umulig å få erstatning.

I perioden 1988 - 1994 ble det i Norge gjennomført vaksineforsøk mot meningokokk B. Dette ble iverksatt etter vedtak i Stortinget. I St. prp. nr. 98 (1987-1988) ble det lagt sterke føringer for at de som skulle være med på forsøket skulle være økonomisk skadeløse ved eventuelle bivirkninger, og at de som deltok skulle bli fulgt opp på en betryggende måte. I etterkant av forsøket har det kommet opp en rekke saker hvor flere av de som var med på forsøket mener å ha fått bivirkninger, og flere mener å ha utviklet kronisk tretthetsyndrom (ME). Det har blitt reist flere erstatningssaker, men etter det undertegnede kjenner til er det kun én person som har blitt tilkjent erstatning. I 2006 rettet TV 2 søkelys på dette vaksineforsøket og som en følge av dette ble det opprettet et offentlig utvalg ledet av Olav Gjerløv Aasland. Dette utvalget skulle blant annet gå gjennom om forsøkene ble tilfredsstillende fulgt opp av helsemyndighetene i ettertid. Utvalgets konklusjoner var knusende. Utvalget mente at Folkehelseinstituttet hadde vært avvissende overfor personer med mulige komplikasjoner, og at myndighetene brukte urimelig lang tid på håndtering av erstatningssakene. De gikk så langt som å si: "I enkelte tilfeller ble sakene bevisst trenert over flere år". De omtalte også deltakernes frustrasjon om erstatningssakene. I rapporten uttrykte de: " Utvalget mener forsøkspersonenes frustrasjon framstår som berettiget, og Staten må tåle skarp kritikk". Etter undertegnede oppfatning kan det virke som denne kritikken ikke er fulgt opp, og at det politiske ansvaret fullt og helt er overlatt til forvaltningen og rettsapparatet. Mens den aktuelle stortingsproposisjonen pe-

ker på en rekke forutsetninger som skal legges til grunn for å sikre deltakernes rettigheter, peker utvalget på en rekke forhold som gjør at man ikke har vært i stand til å sikre dette. Et eksempel er registreringen av bivirkninger og oppfølgingen av skadde, som man ikke har vært i stand til å sikre og dokumentere på skikkelig vis. Når staten her har forsømt seg i forhold til å sikre muligheten for å få dokumentert disse forholdene, har man samtidig satt de skadelidende i en situasjon som gjør at de får vansker med å følge opp de krav forvaltningen og rettsapparatet stiller til bevisføring. Samtidig kan det gjennom eksempel fra enkeltsaker framstå som at Staten bevisst trenerer innenfor rettsvesenet, og Staten bidrar heller ikke til å belyse saker utover forvaltningsvedtakene. Én forsøksperson beskriver at Staten ved Pasientskadenemda driver ufin uthalingstaktikk hvor de trekker personen til neste rettsinstans selv om den har vunnet fram i første rettsinstans. Det kan virke som Staten bevisst saboterer saker i første rettsinstans ved ikke å ta første rettsbehandling på alvor. Dette er i så fall betenkelig med tanke på hvordan vårt rettsystem faktisk skal fungere. Den praktiske etterlevningen av intensjonen om at skadde skal holdes "økonomisk skadeløse" virker også svært lite reell. Her må det også understrekes at Helsedirektoratet i 2011 fremhevet at mange ME-syke har måttet kjempe for å få hjelp fra helsevesenet og for å bli trodd. Diagnosen var heller ikke godkjent før på midten av 90-tallet. Dette kan ha ført til at man ikke har vært i stand til verken å diagnostisere eller behandle de som lider av sykdommen, og følgelig heller ikke å koble dette opp mot den aktuelle vaksinen.

Svar:**Bakgrunn**

Fra 1974 og utover opplevde Norge en epidemi forårsaket av meningokokker gruppe B. Årlig ble det registrert mellom 250 og 350 tilfeller av meningokokksykdom. Dødeligheten var høy, omkring 10 pst. I tillegg fikk mange av pasientene varige skader. Sykdommen rammet særlig småbarn under fem år og tenåringer. Da det ikke var tilgjengelig vaksine i markedet, ble det besluttet at daværende Statens institutt for folkehelse skulle utvikle og produsere en vaksine (MenB-vaksine) tilpasset den norske epidemien. Meningokokkvaksineforsøket ble gjennomført i perioden 1988-1994 og inkluderte i alt 55 000 militære rekrutter og 180 000 ungdommer fra 1335 skoler. Vaksinen ga en beskyttelse på 57,2 pst. Ved avslutningen

av forsøket var planen å innføre vaksinen i vaksinasjonsprogrammet så snart de nye produksjonslokalene ved instituttet sto ferdig. Innen den tid var imidlertid forekomsten av meningokokk B-sykdom falt så mye at det ikke lenger var grunnlag for å tilby vaksine til alle tenåringer i Norge.

Med utgangspunkt i den norske vaksinen utviklet Statens institutt for folkehelse en ny vaksine som var "skreddersydd" for epidemien på New Zealand. Gjennom samarbeid med vaksineprodusenten Chiron Vaccines (nå Novartis) ble vaksinen produsert og tatt i bruk på New Zealand. Folkehelseinstituttet har en avtale med franske helsemyndigheter om leveranse av den norske meningokokk B-vaksinen til bruk i Frankrike.

Etter at media i oktober 2006 rettet søkelys mot gjennomføringen av meningokokk B-vaksineforsøket og Norges bidrag til utvikling av en dattervaksine av den norske meningokokk B-vaksinen til New Zealand, oppnevnte Helse- og omsorgsdepartementet 2. februar 2007 et utvalg for en uavhengig gjennomgang. I henhold til utvalgets mandat skulle utvalget bl.a. gjennomgå meningokokkvaksineforsøket i perioden 1988?1994 med hovedvekt på forsøket med ungdomsskoleelever i 1988?1991 og utprøvingen blant militære rekrutter. Hovedspørsmålet var om forsøkene ble forsvarlig gjennomført og om forsøkspersonene ble tilfredsstillende fulgt opp av helsemyndighetene i ettertid.

Meningokokkvaksinen og myalgisk encephalopati (ME)

Når det gjelder forholdet til ME trakk utvalget ingen konklusjoner. De bemerket at man manglet tallmateriale på hvor mange personer i den aktuelle aldersgruppen som "naturlig" ville utvikle sjeldne, men alvorlige lidelser, som for eksempel ME. Slike tall burde ideelt sett vært innhentet på forhånd, slik at man kunne sammenligne med de "nye" tallene, og på den bakgrunn kunne si noe om det antall lidelser som oppsto, var unormalt høyt eller ikke.

ME-foreningen, Norsk Pasientskadeerstatning og Folkehelseinstituttet ble i 2006 enige om et samarbeid for å belyse om det kan være en sammenheng mellom utvikling av kronisk utmattelsessyndrom (ME) og vaksineforsøket. Resultatet av dette samarbeidet ble en kasus-kontrollundersøkelse om ME og meningokokkvaksine, hvor resultatene ble presentert i Rapport 2008:11 Myalgisk encefalopati (ME) og vaksine mot meningokokksykdom. Her konkluderes det med at det ikke er funnet holdepunkter for at vaksinen har forårsaket ME. Det presiseres imidlertid at undersøkelsen kun konkluderer på befolkningsnivå, og at disse resultatene ikke utelukker at enkelte pasienter kan ha utviklet ME på grunn av vaksinasjon.

WHO's Global Advisory Committee for Vaccine

Safety (GACVS) har regelmessige møter to ganger i året, der de gjennomgår forskjellige vaksiner og vurderer hvilken dokumentasjon som foreligger om vaksinenes sikkerhet. I begynnelsen av 2007 besluttet de å ta opp meningokokk B-vaksiner på et av sine møter i løpet av året, bl.a. etter en henvendelse fra Norsk pasientskadeerstatning (NPE). GACVS inviterte representanter fra de fire landene som har mest erfaring med slike vaksiner - Cuba, New Zealand, Frankrike og Norge - til å legge frem sin kunnskap om uønskede hendelser etter vaksiner. Møtet ble holdt i desember 2007. Fra Norge deltok representanter fra Folkehelseinstituttet og Statens legemiddelverk. Norge la frem sine samlede erfaringer om uønskede hendelser. Siden ME-undersøkelsen akkurat var avsluttet og de endelige resultatene diskutert og godkjent i prosjektgruppen, ble også de nevnt som en del av det norske innlegget. GACVS konklusjon forelå i januar 2008. De fant ingen holdepunkter for overhyppighet av ME blant personer som hadde fått vaksine i de nevnte landene. GACVS trakk sine konklusjoner på bakgrunn av den samlede informasjonen fra møtet. Til grunn for sin konklusjon trakk GACVS spesielt fram informasjonen fra New Zealand, der vaksinen er gitt i over 3 mill. doser etter juli 2004, med et meget godt system for overvåking av uønskede hendelser gjennom hele perioden.

Oppfølging av rapporten

Som det påpekes i spørsmålet rettet utvalget kritikk mot forsøkets manglende informasjon om risiko, mangel på oppfølging av de vaksinerte og for at statlige myndigheter brukte urimelig lang tid på å håndtere det fåtall erstatningskrav som ble fremmet i perioden 1992 til 1996, dvs. før ikrafttreddelsen av pasientskadeloven. Dette er selvfølgelig sterkt beklagelig. Folkehelseinstituttets daværende direktør gikk da også offentlig ut og beklaget overfor deltakerne på disse punktene.

Erfaringene fra meningokokkforsøket har ført til viktige endringer, som bl.a.:

- De regionale etiske komiteene, som var under etablering da vaksineforsøkene pågikk og som har utviklet seg til å være en veletablert kontrollinstans hjemlet i lov (forskningsetikkloven), vil sikre at risikoinformasjon i et tilsvarende forsøk vil være i overensstemmelse med profesjonsetiske eller juridiske normer.
- Siden 2003 skal erstatningskrav som følge av vaksinasjon meldes til Norsk Pasientskadeerstatning. Dette innebærer at tidligere uklare saksbehandlingsrutiner som utvalget peker på, nå følger de prosedyrer og saksbehandlingsregler som går fram av regelverket for pasientskader (lov om erstatning ved pasientskader).

- Arbeidet med å melde, registrere og følge opp bivirkningsmeldinger er også blitt forbedret. Meldrutinene er styrket, og fra 2003 skal også mistanke om bivirkninger meldes. I tillegg har Folkehelseinstituttet og Statens legemiddelverk etablert et forbedret og samordnet rapporteringssystem for vaksinebivirkninger.

Hvordan Staten har framstått i rettsystemet ved erstatningssakene

Erstatning for skader som skyldtes anbefalte eller påbudte vaksiner, ble frem til ikrafttredelsen av pasientskadeloven regulert av smittevernloven § 8-2. Denne bestemmelsen innebar en for skadelidte gunstig bevisbyrde-regel, idet rett til erstatning forelå ved skader som kunne skyldes vaksinen, og når staten ikke kunne sannsynliggjøre en annen og mer sannsynlig årsak.

Behandling av krav om erstatning etter vaksinering etter smittevernloven var ikke tilfredsstillende organisert. Dette skyldtes bl.a. at det var uklarerheter ved de ulike statlige helsemyndigheters rolle ved behandlingen av erstatningskrav etter denne loven, og det førte i flere tilfeller til en lang saksbehandling av kravene og en vanskelig situasjon for dem som fremmet erstatningskrav etter forsøket. Dette var også noe av grunnen til at smittevernloven § 8-2 ble opphevet og erstattet av pasientskadeloven § 3 andre ledd ved ikrafttredelsen av pasientskadeloven fra 2003. Norsk pasientskadeerstatning (NPE) er nå ansvarlig for skade som kan kreves erstattet etter pasientskadeloven, jf. loven § 6 første ledd. For skader som er forårsaket av anbefalte vaksiner før pasientskadelovens ikrafttredelse, behandler NPE også disse kravene, men etter den tidligere bestemmelsen i smittevernloven § 8-2.

NPE behandler mottatte erstatningskrav som første instans i pasientskadeordningen. Kravene skal behandles etter gjeldende rett, og NPE skal utrede sakene på en forsvarlig måte. Hvert enkelt tilfelle vurderes individuelt og konkret. NPE må i utredningsarbeidet forholde seg til den medisinske vitenskapelige kunnskap som i dag finnes på området. Staten har innhentet nasjonal og internasjonal medisinsk kunns-

skap om vaksinesikkerhet og om ME, herunder uttalelser fra en rekke spesialister innenfor vaksineproblematikk, nevrologi, infeksjonssykdommer og indremedisin. NPE har også forholdt seg til den nevnte studien fra Folkehelseinstituttet av oktober 2008, samt de faglige vurderingene fra WHO's komité for vaksinesikkerhet fra januar 2008. Jeg viser forøvrig til at NPE i en artikkel som sto på trykk i Tidsskrift for erstatningsrett nr. 1-2/2008, har en utførlig gjennomgang av hvordan de har håndtert erstatningskravene etter vaksineforsøket mot meningokokk B-utløst hjernehinnebetennelse.

Saker som behandles av NPE, kan påklages til Pasientskadenemnda, og nemnda vil gjøre en selvstendig utredning og vurdering av klagen. Nemndas vedtak kan i sin tur prøves for domstolene.

Etter det jeg har fått opplyst har NPE mottatt og behandlet 341 krav om erstatning. Av disse er det gitt 266 avslag og 1 medhold. 68 saker er henlagt, 2 saker er avvist, 2 er foreldet, mens 2 saker er fortsatt under arbeid. Videre har 111 saker blitt påklaget til Pasientskadenemnda. Ingen av klagesakene har ført frem. Det er tatt ut stevning i åtte av disse sakene. En ble trukket før hovedforhandling, og fire ble i sin tid stanset ved kjennelse i Oslo tingrett i påvente av utfallet av andre saker. Det har vært hovedforhandling i to saker. I den ene vant Staten ved Pasientskadenemnda. Saken ble anket inn for lagmannsretten av pasienten, men er siden trukket. I den andre tapte Staten ved Pasientskadenemnda, og denne saken er anket inn for lagmannsretten. En sak står for retten, uten at det foreløpig er berammet noen hovedforhandling.

Departementet har lagt til grunn at kravene behandles etter gjeldende rett for pasientskader. Erstatningssøkernes rettsikkerhet skal være godt ivarettatt gjennom det systemet som er etablert i pasientskadeordningen og muligheten for å ta ut stevning i rettsystemet.

Det at WHO's Global Advisory Committee for Vaccine Safety (GACVS) ikke fant noen sammenheng mellom meningokokkvaksinen og utvikling av ME i noen av de fire landene som har brukt vaksinen, har lagt grunnlaget for statens holdning til rettsprosessen.

SPØRSMÅL NR. 1696**Innlevert 29. juni 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 23. juli 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Totale offentlige kostnader knyttet til person- og godstransport for de ulike transportformene (vei, bane, sjø og fly) er svært ulik. Persontransport på bane får f. eks. betydelig statlig støtte gjennom de årlige bevilgninger til JBV og til kjøp av persontransport med tog mens persontransport med ekspressbuss ikke får offentlig støtte.

Hvordan vil statsråden sørge for at prioriteringer av ulike transportformer i ny NTP 2014 - 2023 i større grad og på en tydelig måte styres av offentlige kostnader knyttet til person- og godstransport?»

Svar:

Samferdselsdepartementet bidrar til utvikling av et moderne og fremtidsrettet transportnett på flere områder. I tillegg til direkte bevilgninger til Statens vegvesen og Jernbaneverket gjennom de årlige budsjettproposisjonene styres Avinor som et aksjeselskap. Avinor mottar ikke bevilgninger over statsbudsjettet. Det er Fiskeri- og kystdepartementet som har ansvar for havner og farleder.

De årlige bevilgningene til Statens vegvesen og Jernbaneverket går til investeringer, drift og vedlikehold av infrastrukturen, og skal bidra til effektiv utnyttelse og forbedring av denne. Disse bevilgningene er basert på de rammer som er trukket opp i Nasjonal transportplan og som presenteres for Stortinget hvert fjerde år. Neste Nasjonal transportplan legges etter planen frem for Stortinget våren 2013.

Fylkeskommunene og Oslo kommune har hovedansvaret for å finansiere lokal kollektivtransport, blant annet bussruter, T-bane, trikk og lokale båtru-

ter. Staten kjøper i tillegg enkelte transporttjenester på persontransportsiden som det ikke er mulig å drive på rent kommersielt grunnlag. Bakgrunnen for at staten bidrar med slike kjøp er å sikre et transporttilbud der bedriftsøkonomiske hensyn ikke vil gi et tilstrekkelig godt tilbud. Det statlige kjøpet bidrar til å oppnå flere av målene i transportpolitikken, ikke minst målene om fremkommelighet og miljø. I hovedsak dreier dette seg om innenlandske flyruter, kystruten Bergen-Kirkenes (Hurtigruten) og persontransporttjenester med tog. Staten kan også bidra med virkemidler og tiltak som; kollektivfelt, utvikling av knutepunkt samt sykkel- og gangveg. Sammen med fylkeskommunene kan staten også i de største byområdene utarbeide planer for sammenhengende sykkel- og kollektivfelt på riks- og fylkesveg.

Det statlige kjøpet av persontransporttjenester har økt kraftig de senere år, blant annet som følge av økt reisebehov, økt krav til transporttilbud og økte kostnader. De statlige midlene til slike kjøp inngår ikke i den rammen som er trukket opp i Nasjonal transportplan.

Persontransport med ekspressbuss er i hovedsak et kommersielt tilbud og mottar ikke direkte støtte over statsbudsjettet. Disse bussene bruker også fylkesvegnettet, og statens oppgave er blant annet å sikre gode overganger mellom fylkes- og riksveger, og sørge for effektive og funksjonelle knutepunkt.

Når det gjelder transport av gods – som også tas opp i representantens spørsmål – finnes det ikke statlige støtteordninger som tilsvarer ordningene med kjøp av persontransporttjenester.

SPØRSMÅL NR. 1697**Innlevert 29. juni 2012 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 11. juli 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«I endret forskrift om jakt, felling og fangst gis miljøforvaltningen myndighet til å nekte en jeger lisensjakt i særlige tilfeller. Særlige tilfeller henviser til en person har "deltatt i ulovlig felling eller forsøk på felling, og annen adferd som er uforenlig med rov-

viltforvaltningen". Slik dette er utformet kan forvaltningen utestenge noen på ubestemt tid, selv om dom er sonet. Dette gir stor makt over enkeltmennesker til forvaltningen.

Vil statsråden ta initiativ til å begrense forvaltningens makt?»

Svar:

Bakgrunnen for den nye bestemmelsen i forskriften om jakt, felling og fangst er at lisensjegere som skal delta i lisensfelling må ha respekt for og etterleve de bestemmelser som foreligger og de vilkår som fastsettes. Det er viktig at fellingsregimet for rovvilt har alminnelig aksept i samfunnet, og at jegerne som deltar har nødvendig tillitt og respekt i samfunnet og etterlever regelverket.

Lisensjegere som ikke etterlever regelverket, kan ved vedtak i Direktoratet for naturforvaltning bli nektet registrering. Som ellers der forvaltningen fatter enkeltvedtak er det, for å ivareta rettsikkerheten til de som blir nektet registrering, adgang til å påklage vedtaket til Miljøverndepartementet som overordnet instans. Vedtak som fremstår som for strenge eller

som av andre grunner er uheldige vil dermed kunne endres. Utover denne klageadgangen kan forvaltningsvedtak klages inn for Sivilombudsmannen, som er Stortingets ombudsmann for forvaltningen, eller bringes inn for domstolene.

Videre vil det alltid være mulighet til å henvende seg til forvaltningen og anmode om at saken ses på, på nytt. I slike tilfeller kan forvaltningen omgjøre vedtaket hvis den f.eks. finner det urimelig eller i strid med gjeldende rett. Jeg er opptatt av at rettsikkerheten skal være i behold der forvaltningen fatter innskrenkende beslutninger som for eksempel å nekte adgangen til å registrere seg som lisensjeger. Jeg mener at med de mulighetene som er skissert over er rettsikkerheten i behold her.

SPØRSMÅL NR. 1698

Innlevert 29. juni 2012 av stortingsrepresentant Robert Eriksson

Besvart 9. august 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Undertegnede har blitt kontaktet av kommuner som sier de har blitt informert av Husbanken om at rammen for startlån, snart er brukt opp, og at de ikke kan forvente at søknader om videre utlånsmidler vil bli innvilget. Dette vil fort kunne bremse utviklingen på boligmarkedet og gjøre det vanskelig for nyetablerere å komme inn på boligmarkedet.

Mener statsråden det er god boligsosial politikk at det er kun nyetablerere med rike foreldre som kan være på boligmarkedet?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har blitt kontaktet av kommuner som sier de har blitt informert av Husbanken om at rammen for startlån snart er brukt opp, og det kan ikke som tidligere år påregnes at søknader om videre utlånsmidler/startlån, vil bli innvilget. De samme kommunene uttrykker sterkt bekymring over dette.

Undertegnede er innforstått med de nye retningslinjene for bankene om maks finansiering av opptil 85 pst lånebeløpet. Resten kan finansieres ved egenkapital, kausjon eller gjennom Husbankens startlånsordning. Startlån er i stor grad blitt benyttet som egenkapital ved kjøp av bolig. Når denne muligheten forsvinner, er det boligkjøpere med rike foreldre, og som kan stille tilleggsikkerhet/kausjon som kan

være på boligmarkedet. Undertegnede mener en slik situasjon harmoniserer dårlig med regjeringens uttalte politikk.

Konsekvensene kan også bli store. Det skaper selvfølgelig problemer for den enkelte, og da spesielt unge førstegangsetablerere, som ikke vil få innpass på boligmarkedet, men må ta til takke med leiemarkedet. Dette vil igjen kunne føre til at det bremser utviklingen i boligmarkedet, i så vel byer som bygder. Det skaper i tillegg problemer for både byggenæringen og bankene, samt at det vil føre til problemer for kommuner med tomteområder som skulle ha vært solgt for å skaffe kommunen sårt tiltrengt egenkapital.

Undertegnede er enig i at det er fornuftig at startlån er underlagt en særskilt forsvarlighetsvurdering. Men startlån er samtidig, etter innføringen av de nye retningslinjene om økt egenkapitalkrav på 15 pst, blitt en enda viktigere ordning for å sikre bosetning i kommunene, samt slipp gjøre det mulig for nyetablerere å skaffe seg egen bolig.

Undertegnede håper derfor at statsråden, også i den resterende del av året, legger til rette for en forsvarlig, men også en politikk som ikke bare gir nyetablerere med "rike" foreldre muligheten til å etablere seg i boligmarkedet.

Svar:

Boligpolitikken skal bidra til sosial og økonomisk fordeling. Derfor er det viktig at også unge og vanskeligstilte uten egenkapital kan etablere seg på boligmarkedet. Startlånet er et av våre viktigste virkemiddel for å hjelpe flere unge og vanskeligstilte til å kjøpe bolig.

Midler til startlån for 2012 ble lyst ut desember 2011. I forbindelse med utlysningen ble det informert om at låneutbetalingen i 2012 vil skje i fire omganger. Utbetalingene vil være avhengig av at kommunen gir fullstendig innrapportering for mottatte midler, og at Husbanken fortsatt har midler tilgjengelig. Det ble videre opplyst om at kommunene også senere på året vil kunne søke om ytterligere lån, men at utbetaling vil avhenge av tilgjengelige midler.

Husbanken sendte 5. mars i år et informasjonsbrev til alle landets kommuner. I brevet redegjorde Husbanken for premisser for tildeling av startlån i lys av Finanstilsynets endrede retningslinjer. Husbanken informerte blant annet om at endringene i retningslin-

jene ikke er til hinder for at samlet lån kan overstige 85 % av boligens verdi, så lenge det er gjort en særskilt forsvarlighetsvurdering. Brevet legger også vekt på at formålet med startlån er å hjelpe husstander som verken nå eller senere vil kunne finansiere et boligkjøp uten bistand fra kommunen. Kommunene skal, i tillegg til en forsvarlig kredittvurdering, legge boligsosiale vurderinger til grunn ved tildeling av startlån. Det opplyses også om at det ikke foreligger egen ramme for startlån, men at startlån har prioritet innenfor Husbankens samlede låneramme på 15 mrd. kroner. I brevet viser Husbanken til at de vil styre bruken av lånerammen slik at det er midler tilgjengelig gjennom hele året.

Utbetalingene hittil i år har fulgt prognosene. Kommunene vil få utbetalt det de har søkt om av startlån, forutsatt at kravene til rapportering og forbruk er oppfylt. Det er ingen kommuner som hittil i år har fått avslag fra Husbanken på søknad om startlån.

SPØRSMÅL NR. 1699

Innlevert 29. juni 2012 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 7. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«På hvilke måter vil statsråden forsikre seg om at den verdifulle kompetansen ved Norsk Diabetikersenter ikke går tapt som følge av Helse Sør-Øst sin reduserte støtte og mener statsråden det totale tilbudet til diabetespasienter vil svekkes eller styrkes som følge av kuttene?»

BEGRUNNELSE:

Norsk Diabetikersenter er en helseinstitusjon for opplæring og behandling av personer med diabetes type 1. Den privateide stiftelsen drives i dag med offentlig støtte. Norsk Diabetikersenter samarbeider med den øvrige helsetjenesten og Norges Diabetesforbund. Senteret innehar en meget god helsefaglig kompetanse som er oppbygd gjennom mange år, og legene ved senteret er til en hver tid godt oppdaterte på sykdommen. Alle legene ved senteret er professorer ved OUS og er både nasjonalt og internasjonalt kjent og respektert for sin kompetanse. Brukerne av senteret er svært fornøyde med behandlingstilbudet, og mange brukere er blitt jevnlig fulgt opp gjennom

mange år. Denne langsiktigheten er meget viktig i et forebyggende perspektiv i forhold til en rekke alvorlige og dyre senkomplikasjoner som følger med diabetes. Diabetes type I skal behandles innen spesialisthelsetjenesten. Senteret er billigere i drift enn poliklinikk ved sykehus. De opererer med samme takster som det offentlige, men har liten administrasjon og høy effektivitet.

Spørsmålsstiller har mottatt flere henvendelser om at støtten til Norsk Diabetessenter reduseres. Reduksjonen i støtte fra Helse Sør-Øst medfører en kraftig reduksjon i tilbudet både i antall konsultasjoner og i gruppe- og kursvirksomheten ved senteret. I tillegg kan ikke senteret ta imot nye pasienter i en tid flere og flere får diabetes og Norge er på diabetestoppen i verden. Flere pasienter blir henvist til andre poliklinikker, men det meldes om sprengt kapasitet flere steder med lange ventelister.

De regionale helseforetakenes avtaler om kjøp av tjenester fra private aktører har bidratt til kortere ventetid for pasientene og bedre utnyttelse av de samlede ressursene i helsesektoren. Spørsmålsstiller er be-

kymret for at viktig kompetanse vil gå tapt som følge av kuttene i støtten flere private aktører nå blir utsatt for fra de regionale helseforetakene. Spørsmålsstilleren mener små spesialiserte medisinske sentre er helt nødvendig, og et viktig supplement og korrektiv til offentlige helsetjenester, for å opprettholde høy kompetanse på mange ulike sykdommer, og private sentre er viktige bidragsytere for å realisere helsepolitiske mål.

Spørsmålsstilleren er kjent med at Helse Sør-Øst har bevilget 570 000 kr. i 2012 i ekstrabevilgninger etter forhandlinger med senteret, men dette er ikke tilstrekkelig til å opprettholde et godt nok tilbud og flere pasienter må derfor avvises.

Svar:

Helse Sør-Øst har i dialog med senterets ledelse blitt enige om en økning i kontraktssummen for 2012. I følge Helse Sør-Øst har ledelsen for Norsk Diabetikersenter uttrykt at de er fornøyd med dette og at økningen innebærer en sikring av driften fremover.

Helse Sør-Øst RHF har orientert meg om at Norsk Diabetikersenter gjennom mange år har gitt verdifull og god tjeneste til pasienter med diabetes type 1. Senteret var tidlig ute og mente at behandling med insulin alene ikke var godt nok, men at det er like viktig med opplæring, undervisning og tilrettelegging av behandlingen. I løpet av de siste 10-15 årene har det skjedd en omfattende desentralisert oppbygging av tverrfaglig kompetanse innen behandling og oppfølging av pasienter med diabetes. Helse Sør-Øst samarbeider med Norsk Diabetikersenter om senterets rolle i et helhetlig, desentralisert behandlingsforløp for pasienter med diabetes type 1.

Ifølge de Nasjonale faglige retningslinjene Diabetesforebygging, diagnostikk og behandling (Helseledelse, IS-1674, 2009) skal "alle barn med diabetes i Norge får sin primærbehandling ved den lokale barneavdeling, og følges opp av diabetesteam ved barnepoliklinikk eller hos barnelege med spesiell kompetanse innen diabetes". Dette følges opp i Helse Sør-Øst ved at helseforetakene har egen tverrfaglig diabetespoliklinikk for diagnostisering, behandling og oppfølging av barn og unge med diabetes, og egen diabetespoliklinikk for oppfølging av voksne med diabetes type 1 og 2. Voksne pasienter med diabetes type 2 blir primært fulgt opp i kommunehelsetjenesten, men henvises ved behov til spesialisthelsetjenesten. I tillegg til den kontinuerlige individuelle veiledningen som skjer i helseforetakene og i primærhelsetjenesten, får pasienter med diabetes opplæring i grupper. Helseforetakene har etablert lærings- og mestringssentre (LMS) og de fleste har diabetesteam med kurs for type 1- og type 2-diabetes.

I tråd med intensjonen med Samhandlingsreformen skal opplæring, undervisning og tilrettelegging av behandlingsopplegget til pasienter med diabetes gis nær der pasientene bor, i samarbeid mellom de ulike helseforetakene og kommunene. De regionale helseforetakene har ansvar for å sørge for nødvendig og forsvarlig spesialisthelsetjeneste til befolkningen i sin region herunder samarbeid med kommunene for å gi et best mulig helhetlig tilbud til pasientene.

Dette innebærer omstilling av arbeidsformer også for Norsk Diabetikersenter. Etter min mening vil en slik samarbeidsmodell mellom helseforetakene og kommunene styrke tilbudet til pasienter med diabetes.

SPØRSMÅL NR. 1700

Innlevert 29. juni 2012 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 5. juli 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Vil statsråden ta initiativ til å forenkle rapporteringsrutinene for beskatning av utenlandske artister som opptre i Norge ved å legge til rette for elektronisk rapportering?»

BEGRUNNELSE:

Arrangører av festivaler og lignende hvor utenlandske artister deltar må sende inn en forhåndsmel-

ding (RF-1091) til sentralskattekontoret senest tre uker før artisten skal opptre. På bakgrunn av opplysningene i forhåndsmeldingen utsteder sentralskattekontoret en oppgjørblankett (RF-1092) til arrangøren. Arrangøren må fylle ut oppgjørblanketten og sende den tilbake til sentralskattekontoret, samtidig som arrangøren må beregne skatten, foreta trekk ved utbetalingen av honoraret og betale inn skatten til skattemyndighetene.

Arrangørene har per i dag ikke mulighet til å levere forhåndsmeldingen og oppgjørsblanketten til sentralskattekontoret elektronisk gjennom Altinn, men må fylle ut skjemaene manuelt for hver enkelt artist og sende disse per post til sentralskattekontoret. Det betyr ekstra administrative kostnader, både for arrangørene og for skattemyndigheten, og rapporteringsrutinene bør derfor effektiviseres gjennom å legge til rette for elektronisk rapportering.

Svar:

Skatteetaten har høyt fokus på å legge til rette for elektronisk kommunikasjon mellom etaten og de som er rapporteringspliktige. I forbindelse med innlevering av selvangivelsen er det i dag 48 skjemaer som kan leveres elektronisk og som omfatter de aller fleste skattemessige forhold. Det er imidlertid noen få tilfeller der det foreløpig ikke er lagt til rette for

elektronisk kommunikasjon, hvorav forhåndsmelding og oppgjørsblankett i forbindelse med artistskatt er ett tilfelle.

Skatteetaten har i det siste året arbeidet med konvertering av skjemaer og systemer til Altinn II, en ny versjon av Altinn-løsningen introdusert i juni 2010, og dette har medført at Skatteetaten har måttet ha et noe lavere fokus på utvikling av nye skjemaer enn det som har vært ønskelig.

Jeg ser imidlertid at dette er et område det bør settes inn ressurser på, og har fått opplyst av Skattedirektoratet at de vil prioritere området i forbindelse med arbeidet med nye skjema i Altinn. Det er derfor gode utsikter til at elektronisk innrapportering på dette området vil bli en realitet. Av den grunn ser jeg ikke at det er behov for å ta noe ytterligere initiativ til å forenkle rapporteringsrutinene for beskatning av utenlandske artister på nåværende tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 1701

Innlevert 29. juni 2012 av stortingsrepresentant Anders B. Werp

Besvart 17. juli 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Hvor mange informanter/agenter har PST oversikt over at arbeidet for den tidligere Østtyske militære etterretningstjenesten?»

BEGRUNNELSE:

Etter sammenbruddet av tidligere Øst-Tyskland skjedde det en informasjonsutveksling mellom de militære etterretningstjenestene i Øst- og Vest-Tyskland. 138 personer var informanter/agenter for Øst-Tyskland i Vest-Tysklands væpnede styrker (Kilde: Stasi-arkivet Berlin). Man kan ikke se bort fra at også det norske forsvaret var utsatt for spionasje fra Øst-Tyskland. I Stasi-arkivet er det så langt funnet 1.886 rapporter fra Norge. 85 % av disse gjelder politikk, militærvesen og etterretningsvirksomhet. Det presiseres at spørsmålet kun gjelder antall personer, ikke persondetaljer. Videre gjelder dette virksomhet utført av en stat som ikke lenger eksisterer. Og videre er det ikke spørsmål om metodebruk eller kilder. Etter en juridisk vurdering anføres det at spørsmålet ikke berører temaer som personvern, rikets sikkerhet, strafferettslige forhold eller annet sikkerhetsrelatert lovverk.

Det vises for øvrig til Forsvarsministerens svar på mitt skriftlige spørsmål nr. 1685, datert 29.06.12.

Svar:

Den tyske demokratiske republikk (DDR) eksisterte mellom 7. oktober 1949 og 3. oktober 1990. Aktiviteter med utspring i denne statens militære etterretningstjeneste ligger derfor mer enn 20 år tilbake i tid.

Politiets sikkerhetstjeneste (tidligere Politiets overvåkingstjeneste) er et operativt politiorgan med særskilt ansvar for blant annet å forebygge og etterforske ulovlig etterretningsvirksomhet rettet mot norske interesser. Personell som arbeidet med disse problemstillingene i den aktuelle tidsperioden vil i stor grad ikke lenger være i tjeneste.

Jeg har fått opplyst fra Politiets sikkerhetstjeneste at deres historiske arkiv ikke er organisert slik at det på en kurant måte er mulig å hente ut en oversikt over hvor mange informanter/agenter som arbeidet for den tidligere østtyske militære etterretningstjenesten. For å kunne få en slik oversikt må PST manuelt gå gjennom personsakene i arkivet.

Jeg mener at det ikke er en riktig bruk av PSTs ressurser å foreta en slik gjennomgang.

SPØRSMÅL NR. 1702**Innlevert 29. juni 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 9. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Tilsynelatende ligger det innebygd spenninger i moderne lovgivning om psykiatri; rettsregler og hensynet til enkeltmenneskets rettigheter vil i noen grad kollidere med hensynet til å gjøre psykiatrien effektiv. Noe en sak fra Buskerud viser. Lovverket er uklart. Videre antas det at problemstillingene vil angå et betydelig antall mennesker i Norge.

Hva mener justisministeren om problemstillingen, og hva akter statsråden å gjøre med tanke på å foreslå endringer i lovverket m.m.?»

BEGRUNNELSE:

I Norge er det mellom 8,5 til 35 tvangsinnleggelser pr 10 000 innbygger. Dette varierer mellom de enkelte helseforetakene.

Lov om psykisk helsevern har i utgangspunktet mange regler som sikrer enkeltmenneskets rettigheter. De mest sentrale bestemmelsene i denne sammenhengen er §§ 1-1, 1-5, 1-6, 3-1, 3-2, 3-3, 3-8 samt kapitlene 6 og 7.

Utgangspunktet etter § 3-1 er at tvunget helsevern ikke kan etableres uten at vedkommende er undersøkt av lege. Dersom vedkommende unndrar seg undersøkelse, så kan kommunelegen vedta at undersøkelse skal gjennomføres.

På bakgrunn av undersøkelsen nevnt i § 3-1 foretar den faglige ansvarlige på sykehuset en vurdering av om vilkårene for observasjon er til stede. Et av kriteriene er hvorvidt det foreligger undersøkelse fra to leger, hvorav en er uavhengig av institusjonen.

Det er på det rene at sykehuset har en viss undersøkelsesplikt etter § 3-2, jfr. særlig nr. 2.

Beskrivelse av mangler og uklarheter i lovverket knyttet til en konkret sak:

En kvinne i Buskerud september 2007 innlagt til tvungen observasjon, jf. § 3-2 i lov om psykisk helsevern. Det ble anlagt søksmål angående om saksbehandlingsreglene etter lov om psykisk helsevern var fulgt, jf. § 3-2 og om innleggelsen var i strid med Den Europeiske Menneskerettighets konvensjonen artikkel 5 nr. 1. Søksmålet ble anlagt mot helseforetaket. Saken ble behandlet i Høyesterett i desember 2011. Dom falt 13. desember 2011. Saken ble avvist i Høyesterett. Dette skyldtes at helseforetaket ikke var rett saksøkt. Rett saksøkt var Staten ved Helsedepartementet. Høyesterett valgte likevel å komme med en vurdering hvorvidt innleggelsen var berettiget eller ikke.

Vurderingen i Høyesterett kan kortfattet sammenfattes slik:

Det er på det rene at fastlegen/innleggende lege ikke hadde fulgt saksbehandlingsreglene for innleggelsen. Bl.a. var det ikke innhentet samtykke fra kommunelegen. Det var ikke kjent for sykehuset. Sykehuset undersøkte heller ikke om saksbehandlingsreglene var fulgt. Høyesterett kom likevel til at sykehusets manglende undersøkelse av om fastlegen hadde fulgt saksbehandlingsreglene, ikke innebar at sykehuset hadde brutt lov om psykisk helsevern.

Svar:

Jeg er ikke enig i at lovverket Stortinget har vedtatt er uklart med hensyn til hvilke saksbehandlingsregler som gjelder ved vedtak om tvungen observasjon.

Det fremgår av psykisk helsevernloven § 3-2 første ledd punkt 2 at faglig ansvarlig skal vurdere om "pasienten er undersøkt av to leger, hvorav én skal være faglig uavhengig av den ansvarlige institusjon, jf. § 3-1." I høyesterettsdommen som stortingsrepresentant Rytman referer til (Rt. 2011-1666) var det ikke bestridt at sykehuset kontrollerte at det var foretatt legeundersøkelse av pasienten i tråd med ovennevnte bestemmelse, og at slik uavhengig legeundersøkelse var foretatt.

Høyesterett vurderte også om sykehusets plikt til å undersøke om pasienten forut for innleggelsen er undersøkt av en uavhengig lege også innebærer en plikt til å undersøke om fastlegens legeundersøkelse var foretatt i henhold til den fremgangsmåte loven krever når undersøkelsen ikke er frivillig. I dommen (Rt. 2011 -1666 avsnitt 48 til 53) uttaler Høyesterett bl.a. følgende:

"Lovens ordlyd taler for at sykehusets undersøkelsesplikt er begrenset til å kontrollere at pasienten forut for innleggelsen er undersøkt av en uavhengig lege. I samme retning trekker at det er presisert i loven og i forskriften til loven at vedtaket om tvungen observasjon skal fattes på grunnlag av "foreliggende opplysninger". Lovens forarbeider sier ikke noe om spørsmålet.

Vedtaket om tvungen observasjon må fattes innen 24 timer, og i løpet av denne tiden skal pasienten undersøkes av en lege ved institusjonen samt av den som fatter vedtak om innleggelse, i tillegg til at vedtaket og grunnlaget for det "straks" skal "nedtegnes", jf. § 3-2 andre ledd og forskrift om etablering av tvungen psykisk helsevern mv. av 15. desember 2006 nr. 1424 § 5. Sykehuset har derfor begrenset med tid etter at pasienten ankommer til å kontrollere øvrige omstendigheter

i saken, og den primære oppgaven må være å undersøke om pasientens tilstand er slik at de grunnleggende vilkårene for tvungen observasjon er oppfylt. Dette tilsier at § 3-2 om den faglige ansvarliges undersøkelsesplikt ikke bør tolkes utvidende.

Plikten til å innhente samtykke til tvungen legeundersøkelse påhviler primærlegen. Jeg er enig med helseforetaket i at utgangspunktet må være at spesialisthelsetjenesten ikke har plikt til å kontrollere om primærhelsetjenesten har opptrådt som den skal innenfor sitt lovpålagte ansvarsområde. Det er forståelig at A reagerte mot at saksbehandlingsreglene ikke ble fulgt. Men dette kunne hun ha tatt opp med primærhelsetjenesten, eller anført i forbindelse med kontrollkommissionens overprøving av innleggelsen.

Det kan nok tenkes innleggelsessituasjoner hvor det går fram av dokumentene, eller på andre måter, at primærlegens undersøkelse av pasienten er mangelfull. I slike situasjoner må sykehuset i hvert enkelt tilfelle vurdere om feilen bør få betydning for den faglige vurdering sykehuset skal gjøre, og i tilfelle hvilke følger dette bør få. Vurderingen vil avhenge av pasi-

entens situasjon og behov, og hva slags feil det er snakk om, jf. Rt-2004-583 avsnitt 27 og 29 om en lignende vurdering hvor feilen skyldtes lang saksbehandlingstid.

I vår sak hadde imidlertid sykehuset ingen grunn til å mistenke at det var feil ved grunnlaget for den tvungne undersøkelsen, og dette gjorde det ubetenkelig å bygge på legeerklæring fra fastlegen.

Min konklusjon er etter dette at sykehuset ikke brøt med psykisk helsevernloven ved innleggelse av A.

Jeg nevner avslutningsvis at jeg ikke kan se at det er grunnlag for anførselen om at psykisk helsevernloven § 3-2 ikke tilfredsstillt kravet til tilstrekkelig klarhet og tilgjengelighet etter EMK, slik ankende part har anført.”

Jeg er enig i Høyesteretts vurdering og ser derfor heller ingen grunn til å foreslå at Stortinget gjør endringer i lovverket.

SPØRSMÅL NR. 1703

Innlevert 29. juni 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 23. juli 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Det er en kjent sak at regjeringen ikke tillater Flytoget å konkurrere om pendlere og reisende som ikke skal ta (eller kommer med) fly. Reisende som f.eks. kun skal reise strekningen Drammen - Oslo. Imidlertid har NSB ikke noe togtilbud til f.eks. reisende/pendlere som ønsker å dra meget tidlig på morgenen/sent på natten til Oslo).

Vil statsråden tillate Flytoget å tilby togreiser når NSB ikke har noe togtilbud til reisende som f.eks. meget tidlig om morgenen/sent om natten?»

Svar:

Flytoget AS har i dag tilgang til å transportere passasjerer på strekningen Drammen – Oslo Lufthavn Gardermoen (tilbringertjeneste til og fra flyplassen).

Flytoget har så langt ikke uttrykt noe ønske eller søkt om å få tilby togreiser til pendlere på strekningen selskapet trafikkerer. Dette fremgår bl.a. av Liv Signe Navarsetes svar på spørsmål 16 i spørretimen 11. september 2005 fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, som vedlegges til orientering.

Så lenge jeg ikke har mottatt noen søknad fra Fly-

toget om å kunne tilby å ta på og sette av passasjerer underveis på tidspunkter NSB ikke har et togtilbud, kan jeg ikke ta stilling til spørsmålet. Dersom jeg skulle motta en slik søknad, vil jeg selvsagt vurdere denne i henhold til gjeldende lovgivning.

Vedlegg til svar:

Spørretimespørsmål fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr til samferdselsministeren i Stortingets møte onsdag 9. november 2005.

Referat fra møte:

Spørsmål 16

Hans Frode Kielland Asmyhr (FrP) [13:25:57]: Jeg har følgende spørsmål til samferdselsministeren:

«Mange pendlere i Akershus ønsker å benytte seg av AS Gardermobanens avganger for å komme raske og enklere til og fra arbeid i Oslo. NSBs avganger er svært fulle i rushtiden, samtidig som Gardermobanen har ledig kapasitet. For å utnytte ledig kapasitet innen tognettet i Akershus må AS Gardermobanen tilby pendlere mulighet for overgang/tillegg med ordinært månedskort. Fylkestinget i Akershus har flere ganger vedtatt dette enstemmig.

Vil statsråden utrede en slik mulighet?»

Statsråd Liv Signe Navarsete [13:26:34]: Eg gjer merksam på at NSB Gardermobanen AS er avvikla, og at selskapet no heiter Flytoget AS.

Forvaltninga og eigarskapet av selskapet ligg i dag til næringsministeren, og eigarspørsmål angående Flytoget må i det vidare rettast til han. Eg har difor lagt spørsmålet fram for næringsministeren.

Spørsmålet om Flytoget kan ta med vanlege pendlarar, er teke opp fleire gonger og er godt utgreidd. Næringsministeren ser difor ikkje grunnlag for å utgreie dette nærare. Eg sluttar meg til dette. Eg vil òg vise til at det er styret i selskapet sitt ansvar å ta opp spørsmålet dersom ein finn det bedriftsøkonomisk lønsamt.

Flytoget har til føremål å sikre eit høgt tal med kollektivreisande til og frå flyplassen. Dersom selskapet vert pålagt å ta med pendlarar, vil dette kunne føre til eit dårlegare tilbod, som vil kunne redusere den høge kollektivdelen til flyplassen. Flytoget har i dag ein marknadsandel på 33 pst. av alle reisande til og frå Oslo Lufthamn. Det tek i dag 51 minutt frå Asker til Oslo Lufthamn og 19 minutt frå Oslo S. Forretningsideen til Flytoget er å ha det beste transporttilbodet til og frå flyplassen, med vekt på tryggleik, punktleghet og service. Kundane er godt nøgde med Flytoget, og merkevareverdien er difor stor. Ein endra forretningsmodell der Flytoget vert pålagt å drive ordinær persontransport på strekninga med dei same togsetta, vil føre til dårlegare togtilbod for dei reisande til og frå flyplassen, med m.a. lengre reisetid.

Hans Frode Kielland Asmyhr (FrP) [13:28:18]: Bakgrunnen for at jeg stiller dette spørsmålet til samferdselsministeren, er nettopp at det dreier seg om den totale avviklingen av kollektivtrafikken i Norges tettest befolkede område. Jeg beklager at jeg tok feil av navnet.

Det er klart at slik som situasjonen nå er når det gjelder NSBs avganger, er irritasjonen svært stor hos pendlerne og hos de daglige brukerne, som er de mest trofaste brukerne av kollektivtilbudet. Jeg vil minne om at staten har slettet over 7 milliarder kr av Flytogets gjeld. Det betyr at staten må utnytte de store investeringer som er blitt gjort innen kollektivtrafikken i dette området, slik at man tilfredsstiller de behov som brukerne har.

Vil statsråden i sin gjerning ta kontakt med lokale myndigheter når det gjelder å få en best mulig avvikling av kollektivtrafikken i dette området?

Statsråd Liv Signe Navarsete [13:29:29]: Det er særdeles viktig for denne regjeringa og for statsråden med ansvar for kollektivtrafikken å ha eit godt samarbeid med dei lokale instansane. Eg vil difor i mitt vidare arbeid leggje vekt på at eg skal ha god kontakt og dialog med dei som har eit lokalt ansvar for å leggje til rette for dette.

Eg vil òg føye til at spørsmålet om passasjertrafikk på Flytoget har vore utgreidd før. Asplan Viak og Ernst & Young utførte i 2000–2001 og i 2004 omfattande analysar av problematikken rundt dette spørsmålet. Eg kan eventuelt kome tilbake til dei resultatane.

Hans Frode Kielland Asmyhr (FrP) [13:30:14]: Investeringer i jernbane er svært kostbart. Da gjelder det å utnytte disse på en best mulig måte. Vil statsråden gjennomgå det totale jernbanetilbudet i dette området, slik at man får utnyttet kapasiteten på en best mulig måte?

Statsråd Liv Signe Navarsete [13:30:36]: Prioriteringane som eg legg til grunn for mitt arbeid med utbygging av eit godt jernbanetilbod i Noreg, ligg i Nasjonal transportplan, og mitt mål er å halde meg til dei prioriteringane på ein best mogleg måte, slik at innbyggjarane skal få eit best mogleg tilbod.

SPØRSMÅL NR. 1704

Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde

Besvart 6. august 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Gjennom internasjonale medier er det blitt opplyst om at den palestinske politiske fraksjonen / organisasjonen Fatah har valgt å gi sin sommerleir for ungdom navnet "Sisters of Dalal Mughrabi". I 1978, ledet Dalal Mughrabi det mest dødelige terrorangrepet i Israels historie, hvor 37 sivile, inkludert 12 barn, ble drept.

På hvilke måter har norske myndigheter reagert overfor palestinske myndigheter straks dette ble kjent, og hvilke konsekvenser får slike navngivninger på samarbeidet mellom Norge og ledelsen i PA?»

BEGRUNNELSE:

Øverste leder i Fatah er Chairman for de palestinske områdene, Mahmood Abbas. Med andre ord er Mahmood Abbas ansvarlig for Fatahs ulike handlinger og gjøremål. Det er heller ingen tilfeldighet at årets sommerleir glorifiserer Dalal Mughrabi, da også tidligere leirer og turneringer er blitt oppkalt etter henne. Leder Abbas har sågar avholdt i 2009 en egen bursdagsfeiring for terroristen Mughrabi. Så langt har jeg kun oppfattet forholdet mellom Norge og de palestinske områdene som stadig tettere, og pengestrømmen fra Norge har vært stor. Er dialog og

pengeflyt norske myndigheters svar også på slike fornærmelser overfor Israels ofre for palestinsk terror.

Svar:

Utenriksdepartementet ble nylig gjort oppmerksom på at Dalal Mughrabis navn er benyttet på en av årets sommerleirer for ungdom arrangert av Fatah. Vi er kjent med at hennes navn tidligere har vært knyttet til organiserte aktiviteter for palestinsk ungdom. Norge er i mot alle forsøk på å glorifisere personer som står ansvarlig for terrorhandlinger, og tar avstand fra at Dalal Mughrabi blir presentert som en rollemodell for palestinsk ungdom. Fra norsk side arbeider vi for

å bidra for en fredelig løsning på Midtøsten-konflikten. Palestinsk lederskap ved president Mahmud Abbas og Fatahs øvrige politiske ledelse har i uttalelser og praksis vist at de vil ha en politisk løsning på konflikten med Israel ved bruk av fredelige virkemidler. Den israelske okkupasjonen setter det palestinske folket og dets lederskap på mange vanskelige prøver, men mitt klare inntrykk er at president Abbas arbeider for at konflikten må løses på fredelig vis. Norges representasjonskontor til de palestinske selvstyremyndighetene vil uttrykke norsk bekymring overfor Fatahs ledelse for nye forsøk på å presentere Dalal Mughrabi som rollemodell for palestinsk ungdom.

SPØRSMÅL NR. 1705

Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen

Besvart 6. august 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Kan norske myndigheter bidra til å få opphevet den mangeårige interneringen av den palestinske fotballspilleren Mahmoud Sarsak?»

BEGRUNNELSE:

Under EM i fotball 2012 fikk norske stortingsrepresentanter en lang rekke henvendelser om helsetilstanden til den sultestreikende palestinske fotballspilleren, som har vært underlagt administrativ sikkerhetsinternering av israelske myndigheter siden han ble anholdt i forbindelse med en fotballkamp i 2009. Saken hans har vakt sterke internasjonale protester, blant annet fra det internasjonale fotballforbundet, FIFA, som også viser til internering av andre palestinske fotballspillere. I følge internasjonale nettmedier hevder hans advokat at han vil bli løslatt 10. juli i år. Det samme har organisasjonen the Palestinian Prisoners' Club opplyst ved en tidligere anledning, men opplysningene er ikke offisielt bekreftet av israelske myndigheter. Denne saken er ikke enestående, og det er mange internerte som fortjener vår opp-

merksomhet. Når en slik sak løftes fram internasjonalt, kan den imidlertid bidra til å rette søkelyset mot en praksis i strid med internasjonale menneskerettigheter, der forhåpentligvis også norske myndigheter kan være med å legge press på stater som bryter med menneskerettighetene. På den måten kan én sak få betydning for flere.

Svar:

Mahmoud Sarsak ble løslatt fra sikkerhetsinternering 10. juli. Norge har ved flere anledninger reist spørsmål om Israels bruk av sikkerhetsinternering med israelske myndigheter, senest i juni 2012. Norge har vært opptatt av omfanget av bruken, både antall personer som til enhver tid er satt i forvaring og hvor lenge personer blir sittende. I henhold til folkeretten har en okkupasjonsmakt som Israel kun anledning til å sikkerhetsinterne dersom det foreligger tvingende sikkerhetshensyn. Sikkerhetsinternering er imidlertid et ekstraordinært virkemiddel, og bruken må ikke være omfattende eller systematisk.

SPØRSMÅL NR. 1706**Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen****Besvart 9. august 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Gitt Politidirektoratets store antall feilregistreringer av hatkriminalitet og de store mørketallene for manglende anmeldelser, hvordan vil statsråden sørge for et forsvarlig kompetanse- og ressursnivå for hatkriminalitet blant landets operative politistyrker og for Politihøgskolens nyutdannede som i dag ikke mottar noen obligatorisk undervisning om emnet?»

BEGRUNNELSE:

Politihøgskolens bachelorstudium har i 2012 ingen obligatorisk undervisning om hatkriminalitet, emnet inngår ikke hverken i målformuleringer eller i pensum.

I politidirektoratets rapporter om hatkriminalitet i januar 2009 og 2010 fremgår det at det fremdeles er et stort antall feilkodinger til tross for endringer foretatt så tidlig som høsten 2006. Det fremgår av rapporten fra januar 2009 at anbefalingene som er gitt skal skje innenfor dagens ordning og med dagens ressurser.

Politidirektoratet anbefaler i sin rapport å benytte en ordning lignende den svenske, men påpeker samtidig at dette ikke kan gjennomføres innenfor dagens ressursrammer. Politidirektoratet skriver videre at om innføring av ordningen utsettes til straffesakssystemene skal skifte ut, bør det vurderes iverksatt midlertidige tiltak innenfor dagens registreringsordning snarest mulig, slik at denne gir et mer dekkende bilde av utfordringene knyttet til hatmotivert kriminalitet i Norge.

I følge svensk politi har svenske politistudenter siden 2001 fått opplæring i å identifisere og etterforske hatkriminalitet. Politiansatte som besvarer den nasjonale svenske polititelefonen får kontinuerlig utdanning om hatkriminalitet for å bli bedre på å oppdage motiv for hatkriminalitet.

I Stockholm opprettet man i 2007 en egen etterforskningsgruppe for hatkriminalitet, som ble omgjort til en permanent ordning etter kun ett år.

Den svenske hatvoldgruppen har i dag etterforskere med spesialkompetanse på hatkriminalitet som jobber med å utrede og etterforske hatkriminalitet, utvikle og tilby etter- og videreutdanning internt i politiet og spre kunnskap og informasjon om hatkriminalitet både eksternt og internt.

Den svenske hatvoldgruppen har i 2012 en kostnad på 3,718 millioner svenske kroner.

Svar:

Regjeringen tar hatkriminalitet på alvor. For å styrke kunnskapen om og oppfølgingen av denne type kriminalitet ble det fra høsten 2006 innført en særskilt koding av hatkriminalitet i politiets straffesakssystem. Det som kodes er offerets subjektive oppfatning av motivet for den straffbare handlingen. Alle typer lovbrudd kan i utgangspunktet kodes med et slikt motiv.

Politidirektoratet har for årene 2007-2009 foretatt en grundig gjennomgang av alle registrerte anmeldelser hvor det er kodet et hatkriminelt motiv. Rapporter i de enkelte anmeldelser er lest. Den grundige gjennomgangen ble gjort blant annet for å se om begrepet er forstått riktig av de som koder i politi- og lensmannsetaten. Denne gjennomgangen viste, som representanten riktig påpeker i sitt spørsmål, at det var en del feilregistreringer.

For å bøte på dette har Politidirektoratet opplyst at det våren 2010 ble gjort flere endringer for å bedre registreringen av hatkriminalitet.

Fra og med 2012 innføres hatkriminalitet som en kategori i årsstatistikk og halvårsstatistikk over anmeldte lovbrudd fra Politidirektoratet. Tall for første halvår 2012 er presentert i rapporten «Kommenterte STRASAK-tall. Første halvår 2012» som ble offentliggjort i juli i år. Rapporten ligger på politiets nettsider (www.politi.no). Gjennomgangen av statistikken tyder i følge Politidirektoratet på at antall feilregistreringer har gått ned og at kunnskapen om hvordan begrepet hatkriminalitet skal forstås, og hvordan dette skal kodes, er i ferd med å feste seg i politi- og lensmannsetaten.

Det er viktig å styrke kunnskapen om hatkriminalitet i politiet. Dette må sees i sammenheng med den generelle kunnskapen og bevisstheten om mangfoldet i befolkningen. Dette har vært og fortsetter å være en satsning både overfor ansatte i politi- og lensmannsetaten og gjennom politiutdanningen ved Politihøgskolen. I politidistriktene er det gode erfaringer med «Bevissthet gir trygghet», som er et bevisstgjøringsprogram for ansatte med formål å sikre at publikums møte med politiet oppleves trygt, rettferdig og tillitsvekkende. Her gjennomgås temaer som bl.a. diskriminering, fordommer, stereotyper og førstinntrykk. Bevissthet om mangfold vektlegges også gjennomgående i politiutdanningen.

Justis- og beredskapsdepartementet har gjennom tilskuddsordningen for kriminalitetsforebyggende tiltak/prosjekter, som ble utlyst i mars 2012, bevilget

midler til prosjektet «Rosa kompetanse justis» i regi av LLH (Landsforeningen for lesbiske, homofile, bifile og transpersoner). Målet med prosjektet er å styrke og effektivisere det forebyggende arbeidet mot hatkriminalitet generelt, samt rette et særlig fokus mot hatkriminalitet rettet mot lesbiske, homofile, bifile og transpersoner (lhbt-befolkningen). Prosjektet har både mål om å styrke kunnskapen om hatkriminalitet i politiet, samt å bidra til at flere ofre for hatkriminalitet faktisk anmelder dette til politiet.

Prosjektet ble startet opp i 2011 med midler fra Justis- og beredskapsdepartementet, og har fått gode tilbakemeldinger fra politiet. I den første fasen av

prosjektet (2011) ble det blant annet utviklet et undervisningsopplegg for politiet, som er forsøkt ut i Oslo politidistrikt. I den neste fasen av prosjektet (2012-) satses det på videre skoling av ansatte i politiet. Det legges opp til et bredt samarbeid med ledere og mangfoldskontakter i alle politidistrikter. Det er opprettet en styringsgruppe for prosjektet hvor blant annet Universitetet i Oslo, Politihøgskolen, Politidirektoratet og Det kriminalitetsforebyggende råd er representert.

Jeg vil følge utviklingen på dette feltet og vurdere ytterligere tiltak.

SPØRSMÅL NR. 1707

Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 8. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Ved registrering av motorkjøretøy, skrives det ut et midlertidig vognkort og man får senere i posten det ordinære.

Hvorfor denne fordyrende prosessen når man kunne skrevet ut det ordinære vognkortet med en gang?»

Svar:

Vognkortet er et verdidokument som viser rett eier av kjøretøyet. Det er nødvendig med sikkerhetskrav til vognkortet for å vanskeliggjøre forfalskning. Direktiv 1999/37/EF (vognkortdirektivet) stiller krav til grafikk, vannmerke og papirfiber i vognkortet. Det

norske vognkortet har vannmerke, mikroskrift og fluoriserende tråder i papiret.

Dersom samtlige av landets trafikkstasjoner skulle hatt utstyr til å produsere vognkort etter disse kravene, ville det blitt svært kostnadskrevenende og dokument sikkerheten ville blitt redusert.

Ved registrering utstedes det et midlertidig vognkort som gir anledning til å benytte kjøretøyet. Trykking av originalt vognkort og kjennemerker er satt ut til privat aktør som har det nødvendige utstyret og sikkerhetsrutiner. Det tar 2-5 dager fra det nye vognkortet er bestilt til den nye eieren får vognkortet i posten.

SPØRSMÅL NR. 1708

Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 8. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Hvorfor er det ikke betalingsterminaler på trafikkstasjonene slik at man kan betale alle de avgifter som skal betales ved registrering av bil slik som registreringsavgift og årsavgift?»

Svar:

Alle trafikkstasjoner som utfører registrering av kjøretøy skal ha betalingsterminaler hvor man kan betale både omregistreringsavgift og årsavgift.

SPØRSMÅL NR. 1709**Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou****Besvart 8. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Vil statsråden sørge for at konseptvalgutredningen (KVU) for fastlandsforbindelse mellom Østfold og Vestfold, Moss - Horten, resulterer i alternativ til dagens fergeforbindelse?»

BEGRUNNELSE:

Departementet slår i brev av 1. desember 2010 fast at det skal utarbeides KVU fast forbindelse mellom Moss og Horten så raskt som det er faglig grunnlag for det.

Departementet har tatt sikte på å fastsette mandat for KVU-arbeidet i løpet av 2011 og bedt Vegdirektoratet legge fram forslag til prosjektplan for dette arbeidet i tråd med slik framdrift.

Fast forbindelse mellom Moss i Østfold og Horten i Vestfold ble drøftet i Stortinget 14. juni 2007 som ledd i behandlingen av, jf. Dokument nr. 8:82 (2006-2007), Dokument nr. 8:86 (2006-2007) og Innst. S. nr. 280 (2006-2007).

Det ble gjennom Stortingets behandling lagt til grunn at Samferdselsdepartementet skulle igangsette en KS1 for en slik fast forbindelse under forutsetning av at lokale myndigheter ønsker at prosjektet skal planlegges videre etter plan- og bygningsloven.

I brev av 31. august 2007 ba Samferdselsdepartementet om at Vegdirektoratet starter arbeidet med en konseptvalgutredning (KVU) for en fast forbindelse mellom Østfold og Vestfold.

Bestillingen er senere utdypet i brev av 18. mai 2009. Departementet ber om at Vegdirektoratet samarbeider med Jernbaneverket og eventuelt også Kystverket og andre berørte myndigheter i utformingen av konseptvalgutredningen. Det ble forutsatt at veg og jernbane skulle sees i sammenheng.

Samferdselsdepartementet har i nevnte brev av 31. august 2007 i tillegg stilt krav om KS1 for hovedvegsystemet i Moss, eventuelt i kombinasjon med

KS1 for fast forbindelse mellom Moss og Horten.

Statens vegvesen vil rett over sommer 2012 legge frem KVU for Moss.

Svar:

Samferdselsdepartementet har gitt Statens vegvesen i oppdrag å gjennomføre en konseptvalgutredning (KVU) for kryssing av Oslofjorden. Utredningen gjennomføres sammen med Jernbaneverket og Kystverket og skal være ferdig i løpet av 2013.

Oslofjorden oppleves i dag som en barriere for transport både regionalt, nasjonalt og mot utlandet. I KVU-arbeidet vurderes aktuelle konsepter for å møte en økning i personreiser og godstransport på tvers av fjorden. Det vil også bli vurdert andre muligheter for å krysse fjorden enn i korridoren mellom Moss og Horten.

Hvilke konsepter som skal vurderes, vil bli avklart i KVU-prosessen. I henhold til prosjektbeskrivelsen kan aktuelle konsepter for eksempel være:

- En forbedret ferjeforbindelse med dagens eller flyttet ferjeleie i Moss.
- Ulike varianter av veg- og/eller jernbaneforbindelse mellom Moss og Horten.
- Utvikling av rv 23 Oslofjordforbindelsen mot E18 i Sande i Vestfold.

Både bru og tunnel kan være aktuelle konsepter for fast fjordkryssing. Konsepter med både veg og jernbane kan også bli vurdert, som kombinerte anlegg eller i forskjellige traseer.

Når KVU-arbeidet er ferdigstilt, vil rapporten bli sendt på høring til berørte parter og underlagt ekstern kvalitetssikring (KS1). Med utgangspunkt i KVU-en, KS1-rapporten og høringsuttalelsene vil regjeringen drøfte hvilket konsept som skal legges til grunn for videre planlegging.

SPØRSMÅL NR. 1710**Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Arve Kambe****Besvart 7. august 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«I en reportasjeserie i Dagens Næringsliv fremkommer det at svært mange bedrifter enten ikke har fått eller har fått delvise og forsinkede oppgjør etter bruk av innleide betalingsterminaler. Finansnæringsens Hovedorganisasjon mener at regelverket er for dårlig og Virke mener at det er reelle muligheter for at useriøse utleieaktører kan stikke av med innbetalte penger.

Vil finansministeren straks ta ansvar for at det utarbeides et sikkert regelverk som gjenoppretter tilliten til betalingssystemet og når vil det iverksettes?»

BEGRUNNELSE:

Tillit til betalingssystemet er svært viktig i et moderne samfunn.

Den siste ukes fokus i Dagens Næringsliv på betalingsterminal-bransjen viser at det er ting som tyder på at tilliten er i ferd med å svekkes. En slik utvikling kan ikke regjeringen eller Stortinget tillate.

Regjeringen har i sin kampanje mot svart arbeid vedtatt at bruk av kontanter, særlig ved mellomstore og store transaksjoner, ør reduseres og i stedet vris til f.eks betalingsterminaler. Dette er en utvikling Høyre støtter.

For mange bedrifter og organisasjoner som er i en oppstartsfase, ikke vil kjøpe egen terminal, eller som har periodevis og fysisk oppdelte salg fra messer, loppemarkeder eller lotterier, vil leie av betalingsterminaler være mer praktisk og billigere enn kjøp av en terminal. Derfor er det svært viktig at alle aktører som bruker slike løsninger vet at pengene de omsetter for faktisk kommer inn på konto.

Ellers vil driftsgrunnlaget for bedrifter skrumpe inn og tilliten til betalingssystemet vil gå ut over både seriøse utleiere, men også betalingsterminalmarkedet generelt sett og gjerne også de som leverer og drifter bankterminalene.

Jeg registrerer at Finanstilsynet i Dagens Næringsliv uttaler at terminalleverandører ikke er konsejnspliktige og således ikke underlagt et tilsyn.

Det kan også virke som at flere bedrifter faktisk ikke vet hvem de er kunder oss og at ansvaret er uklart dersom oppgjør ikke finner sted.

Flere løsninger er nærliggende utover å vurdere å konsejnsbelegge utleie av betalingsterminaler som f.eks krav til opprettelse av klientkonto som kunden selv disponerer eller krav om direkteinnbetaling til kundens egen bankkonto. Både kunden som betaler med kort, bedriften som selger en vare eller tjeneste,

aktøren som driver med utleie av terminaler og de som er autoriserte forhandlere og står for driften, samt staten som skal få moms er tjent med at korrekt oppgjør foretas så raskt som mulig etter at transaksjonen er gjort.

Derfor bør Norges Bank, Finanstilsynet, Finansdepartementet, Finansnæringsens Hovedorganisasjon og aktørene i betalingsterminalbransjen snarest finne en løsning som er bærekraftig, tillitvekkende og uten mulighet for svindel og bedrag av allerede innbetalte pengebeløp for næringslivet.

Svar:

Norge er i dag i verdenstoppen i bruk av kort. Det er om lag 128 000 kortterminaler i Norge, og stadig flere varekjøp gjøres med kort. I 2011 ble det gjort over 1,3 milliarder varekjøp med kort, noe som i verdi tilsvarer omtrent halvparten av husholdningenes samlede forbruk. Betaling med kort bidrar til et effektivt betalingssystem og dermed en velfungerende økonomi ved at betaling kan gjennomføres raskt og til lave kostnader. For å kunne videreføre og videreutvikle slike effektive betalingssystemer er det avgjørende at sikkerheten ved kortsystemene ivaretas på en god måte.

Nets Norge Infrastruktur AS er leverandør av infrastruktur i betalingssystemet. Dette er systemet som den enkelte kortterminal kobles opp mot. Bruken av kortterminaler er basert på avtaler mellom bankene, Nets, brukerstedene og eventuelt den som leier ut kortterminalen. Utleie av kortterminaler er i dag ikke lovregulert. Det er bankene, som har konsejnsjon til å tilby betalingstjenester etter finansieringsvirksomhetsloven § 4b-1, som i henhold til konsejnsjonen har det endelige ansvaret for gjennomføring av betalingstransaksjoner. Utleiere av kortterminaler har ikke anledning til å være en "mellomstasjon" for penger i en betalingstransaksjon mellom brukersted og kunde. Ytelse av betalingstjenester uten nødvendig tillatelse kan sanksjoneres med bøter eller fengselsstraff, jf. finansieringsvirksomhetsloven § 5-1.

I løpet av sommeren har det kommet frem at selskapet Touchpay AS, som er ett av flere selskaper som har drevet utleie av kortterminaler til butikker og andre brukersteder på vegne av Nets, tilsynelatende har latt kundens (brukerstedenes) penger gå til egen konto i stedet for til kundens konto i bank. Dette er, i motsetning til ren utleie av kortterminaler, konsejnspliktig betalingsformidling. Saken er under oppfølging hos Finanstilsynet, som allerede har mot-

tatt redegjørelser fra Nets og aktuelle banker. Tilsynet avklarer om det er begått brudd på avtaler, egenregulering eller lov- og forskriftsregler.

I lys av Touchpay-saken vurderer Finanstilsynet

om det foreligger mangler eller svakheter ved reguleringen av denne typen virksomhet. Finanstilsynets vurderinger vil følges opp av Finansdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1711

Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein

Besvart 7. august 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«I 2012 ble det igangsatt et pilotprosjekt hvor man overvåket ubemannede grenseoverganger på Østlandet med kameraer. Man har økt smuglerbeslagene med 35 % siden dette ble innført. Nå ønsker Tollvesenet å begrense smuglingen til Norge ved å sette opp flere kameraer på de rundt 100 grenseovergangene.

Hvordan stiller statsråden seg til dette?»

Svar:

Toll- og avgiftsetaten gjennomførte i perioden 6. april til 20. oktober 2011 et pilotprosjekt for elektronisk tilstedeværelse i Tollregion øst Norge. Finansdepartementet mottok 6. januar 2012 Toll- og avgiftsdirektoratets evalueringsrapport fra pilotprosjektet.

Det ble i pilotprosjektet installert kameraer på de bemannede grenseovergangene Svinesund og Ørje samt ved fire ubemannede grenseoverganger i Østfold. Kameraene fotograferer og leser kjennemerker (skiltene) på kjøretøy som passerer grensen. Disse kjennemerkene kontrolleres deretter mot etatens egne databaser og Statens vegvesens database Autosys. Ved observasjon av kjennemerker som er av interesse, kan tollpatruljer sendes ut for å gjennomføre kontroll. Bildene fra systemet kan per i dag lagres i inntil en time, og kan derfor ikke brukes i langsiktig analysearbeid. Som det er vist til i spørsmålet, hadde Toll- og avgiftsetaten svært gode resultater med bruken av elektronisk tilstedeværelse i pilotprosjektet. Dette gjaldt spesielt for beslag på de ubemannede grenseovergangene. Den elektroniske tilstedeværelsen bidro blant annet til flere store narkotikabeslag. Det var også en økning i antallet kontroller som ble gjennomført. Dette forklares med at elektronisk til-

stedeværelse åpner for en mer effektiv kontroll, da tollpatruljer kjører for å møte kontrollobjekter som allerede er identifisert, istedenfor at patruljen selv bruker tid på å identifisere kontrollobjekter. Jeg vil imidlertid understreke at det også er andre årsaker enn elektronisk tilstedeværelse til at beslagene økte med 35 pst. i pilotperioden.

På bakgrunn av resultatene i pilotprosjektet besluttet jeg i april 2012 at den elektroniske tilstedeværelsen som var innført i forbindelse med pilotprosjektet skulle gjøres permanent.

Toll- og avgiftsetaten står overfor stadig nye utfordringer i grensekontrollen. Bl.a. skjer en økende del av den illegale vareførselen i regi av personer som viser stor profesjonalitet. Det er derfor viktig at etaten kontinuerlig vurderer mulighetene for å videreutvikle sine kontrollmetoder. Dagens elektronisk tilstedeværelse dekker de mest trafikkerte grenseovergangene mot Sverige, samt ubemannede grenseoverganger i Østfold. Disse grenseovergangene er godt tilpasset bruken av elektronisk tilstedeværelse, siden avstanden mellom bemannede og ubemannede grenseoverganger muliggjør kontroll på et sted som er nærmere den bemannede grenseovergangen. Av de rundt 100 grenseovergangene, er det flere steder hvor det er store avstander mellom bemannede og ubemannede grenseoverganger, hvor bruken av elektronisk tilstedeværelse ikke vil være hensiktsmessig.

Den elektroniske tilstedeværelsen ved grenseovergangene bidrar til gode resultater i grensekontrollen. Jeg er positiv til en gradvis utvidelse i bruken av elektronisk tilstedeværelse. En slik utvidelse avhenger imidlertid av etatens egne vurderinger av egnethet for elektronisk tilstedeværelse ved aktuelle grenseoverganger og budsjettmessige prioriteringer.

SPØRSMÅL NR. 1712**Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 9. august 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«Det er fra ulikt hold blitt opplyst om at Romfolket, som blant annet er midlertidig bosatt i en leir på Årvoll i Oslo, ikke mottar noen form for offentlig støtte/ sosiale ytelser.

Dersom dette er korrekt og romfolket samtidig ikke er i arbeid, har Arbeidsministeren kunnskap om eller har mottatt informasjon om hvordan Romfolket finansierer sine daglige utgifter til opphold i Norge?»

Svar:

Jeg tar som utgangspunkt at representantens spørsmål dreier seg om tilreisende romfolk og ikke om romfolk som er norske statsborgere eller har bodd fast i Norge i lang tid.

Jeg er ikke kjent med at personer blant de tilreisende som har vært omtalt i sommer har mottatt offentlig støtte/sosiale ytelser, uten at jeg kan utelukke at det kan ha skjedd. Noen har imidlertid fått råd og veiledning.

Vi har ikke statistikk som viser hvilke inntekter denne gruppen samlet sett har, og hva de livnærer seg av. Enkelte tilreisende romfolk kan ha oppsparte midler, andre får inntekter ved å tigge og ved å samle inn og pante tomflasker. Et mindre antall får noe inntekt ved å selge bladet Folk er folk. Enkelte har trukket fram at kriminalitet er en av inntektskildene for denne gruppen, men det foreligger heller ikke statistikk over hvor stor del av deres livsopphold som er knyttet til dette.

SPØRSMÅL NR. 1713**Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn****Besvart 9. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre at kommuner leverer helse- og omsorgstjenester av slik kvalitet som er fastsatt i lover og forskrifter og hvordan vil hun sikre at pasienter/beboere/pårørende får innsyn i kvalitet på tjenester ved den enkelte institusjon som ett ledd i aktiv brukermedvirkning?»

BEGRUNNELSE:

I en nylig publisert undersøkelse fra Forbrukerrådet avdekket det at hver tredje norske kommune ikke kvalitetssikrer at de eldre som bor i botilbud med hel-døgns pleie- og omsorg får den omsorgen de skal ha. Kommunene er i stor grad monopol leverandør av disse tjenestene, og de er gjennom lovverket og ulike forskrifter pålagt å yte helse- og omsorgstjenester av en god kvalitet. Kommunene er i dag ikke pålagt å undersøke kvaliteten på de tjenestene de selv yter, men kan på frivillig basis gjøre dette, og det er også frivillig om de vil rapportere om de funn de selv gjør. Pasienter og pårørende har i liten grad mulighet til å kontrollere kvaliteten på tjenestene ved en gitt institusjon, og de har ingen muligheter til å sammenligne

ulike institusjoners tilbud annet enn gjennom selvopplevd kvalitet. Få pasienter/beboere/pårørende er gjort kjent med f. eks verdighetsgaranti og kvalitetsforskrift og det er også manglende kunnskap om dette blant mange ansatte. Tidligere har vi også sett undersøkelser som viser at bevisstheten rundt gjeldene lovverk og forskrifter er urovekkende lav også blant beslutningstakende lokalpolitikere og administrasjon. Kunnskapen om hva slags kvalitet og omfang det er på kommunale helse- og omsorgstjenester vet vi også ble trukket frem som et kriterium som vanskeliggjorde følgeforskning på tiltak som blir igangsatt som følge av samhandlingsreformen i følge Senter for klinisk dokumentasjon og evaluering. Undertegnede har også i 2012 fått tilbakemeldinger om kommuner som setter verdighetsgarantien på vent og kommuner som vil utsette eneromsreformen.

Svar:

Etter lov om kommunale helse- og omsorgstjenester skal kommunene sørge for at alle som oppholder seg i kommunen tilbys forsvarlige og nødvendige helse- og omsorgstjenester.

Det er den enkeltes behov for hjelp som vil avgjøre type tjenestetilbud og omfanget av tjenestetilbudet. Mangfoldet i omsorgstjenestens brukergruppe, både når det gjelder alder og hjelpebehov, tilsier at kommunene til en hver tid må tilby et bredt spekter av bo- og hjelpetilbud.

I pasient- og brukerrettighetsloven heter det at tjenestetilbudet så langt som mulig skal utformes i samarbeid med pasienten, og at det skal legges stor vekt på hva pasienten mener. Kommunen har imidlertid en rett og plikt til å organisere og yte tjenester som er tilpasset kommunens ressursituasjon. Det er fylkesmannen som tilsynsmyndighet som skal vurdere om kommunen oppfyller sine forpliktelser til å yte nødvendig helsehjelp og sikre brukermedvirkning.

Regjeringen ønsker å understøtte kommunene i deres kvalitetsarbeid og legge til rette for tilpasninger til lokale behov. Jeg ønsker at kvaliteten på helse- og omsorgstjenester skal måles, og at resultatene av målingene skal være offentlige for alle. I kommende stortingsmelding om kvalitet og pasientsikkerhet vil blant annet etablering av kvalitetsindikatorer for helse- og omsorgstjenesten være et sentralt tema.

Helsedirektoratet har på oppdrag fra Helse- og omsorgsdepartementet etablert en nasjonal helseportal, helsenorge.no. Den nasjonale helseportalen skal være en samlet inngangsport til alle helsetjenester på nett og skal gi innbyggerne relevant, sikker og kvalitetssikret informasjon.

Regjeringen har innenfor konsultasjonsordningen inngått en bilateral avtale med kommunesektoren representert ved KS, om kvalitetsutvikling i de kommunale helse- og omsorgstjenestene. Gjennom avtalen skal partene i fellesskap bidra til bedre kommunalt tjenestetilbud gjennom lokalt utviklingsarbeid og brukermedvirkning, og bidra til systemer i kommunene som gir brukerne god informasjon om tjenestene.

KS og Helse- og omsorgsdepartementet er i prosess med å inngå en ny avtale.

Kommunesektoren har fått et betydelig økonomisk løft under denne regjeringen. Dette har blant annet bidratt til en samlet årsverksvekst på om lag 19 000 nye årsverk i den kommunale omsorgssektoren i perioden 2005-2010. Ureviderte tall viser en vekst på nærmere 2 900 årsverk i omsorgstjenestene i 2011. En sterk og sunn kommuneøkonomi er en forutsetning for gode velferdstilbud over hele landet.

Utbyggingen av omsorgstjenesten og eldreomsorgen er et langsiktig prosjekt. Regjeringen viderefører derfor styrkingen av kommuneøkonomien og tiltakene i Omsorgsplan 2015, herunder investerings-tilskudd til 12 000 heldøgns omsorgsplasser og midler til Kompetanseløftet 2015 på om lag 300 mill. kroner årlig.

SPØRSMÅL NR. 1714

Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker

Besvart 9. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Hva vil statsråden konkret gjøre for å forsikre seg om at barn- og unge i Nord-Norge får sine pasientrettigheter oppfylt innenfor barne- og ungdomspsykiatrien, og vil statsråden nå sette en tidsfrist for når Helse Nord må ha tatt unna køen slik at man for fremtiden kan overholde den lovpålagte behandlingsfristen for denne sårbare pasientgruppen?»

BEGRUNNELSE:

Fristbrudd innenfor barne- og ungdomspsykiatrien har blitt et vedvarende problem i Helse Nord. Under tegnede har også tidligere tatt opp denne saken med Helse- og omsorgsministeren, uten at situasjo-

nen med fristbrudd er blitt bedre. En ny rapport fra Helsetilsynet viser nå at mens landsgjennomsnittet for andel fristbrudd i forhold til barn og unge som trenger psykisk helsehjelp ligger på ca. 10 prosent, ligger dette skyhøyt over i Helse Nord med hele 40 prosent fristbrudd. Bak disse tallene skjuler det seg et betydelig antall barn som er så syke, at de er henvist til spesialisthelsetjenesten for videre oppfølging og behandling. Både fra Barneombudet og Landsforeningen for Pårørende innen psykisk helse slås det nå alarm for den alvorlige situasjonen for nordnorske barn og ungdommer. Konsekvensene av lang ventetid er at dette kan gjøre pasientene enda sykere, og gjør at de fungerer dårligere både i forhold til familie og venner. En annen konsekvens er at utbyttet av sko-

len blir dårligere når man ikke får nødvendig behandling i tide.

Svar:

Jeg deler representanten Aspakers bekymring for fristbruddene i Helse Nord og er svært lite tilfreds med at barn og unge i denne landsdelen må finne seg i å vente lenger på behandling enn i resten av landet. Jeg er videre enig med Aspaker at det er behov for grep for å få redusert ventetidene i landsdelen.

Samtidig bør det nevnes at Helse Nord har en høyere dekningsgrad innenfor psykisk helsevern for barn og unge enn resten av landet. Mens det i 2011 var om lag 5 prosent dekningsgrad nasjonalt, fikk nesten 7 prosent av befolkningen under 18 år behandling i Helse Nord dette året. Målt i polikliniske tiltak ble det på landsbasis gitt 8136 tjenester per 10 000 innbyggere i alderen 0-17 år i 2010, mens tallet i helseregion Nord var 10 323. Dette er eksempelvis dobbelt så mye som i Helse Vest (5 814 tiltak per 10 000 innbygger).

Ved siden av å jobbe målrettet med å redusere ventetidene til spesialisthelsetjenesten i Helse Nord, er det viktig at det samtidig jobbes systematisk med å forbedre helheten av tjenester til barn og unge i regionen, som i resten av landet. Vi har nylig iverksatt en samhandlingsreform, herunder et omfattende regelverk, som forplikter kommunene og spesialisthelsetjenesten på en helt annen måte enn tidligere. På psykisk helseområdet er viktige stikkord tidlig og lett tilgjengelig hjelp samt helhetlig oppfølging på tvers av etater og fag, jf. også Opptrappingsplanen for psykisk helse (1999-2008). Mange av de som i dag ven-

ter på behandling i psykisk helsevern for barn og unge kan sannsynligvis behandles like bra og raskere på et lavere nivå, ved behov i konsultativt samarbeid med spesialisthelsetjenesten. I tråd med omstillingskravet til tjenestene er dette en praksis som allerede er etablert flere steder, men utnyttelsespotensialet på landsbasis er fortsatt stort. Vi har siden 2005 fått etablert over 150 ambulante og oppsøkende team innenfor psykisk helsevern- og rusområdet. Teamene gjør at behovet for innleggelse - frivillige og tvungne - blir mindre, og brukerne blir i større grad gitt mulighet til å mestre livene sine der de lever og bor.

Utover dette viser jeg bl.a. til at 40 mill. kroner er videreført i 2012 til fortsatt satsing på modellutprøving og rekruttering av psykologer i kommunene. Det er i tillegg videreført 55 mill. kroner til utvikling av forpliktende samhandlingsmodeller mellom HF og kommuner om ambulant behandling og oppfølging av mennesker med sammensatte rus- og psykisk relaterte plager. Jeg forventer at utviklingen og prioriteringen av ambulante og tverretatlige arbeidsformer fortsetter, i tråd med departementets føringer og Stortingets budsjettvedtak.

Til slutt vil jeg understreke at Helse Nord regionalt helseforetak har ansvar for at befolkningen i Nord-Norge får oppfylt sine pasientrettigheter, og at tilbudet er av god kvalitet. I styringsdialogen med helseforetakene har vi presisert at fristbrudd ikke skal forekomme. Jeg opplever at Helse Nord tar situasjonen alvorlig, og jeg forventer at det settes inn konkrete tiltak for å redusere ventetidene. Problemstillingen vil bli fulgt opp i styringsdialogen med Helse Nord.

SPØRSMÅL NR. 1715

Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg

Besvart 13. august 2012 av kulturminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Arctic Race of Norway har planer om et stort internasjonalt etapperitt på sykkel. Som medarrangør er Tour de Franc arrangøren ASO (Amaury Sport organization) som sikrer at sykkelrittet blir kringkastet over store deler av verden. Arctic Race of Norway har søkt om statsgaranti på 60 millioner kroner over 3 år for å kunne gjennomføre sykkelrittet, men statsråden har gitt avslag pga. av at det ikke gis støtte til en kommersiell aktør.

Ved en eventuelt OL i Norge er behov for statsgaranti, er en OL arrangør en kommersiell aktør?»

Svar:

Arctic Race of Norway AS søkte Kulturdepartementet 2. mai 2012 om et statstilskudd på 60 mill. kroner over tre år. Det er ikke søkt om en statsgaranti. I Meld. St. 26 (2011-2012) Den norske idrettsmodellen, fremlagt 8. juni 2012, vises det til at det er en etablert praksis at det ikke ytes tilskudd direkte fra spil-

lemidlene til idrettsformål til enkeltarrangement. Denne praksisen foreslås videreført. Søknaden til Arctic Race of Norway AS ble derfor avslått.

Unntaket fra denne praksisen har vært statlig støtte til gjennomføringen av de olympiske vinterleker. Dette er et så stort idrettsarrangement at det i Norge i praksis betinger statlig medvirkning. Norge har to ganger (1952 og 1994) vært arrangør av vinter-OL, da med 42 års mellomrom. Dersom staten skal medvirke til gjennomføringen av et OL vil det være en forutsetning at det er en samlet idrettsorganisasjon som står bak en eventuell søknad.

Høsten 2011 vedtok Stortinget at det stilles en garanti overfor Den internasjonale olympiske komité (IOC) om fullfinansiering av olympiske vinterleker

for ungdom i 2016 på Lillehammer. Stortinget vedtok også at det ble gitt tilsagn om et statlig tilskudd på 232 mill. kroner til arrangementet.

Det er opprettet en egen organisasjonskomité for lekene – Lillehammer Ungdoms-OLs Organisasjonskomité AS (LYOGOC). LYOGOC har ansvaret for planlegging, organisering og gjennomføring av ungdoms-OL i 2016. LYOGOC er mottaker av statstilskuddet. Selskapet er eid av Kulturdepartementet (51 %), Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (24,5 %) og Lillehammer kommune (24,5 %).

LYOGOC har ikke et fortjenestebasert formål, og jeg anser heller ikke at organisasjonen driver kommersiell virksomhet.

SPØRSMÅL NR. 1716

Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg

Besvart 10. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Gass og petroleumsaktiviteten er sterkt økende i Nord-Norge og vil forhåpentligvis øke i de kommende årene. I den forbindelse, så øker behovet for direkte flyforbindelser mellom Vestlandet, der mange av bedriftene innenfor næringen er lokalisert, og Nord-Norge. Slik situasjon er i dag må de fleste pendle via Oslo noe som medfører lenger reise og tap av tid.

Hva vil statsråden gjøre for å få raskere og enklere flyt av arbeidskraft mellom Vestlandet og Nord-Norge?»

Svar:

Regjeringens hovedmål for luftfarten er å legge til rette for en sikker, miljøvennlig og effektiv luftfart i alle deler av landet. Spredt bosetting, lange avstander og vanskelig topografi gjør at luftfarten spiller en større rolle i transportmønsteret i Norge enn i de fleste andre europeiske land.

Som hovedregel er det fri markedsadgang til flyruter i Norge og mellom Norge og EØS-området for flyselskap som er godkjent i EØS-land. Det er en målsetting for regjeringen at luftfarten skal ha ram-

mevilkår som sikrer at hoveddelen av flyrutetilbudet kan gjennomføres på et kommersielt grunnlag som er tilpasset tilbud og etterspørsel på de enkelte rutene. Økt etterspørsel etter flyreiser mellom Vestlandet og Nord-Norge styrker grunnlaget for et utvidet kommersielt flyrutetilbud mellom disse landsdelene.

Der markedet ikke alene gir et tilfredsstillende tilbud kan Samferdselsdepartementet pålegge forpliktelser til offentlig tjenesteytelse og deretter kjøpe flyrutetjenester etter anbud på disse rutene. Staten kjøpte i 2011 regionale flyrutetjenester for om lag 700 mill. kr. Dette er med på å sikre befolkning og næringsliv i distriktene rask og effektiv tilgang til regionale sentra med videre forbindelser til andre landsdeler og utlandet. Hvilke ruter som skal inkluderes i ordningen med statlig kjøp og hvilke krav som skal settes til ruteføring, kapasitet og rutetider vurderes ved hvert nye flyruteanbud og inngår i en helhetsvurdering av transporttilbudet i de ulike regionene. I vurderingen av hvordan de statlige midlene til dette formålet kan benyttes på en best mulig måte, legges det vekt på de prioriteringer regionale myndigheter gjør.

SPØRSMÅL NR. 1717**Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 14. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Vil nye ordninger som skal erstatte dagens ordning for særfradrag sikre at pasienter ikke faller mellom to stoler og får en dårligere økonomisk situasjon enn i dag?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge pasientorganisasjonen Norsk Thyroideaforbund er det mange av deres medlemmer som opplever plager selv etter at de har fått adekvat behandling. De forteller at de må fyre mer i huset fordi de fryser så mye, må ha mer fysioterapi pga. muskel- og leddsmerter, ekstra tilskudd til mineraler og vitaminer og utgifter til mestringskurs for å nevne noe. Med dagens ordning vil store dokumenterbare utgifter gi rett til særfradrag. Nylig viste TV2 et oppslag med en revmatisk pasient som nå blir sterkt hemmet i dagliglivet fordi hun ikke selv kan dekke store sykdomsutgifter. Dette er utgifter hun til nå har fått kompensert gjennom særfradraget, som regjeringen foreslo fjernet/endret, men det ble da sagt at de samme gruppene skulle nyte godt av endringen.

Svar:

Ordningen med særfradrag for store sykdomsutgifter innebærer at skattytere som i inntektsåret har hatt usedvanlig store utgifter på grunn av sykdom eller annen varig svakhet, kan få fradrag for sykdomsutgiftene i alminnelig inntekt. Forutsetningen er at utgiftene utgjør minst 9 180 kroner, og at skatteytteren kan dokumentere eller på annen måte sannsynliggjøre utgiftene.

Både brukerorganisasjonene og skatte- og helsemyndighetene er enige om at særfradragsordningen fungerer dårlig. Fradraget henger i liten grad sammen med helsefaglige vurderinger og prioriteringer, og

overprøver i praksis i flere tilfeller disse. Fordelingsegenskapene er uheldige, ikke minst fordi ordningen utelukker personer med så lav inntekt at de ikke betaler skatt. Reglene i særfradragsordningen er videre uklare og lite gjennomsiktede, både for skattyter og skattemyndigheter. Konsekvensen er at forskjellsbehandling forekommer, selv om Skatteetaten bruker store ressurser på ordningen.

Stortinget har vedtatt at særfradragsordningen for store sykdomsutgifter skal fases ut over en periode på 3 år. Midlene som frigjøres ved avvikling av ordningen skal brukes til å styrke eksisterende ordninger på utgiftssiden. I 2012 har støtten som gis til tannbehandling, boligtilpasning og transport blitt økt. Støttebeløpene på disse tre områdene samsvarer i hovedsak med den støtten som ble gitt til tannbehandling, boligtilpasning og transport gjennom særfradraget, og som nå er tatt ut av ordningen. I tillegg vil styrking av folketrygdens refusjonstakster til tannbehandling også treffe mange av de samme brukerne som i særfradragsordningen. Dette er positivt, selv om det ikke er et mål i seg selv ved avvikling av særfradragsordningen at midler som overføres til utgiftssiden skal treffe de samme personene. Det er også bevilget 2,5 mill. kroner til Diabetesforbundets arbeid med motivasjonsgrupper og å oppdage diabetes tidlig.

Resterende proveny knyttet til avvikling av særfradragsordningen disponeres i statsbudsjettet for 2013 og 2014. Bruken av midler vurderes i dialog med brukerorganisasjoner.

Dersom avvikling av særfradragsordningen medfører uforutsette konsekvenser for enkelte grupper, skal de berørte departementene vurdere om det er mulig å gjøre enkelte endringer på stønadsområdet i tråd med de til enhver tid gjeldende helsepolitiske prioriteringer og innenfor eksisterende budsjettmessige rammer.

SPØRSMÅL NR. 1718**Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 16. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Mange pasienter føler seg merkbart mer opplagte etter oppstart CPAP- behandling hjemme. De får mer energi på jobb, i privatliv og noen kan også få overskudd nok til å trene og dermed få større mulighet til å gå ned i vekt.

Har man vurdert å la også pasienter med mild grad av søvnapnesyndrom få mulighet til CPAP- behandling?»

BEGRUNNELSE:

Obstruktiv Søvnapnesyndrom er en lidelse som forårsaker redusert livskvalitet. Snorking og søvnlighet på dagtid er kardinalsymptomene. Andre kjente følgetilstander er økt risiko for utvikling av hjerte- og karsykdom, diabetes og overvekt. Det er beregnet en økt dødelighet ved antall pustestopp/apneer over 20 pr sovende time. Moderat og alvorlig grad av obstruktiv søvnapnesyndrom pleier å bli symptomlindret med CPAP- behandling. De milde gradene av lidelsen som defineres med apnefrekvens mellom 6-20 pr time eller SO₂- metning under 80- 85, blir vanligvis ikke tilbudt CPAP- behandling. I en del tilfeller er grensen mellom obstruktiv søvnapnesyndrom og KOLS noe uklare.

Svar:

Det finnes flere ulike tiltak for pasienter med obstruktiv søvnapnesyndrom, herunder kirurgisk intervensjon og livsstilintervensjon og CPAP-behandling. Ved CPAP-behandling brukes et apparat som gir kontinuerlig luftveisovertrykk. Apparatet anses som et behandlingshjelpemiddel.

Behandlingshjelpemidler er en del av et aktivt medisinsk behandlingssopplegg som tilbys av spesia-

listhelsetjenesten. Fra 1. januar 2003 ble ansvaret for og finansieringen av nærmere angitte behandlingshjelpemidler overført fra folketrygden til de regionale helseforetakene. Med hjemmel i spesialisthelsetjenesteloven § 2-1a skal de regionale helseforetakene sørge for at personer med fast bopel eller oppholdssted innenfor helseregionen tilbys spesialisthelsetjeneste i og utenfor institusjon. Dette ansvaret omfatter også spesialisthelsetjeneste som foregår i hjemmet. Dette innebærer at det regionale helseforetaket skal sørge for behandlingshjelpemidler til bruk i hjemmet, dersom dette er nødvendig i forbindelse med medisinsk behandling.

Helsedirektoratet har utarbeidet en prioriteringsveileder for Øre- nese- halssykdommer, hode- og halskirurgi (IS-1713). I denne prioriteringsveilederen er søvnapné (søvnapnoe) og CPAP-behandling omtalt. Prioriteringsveilederen har status som faglig veileder. Denne og øvrige prioriteringsveiledere blir revidert på grunnlag av de erfaringene som den praktiske bruken gir, og i tråd med utviklingen på de ulike fagområdene.

Hvorvidt det vil være indikasjon for en konkret behandling i det enkelte tilfelle hos en pasient med søvnapné, må vurderes individuelt for den enkelte pasient. Dette vil også gjelde tilbud om CPAP. Det er en helhetlig vurdering av pasientens tilstand og eventuelle tilleggsfaktorer som er av betydning for hvorvidt en konkret pasient bør tilbys CPAP-behandling. En pasient som får avslag på søknad om behandlingshjelpemiddel, herunder CPAP, har adgang til å påklage vedtaket. Klage skal framsettes overfor det regionale helseforetaket.

Jeg forutsetter at spesialisthelsetjenesten yter relevante og forsvarlige tjenester, også til denne pasientgruppen.

SPØRSMÅL NR. 1719**Innlevert 1. august 2012 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 9. august 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

«Jeg viser til spørsmål, begrunnelse og svar i dokument nr.15:1689 (2011- 2012) om dagens beskatning ved salg av jord mens det er aktiv drift på gården. Finansministeren svarer at han vil videreføre dagens praksis. Selv om dette medfører at bruk legges ned.

Spørsmålene til landbruksministeren er om han er mener at dagens skattepraksis ved salg av jord på aktive bruk er til beste for landbruket, og hvor lenge må et gårdsbruk ha vært avviklet og lagt ned før en kan selge jord slik at skattesatsen blir på 28 %?»

Svar:

Regjeringen arbeider kontinuerlig for å utvikle et skattesystem som kombinerer det å skaffe staten nødvendige inntekter til fellesgoder med en god og rettferdig fordeling. Samtidig er det viktig å gi næringslivet rammebetingelser som gir utvikling, produksjon og verdiskaping.

Likebehandling mellom de ulike beskatningsmodellene, hhv. foretaksmodellen og aksjonær- og deltakermodellen, er et viktig hensyn bak behandlingen av kapitalgevinster og -tap ved beregning av personinntektsgrunnlaget, slik finansministeren redegjorde for i sitt svar til dokument nr. 15:1689 (2011-2012).

Prinsippet i skattereformen om at kapitalinntekter og inntekter fra arbeid bør skattlegges likt var det bred politisk enighet om i Stortinget. Når det imidlertid kommer innspill om uheldige utslag av skattereguleringen, vurderes disse forhold av det/de aktuelle departementer.

Når det gjelder landbruket, vil jeg i denne sammenheng vise til at det er fastsatt enkelte unntak fra de generelle bestemmelsene om personinntektsbeskatning for gevinst ved realisering av næringsseidendom. Dette gjelder for salg av gårdsbruk innenfor nærmeste familie. Det er også innført unntak for gevinst fra tomtsalg, når samlet gevinst i inntektsåret er lavere enn 150.000 kroner. Slik gevinst skattlegges bare som kapitalinntekt (28 %).

Jeg vil også vise til at gevinst fra et tomtsalg fra et enkeltpersonforetak i jordbruket vil kunne føres til gevinst- og tapskonto. Da vil gevinsten skattemessig

kunne fordeles over 5 år. Det vil ha betydning for hvor stor del av en gevinst som eventuelt blir beskattet med toppskatt. Dessuten vil den utsatte skatten kunne gi renteinntekter i 5-årsperioden som også innebærer at gjennomsnittlig skatteprosent reduseres. Dersom eiendommen eies av ektefeller i fellesskap, vil gevinsten også kunne deles mellom ektefellene. Dermed vil man ytterligere kunne redusere eventuell toppskatt.

Det er stilt spørsmål om hvor lenge et gårdsbruk må ha vært avviklet og lagt ned før en kan selge jord slik at skattesatsen blir på 28 prosent. Spørsmålet har vært oversendt Finansdepartementet som fagdepartement for skattesaker. Landbruks- og matdepartementet har mottatt følgende svar til Deres spørsmål:

”Det er stilt spørsmål om hvor lenge et gårdsbruk må ha vært avviklet og lagt ned før en kan selge jord slik at skattesatsen blir på 28 prosent. Til dette skal det bemerkes at hvorvidt skattyter har opphørt med en virksomhet beror på en helhetsvurdering hvor det bl.a. tas hensyn til aktivitetsnivået, bruttoinntekt og om driftsmidlene er solgt osv. Hvis en eiendom ikke har vært brukt til jordbruksformål i et aktuelt inntektsår, må det vurderes konkret om dette er et varig opphør, eller om opphøret bare er av midlertidig karakter.

I utgangspunktet anses avviklingen av virksomheten som en del av virksomheten. Det vil si at inntekter knyttet til avviklingsprosessen, slik som gevinster ved salg av driftsmidler, skal anses innvunnet i virksomheten og dermed beskattes som virksomhetsinntekt.”

Med utgangspunkt i at en jordeier over tid ikke kan ha hatt aktiv drift på et areal før det eventuelt vil være mulig å få skattlagt en gevinst bare som kapitalinntekt, legger jeg til grunn at dette ikke er en ordning som stimulerer til nedlegging av gårdsbruk.

I denne sammenheng vil jeg vise til at vi i jordloven har bestemmelser som krever at dyrka mark skal drives, dvs. at jordbruksareal ikke skal legges brakk. På generelt grunnlag vil jeg også vise til at regjeringen arbeider aktivt for at minst mulig jordbruksareal skal omreguleres til tomter og bygges ned. Det er viktig å ivareta naturgrunnlaget for at vi skal kunne oppfylle målsettingene om matsikkerhet og økt produksjon av jordbruksvarer i Norge.

SPØRSMÅL NR. 1720**Innlevert 2. august 2012 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 9. august 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Utvendig brann er årsaken til at mange Norske kirker blir nedbrent. Mye er gjort for å opplyse om gode tekniske tiltak. Biokjemi Norge har i mange år arbeidet med passiv brannsikring og har utviklet en vannbasert isolerende, brannhemmende lakk. Lakken er blitt brukt på mange viktige bygg i Norge. Ved henvendelse til Riksantikvaren om bruk av lakken så ber de om dokumentasjon på hva som skjer etter 100 år.

Vil statsråden ta initiativ til å få vurdert om lakken egner seg og kan få godkjenning som brannsikring også for kirker?»

BEGRUNNELSE:

Utvendig brannsikring av våre kirkebygg kan hindre at kirker blir total skadet når brannen starter på utsiden. Den brannhemmende lakken er blitt brukt på blant annet Den Norske Operaen i Bjørvika, Nobelinstittuttet, Nobels Fredssenter, Jernbaneskolen i Oslo, Bølgeveggen på Kilden i Kristiansand og mange flere bygg i inn og utland. Produktet er godkjent av Efectis Nederland som samarbeider med SINTEF. En test viser at lakken gir beskyttelse på treverk mot brann i 66 minutter. I mange tilfeller vil dette stoffet gjøre det mulig å slokke en brann før den blir for omfattende. Ved brannsikring, vedlikehold og renovering av verna og fredete kirker så er det Riksantikvaren som er godkjenningsmyndighet hvilke produkter som kan brukes. Det er derfor viktig at lakken godkjennes av Riksantikvaren. Når produsenten av produktet henvender seg til Riksantikvaren for å presentere produktet og få det godkjent som et godt brannhemmende tiltak så blir dette besvart med ett ubesvarlige motspørsmål, hva skjer om 100 år? At en søknad om godkjenning av produktet ikke blir besvart på en mer seriøs måte er for meg ganske håpløst. Produktet er godkjent og brukt av den engelske

Riksantikvaren, og ble sist brukt på en altertavle fra 11-hundre tallet.

Svar:

Jeg har fått oversendt ovennevnte spørsmål fra kirkeministeren som rette statsråd. Stortingsrepresentant Thorsen spør om jeg vil ta initiativ til å få vurdert om en spesiell type lakk egner seg og kan få godkjenning som brannsikring også for kirker. Begrunnelsen for spørsmålet er at produsenten skal ha henvendt seg til Riksantikvaren for presentasjon og godkjenning av produktet.

La meg først få redegjøre for Riksantikvarens rolle i saker som gjelder brannsikring, vedlikehold og renovering av fredete og verneverdige kirker. Når det gjelder de kirkene som er fredet etter kulturminneloven, kan Riksantikvaren som rette myndighet stille vilkår når de fatter vedtak i sakene. Dette omfatter også dokumentert materialbruk og håndverksteknikker, dersom dette oppfattes som avgjørende for formålet med fredningen. Tilsvarende kan de også nekte slik bruk dersom dette ikke er dokumentert. Dette vurderes på individuelt grunnlag fra sak til sak. Når det gjelder øvrige kirker Riksantikvaren er i befattning med, reguleres dette i henhold til det såkalte kirkerundskrivet (T-3/2000 Forvaltning av kirke, kirkegård og kirkens omgivelser som kulturminne og kulturmiljø). Riksantikvaren er rådgivende overfor biskopen, som fatter endelig vedtak om vedlikehold og brannsikring. Riksantikvarens rolle er ikke å vurdere og godkjenne ulike typer produkter på markedet, selv om det kan være god grunner til å bruke disse produktene.

På bakgrunn av dette er det derfor ikke aktuelt for meg å involvere meg i en vurdering og godkjenning av dette eller andre brannhemmende produkter på markedet.

SPØRSMÅL NR. 1721**Innlevert 2. august 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 9. august 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

«Det finnes i dag flere typer sneglegift som tar "knekken" på den såkalte mordersneglen (Iberia) på en effektiv måte, men avgiften er på 125 kr pr. dekar for folk flest. Dersom man har plantevernsertifikat så er avgiften 1 kr pr dekar. Det gjør at 3 kg til forbruker koster ca. 500 kr mens 20 kg til de som har plantevernsertifikat er på ca. 600 kr.

Vil statsråden sørge for å redusere avgiften for vanlig forbruker ned til det samme som de som har plantevernsertifikat, slik at vi kan få bukt med sneglene en gang for alle?»

BEGRUNNELSE:

"Mordersneglen" brer om seg og er i ferd med å bli et nasjonalt problem, og regjeringen og tidligere landbruksminister Terje Riis Johansen lovet krig mot sneglen, uten at det så langt har bidratt til at det har blitt noe særlig færre snegler. Det finnes sneglegift som er svært effektiv, men på grunn av den høye avgiften er det mange som ikke kjøper sneglegiften og det gjør det vanskeligere å få bukt med de uønskede sneglene.

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at jeg ser alvorlig på problemene knyttet til brunskogsnegl (tidligere kalt iberiasnegl). Jeg er opptatt av at spredningen skal begrenses mest mulig og at populasjonene av skadedyret skal reduseres. Kunnskap og infor-

masjon om effektive tiltak mot brunskogsnegl spiller en sentral rolle for å oppnå dette. Både forebyggende tiltak og for eksempel plukking av snegl, er viktige tiltak for å redusere forekomst av brunskogsnegl i haager. Bruk av plantevernmidler er kun ett av flere aktuelle tiltak.

Det er et overordnet mål å redusere både bruken av og risikoen knyttet til bruk av kjemiske plantevernmidler i Norge. I 1999 ble det innført et differensiert avgiftssystem for plantevernmidler basert på preparatenes helse- og miljøegenskaper. Målet med avgiftssystemet er å styre bruken av plantevernmidler mot midler med lavere helse- og miljørisiko. Det er et overordnet mål om at også bruken av hobbypreparater skal reduseres. Det er derfor meget begrenset hvilke plantevernmidler som tillates til hobbybruk og avgiftene på hobbypreparater er høyere enn for yrkespreparater.

Det finnes både kjemiske og biologiske midler som er godkjent i Norge. Noen biologiske preparater er fritatt fra miljøavgift, fordi det er ønskelig at slike preparater brukes fremfor kjemiske midler.

Når det gjelder hobbypreparater til bruk mot snegler, er det to typer som er godkjent i Norge, kjemiske preparater som inneholder jernfosfat og preparatet Nemaslug. Nemaslug er et biologisk preparat som er fritatt fra miljøavgift, i tråd med den overordnede målsettingen med avgiftssystemet.

Ut fra en samlet vurdering mener jeg at dagens differensierte avgiftssystem har en hensiktsmessig innretning.

SPØRSMÅL NR. 1722**Innlevert 2. august 2012 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 9. august 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«I min hjemkommune, Saltdal, har bønder de siste årene og ikke minst nylig, blitt utsatt for store tap av spesielt sau, pga. rovdyrangrep. Det siste angrepet skyldes bjørn. En utfordring for de som utsettes for dette er måten dyrene deres lider på og en manglende forståelse fra DN og Fylkesmannens miljøvernavdeling.

Når vil statsråden ta et oppgjør med dette og sørge for at dyrevelferd settes i fokus og ikke bare et dyremangfold som rammer både husdyr og bønder?»

Svar:

Det følger av rovviltforliket fra 2011 at det skal være lav terskel for å tillate uttak av rovdyr i prioriterte beiteområder, og soneforvaltningen skal være

tydelig. Videre står det blant annet at det ikke skal være rovdyr som representerer et skadepotensial i prioriterte beiteområder for husdyr og kalvingsområde for tamrein. Naturmangfoldloven og Bernkonvensjonen ligger som rammebetingelser for rovviltforvaltningen, og det skal gjøres konkrete vurderinger i hver enkelt situasjon. Dette fremgår i innledningen i rovviltforliket. Skader, skadepotensial, rovviltbestandens overlevelse og muligheter for å finne andre tilfredsstillende løsninger er blant de punktene som må vurderes.

Til tross for at terskelen skal være lav for å gi fellingstillatelse i prioriterte beiteområder, vil ikke tilstedeværelse av ethvert rovviltindivid som befinner seg i et prioritert beiteområde for husdyr og kalvingsområde for tamrein automatisk gi tilstrekkelig grunnlag for fellingstillatelse. Våre rovviltarter har stor vandringskapasitet, og kan bevege seg over store strekninger på kort tid. Dette innebærer at et rovviltindivid kan ha forlatt et prioritert beiteområde før

skade eller skadepotensial har oppstått. Samtidig kan uttak av fredet rovvilt gjennomføres for å avverge skade, og det er hjemmelsgrunnlag for å kunne ta ut rovvilt også før skade er påvist i et område. Tillatelse til felling må gis innenfor lovens rammer, og når vilkårene er oppfylt. Igjen vil jeg bemerke at det skal gjøres konkrete vurderinger i hver enkelt situasjon.

I mange områder er det også slik at det differensieres mellom ulike rovviltarter. Et område kan eksempelvis være prioritert yngleområde for gaupe, men ikke for jerv, bjørn og ulv. Det vil da være nødvendig med tilpasninger av beitenæringen ut fra forekomsten av gaupe, mens det vil være lav terskel for å tillate uttak av de øvrige rovviltartene.

Jeg har forståelse for bekymringen over tapene i Saltdal. Jeg har imidlertid tiltro til at Fylkesmennene og Direktoratet for naturforvaltning gjør gode faglige vurderinger, og forvalter reglene om uttak av fredet rovvilt innenfor de rammene som loven setter.

SPØRSMÅL NR. 1723

Innlevert 2. august 2012 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 10. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Posten har endret sin aktivitet vesentlig de siste årene. Flere og flere må benytte seg av Post i butikk og avstanden mellom kunder og Posten ser ut til å ha økt. I min kommune, Saltdal, er det nå folk som må kjøre 24 km pr. dag for å hente posten sin, selv om veien har bra standard og de betaler samme porto/katt som andre i mer sentrale strøk.

Mener statsråden at det er akseptabelt med denne typen forskjellsbehandlingen, eller vil hun ta grep for å rette opp i disse skjevhetene?»

Svar:

Posttjenestene er viktige for å opprettholde bosetting og næringsliv i hele landet. Regjeringen sikrer opprettholdelse av de leveringspliktige posttjenestene gjennom bestemmelsene i Postens konsesjon. Et godt og likeverdig posttilbud er et mål for politikken.

Omleggingen av Postens ekspedisjonsnett de senere årene har skjedd med bred tilslutning fra Stortinget, senest ved behandling av melding nr. 18 (2011-2012) om Virksomheten til Posten Norge AS i juni i år. Årsaken til omleggingen fra egendrevne postkon-

tor til Post i Butikk er stor nedgang i kundebesøk som følge av redusert etterspørsel etter post- og banktjenester. Som meldingen viser, har likevel antall faste ekspedisjonssteder økt de siste 11 årene – fra 1253 i 2000 til 1415 i 2011 – mens antall transaksjoner har falt med 35 prosent i samme periode.

Posttilbudet i Saltdal kommune består av to faste ekspedisjonssteder, Post i Butikk på Rognan og Røkland, samt landposttjeneste. Dette tilbudet har ligget fast de siste 10 årene.

Åpningstidene ved Post i Butikk er generelt vesentlig lenger enn ved egendrevne postkontorer. Alle saltdalinger som bor mer enn 1 km fra nærmeste Post i Butikk betjenes dessuten av landpostbud og får blant annet pakker og rekommanderte postsendinger levert på døra 6 dager i uken i tillegg til at det er mulig å få utført andre post- og banktjenester.

Etter å ha undersøkt med Posten, har det ikke vært mulig å bekrefte at noen må kjøre 24 km hver dag for å hente posten sin. I ett tilfelle er det imidlertid slik at en husstand har fått pålegg om å flytte postkassen ca. 3 km på grunn av rasfare. Kunden har i dette tilfellet selv ønsket å få posten utlevert på nærmeste Post i Butikk ca. 10 km unna.

Ut fra denne beskrivelsen er det vanskelig å se at tilbudet til Saltdals innbyggere er vesentlig forskjellig fra tilbudet i resten av landet. Post- og teletilsynet fører løpende tilsyn med Postens etterlevelse av kravene i konsesjonen, blant annet gjennom Postens

konsesjonsrapport og målinger av fremsendingstider. Dersom det skulle oppstå skjevheter i posttilbudet vil dette bli oppdaget og korrigert gjennom det løpende tilsynet med Postens virksomhet.

SPØRSMÅL NR. 1724

Innlevert 3. august 2012 av stortingsrepresentant Bård Høksrud

Besvart 24. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Nok en sommer opplever vi store problemer i flytrafikken på grunn av mangel på flygeledere, og det stilles mange spørsmål både rundt bemanningssituasjonen og regelverket. Blant annet stilles det også spørsmål om det fortsatt må være et krav at alle flygeledere må kunne snakke norsk.

Hva gjør statsråden for å sikre at problemene vi har sett i sommer ikke fortsetter, og vil statsråden gå gjennom regelverket for å se om det kan være grunn til å endre kravet om at alle flygelederne må kunne norsk?»

Svar:

Først og fremst vil jeg understreke det uheldige ved forsinkelser som har rammet flyselskapene og de reisende i sommer. Det er ikke akseptabelt at flyselskaper, de reisende og samfunnet for øvrig påføres slike forsinkelser som vi har sett i sommer.

Det var ikke noe ekstraordinært ved trafikksituasjonen i sommer som skulle tilsi ekstra problemer. Bemanningssituasjonen blant flygelederne i Avinor er krevende, men jeg har tillit til Avinors målrettede arbeid over flere år med å rekruttere, utdanne og fase inn nye flygeledere.

Kravet om norskkunnskaper for å jobbe som flygeleder i Norge bidrar til sikkerhet og beredskap og er generelt ønskelig for nødvendig koordinering særlig mot flyplass, teknisk personell, forsvaret og andre luftromsbrukere og spesielt i ekstraordinære situasjoner der koordinering må foregå med brann- politi- og redningstjeneste. En eventuell lemping på norskkravene vil uansett ikke føre til en bedring av flygeledersituasjonen på kort og mellomlang sikt. Det er generell knapphet på flygeledere i Europa og opplæring

på den enkelte kontrollenhet må uansett gjennomføres. Samferdselsdepartementet vil likevel i samarbeid med Luftfartstilsynet undersøke mulighetene for å nyansere norskkravene som stilles til flygeledere, for på sikt å bidra til større utveksling av arbeidskraft også på dette området.

Tallet på flygeledere har økt alle de siste årene, og rekrutterings- og utdanningstakten har siden 2008 vært så høy som praktisk mulig. Det har vært nødvendig å ta hensyn til de begrensede interne opplæringsressurser Avinor har til å fase inn nye flygeledere som typisk krever ett års opplæring (enhetstrening) etter grunnutdannelsen som flygeleder for utsjekk på stedet der vedkommende skal være i tjeneste. Avinor forventer å ha tilstrekkelig bemanning om 1-2 år og er derfor fortsatt avhengig av at flygelederne generelt stiller opp for å unngå at bemanningssituasjonen rammer driften.

Samferdselsdepartementet følger saken tett overfor Avinors ledelse og forventer at alle virkemidler tas i bruk for å bedre situasjonen. Også flygelederne bør vise nødvendig fleksibilitet i dialog med Avinors ledelse for å unngå ytterligere restriksjoner på trafikken som følge av bemanningssituasjonen.

Samtidig ser Samferdselsdepartementet frem til at styringen av flysikringsvirksomheten forventes å bli bedre med det nye ytelsesregimet under det felles-europeiske regelverket "Single European Sky". Klare mål for hvilken kapasitet som forventes, og økonomiske konsekvenser for Avinor om de ikke nås, vil stimulere til strammere og bedre styring av bemanningssituasjonen. Det er allerede fastsatt en nasjonal ytelsesplan som omfatter den såkalte underveisfasen av flygningene. Fra 2015 vil en ny versjon av denne planen også omfatte tjenesteytingen ved lufthavnene.

SPØRSMÅL NR. 1725**Innlevert 3. august 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 9. august 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Mangelen på små bustader i Norge er i dag stor og dette pressar prisane dramatisk opp mange stader. Spesielt for studentar i dei største byane er situasjonen dramatisk. I media er det blitt kjent at to studentar ved UiS i lang tid har arbeid med å utvikle ein containerhybel på 28,5 kvm. UiS har nylig søkt Stavanger kommune om løyve til å setje opp 6 slike bueningar på universitetsområdet.

Vil kommunalministeren leggje til rette for at slike bueningar kan bli tatt i bruk både ved UiS og andre stader i landet?»

GRUNNGJEVING:

I studentbyen Keetwonen i Amsterdam har slike Containerhyblar vore i bruk i lang tid. 1 000 studentar har husly i containerbyen, som blei satt opp som ei rask løysning på bustadkrisa for studentar i den nederlandske hovudstaden.

Containerane er blant dei mest populære studenthyblane i heile Amsterdam - ein by med over 150 000 studentar. Akkurat no er det over 2 års ventetid for å få hybel her.

Totalkostnaden for bygging, innreiing og monterring av ein containerhybel er om lag 200 000 kroner i Nederland. Til samanlikning er kostnadsramma for ein vanleg studenthybel i Norge 700 000 kroner. Truleg vil ein containerhybel ferdigmontert i Norge, mellom anna grunna særnorske krav koste 50 til 100 % meir enn i Nederland. Containerhyblane som dei to norske studentane ved UiS har utvikla er det mellom anna tatt hensyn til universell utforming og TEK 10.

Ein av fordelane med containerane er at det tar svært kort tid å lage ein heil studentby.

- Det er veldig kort tid mellom idé og realisering. Når ein først har signert leveringskontrakten, kan ein by som dette konstruerast i løpet av eit halvt år, fortel

Wim de Waard, rådgivar i studentsamskipnaden De Key, som driv Keetwonen. (Sitatet er henta frå www.TV2.no).

Svar:

Det er ei viktig sak å auke talet på studenthyblar. Studentane er ei stor gruppe som etterspør små bustader i pressområde, og er slik med på å presse prisane opp.

Mange studentar som nyleg har fått svar om at dei kan starte eit studie har trong for bustad raskt. Eg finn difor framlegget om konteinarhyblar interessant. Samstundes er det viktig å tenkje på at også desse bygga vil prege nabolaget, og at dei vil ha trong for infrastruktur der dei ligg.

Så framtplasseringa av konteinarhyblane ikkje er i strid med plan, og dei fyller krava i TEK10, er det ikkje noko i plan- og bygningslova elles som er til hinder for konteinarhyblar. Plan- og bygningslova er ei ja-lov, slik at det må liggje føre ein konkret heimel for å nekte eit tiltak. Det inneber at søkjaren, her UiS, kan ha krav på å få innvilga søknaden sin dersom konteinarhyblane er i samsvar med regelverket. Dersom det er naudsynt vil det vere mogleg å søkje om dispensasjon frå både plan og byggt teknisk forskrift. Men det vil vere opp til kommunen å avgjere om det forelegg grunnlag for å innvilge dispensasjon. Det kan også vere verdt å nemne at dersom konteinarhyblane berre skal stå i 2 år, kan tiltakshavaren sjølv stå for søknaden og alt øvrig arbeid. I slike tilfeller er det etter plan- og bygningslova ikkje krav om at det må nyttast ansvarlege føretak.

Når det gjeld den aktuelle søknaden til Stavanger kommune om løyve til å setje opp seks bueningar, ber eg om forståing for at eg ikkje kan gripe inn i ein konkret byggjesak. Det er kommunane som har ansvaret for å handsame sakar etter plan- og bygningslova, og dette er viktig å respektere.

SPØRSMÅL NR. 1726**Innlevert 3. august 2012 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 15. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Kan samferdselsministeren bekrefte om Bodung stasjon på Kongsvingerbanen skal nedlegge si år, og mener samferdselsministeren det er riktig å prioritere nedleggelse av togstasjoner på det sentrale Østlandet?»

BEGRUNNELSE:

En pendler fra Nes har sendt e-post til Jernbaneverket og gjort dem oppmerksom på at plattformen ved Bodung stasjon trenger utbedringer. I svaret, dattert 9. juli 2012, skriver Jernbaneverket at plattformen ikke vil bli fornyet da Bodung skal nedlegges som stoppested fra desember 2012. Nedleggelse av Bodung stasjon har ikke vært nevnt i utredning av Jernbaneverkets stasjonsstruktur. Derimot er det foreslått at stasjonen i ny rutemodell 2012 kun får stopp i rushtiden. Videre påpekes det i Stasjonsstrukturprosjektets delrapport om Kongsvingerbanen at lokalbussen ikke går innom Bodung. En nedleggelse av Bodung stasjon vil dermed føre til at befolkningen i Bodung står uten kollektivtilbud.

En stor andel av innbyggerne i Nes pendler daglig ut av kommunen til arbeid og skole, og god tilgang på kollektivtrafikk er viktig både for å redusere

presset på vegene inn til Oslo og for å redusere klimagassutslippene. I dag er togene på Kongsvingerbanen fullpakket i rushtiden. Det er behov for å øke kapasiteten på strekningen ved å opprette regiontog som stopper ved en stasjon i hver kommune, samtidig som dagens stasjon og lokalrute opprettholdes. Dette er mulig å oppnå ved å realisere planlagte krysningsspor, utbedre enkelte kurver og forlenge plattformen slik at de kan ta imot doble tog.

Svar:

En pendler som har henvendt seg til Jernbaneverket har dessverre fått feil informasjon i denne saken. Det er derfor ikke riktig, slik lokalavisen skriver, at det er tatt beslutning om at Bodung stasjon skal nedlegges. Jernbaneverket sendte i mai en rapport om jernbanens stasjonsstruktur på høring. I rapporten foreslås Bodung opprettholdt inntil videre. Jernbaneverket har vurdert de innkomne høringsuttalelsene, og vil avggi sin anbefaling til Samferdselsdepartementet. Samferdselsdepartementet vil deretter ta stilling til Jernbaneverkets endelige faglige anbefaling. I den gjeldende Trafikkavtalen med NSB (avtaleår 2012–2017) legges det opp til at Bodung stasjon skal få rushtidsstopp fra ruteomleggingen i desember 2012.

SPØRSMÅL NR. 1727**Innlevert 3. august 2012 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 14. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Tror statsråden at NSBs fjerning av rabattordningen med bedrifter, kommuner og fylkeskommuner vil bidra til at flere velger miljøvennlige og effektive løsninger slik intensjonen er i klimaforliket, og hvis ikke, vil statsråden sørge for at NSB gjeninnfører rabattordningen inntil ny ordning er på plass?»

BEGRUNNELSE:

Jeg ble kjent med at NSB fra 31. juli 2012 har sagt opp deres avtaler med private bedrifter, kommuner og fylkeskommuner som har sikret de ansatte en 20 prosents rabattordning i en årrekke og avvikes nå,

på kort varsel, uten at det foreligger noen klare alternativer til ny avtale. Det er kun avtaler om kundekort som videreføres.

NSB har sagt opp alle avtaler med bedrifts-Norge med den begrunnelse at avtalen er for vanskelig å administrere i de nye elektroniske billettsystemene. Karen Hancke, leder for NSB salg, viser i Aftenposten.no den 26. juli til at ordningen har gått ut på dato.

Svar:

Samferdselsdepartementet arbeider for at flere skal velge å reise kollektivt. Trafikkavtalen staten har med NSB om offentlig kjøp av persontransport-

tjenester er utformet for at NSB skal ha insentiv til å tiltrekke seg flest mulig reisende. I avtalen med NSB er det et krav om at det skal gis rabatt for barn, honnørreisende og studenter. Avtalen åpner for at selskapet kan gi rabatter utover dette. Bedriftsrabattordningen har ikke vært noe krav fra Samferdselsdepartementet, men er en ordning som NSB har innført. NSB har nå valgt å avvikle bedriftsrabatten. Selskapet opplyser at det i stedet satses på rabattordninger som gjelder alle, for å redusere behovet for manuell administrasjon og samtidig tilby reisende et best mulig prisalternativ. Kundekort gir 20 prosent rabatt på alle reiser og minipris gir ofte den beste rabatten på lengre reiser. NSBs distribusjons- kostnader er halvert

de siste 10 årene som følge av nye selvbetjente betalingsløsninger på automat, nett og mobil. Om lag 1 % av de reisende har vært omfattet av bedrifts- rabattordningen. Ordningen har blitt behandlet manuelt, noe som har gjort den kostbar å administrere. I tillegg har det vært vanskelig å sikre at den etter intensjonen bare ble brukt ved tjenestereiser. Bedriftskunder etterspør enkle og effektive bestillings- ordninger. NSB arbeider for å oppnå dette, som et ledd i arbeidet med å bidra til at flere reiser miljøvennlig.

Et enkelt, effektivt og rettferdig billettsystem med rabattordninger som kommer alle reisende til gode, og en enkel tilgang til kjøp av billett vil være en fornuftig innretning av NSBs billettordninger.

SPØRSMÅL NR. 1728

Innlevert 6. august 2012 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy

Besvart 14. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Ifølge organisasjonen Landslaget mot Tobakk-skadene, LMT, har Norge fått alvorlig kritikk for svak innsats i tobakksarbeidet, bl.a. for dårlig vern mot tobakksindustrienes virksomhet.

Hvor står i dag regjeringens arbeid for å utarbeide en ny strategi for tobakksarbeidet og hindre indirekte reklamering for tobakk?»

BEGRUNNELSE:

Den omfattende reklamen for tobakk ble stoppet med verneloven i 1975. Det fikk stor betydning for å redusere dødsfallene i tobakkens fotspor. Verdens helseorganisasjon ber alle verdens land stå sammen i kampen mot tobakksindustrien, som vil hindre verne-tiltak. Unge mennesker er lett påvirkelige. Mange gjør sine første erfaringer med tobakksrøyking i barne- og ungdomsårene. I en del tilfeller innebærer oppstart av tobakksrøyking, innlæring av inhalasjonsteknikk og dermed står veien lettere åpen for cannabisrøyking. Kampen mot tobakk bør derfor ikke alene ses på som helseforebyggende i seg selv, men også som en del av forebyggende strategi mot narkotika.

Svar:

På min invitasjon gjennomførte Verdens helseorganisasjon (WHO) i 2010 en gjennomgang av det norske arbeidet mot tobakk. Min hensikt med å be om denne gjennomgangen var å få råd fra WHO om

hvordan arbeidet mot tobakk best kunne styrkes. Vi mottok en omfattende rapport i april 2010 som, slik ventelig var, både inneholdt ”ros og ris” til det norske tobakksarbeidet.

Som et resultat av blant annet denne gjennomgangen har jeg i løpet av den toårsperioden som er gått tatt flere nasjonale initiativ på tobakksområdet:

- Et forslag til ytterligere innskjerping av tobakkskadeloven har vært ute til høring og det arbeides nå med en proposisjon til Stortinget.
- I statsbudsjettet for 2012 foreslo regjeringen, og fikk Stortingets tilslutning til, å bevilge 19 millioner kroner til massemediekampanjer mot tobakk. Den første gikk av stabelen i januar, den neste kommer i august. Temaet for kampanjen i august vil være barn og passiv røyking.
- Norge har et av verdens høyeste avgiftsnivåer på tobakk, og avgiften økte som kjent så sent som i 2011 mer enn svarende til prisstigningen. Avgiftene utgjør i dag ca. 73 pst. av utsalgsprisen på en 20-pakning sigaretter.
- En ny nasjonal tobakkstrategi vil om kort tid lanseres.

Også internasjonalt er Norge aktive på tobakksområdet. Som kjent er Norge blitt trukket for retten av den internasjonale tobakks-giganten Phillip Morris på grunn av forbudet vi har mot synlig oppstilling av tobakk. Forhandlingene i Oslo tingrett fant sted i ju-

ni, og dom ventes i slutten av august. Fra mitt ståsted er det fullstendig uakseptabelt at tobakksindustrien skal kunne diktere folkehelsepolitikken i vårt land så vel som i andre land. Jeg har derfor engasjert meg aktivt internasjonalt i arbeidet mot tobakksindustrien, blant annet ved å ta initiativ til å samle helseministrene fra andre land som er utsatt for tobakksindustriens rettsforfølgelser til lunsj i forbindelse med store internasjonale møter. Vi har til nå hatt to slike møter. Dette har bl.a. ført til et nært og godt samarbeid, både mellom hovedstedene i de respektive seks landene som deltar i nettverket (England, Australia, New Zealand, Canada, Uruguay og Norge) og gjennom nettverket av helseråder i Genève.

Disse landene har også kunnet bistå hverandre juridisk i forbindelse med pågående rettssaker. Norge

har blant annet holdt partsinnlegg til støtte for Australia under tre høringer i Verdens handelsorganisasjon. Videre har jeg etter invitasjon fra WHO også nettopp deltatt som innleder på den 15. verdenskonferansen mot tobakk som fant sted i Singapore. Her var også temaet industriens innblanding i folkehelsen.

Endelig har Utenriksdepartementet, etter innspill fra Helse- og omsorgsdepartementet, nylig øremerket 19 millioner kroner til arbeidet med tobakk og alkohol i WHO. Midlene til tobakk vil spesielt brukes til å styrke WHO's monitorering av tobakksindustrien og som støtte til fattige land som utsettes for påtrykk fra den samme industrien.

Regjeringen fører en aktiv tobakkspolitikk både hjemme og ute.

SPØRSMÅL NR. 1729

Innlevert 6. august 2012 av stortingsrepresentant Laila Dævøy

Besvart 13. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Enkelte mennesker kan komme i en situasjon der en svært sjelden sykdom kan gi store uforutsette utgifter over lang tid. Dersom pasienten i tillegg har liten mulighet til å fremme sin egen sak, kan situasjonen være svært vanskelig. I dette tilfellet gjelder det en med Downs syndrom, der hjelpevergen står på for vedkommende.

Er det mulig å åpne opp for endringer i regelverket slik at man i spesielle tilfeller, som vi her ser eksempel på, likevel kan få dekket sine høye egenandeler til dekning av materiell?»

BEGRUNNELSE:

En pasient med Downs syndrom fikk i 2010 en alvorlig og sjelden hudsykdom. Denne lidelsen førte til at pasienten har hatt flere sykehusinnleggelses. Siden lidelsen er såpass sjelden og alvorlig, ble pasienten innlagt ved hudavdelingen ved Haukeland Universitetssykehus i 6 uker der det ble gitt lysbehandling i håp om bedring. Etter utskrivelse fra Haukeland, begynte det å utvikle seg sår både på sete og lår. Lidelsen ble etter hvert så alvorlig at pasienten måtte innlegges ved Rikshospitalet, men ble der utskrevet etter et par dager siden de ikke hadde noen erfaring med denne sjeldne hudsykdommen og mente at dette kunne behandles lokalt. Utover høsten økte proble-

mene og pasienten fikk store sår som ble infisert. På nyåret ble pasienten på nytt innlagt ved Haukeland Universitetssykehus med betydelige sår fra seteregionen og nedover bena hvor mesteparten var dekket av nekrotisk vev. Etter et nytt 6 ukers lang opphold ved Haukeland, ble pasienten ved utskrivelse overført til lengre opphold ved lokalsykehus. På grunn av de store sårene var det nødvendig med spesialbandasjer som har en meget høy pris og daglig sårskifte av hjemmesykepleien.

Helfo har innvilget dekning av 90 % av bandasje- og bruksmateriell for 2012. Regningen på bandasjeutgifter og andre medisinsutgifter kom på kr. 109 936, 50 for januar måned og egenandelen/ kostnader på egen kappe var da kr. 11 488, 20.

Siden pasienten har Downs syndrom, har pasienten aldri vært i inntektsgivende arbeid. Det ble innvilget uførepensjon fra pasienten var ung. Pasienten har derfor noe høyere pensjon enn hva en ordinær minstepensjonist har. Folketrygdlovens paragraf 5- 22 tilfredsstilles derfor ikke og Helfo har på dette grunnlag avslått fritak av egenandel selv om pasienten kan dokumentere at pasienten ikke har midler igjen til å dekke vanlig livsopphold etter at vanlige utgifter er dekket som husleie, strøm og mat. Pasientens hjelpeverge, har fått opplyst av Helfo region vest at de har to pasienter med urimelig høye egenandeler som faller utenfor systemet.

Svar:

Stortinget har opprettet ulike takordninger for egenandeler for å skjerme pasienter med høye utgifter til helse, egenandelstak 1 og tak 2. I tillegg kan det, etter § 5-22 i folketrygdloven, ytes bidrag til nødvendige utgifter som ellers ikke dekkes av folketrygdloven eller andre lover (bidragsordningen). Bidragsordningen vurderes som en sikkerhetsventil som fanger opp formål som ikke passer inn og dermed dekkes innenfor andre ordninger. Når ikke annet er bestemt, kan det ytes bidrag til dekning av 90 prosent av de utgifter som overstiger 1634 kroner per kalenderår. Utgifter til bandasje- og forbruksmateriell og legemidler anses som utgifter til ett og samme bidragsformål. Som hovedregel må pasienten selv betale utgiftene og deretter fremme søknad fra HELFO. Dersom vilkårene for bidrag er oppfylt, og bidragsbeløpet er fastsatt, kan HELFO, etter anmodning fra pasienten, utbetale godtgjørelsen direkte til apoteket/leverandøren. Dette kan være aktuelt når pasienten har store utgifter, for eksempel til dyrt bandasje- og forbruksmateriell. For ytterligere å skjerme de med høye utgifter til helse, ytes det bidrag til dekning av

egenandelen - 1634 kroner + 10 prosent av det overskytende beløp, dersom inntekten (pensjonsinntekt eller annen inntekt) ikke overstiger grunnpensjon etter lov om folketrygd med sært tillegg, forsørgertillegg og kommunale tillegg, og pasienten ikke er i stand til å betale egenandelen selv. Det er kommunen som skal sørge for nødvendige helse- og omsorgstjenester til personer som oppholder seg i kommunen. Dette gjelder helsehjelp i hjemmet, også hjemmesykepleie. Det følger av helse- og omsorgstjenesteloven § 3-1 og § 3-2. Det vil si at kommunen skal dekke alle utgifter når det er innvilget hjemmesykepleie til sårstell, herunder utgiftene til medisinsk forbruksmateriell. Uten å ville gå inn i det konkrete tilfellet, kan det se ut til at den aktuelle personen har innvilget hjemmesykepleie. Som beskrevet har Stortinget vedtatt flere skjermingsordninger som skal ivareta personer som har høye utgifter til helse. Det er likevel en utfordring å sikre at disse ordningene treffer de som trenger det mest, dvs. de med lavest inntekt og størst utgifter. Det gjøres derfor fortløpende vurderinger av regelverket, og jeg tar med meg denne pasienthistorien i dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 1730

Innlevert 6. august 2012 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 13. august 2012 av forsvarsminister Espen Barth Eide

Spørsmål:

«Norges kjøp av nye NH 90 har utviklet seg til å bli noe som ligner på en tragedie. Ikke er helikoptrene blitt levert i henhold til avtalen som foreligger og det vi har mottatt har ikke den figurasjonen vi skal ha. At dette samlet sett svekker oss og spesielt kystvakten er et faktum. Mitt spørsmål er derfor:

Hvor lenge er statsråden villig til å se på at en leverandør ikke makter å overholde de forpliktelsene vedkommende selv har skrevet under på, og hvilke alternativer har vi nå?»

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 7. august 2012 med spørsmål fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen om Norges kjøp av nye NH90 maritime helikoptre. Som beskrevet i Prop. 1 S (2011-12) skal Norge anskaffe 14 NH90 maritime helikoptre. Planen var at de skulle leveres i tidsrommet 2011-15, men det er blitt betydelige forsinkelser

i leveransene. Helikoptrene skal operere sammen med de nye fregattene og med Kystvaktens fartøyer. Bardufoss flystasjon er hovedbasen for Forsvarets helikoptre. Operativ testing og evaluering av NH90-helikoptrene blir gjennomført der.

NH90 maritimt helikopter er en nyutviklet, moderne maskin tilpasset Forsvarets behov. Et helikopter er levert og innføres aktivt på Bardufoss flystasjon. NH90 er en meget god plattform som vil styrke Fregattvåpenet og Kystvakten. Det er meget beklagelig at Forsvaret ikke har fått levert det ønskede antall helikoptre til avtalt tid. Vi har en kontinuerlig dialog med leverandøren, og representanter fra både Forsvarsdepartementet og Forsvaret har meget klart gitt uttrykk for misnøye med disse forsinkelsene overfor leverandøren. Forsvaret fikk medio juni i oppgave å starte en forstudie til bruk for en markedsundersøkelse av alternativer til NH90 maritime helikoptre. Den skal danne grunnlag for å vurdere om det reelt eksisterer maritime helikoptre på markedet som kan an-

skaffes, i tilfelle leveransene av NH90 blir ytterligere, vesentlig forsinket eller helt uteblir. Forstudien skal tjene som et underlag for Forsvarsdepartementet i arbeidet med å vurdere videre substans i planleggingen av Forsvarets struktur for å sikre fremtidig operativ evne til Kystvakten og Fregattvåpenet. Forsvarsdepartementet observerer at leverandøren,

NATO Helicopter Industries, i løpet av sommeren har tatt grep for å forbedre kvaliteten på produktet og at dette er ment å gi resultater i leveransene av NH90 til Forsvaret. Vi ønsker NH90 maritime helikoptre til Forsvaret, men det er klart at vår tålmodighet ikke er ubegrenset. Nettopp derfor har jeg tatt grep som angitt og jeg følger saken nøye.

SPØRSMÅL NR. 1731

Innlevert 6. august 2012 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen

Besvart 17. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Samferdselsdepartementet har i disse dager et høringsnotat ute om at kommunene kan innføre tvungen parkeringsavgift på private parkeringsplasser, eksempelvis for kjøpesentre, for å redusere biltrafikken. I forbindelse med bygging av bompengefinansierte byggeprosjekter har mange kommuner stilt garantier for store beløp som de hefter for.

Hvis intensjonene om mindre biltrafikk oppnås, vil ikke inntektene for bompengeselskapene kunne svekkes så mye at kommunenes garantiansvar vil måtte realiseres?»

BEGRUNNELSE:

Mange kommuner har stilt store garantier i forbindelse med bygging av bompengefinansierte veiprosjekter. De fleste av disse kommunene har ingen muligheter til å betale ut disse garantiene uten at velferdstilbudene forringes betydelig. Bakgrunnen for innføring av "tvungen" parkeringsavgift for private parkeringsarealer er slik jeg forstår det å få ned biltrafikken - den samme trafikken som finansierer bompengeselskapene. Risikoen for at selskapene går konkurs, og at garantiene realiseres vil derfor være større enn tidligere. I tillegg vil dette være et betydelig inngrep i den private eiendomsretten.

Svar:

Statsministerens kontor har bedt samferdselsministeren besvare spørsmålet. Forslaget er forankret i Stortingsmelding nr. 21 (2011-2012) Norsk klimapolitikk der det foreslås at kommunene gis adgang til å kreve at pareringsarealer utenfor kommunal grunn ilegges avgift. Stortingsflertallet (H, Krf, V, Sp, Ap og SV) sluttet seg til dette, jf. Innst. S. nr 390 (2011-2012). Saken er nå ute på høring med frist 15. september 2012. Samferdselsdepartementet har flere virkemidler som begrenser biltrafikken i storbyene og har også inngått avtale med fire byområder om å redusere biltrafikken. Samferdselspolitikken styres ut fra politiske mål som er fremmet av regjeringen og behandlet av Stortinget. I klimameldinga er det et mål om at veksten i biltrafikken i storbyområdene skal tas med kollektivtransport, sykkel og gange. Oppfylging av dette målet vil gi mindre bompenger enn dersom all trafikkveksten tas med bil, men kostnadene antas å bli lavere og framkommeligheten for bilistene bedre. Det er ikke noe politisk mål for Samferdselsdepartementet å øke biltrafikken gjennom bomstasjoner for å ta inn mest mulig i bompenger. Etter Samferdselsdepartementets vurdering er det ingen risiko for eventuelt garantiansvar fra kommunene som følge av mindre biltrafikk på grunn av parkeringsloven eller andre trafikkreduserende tiltak.

SPØRSMÅL NR. 1732**Innlevert 7. august 2012 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal****Besvart 17. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Kan statsråden bekrefte at hensynet til trafikken på Østre linje fullt ut ivaretas ved byggingen av nye Ski stasjon, og kan det garanteres at all trafikk på Østre linje i fremtiden vil gå på den nye Follobanen?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til mitt skriftlige spørsmål vedrørende Follobanen og Østre linje i Dokument nr. 15:1547, samt statsrådets svar sendt 8. juni 2012. Planene for Follobanen legger opp til at Østre linje skal kobles til nye Ski stasjon, og statsråden påpeker i sitt svar at dette gir mulighet for at tog til/fra Østre linje kan kjøre Follobanen.

Det er ikke beroligende at statsråden her kun peker på at det åpnes for muligheter. Det trengs klare garantier. Jernbaneverket skriver på sine hjemmesider 14. juni 2012 at planarbeid for en tenkt påkopling av Østre linje nord for Ski stasjon ikke lenger er en del av prosjektet Follobanen, og at Jernbaneverket heller skal se på mulighetene for en avgrening sør for

Ski stasjon. Dette skal i følge Jernbaneverket vurderes som et eget prosjekt. Jeg minner om føringene som er gitt av Stortinget for dobbeltsporet Oslo - Ski ved behandlingen av Nasjonal transportplan 2010 - 2019. Stortinget mente det var viktig at Oslo - Ski blir planlagt som ledd i en helhetlig strategi for den nye Østfoldbanen, og at en måtte unngå flaskehals og kurvatur med unødvendige hastighetsbegrensninger. Det er nå svært viktig at Østre linje, og økt trafikkmengde her, ivaretas fullt ut i det arbeidet som nå pågår, slik at det ikke oppstår flaskehals. Det må nå planlegges og bygges slik at Østre linje får full effekt av Follobanen og de investeringer som nå gjøres på Oslo - Ski.

Svar:

Jeg viser til tidligere statsråd Kleppas svar på skriftlig spørsmål nr. 1547 fra representanten Hjemdal, hvor det opplyses om at Østre linje skal kobles til nye Ski stasjon, noe som gir mulighet for at tog til/fra Østre linje kan kjøre Follobanen.

SPØRSMÅL NR. 1733**Innlevert 8. august 2012 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 14. august 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«Nesten tre av fire Nav-kontorer begår lovbrudd når de tildeler sosialhjelp da barnas behov ikke blir tilstrekkelig vurdert, viser en gjennomgang før sommeren. Fylkesmennene fant lovbrudd ved 16 av 22 kontorer, og ga merknad om mulighet for forbedring ved ett Nav-kontor. Statsråden informerte om at hun skulle ha møte med Helsetilsynet om saken.

Hva kom frem på møtet, og hva er gjort fra departementets side for å rette opp i disse lovbruddene som rammer barn i fattige familier så hardt?»

BEGRUNNELSE:

Det er viktig at disse lovbruddene og praksisen som tydeligvis skjer på veldig mange Nav-kontor blir rettet opp i. Jeg registrerte at etter debatt om rett på

sosiale stønader for EØS-borgere i sommer sendte statsråden ut brev til alle kommunene for å presisere lovverket. En slik eller lignende reaksjon kan jeg ikke se har vært tilfelle ved disse lovbruddene knyttet til sosialhjelpsmottakere med barn.

Svar:

Tilsyn med de kommunale tjenestene i arbeids- og velferdsforvaltningen ble innført i 2010, fordi regjeringen så behov for en systematisk kontroll med kvaliteten på disse tjenestene. Målsettingen med tilsynet er å avdekke feil, slik at tjenestene ut mot den enkelte bruker forbedres, og rettsikkerheten styrkes.

Det viktigste for å rette opp i de avvikene som avdekkes ved tilsyn, er at de kommunene som får registrert avvik tar konsekvensene av dette på en ansvarlig

måte, og sørger for å gjøre de nødvendige endringer i egen praksis. Helsetilsynet følger opp hver eneste kommune inntil forholdet er rettet opp, og rutiner og systemer er på plass slik at tilsvarende lovbrudd ikke skal skje i fremtiden. Videre har tilsynet en viktig opplæringsfunksjon, da alle rapporter er offentlige, og også de kommunene som ikke har vært gjenstand for tilsyn kan sammenligne egne rutiner med det som fremkommer i tilsynsrapportene, og på den måten selv sikre at de oppfyller lovens krav.

Jeg hadde 28. juni et møte med Statens helsetilsyn, Arbeids- og velferdsdirektoratet og KS angående feilene som er avdekket ved tilsyn hittil i år. Det er enighet om at det store antall feil gir grunn til bekymring. Samtidig er det slik at verken tema eller objekter for tilsynet er tilfeldig valgt. Statens helsetilsyn velger hvert år et tema for det landsomfattende tilsynet, som Helsetilsynet ut fra sitt kjennskap til tjenestene har grunn til å tro ikke er godt nok ivaretatt. Videre velges tilsynsobjekter (kommuner og NAV-kontor) ut fra fylkesmenneskjennskap til tjenestene i sitt fylke. Det er også slik at ikke alle avvik er like alvor-

lige, og ikke alle avvik får konsekvenser for den enkelte.

Jeg sendte så et brev til alle landets kommuner 2. juli, hvor jeg oppfordrer kommunene til å lese de tilsynsrapportene som foreligger fra det landsomfattende tilsynet, og gjennomgå egen praksis i lys av de avvik som her er dokumentert og de merknader som er gitt. Jeg presiserer i brevet at dette ikke bare angår kommunene som venter tilsyn av Fylkesmannen til høsten, men at tilsynsrapportene gir nyttig informasjon om hvordan kommunene og NAV-kontorene kan sikre at saksbehandlingen følger gjeldende lov- og forskrifter.

Videre har kommunene og NAV-kontorene fått et nytt, godt hjelpemiddel i det nye rundskrivet til lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen, publisert av Arbeids- og velferdsdirektoratet i juni. Sammen med tilsynsrapportene danner dette et godt grunnlag for kommunenes arbeid med å sikre at alle saker blir behandlet i samsvar med loven og kravet til forsvarlige tjenester.

SPØRSMÅL NR. 1734

Innlevert 8. august 2012 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 20. august 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Har Oljeskattekontoret et spesielt fokus rettet mot internfaktureringer mellom nærstående selskaper og har skattemyndighetene avdekket urimelig internfakturering og fakturering mellom nærstående selskaper?»

BEGRUNNELSE:

Det er store forskjeller mellom skattesystemet som gjelder for oljeutvinning og all annen virksomhet i Norge. Ikke bare er skattesatsene vesentlig høyere for oljevirksomhet, petroleumsskatte reglene har svært gunstige avskrivningsregler og inneholder også andre avvikende elementer som stimulerer til et høyt investeringsnivå. I realiteten avlastet staten den enkelte aktør for mye av risikoen ved leting. Selskaper som opererer innenfor flere ulike skatteregimer vil ofte kunne tjene på å henvise kostnader dit fradragene er størst og inntekter dit beskatningen er lavest. Med særskatten på utvinning og rørledningstransport, og tilsvarende store fradrag for kostnader på

dette området vil overfakturering ikke bare føre til betydelig skattetautap for staten, men også stimulere til store skjevheter mellom ordinært næringsliv og oljerelatert virksomhet i Norge. Et konsern med selskaper som opererer innen begge skattesystemer kan man lett sitte igjen med netto utbetaling fra staten dersom det overfaktureres.

Svar:

Selskaper som driver utvinningsvirksomhet og rørledningstransport på norsk kontinentalsokkel, skattlegges etter reglene i petroleumsskatte loven, og med en særlig høy skattesats (78 prosent). Bakgrunnen for den høye skatten er at petroleumssressursene tilhører den norske staten og skal komme hele samfunnet til gode.

Mange av utvinnings selskapene på kontinentalsokkelen er integrerte selskaper eller inngår i konsern som driver både utvinningsvirksomhet og annen virksomhet. Slik annen virksomhet, typisk ulike former for foredling eller videresalg av petroleum i Nor-

ge eller utlandet, blir skattlagt etter alminnelige regler med langt lavere skattesats enn petroleumsutvinning. Selskapene har derfor sterke incentiver til å redusere særskattepliktig inntekt ved å avtale priser i transaksjoner med nærstående (internprising) som avviker fra det som ville blitt avtalt mellom uavhengige parter (armlengdeprisen).

Disse forholdene medfører at det stilles store krav til ligningskontrollen av selskapene som driver petroleumsvirksomhet. Det er opprettet sentrale ligningsmyndigheter (Oljeskattekontoret, Oljeskattememnda og Klagenemnda for petroleumsskatt) med høy kompetanse innenfor juss, regnskap og økonomi. Som følge av den store satsforskjellen, gjelder mange av problemstillingene som oppstår ved ligningen internprising. Ved fastsettingen av skattepliktig inntekt tar ligningsmyndighetene utgangspunkt i fakturerte priser mv. Ligningsmyndighetene kan likevel fravike fakturerte priser og fastsette skattepliktig inntekt ved skjønn dersom avtalt pris mellom nærstående selskaper avviker fra armlengdeprisen. Ved ligningen av petroleumsselskapene for inntektsåret 2010 ble det samlet foretatt rundt 260 fravikelser som førte til at petroleumsselskapenes skattbare inntekt økte med i underkant av 3 milliarder kroner. Av dette beløpet er 1,8 milliarder kroner knyttet til kjøp og salg av varer og tjenester mellom to nærstående selskaper. Dersom

et selskap ikke aksepterer ligningsmyndighetenes avgjørelse, kan saken bringes inn for domstolene. Oljeskattekontoret har til enhver tid flere saker som står for domstolene. En betydelig andel av sakene som er brakt inn for domstolene opp gjennom årene gjelder spørsmål om internprising og tilordning av inntekt og kostnader mellom petroleumsvirksomheten og annen virksomhet.

For å lette verdsettingen av petroleum for skatteformål er det for øvrig etablert en ordning med normpriser som fastsettes administrativt av et uavhengig organ, Petroleumsprisrådet. Fastsatte normpriser legges til grunn av ligningsmyndighetene ved beregningen av skattepliktig inntekt. Så langt er normpriser fastsatt hovedsaklig for råolje. Det er videre innført en særlig opplysningsplikt for petroleumsselskapene for salg av naturgass utvunnet på norsk sokkel. Formålet med opplysningsplikten er å gi ligningsmyndighetene et bedre grunnlag for å vurdere om prisen ved salg av gass til nærstående selskap er markedsmessig.

Det framgår over at internprising er et svært viktig kontrollområde for oljeskattemyndighetene, og at ligningsmyndighetene fraviker selskapenes påstand i tilfeller der de kommer til at avtalte vilkår avviker fra det som ville blitt avtalt i uavhengige forhold.

SPØRSMÅL NR. 1735

Innlevert 8. august 2012 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou

Besvart 16. august 2012 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen

Spørsmål:

«Hva gjør statsråden for å sikre at FNs barnekonvensjon og Menneskerettslovens paragraf 2 og 3 respekteres slik at et nyfødt barn ikke frarøves retten til omsorgen fra sin mor når fødsel skjer mens mor er i varetekt?»

BEGRUNNELSE:

En besøksvenn har tatt opp følgende sak med meg.

Stedet for besøket er Ravneberget fengsel i Sarpsborg (via Frelsesarmeen) og hun har hatt et spesielt ansvar for å følge opp en ung marokkansk kvinne som har vært varetektsfengslet siden 16. januar i år i forbindelse med en større narkotikasak.

Kvinnen bedyrer sin uskyld mens hennes mann,

som er varetektsfengslet i Halden, har tilstått forsøk på smugling av hasj.

Kvinnen var gravid da hun ble fengslet og har termin den 5. september.

Barnevernet i Sarpsborg planlegger å overta omsorgen for barnet umiddelbart etter fødselen, mens kvinnen via sin advokat har bedt om å bli overført til et mødre hjem i Oslo.

Barnevernet i Sarpsborg vil naturlig nok overfor besøksvenn ikke diskutere saken av taushetsplikt bestemmelser.

Videre opplyses det at den marokkanske ambassaden ikke har blitt kontaktet i denne saken.

Besøksvennen har etter anmodning fra den fengslede kvinnen informerte den marokkanske ambassaden om saken. Ambassadøren tok umiddelbart – fra ferie i Marokko, kontakt.

Slik jeg har forstått saken ser ambassaden svært alvorlig på denne saken og vil følge den opp med norske myndigheter.

Ifølge ambassadøren vil det fra marokkanske myndigheters side ikke bli aktuelt at barnet overlates til norsk barnevern.

Moren vil heller ikke godta løsningen som barnevernet i Sarpsborg jobber for. Dersom politiet, mot formodning ikke skulle gå med på at kvinnen overflyttes til et mødre hjem, vil ambassaden måtte vurdere andre løsninger for barnet. Mest sannsynlig vil det bety at ansvaret for barnet blir overlatt til familie i Marokko.

Det er viktig at denne saken ikke leder til en ny diplomatisk krise med Marokko, men aller viktigst er det at barnets rettssikkerhet blir ivaretatt.

I tillegg er det i ettertid fremkommet at kvinnen ved pågripelsen, og graviditeten var påvist, ble anmodet av norsk politi om å ta abort.

Politiet i Drammen, hvor hun oppholdt seg de første ukene, skal ha bedt

henne om å utføre en graviditetstest i deres påsyn, hvorpå de hadde ”gratulert” henne med det positive resultatet.

Ved kontroll på sykehuset ba legen henne om å bekrefte at han skulle utføre en abort. Sjokkert motsette hun seg dette. Hun ble da fortalt – av politiet som var tilstede – at i Norge ville barnet uansett bli tatt fra henne, siden hun skulle sitt i fengsel og at det derfor var det beste om hun tok abort.

Svar:

Jeg kan ikke gå inn i den konkrete saken, og vil besvare spørsmålet på generelt grunnlag.

Formålet med barnevernloven er å sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling, får nødvendig hjelp og omsorg til rett tid. Loven skal også trygge barns oppvekstvilkår. Et grunnleggende prinsipp i barnevernloven er at det skal legges avgjørende vekt på å finne tiltak som er til det beste for barnet.

Barnevernloven gjelder for alle barn som oppholder seg i Norge, uavhengig av statsborgerskap og oppholdsstatus. Dersom det dreier seg om utenland-

ske statsborgere som oppholder seg i Norge, kan de få konsulær bistand gjennom sin ambassade. Ambassaden vil da normalt henvende seg til Utenriksdepartementet.

Utgangspunktet etter barnevernloven er at barn skal vokse opp hos sine foreldre. Fengsler er ikke et egnet sted for barn å vokse opp. En omsorgsovertakelse er likevel et inngripende tiltak som bare kan gjennomføres der barnevernlovens strenge vilkår er oppfylt og etter prosedyrer som ivaretar rettsikkerheten til både barnet og foreldrene.

Det kan bare treffes vedtak om omsorgsovertakelse dersom det er nødvendig ut fra den situasjon barnet befinner seg i. Dette vil være tilfelle der barn ikke får forsvarlig omsorg av foreldre eller andre omsorgspersoner og der frivillige hjelpetiltak ikke vil skape tilfredsstillende forhold for barnet.

Det er barneverntjenesten og fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker som kan treffe henholdsvis akuttvedtak og vedtak om omsorgsovertakelse. De vurderer det enkelte barns totale omsorgssituasjon når de avgjør om det er behov for barneverntiltak, og ved valg av eventuelle barneverntiltak. Det skal, som nevnt, legges avgjørende vekt på å finne frem til et tiltak som er til det beste for barnet.

Storingsrepresentanten viser til FNs barnekonvensjon og menneskerettsloven i sitt spørsmål. FNs barnekonvensjon er gjort til norsk lov gjennom menneskerettsloven, og barnekonvensjonens bestemmelser skal ved motstrid gå foran annen lovgivning. Det følger av barnekonvensjonen artikkel 9 at et barn ikke skal adskilles fra sine foreldre mot sin vilje, med mindre det er nødvendig av hensyn til barnets beste. Barnevernloven er her i samsvar med barnekonvensjonen.

Det er domstolene som avgjør spørsmål om varetektsfengsling. Retten vurderer hvorvidt fengslingen er et uforholdsmessig inngrep og vil i denne sammenheng ta stilling til blant annet siktedes helseforhold og omsorgsansvar. Retten kan også beslutte plassering i institusjon eller kommunal boenhet (varetektsurrogati). Slik plassering kan bare skje dersom institusjonen eller kommunen samtykker.

SPØRSMÅL NR. 1736**Innlevert 9. august 2012 av stortingsrepresentant Bjørn Lødemel****Besvart 20. august 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«I Elgå reinbeitedistrikt i Femundsmarka Nasjonalpark er det sett opp kunstige reir for kongeørn. Dette har skjedd utan at lokale styremakter eller tamreinnæringa har vore orienterte eller rådspurt. Dette er i kalvingsområda for tamrein og kongeørna tek årleg mange reinkalvar. I rovviltforliket blir det slege fast at rovvilt ikkje skal representere skadepotensiale i prioriterte beiteområde og kalvingsområde for tamrein.

Kvifor er desse kunstige ørnereira sette opp, og kven har ansvaret for at dette er gjort?»

Svar:

Eg har fått opplyst frå Fylkesmannen i Hedmark at restaurering av reir/oppsetting av kunstige hekkplassar innafør Elgå reinbeitedistrikt er ei sak som reinbeitedistriktet tok opp med fylkesmannen allereie i 2008. Etter at fylkesmannen var på synfaring samen med ein representant for reinbeitedistriktet sommaren 2008, tok fylkesmannen saka opp med Direktoratet for naturforvaltning og ba om ei vurdering av saka og forholdet til lov-, forskrifts- og regelverk.

Direktoratet for naturforvaltning har i brev 15. september 2008 til Fylkesmannen i Hedmark vist til at det er alminnelig tradisjon for å sette opp fuglekasser og holker, og at dette ikkje er direkte regulert i lovverket. Direktoratet uttalte og at dette i utgangspunktet kan skje i samsvar med den frie retten til ferdslø i utmark. Norges Skogeierforbund ga i brev 11. november 2008 uttrykk for at dei var ueinige med

direktoratet når det gjeld forholdet til grunneigar. Direktoratet har så i brev 13. november 2008 uttalt at de er einige med Skogeierforbundet og presiserer at det krev uttrykkelig samtykke frå grunneigar for å restaurere eller sette opp kunstige reir for rovfuglar, mellom anna fordi hekkande rovfugl har ein rettslig verknad for skogeigar.

Direktoratet for naturforvaltning har gitt sin informasjon om dette til alle fylkesmenn. Der har direktoratet og sagt at dei ikkje vil anbefale bruk av midlar frå kommunar, fylkesmenn eller viltfondet til kunstig bygging eller restaurering av reirplassar for kongeørn, med den bestand av kongeørn vi har i Noreg. Direktoratet legg og vekt på at kongeørna alltid vil vera den beste til å gjere i stand egen reirplass eller finne ein ny om den føretrekk eller må det.

Eg har ikkje noko å merke til Direktoratet for naturforvaltning si framstilling av dei reglane som gjeld for denne saka. Det inneber at den som vil sette opp eller restaurere reirplassar for kongeørn, må ha samtykke frå grunneigar. Viltlova og naturmangfoldlova regulerer ikkje slik verksemd utan der oppsetting eller restaurering av reirplassar er til skade for anna vilt eller andre naturmangfoldinteresser. Det at området er utpeika som prioritert beiteområde og kalvingsområde for tamrein, gjer ikkje at oppsetting eller restaurering av reirplassar krev løyve frå offentleg myndighet eller at det er i strid med viltlov eller naturmangfoldlov. Eg er og einig med Direktoratet for naturforvaltning i at det ikkje bør brukast offentlege midlar til støtte for slik verksemd.

SPØRSMÅL NR. 1737**Innlevert 10. august 2012 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker****Besvart 17. august 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hvilke endringer vil statsråden gjøre for å forhindre at flere søkere skal oppleve å falle ut av/miste studie plass ved samordna opptak pga. feil på vitnemål som søkerne var uvitende om, og vil statsråden bidra til at de skadelidte søkerne i år likevel kan få til-

bud om studie plass dersom de oppfyller kravene til det studiet de hadde søkt på?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til oppslag i Bergens Tidende nylig om søkere som ikke får tilbud om studie plass pga. feil

ved vitnemålsregistrering hos Samordna Opptak. Det anslås at ca. 4 prosent av elevene rammes av denne feilen. Det virker som berørte elever er skadelidende på grunn av manglende rutiner hos Samordna opptak for varsling når det oppdages feil på vitnemålet og søknaden ikke kan tas med i opptaket uten at feil blir rettet. Konsekvensen er at en rekke ungdommer er havnet i en håpløs situasjon uten den forventede studieplassen.

Kunnskapsdepartementet har tidligere uttalt at søkerne må ta ansvar for feil som har oppstått ved overføring av vitnemål fra videregående skole til den vitnemålsdatabasen Samordna opptak baserer seg på.

Det er uholdbart at feil søkerne ikke selv er ansvarlig for og som har oppstått i forvaltningen, skal få slike alvorlige konsekvenser for søkerne. Høyre vil derfor appellere til Kunnskapsdepartementet om å legge om rutinene for kvalitetssikring av vitnemål ved Samordna opptak slik at feil aktivt varsles og kan rettes opp av søker før opptaket gjennomføres. Høyre vil også oppfordre departementet til å strekke seg langt for å imøtekomme de søkerne som har falt ut av årets opptak, med den studieplassen de normalt ville fått tilbud om.

Svar:

I begrunnelsen vises det til oppslag i Bergens Tidende nylig om søkere til høyere utdanning gjennom Samordna opptak som ikke får tilbud om studieplass pga. feil ved vitnemålsregistreringen i Nasjonal vitnemålsdatabase. Representanten Aspaker antyder i sitt brev at Samordna opptak mangler rutiner for varsling når det oppdages feil på vitnemålet og søknaden ikke kan tas med i opptaket. Det er ikke riktig. Samordna opptak har omfattende varslingsrutiner. På bakgrunn av de problemene som har oppstått i årets søknadsprosess, vil jeg uansett se på om de kan utvikles ytterligere før neste års opptak. Av de i alt

115 000 som i år søkte om opptak til høyere utdanning gjennom SO, var det omkring 80 000 med gyldige vitnemål i Nasjonal vitnemålsdatabase, mens 941 fikk vitnemålet avvist. De fleste av disse (747) har blitt ivaretatt av systemet likevel og fått søknaden behandlet til hovedopptaket (408 av dem har kommet inn på sin førsteprioritet). Her har universitetet/høgskolen som behandlet søknaden, fått nødvendig dokumentasjon fra søker eller den videregående skolen. Flere av de 941 er ikke kvalifisert for opptak, og av de øvrige, fikk alle unntatt 23 en påminnelse fra SO om å sende inn dokumentasjon. Disse hadde et vitnemål i databasen fra før og/eller hadde glemt å krysse av for at de skulle ettersende dokumentasjon. Systemet for å søke om opptak til høyere utdanning er i dag basert på at det er søker som har ansvar for at lærestedet som skal behandle søknaden om studieplass, har all dokumentasjonen det trenger. Dokumentasjonen kan sendes på papir og/ eller via NVB. Mange av søkerne til høyere utdanning må uansett sende dokumentasjon på papir. I alle søknadsprosesser er det vanlig at søker selv skal sørge for dokumentasjon. Før neste år opptak vil jeg se på forbedringsmuligheter i alle ledd i systemet, hos Samordna opptak, Utdanningsdirektoratet, fylkeskommunene og de videregående skolene, for å forsikre meg om at søknadsprosessen blir så god som mulig. Som det vil fremgå av ovenstående, har de fleste av årets kvalifiserte søkere med avvist vitnemål i NVB alt blitt ivaretatt av systemet. Etter presseoppslagene i BT har flere institusjoner også gått gjennom søknadene sine på nytt. For de mest populære studiene er det imidlertid ikke mulig for universitetene og høgskolene å ta opp flere enn de alt har sagt ja til, før de ser hvor mange som faktisk møter til studiestart. Jeg vil imidlertid oppfordre institusjonene til å håndtere problemene som har oppstått, på en smidig måte.

SPØRSMÅL NR. 1738

Innlevert 10. august 2012 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 16. august 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Eldre arbeidsledige som ikke har tjent opp rett til pensjon før fylte 67 år står snart uten inntekt. Statsrådets tidligere forsikringer om at dette ikke skulle skje stemmer ikke med det de langtidsledige opple-

ver. Mange frykter å ende opp som sosialklienter, eller helt uten inntekt.

Hva mener statsråden en person som uforskyldt mistet jobben 62 år gammel for 2 år siden skal leve av etter opphevelsen av Folketrygdloven § 4-17, og

var opphevelsen ment å ramme de som ikke har mulighet til å ta ut pensjon fra fylte 64 år?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til tidligere spørsmål: Besvart: 27.10.2010, Dok.nr. 15:1496 (2010-2011) og Dok.nr. 15:300 (2010-2011). Alle offentlig ansatte slipper å komme i denne situasjonen, men det rammer de som uforskyldt mister sin arbeidsplass i private virksomheter, og spesielt hardt rammer det de som ikke har opptjent rettigheter i folketrygden til å ta ut tidlig pensjon. Denne gruppa er på ingen måte ivare tatt etter at særordningen ble opphevet. Ut i fra forarbeidene til opphevelsen av § 4-17, var avskaffelsen av denne begrunnet med at man søkte å hindre at personer mellom 62 og 67 år skulle misbruke ordningen ved innføring av ny pensjonsordning. Regjeringen søkte altså å hindre at personer som etter nye pensjonsregler kunne ta ut tidligpensjon ikke gjorde dette, men heller valgte å benytte seg av § 4-17. Når saken var til behandling ble det ikke klargjort for stortinget fullt ut om hvilke konsekvenser opphevelsen av § 4-17 ville få for de som ikke har mulighet til å ta ut pensjon før fylte 67 år. Det er spesielt mange kvinner som er i den situasjonen, da det tidligere var vanlig for kvinner å være hjemmearbeidende når barna var små, eller de har hatt deltidsarbeid. Et eksempel er en kvinne som mistet jobben i september 2010. På det lokale NAV kontoret opplyste de henne om at hun ville ha et sikkerhetsnett dersom hun ikke klarte å få seg ny jobb i løpet av 2 år. NAV opplyste da at hun ville gå inn på ordningen for personer over 64 år, og motta dagpenger til hun kunne ta ut pensjon. Hun har deltatt på diverse kurs og tiltak hos NAV i toårsperioden som snart er slutt. Hun har høy kompetanse som sekretær, og har selv søkt utallige jobber, men har kun fått en 30 % stilling som kokk gjennom bekjente. Det er ikke nok til å leve av. NAV har ifølge kvinnen konsekvent vært avvisende, og hun opplever seg som en "kasteball" frem og tilbake mellom ulike etater. Hun forteller at ingen vil svare på spørsmålene hun stiller, da de sier de ikke kjenner regelverket, de legger på røret og svarer ikke når hun eller sønnen som forsøker å hjelpe henne ringer tilbake. Hun har uforskyldt havnet i en vanskelig livssituasjon og føler ikke at NAV bidrar til å lette situasjonen, snarere tvert imot. Statsråden har tidligere forsikret om at gruppen som berøres av avviklingen av særreglene skal få tidlig og kvalifisert oppfølging med sikte på overgang til arbeid. NAV har i dette tilfelle ikke vært til hjelp med å skaffe arbeid, og hun har den siste tiden gjort utallige forsøk på å få svar på hva som vil skje når dagpengene løper ut om 6 uker, og om hvorvidt en slik regel rett og slett må være lovstridig på grunn av dens tilbakevirkende kraft i forhold til alle dagpengemottakere som hadde fylt 62 år før

1.1.2011. Jeg antar at det er vurdert lovligheten av overgangsregelen, men endringen har helt klart fått tilbakevirkende effekt til ugunst for denne kvinnen, og personer som er i samme situasjon. Folketrygdens § 4-17 var gjeldende på det tidspunkt denne kvinnen begynte mottak av dagpenger, og siden forarbeidene til opphevelsen av § 4-17 knytter personer mellom 62 og 67 år til regelen stiller flere seg nå spørsmålet om opphevelsen kan være lovstridig jfr. Grunnloven § 97. Statsråden har tidligere svart meg:

"Arbeidsdepartementet vil følge konsekvensene av utfasingen av særreglene nøye, og vil be etaten rapportere særskilt på utviklingen, med særlig fokus på den gruppen som ikke kommer over i jobb eller ikke har rett til pensjon før fylte 67 år."

Opphevelsen av § 4-17 og overgangsregelen fører til at en uskyldig tredjepart blir hardt rammet. Hvis regjeringen har oversett denne uheldige virkningen av opphevelsen av § 4-17 bør det snarest foretas endringer som sikrer eldre arbeidsledige inntekt. Jeg ber statsråden om et klart svar på inntektsmulighetene til de som ikke kan ta ut pensjon, og som på tross av iherdig innsats ikke får ny jobb i løpet av 2 år, eller si hvorfor regjeringen vil ramme denne gruppen.

Svar:

Regjeringen har et mål om at flest mulig skal arbeide. Personer utenfor arbeidslivet skal kunne komme inn i arbeid, personer i arbeidslivet skal kunne fastholde jobben, og flere av dem som er i arbeid skal kunne arbeide lenger. Å ha et arbeid er meningsfylt i seg selv. Å arbeide lenger er nødvendig for å sikre et bærekraftig pensjonssystem.

Dagens dagpengeregler innebærer at dagpenger gis i inntil to år, men vi har tidligere hatt et unntak som innebar at eldre over 64 år i praksis kunne få dagpenger i inntil fem år. Unntaket var begrunnet i at mennesker som ble ledige få år før antatt pensjon kunne møte særlige utfordringer i arbeidssøkingen. De hadde derfor mulighet for å kunne motta dagpenger helt fram til fylte 67 år. Særreglene for dagpengemottakere over 64 år ble avvirket med virkning fra 1. januar 2011. Personer som pr. 1. januar 2011 hadde fylt 63 år og mottok dagpenger, kunne likevel motta dagpenger etter særreglene i en overgangsperiode fram til 1. januar 2012, for å få tid til å innrette seg etter endringen, jf. statsbudsjettet for 2011. Denne perioden ble gjennom behandlingen av statsbudsjettet for 2012 utvidet ytterligere, til 1. juli 2012. Overgangsordningen ble innført og utvidet nettopp for å sikre dagpengemottakerne forutsigbarhet i ytelsen. I tillegg har personer som i løpet av tiden mellom 1. januar 2011 og 1. juli 2012 passerte den ordinære, maksimale dagpengeperioden, kunnet komme inn

under overgangsreglene, gitt at de pr. 1. januar 2011 hadde fylt 63 år og mottok dagpenger. Når særreglene nå er helt avviklet, innebærer det at det gjelder samme regler om dagpengeperiodens varighet for alle dagpengemottakere.

Spørsmålet om forholdet til forbudet i Grunnloven § 97 mot å gi lover tilbakevirkende kraft, ble vurdert av Lovavdelingen i Justisdepartementet i forbindelse med opphevingen av folketryktdloven § 4-17. For de som allerede var omfattet av reglene, dvs. som var fylt 64 år ved ikrafttredelsen 1. januar 2011, var vurderingen at opphevingen trolig innebærer ulovlig tilbakevirkning, bl.a. ettersom disse antakelig hadde innrettet seg etter de særlige reglene. Det ble imidlertid lagt til grunn at en overgangsperiode på ett år ville gi denne gruppen tilstrekkelig tid til å innrette seg etter at særreglene ikke lenger skulle gjelde, slik at opphevingen likevel ikke ville innebære grunnlovstrid. Siden også dagpengemottakere som nærmet seg 64 år kunne ha en forventning om at særreglene skulle gjelde også dem, valgte Arbeidsdepartementet å omfatte også dagpengemottakere som hadde fylt 63 år pr. 1. januar 2011, i overgangsordningen.

Rapportering fra Arbeids- og velferdsdirektoratet pr. mars 2012 viser at nærmere 70 prosent av de som var omfattet av overgangsordningen etter avviklingen av særreglene, hadde rett til uttak av full alderspensjon, og en enda større andel hadde rett til uttak av gradert alderspensjon. De fleste som var omfattet av overgangsordningen, gikk til alderspensjon eller har funnet seg arbeid. Likevel er det noen som verken kan eller ønsker å ta ut tidlig alderspensjon eller har kommet tilbake i arbeidslivet, og her kommer Arbeids- og velferdsetaten inn med tilbud.

De fleste eldre som ikke lenger har rett til dagpenger etter 1. juli i år, er omfattet av langtidsledighetsgarantien, som skal sikre et tilbud om arbeid eller arbeidsrettet tiltak. Arbeidsdepartementet har overfor Arbeids- og velferdsetaten i tillegg understreket at også de som har mottatt dagpenger etter særreglene, men som ikke faller inn under definisjonen i langtidsledighetsgarantien, likevel skal sikres et tilbud fra etaten. Også andre som ikke lenger har rett til dagpenger, kan være omfattet av langtidsledighetsgarantien og få tilbud om arbeidsrettede tiltak eller arbeid.

SPØRSMÅL NR. 1739

Innlevert 10. august 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 22. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Jeg viser til artikkel i Dagsavisen 6.8.2012 om ulike tiltak for å øke kapasiteten for persontransport i de største byene. Samkjøringsprosjektet i regi av Statens Veivesen Region Vest er omtalt. Flere store bedrifter deltar i utviklingsarbeidet som delvis er støttet med midler fra Hordalands Fylkeskommune og fra Bergen Kommune. Jeg viser til mitt spørsmål til tidligere samferdselsminister om dette prosjektet 23.5.2012. Referat vedlegges.

Hvordan vil statsråden følge opp dette viktige prosjektet?»

BEGRUNNELSE:

Arne Sortevik (FrP) [11:27:30]: Takk for svaret. Det er jo riktig, som statsråden sier, at det er forventet en befolkningsvekst i de største byene de nærmeste tiårene som tilsier at vi får en kraftig økning i trans-

portetterspørselen. Regjeringen har, som statsråden også riktig sier, tatt i bruk ordningen med belønningsmidler. Der gjennomførte tiltak ikke ser ut til å virke som forventet, altså innenfor regimet av belønningsmidler, er midler holdt tilbake i påvente av nye og bedre løsninger.

I Bergen er det som kjent under utvikling et prosjekt, Spontan samkjøring, med bil, buss, bane og taxi, som på en ny måte vil kunne bedre utnyttelsen av dagens kjøretøypark og dermed redusere avviklingsproblemer i rushtiden. Er det mulig at dette prosjektet også kan få belønningsmidler?

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa [11:28:22]: I samband med den nye Nasjonal transportplan har vi bede etatene i sitt forslag om å sjå på på kva måte staten kan koma sterkare inn, både i byområde og elles, for å sikra meir kollektivtrafikk, meir sykling og gåing.

Vi har òg varsla at vi no går gjennom dei fire fire-årige avtalane som er inngått, for å sjå om det er på

den måten vi skal stilla opp på framover, eller ha meir konkrete bypakkar i det enkelte området.

Til Spontan samkjøring: Eg har vorte orientert om det prosjektet, og eg tykkjer det er spennande. Eg skal sjå på om og på kva måte vi kan følgja opp det.

Arne Sortevik (FrP) [11:29:27]: Det er veldig bra. Deltakerne i prosjektet Spontan samkjøring er flere av de store bedriftene i Sandsli/Kokstad-området, bl.a. Statoil. De store bedriftene tar altså en del av ansvaret for å bidra til samfunnsmessig effektive persontransportløsninger i en bydel med stor oljerelatert næringsklynge, stor planlagt utbygging og økende behov for persontransport til og fra jobb.

Hordaland fylkeskommune har for noen dager siden bekreftet at de går inn med økonomiske midler både i 2013 og i 2014. Hittil har de ikke bidratt økonomisk, men nå gjør de det. Det viser at dette er et prosjekt som er interessant nettopp for å øke transportkapasiteten for persontransport – og i særdeleshet i rush-tiden. Det er også et prosjekt som vekker internasjonal oppsikt.

Kan Samferdselsdepartementet, eventuelt på andre måter enn gjennom belønningsordningen, også bidra – fordi mye av dette er teknologiutvikling?

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa [11:30:33]: Det er i regi av Statens vegvesen sjølve prosjektet er planlagt, og det har føregått over ei viss tid. Slik sett er det godt førebudd og kan, trur eg, overføres til andre byområde – om det skulle vera aktuelt.

På kva måte vi no kan bidra frå departementet si side, og om vi skal bidra, vil eg koma tilbake til. Opplysningane her om at Hordaland fylkeskommune går inn med midlar, er nye for meg; det er opplysningar som er nokre få dagar gamle. Men eg skal lova representanten Sortevik at eg skal sjekka denne saka nærmare.

Svar:

ITS Norge og bedrifter i Kokstad/Sandsli i Ber-

gen har med støtte fra Transnova gjennomført en enkel forstudie av samkjøring i 2010 med et fåtall deltakere. Prosjektet er kjent under navnet «Spontan Samkjøring». Resultatene fra forstudien var så lovende at det nå er planlagt et mer omfattende forsøk i Bergenstrafikken med langt flere deltakere og over lengre tid. Statens vegvesen Vegdirektoratet har invitert de lokale myndighetene, Hordaland fylkeskommune og Bergen kommune til et bredt offentlig samarbeid om utvikling og finansiering. Dette er nå i hovedsak på plass, og samtidig er Triona AS kommet inn som industripartner slik at det kan utvikles en forretningsmodell med eierskap i privat sektor.

I tillegg til lokale midler til gjennomføring av forsøksaktiviteten, vil Statens vegvesen Vegdirektoratet gå inn med utviklingsmidler sammen med Innovasjon Norge for realisering av en nødvendig åpen dataplattform som samler alle relevante data for kollektiv, bil og taxi. Denne dataplattformen utvikles av Triona AS. Ulike samkjøringsapplikasjoner for smarttelefoner, som Hentmeg, Avego og Flink, skal alle kunne hente data fra denne dataplattformen. Statens vegvesen vil delta aktivt i gjennomføringen av forsøket for å sikre overføringsmulighet til andre byområder.

Statens vegvesen forventer oppstart av prosjektet rett over sommeren 2012. Forsøksperioden er avhengig av utviklingsarbeidet hos Triona AS og vil derfor først kunne settes i verk mot slutten av 2013 eller starten av 2014. Transnova har også gitt de private bedriftene foreløpig tilsagn om støtte til deltakelse i forsøksprosjektet.

SPØRSMÅL NR. 1740

Innlevert 10. august 2012 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 10. august 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Regjeringserklæringen sier at: "Et godt samarbeid mellom partene i arbeidslivet og offentlige myndigheter legger grunnlaget for et velfungerende arbeidsliv." Videre sier erklæringen at regjeringen vil "arbeide for økt organisasjonsgrad og mer medbestemmelse i arbeidslivet."

Hvordan vil utenriksministeren sikre at Norge aktivt arbeider for fagorganisering og et godt, trygt

og organisert arbeidsmiljø ved våre egne utenriksstasjoner?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til oppslag i Klassekampen 9. august 2012 der det uttrykkes at Utenriksministeren ikke sikrer at utenriksstasjonene åpner for kollektive forhandlinger med lokalt ansatte som er fagorganisert ved norske utenriksstasjoner.

Det gis, i Klassekampens oppslag, inntrykk av at Norge søker etter en standard der minst mulig organisering blir resultatet. SV mener fagorganisering er avgjørende for et seriøst og trygt arbeidsliv, Norge har et særlig ansvar for å gå foran med en klar holdning om at fagorganisering ikke bare er tillatt, det er ønskelig for å sikre godt arbeidsmiljø, god kvalitet på tjenestene og et seriøst arbeidsliv.

Svar:

Jeg kan forsikre representanten om at utenrikstjenestens lokalt ansatte har full organisasjonsfrihet. Utenriksdepartementet vil aktivt støtte opp om og ønske velkommen de grupper som ønsker å fagorganisere seg ved utenriksstasjoner. UD er blitt kontaktet av en forening som organiserer medlemmer blant lokalt ansatt personale ved utenriksstasjonene, Det er Utenriksdepartementets Lokalt Ansattes Forening, (UDLAF) som har om lag 60 medlemmer, fortrinnsvis norske lokalt ansatte ved forskjellige stasjoner.

I utenrikstjenesten er det 970 ansatte på lokale vilkår som arbeider på over 100 stasjoner rundt om i verden. Langt de fleste av de lokalt ansatte medarbeiderne er borgere av vertslandet og underlagt nasjonal lovgivning. For lokalt ansatte reguleres lønns- og arbeidsvilkårene i en arbeidskontrakt som i hovedsak følger lokal lovgivning i det landet de ansatte bor. Formålet med lokale betingelser er å sikre anstendig lønn, pensjon og ordnede arbeidsvilkår uavhengig av hvor i verden arbeidsforholdet er. Lokalt ansatte ved norske utenriksstasjoner har som hovedregel bedre

vilkår enn det som er vanlig i det lokale arbeidsmarkedet. Dette kan blant annet gjelde arbeidstid, ferie og permisjoner, herunder fødselspermisjon.

Vi er positiv til mer medbestemmelse, samhandling og dialog med lokalt ansatte på tvers av landegrensene. En felles avtale for alle disse personene vil være både komplisert og vanskelig å tilpasse situasjonen i nær 100 forskjellige land og rettssystemer.

Når det gjelder krav om å inngå tariffavtaler, følger en slik rett ikke automatisk med det å være fagorganisert. Vi forhandler med alle fagorganisasjoner som har forhandlingsrett i staten. I spørsmålet om og i hvilket omfang en fagorganisasjon har forhandlingsrett inn i det norske statlige tariffsystemet, forholder vi oss til gjeldende lov- og avtaleverk.

Jeg er helt på linje med representanten når det gjelder viktigheten av å arbeide aktivt for å sikre et godt arbeidsmiljø, god kvalitet på tjenestene og et seriøst arbeidsliv. Dette arbeider vi kontinuerlig for. Det er etablert en god dialog med våre lokalansatte blant annet gjennom UDLAF. Representanter for lokalt ansatte deltar på faste samarbeidsmøter ved den enkelte stasjon, der arbeidsforhold, lønns- og budsjettspørsmål m.m. drøftes. Videre er det innført årlige møter i Oslo mellom UD's administrasjon og valgte representanter for de lokalt ansatte.

Det er et grunnleggende prinsipp for utenrikstjenesten å være en anstendig arbeidsgiver, samtidig som vertslandets nasjonale lovgivning respekteres. Våre lokalansatte representerer en viktig ressurs som vi er opptatt av å ta vare på.

SPØRSMÅL NR. 1741

Innlevert 10. august 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 22. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Jeg har tidligere stilt flere spørsmål til tidligere samferdselsminister om behovet for tiltak på kort sikt for å bedre trafikksikkerheten på E-16 mellom Bergen og Voss. E-veistrekningen fremstår som en av landets farligste veistrekninger. Den er samtidig en viktig nasjonal vei for veibasert transport mellom Vestlandet/Hordaland og Østlandet/Oslo. Stor og økende trafikk på dårlig vei gir fortsatt stor utrygghet for brukerne og mange alvorlige ulykker.

Hva vil den nye samferdselsministeren gjøre på kort sikt?»

Svar:

Som opplyst i svar fra tidligere samferdselsminister Kleppa, både i spørretimen og på spørsmål til skriftlig besvarelse, satte Statens vegvesen i mars 2011 ned en arbeidsgruppe for å vurdere aktuelle strakstiltak på E16 mellom Voss og Bergen, særlig rettet mot møteulykker. Rapporten ble lagt fram i november 2011, og følgende tiltak ble besluttet gjennomført (status for gjennomføringen i parentes):

- Nedsatt fartsgrense til 70 km/t på deler av strekningen (en samlet vurdering av fartsgrensene på

- strekningen er gjennomført – nye skilt er bestilt og blir satt opp i løpet av høsten 2012)
- Hvitkalking av tunnelvegger (gjennomført)
  - Sinusoppmerking mellom kjøreretningene på deler av strekningen (gjennomført)
  - Utbedring av enkelte kurver (gjennomføres i august/september 2012))
  - Belysning av delstrekninger mellom tunnelene (tiltakene er ferdig prosjektert – blir konkurranseutlyst i løpet av august/september 2012)
  - Diverse skilting (en friteksttavle er bestilt - ennå ikke levert/satt opp)
  - Utbedring av sideterreng og rekkverk (gjennomført).

Statens vegvesen opplyser at det i tillegg er gjennomført forsterket vinterdrift på strekningen, og det

er gjennomført flere bilbelte- og politikontroller. Det er videre prosjektert nye stopp-/forbikjøringslommer for tunge kjøretøy (utlyst, men ikke bygd). Det er også bevilget midler til å starte byggingen av midtrekkverk på strekningen Gaupås – Arna, men prosjektet er noe forsinket på grunn av manglende planavklaring.

Eventuelle tiltak ut over dette må vurderes i forbindelse med Nasjonal transportplan 2014-2023 og påfølgende handlingsprogram. Mer langsiktige løsninger på strekningen er utfordrende, blant annet på grunn av mange tunneler og rasproblematikk. På grunn av store felles utfordringer knyttet til E16 og jernbanen på strekningen mellom Voss og Arna, har Statens vegvesen og Jernbaneverket fått i oppdrag å utarbeide en felles konseptvalgutredning (KVU) for strekningen.

SPØRSMÅL NR. 1742

Innlevert 10. august 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 21. august 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Første fase av nødnettet er utbygget, og man er i ferd med videre utbygging. Det betyr at man nå begynner å få erfaringer både i forhold til hva som virker og hva som ikke virker, samtidig får man nå også oversikt over kostnadene. Flere eksempler fra etatene viser at kostnadene ved driften er opp til 10 ganger så høy som før innføringen.

Kan statsråden legge frem en oversikt over hva kostnadene var før, og hva den er nå spesifisert på etat og ned på kommune/fylkesnivå, og et anslag på det som ennå ikke er bygget ut?»

BEGRUNNELSE:

Et skikkelig nødnett er svært viktig for alle i nødstatene som er ute i førstelinjen og skal hjelpe til med å redde både verdier og mennesker. Nødstatene har derfor lenge ventet på utbyggingen av det nye nettet som er installert i en liten del av landet, men som nå skal bygges ut videre til hele landet innen 2015. Dessverre er det mange av de som har fått installert det nye nettet som både har fått seg flere tekniske overraskelser, men ikke minst har det blitt store utfordringer knyttet til kostnadene som har øket i været og flere har meldt om at man faktisk har fått opp imot en tidobling av utgiftene uten at dette på

noen som helst måte er kompensert for. Det betyr at de enten må tilføres friske penger, kjøre med underskudd eller så må det kuttes på andre deler av nødstatenes virksomhet. De to siste alternativene vil bety at kvaliteten på de oppgavene som nødstatene er satt til å løse kommer til å bli løst på en dårligere måte i fremtiden fordi de ikke får kompensasjon for de store ekstrakostnadene innføringen og driften påfører dem.

Svar:

I Prop. 100 S (2010-2011), jf. Innst 371 S (2010-2011) ble det opplyst at det var gjennomført en undersøkelse for å kartlegge kostnadene i nødstatene før og etter innføring av Nødnett i trinn 1. Konsulentselskapet SINTEF ble tildelt oppdraget for gjennomføring av kostnadsanalysen. Nødstatenes kostnader til de gamle sambandssystemene ble i rapporten som forelå i mars 2009 anslått til 223 mill. kroner per år. Nødstatenes samlede driftskostnader etter at nettet er ferdig utbygget er av SINTEF anslått til 370 mill. kroner per år, hvorav 217 mill. kroner er beregnet betaling av abonnement og de resterende 153 mill. kroner vil være etatsinterne kostnader. Det forventes at kommunene vil måtte betale 43 % av de nevnte 370 mill. kroner. De etatsinterne kostnadene er variable og påvirkes også av etatenes og kommunenes egne effek-

tiviserings- og forenklingstiltak. Om lag 32 mill. kroner av de etatsinterne kostnadene er nye kostnader, mens anslagsvis 55 mill. kroner er ren kostnadsøkning blant annet på grunn av mange nye kommunikasjonsentraler ved legevakter og akuttmottak på sykehus. SINTEF har videre beregnet at de årlige reinvesteringskostnadene i brukerutstyr, som slår inn etter 5-7 år, kan utgjøre 145 mill. kroner i året.

I forbindelse med SINTEFs kostnadsmålinger viste det seg vanskelig å foreta en reell sammenligning av etatenes kostnader før og etter etablering av Nødnett. Dette skyldes blant annet at det har vært ulik praksis i etatene og kommunene for hvordan slike utgifter blir kostnadsført. Ekstern kvalitetssikrer som kvalitetssikret fullføring av utbygging og drift av Nødnett i hele fastlands-Norge ga uttrykk for at det var vanskelig å beregne driftskostnader i før-situasjonene slik at disse ble relevant for sammenligning med den nye løsningen. Derfor ble det anbefalt å vise varsomhet ved bruk av resultatene for kostnadsmålingene, jf. Prop. 100 S (2010-2011).

Det har hele tiden vært en forutsetning for landsdekkende Nødnett at etatene selv skal dekke sine driftskostnader, jf. Prop. 100 S (2010-2011) og Innst. 371 S (2010-2011). Når Stortinget besluttet at det skulle bygges landsdekkende Nødnett hadde komite-

en følgende merknad til brukerkostnader: «Tatt i betraktning den kvalitetshevingen nye tjenester og effektiviseringsmuligheter Nødnett gir, samt usikkerheten knyttet til beregningsgrunnlaget, synes det etter komiteens vurdering å være naturlig at det blir en viss økning i etatenes driftskostnader», jf. Innst. 371 S (2010-2011).

Det foreligger per i dag ikke spesifiserte kostnader på etat og ned på kommune/fylkesnivå. Det fremgikk imidlertid i St.prp. nr. 30 (2006-2007) at det basert på de foreslåtte prinsippene for betaling, antall innmeldte brukere, fordeling av brukere i forhold til brukerprofilene og prising av disse, ville skje en betydelig omfordeling av utgifter mellom sektorene. Som opplyst i Prop. 100 S (2010-2011) la Regjeringen til grunn at abonnementsordningen og prinsippet om refordeling mellom sektorene skal videreføres og vurderes etter fullført utbyggingen. Justis- og beredskapsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet vil, når mer erfaring foreligger fra brukerbetalingsordningen foreligger, eventuell refordeling mellom etatene er foretatt og gevinstrealiseringsprosjekter er igangsatt, vurdere kommunenes kostnader til Nødnett. Kommunal- og regionaldepartementet og KS vil bli involvert i denne prosessen.

SPØRSMÅL NR. 1743

Innlevert 10. august 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 22. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«E16 Nestunnelen skulle ha blitt gjenåpnet 1. desember 2012, men rehabiliteringsarbeidet er ikke engang påbegynt. Statens vegvesen sier nå at strekningen først skal gjenåpnes oktober 2013. Ifølge Aftenposten.no skyldes forsinkelsen blant annet manglende kompetanse for tunnelprosjektering og elektro.

Mener statsråden det er akseptabelt å stenge en stamvei i over to år, og hvorfor har det ikke blitt innhentet nødvendig kompetanse fra utlandet?»

Svar:

Rehabiliteringsarbeidene i E16 Nestunnelen har dessverre tatt mye lengre tid enn forutsatt. Det er flere årsaker til dette. En av årsakene er at Norge har et lite rådgivningsmiljø for prosjektering innenfor de aktuelle fagområdene, og disse var opptatt med andre oppdrag på det tidspunktet det var behov for bistand til prosjektering av arbeidene i Nestunnelen. Uten-

landske aktører på rådgiver- og entreprenørsiden er allerede inne i det norske markedet. Erfaringsmessig er det imidlertid liten eller ingen interesse fra nye utenlandske rådgivere når det lyses ut konkurranser om prosjektering av rehabiliteringsarbeider i tunneler. En årsak til dette kan være at denne typen arbeider er spesielle og krever god kunnskap om forutsetninger knyttet til bygging og teknisk utrustning av tunneler i Norge, samt forskrifter, standarder og retningslinjer. Statens vegvesen har i den senere tid hatt en omfattende bransjekontakt både med nasjonale og utenlandske aktører der denne typen utfordringer har vært tatt opp. Statens vegvesen vil videreføre dette arbeidet, for å motivere og legge bedre til rette for at også nye utenlandske rådgivere skal få større interesse for å tilby sine tjenester i Norge. Det har vært en klar økning i interessen for det norske anleggsmarkedet fra utenlandske entreprenører de senere år, og det er ønskelig å oppnå det samme på rådgiversiden.

SPØRSMÅL NR. 1744**Innlevert 10. august 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 21. august 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Selvstendig næringsdrivende tømrer Geir Lundheim fra Kongsberg bygget på fritiden sin ut en fritidseiendom i Nore og Uvdal han hadde arvet sammen med sin søster. Skatteetaten mente det var avgiftspliktig virksomhet at han bygget på hytten han eide sammen med søsteren, og ila ham avgift på 106.000 kroner.

Vil statsråden ta initiativ til at disse reglene blir vurdert nærmere, slik at vi i fremtiden unngår et avgiftsinstitutt som fremstår som både vilkårlig og urimelig?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede innser at reglene om uttak fra registrert virksomhet er nødvendige for å hindre at næringsdrivende gir seg selv momsfristak når de selv føler for det. Likevel må ikke reglene praktiseres slik at næringsdrivende får dramatisk strengere betingelser i sine privatliv enn lønnstakere, trygdede og andre.

Det å kunne eie egen bolig, og i noen tilfeller, egen hytte, er hjørnesteiner i norsk politikk. Undertegnede vil tro det er bred enighet i alle partier om at man må få lov å jobbe på egen eiendom i fritiden uten at det anses som næringsvirksomhet. Verdiene i fast eiendom er store, og for de fleste er fast eiendom de største investeringene man gjør. Det å praktisere reglene så langt som det ser ut til at det har vært gjort i dette tilfellet virker urimelig på de fleste, og er med på å svekke skattemoralen. For å sikre statens inntekter kan vi ikke bare belage oss på borgernes vilje til å betale mest mulig, men at borgerne forstår at de må betale skatter og avgifter fordi det fremstår som rimelig at de gjør det.

Svar:

Jeg ber om forståelse for at jeg ikke kan kommentere den enkeltsaken som representanten Rytman viser til i sitt spørsmål. Nedenfor vil jeg derfor begrense meg til å knytte noen generelle bemerkninger til regelverket som er tema for spørsmålet.

Merverdiavgiften er som kjent en generell avgift på innenlands forbruk av varer og tjenester. Utgangspunktet for uttaksreglene er at merverdiavgiftspliktige næringsdrivende anskaffer driftsmidler og andre innsatsfaktorer, produserer varer og tjenester, og omsetter sine produkter med fortjeneste. Etter nærmere regler i merverdiavgiftsloven er det fradragsrett for merverdiavgift på anskaffelser til bruk i den avgifts-

pliktige virksomheten. Det er dermed merverdien som blir beskattet. Vi ville få et stort hull dersom tjenesteyting fra bedriften kunne tas ut avgiftsfritt til private formål for eieren eller noen som eieren vil tilgodese. Uttaksreglenes formål er å sørge for at slike ytelser leder til den samme merverdiavgiftsplikt for bedriften som om mottakeren hadde kjøpt ytelsen av bedriften til markedspris. Dermed blir systemet avgiftsmessig nøytralt, enten ytelsen omsettes mot fullt vederlag til mottakeren, eller tas ut vederlagsfritt til mottakeren. Denne nøytraliteten er helt nødvendig for å unngå omfattende tilpasninger, store proveny-tap og skjev fordeling. Det er i samsvar med dette formålet at uttaksbestemmelsene i merverdiavgiftsloven §§ 3-21 flg. er utformet.

Uttaksbestemmelsene må avgrenses mot de tilfeller der ytelsen ikke kan sies å komme fra bedriften som sådan. Dette er særlig aktuelt for private gjøremål, eksempelvis når en bedriftsinnehaver utøver fritidsarbeid til fordel for seg og familien. Selv om et slikt privat fritidsarbeid ligger innenfor det yrkesområde som utøves i bedriften, tilhører dette arbeidet privatsfæren, og skal derfor ikke bedømmes som noe uttak av ytelse fra bedriften. Innehaveren av en snekkerbedrift (snekkermeisteren) kan altså snekre på sin private boligeiendom, slik som andre boligeiere (med mindre fagkunnskap) kan, uten at hans eller hennes arbeidsinnsats i den forbindelse anses som uttak av tjenesteyting fra snekkerbedriften. Grensedragningen mellom uttak fra bedriften og privat arbeid utenom bedriften må bli konkret.

Om denne grensedragningen ble det i Ot.prp. nr. 59 (2006-2007) Om lov om endringer i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift på side 23 (avsnitt 5.2.5.1) bl.a. uttalt:

Departementet er videre enig med arbeidsgruppen i at avgiftsplikten ved slike uttak må avgrenses mot de private dagligdagse gjøremål. Det er etter departementets syn ikke naturlig å karakterisere en næringsdrivendes dagligdagse gjøremål som et uttak fra dennes næringsvirksomhet, bare fordi gjøremålet i innhold samsvarer med de tjenestene som omsettes i virksomheten. For at det skal bli tale om uttak, legger departementet til grunn at det må forutsettes at ferdighetsutnyttelsen i forbindelse med gjøremålet ikke kunne ha skjedd omtrent like godt om vedkommende ikke hadde drevet næring på grunnlag av ferdigheten. Det kreves med andre ord en viss bruk av spesialkompetanse for at det skal foreligge avgiftspliktig uttak av tjenester fra avgiftspliktig virksomhet til bruk privat.

Departementet ser at grensen mot private dagligdagse gjøremål i enkelte tilfeller kan være vanskelig å trekke. Det antas likevel som mest hensiktsmessig at

grensen ikke blir forsøkt lovregulert, men at den blir trukket i forbindelse med den generelle fortolkningen av uttaksbestemmelsen.

Jeg mener på denne bakgrunn at uttaksreglene gir romslighet, og kan ikke se at det er behov for en ny gjennomgang av reglene nå. Det vil dermed være Skatteetaten som i første omgang, og i den enkelte

sak vil måtte ta konkret stilling til hvilke tjenester som kan anses tatt ut av virksomheten, og hvilke tjenester som kan betegnes som private dagligdage gjøremål. Merverdiavgiftspliktige kan for øvrig ta saken sin videre til klagenemnda dersom de er uenige i det konkrete skjønn som er brukt i den enkelte sak.

SPØRSMÅL NR. 1745

Innlevert 14. august 2012 av stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen

Besvart 23. august 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Spøreren viser til oppslag i media om alvorlige hendelser ved asylmottak i Norge, og at noen av disse hendelsene har forårsaket tap av liv og personskader.

Mener statsråden sikkerheten på norske asylmottak er god nok, og er statsråden tilfreds med at alvorlig kriminalitet ikke påtales og får konsekvenser for voldelige beboere som setter andre mottaksbeboeres og ansattes liv og helse i fare?»

BEGRUNNELSE:

Spøreren viser til et oppslag på VG Nett lørdag 23.juni 2012 og som belyser alvorlige hendelse ved flere norske asylmottak. Det er oppstått syv alvorlige branner dette året, og så langt har to mennesker mistet livet. En mottaksleder som blir intervjuet er kritisk til manglende straffereaksjoner mot mottaksbeboere som skal ha forårsaket disse brannene, i noen tilfeller uten reaksjoner. Han forteller VG Nett at det ikke har vært reaksjoner mot beboere som har stukket ned medbeboere med kniv, og at disse er blitt værende på samme mottak. En representant fra ledergruppen i Utlendingsdirektoratet uttaler til VG Nett at de er opptatt av sikkerheten i mottakene og at man har et godt samarbeid med politi og driftsoperatører. Vedkommende uttaler også at hvis det oppstår konflikter, er det vanlig at en av partene i en slik konflikt bytter mottak. Vedkommende uttaler også at om asylsøkere blir anmeldt, tiltalt, siktet eller dømt for kriminelle handlinger, skal Politiet melde fra til UDI, og at direktoratet vil prioritere disse sakene hvis et avslag vil medføre at politiet kan sende vedkommende raskere ut av landet.

Spøreren vil også vise til et oppslag i Aftenposten 24. juni 2012 der det fremkommer at utenlandske kriminelle og rusmisbrukere plasseres på Hvalstad

asylmottak i Asker. I saken forteller et verneombud at mottaket brukes som oppbevaringsanstalt for mindreårige, kriminelle utenlandske borgere, og som får valget mellom å søke asyl eller gå i fengsel. Dette handler ofte om mindreårige personer som ikke nødvendigvis fanges opp på en forsvarlig måte og som det ikke reageres mot når de bryter mot norsk lov. Spøreren er opptatt av at sikkerheten for beboere og ansatte på asylmottak i Norge blir tatt på høyeste alvor. Det kan synes som om man i mangel av bedre tiltak blander ulike kategorier av asylsøkere, både personer som venter på behandling og personer som har fått avslag på sine søknader. Spøreren er sterkt bekymret for at ytterligere personskader og tap av menneskeliv kan oppstå som følge av manglende fokus på sikkerhet og reaksjon mot kriminelle handlinger mot andres liv og helse.

Svar:

Enhver hendelse på et asylmottak som innebærer at menneskeliv går tapt eller at noen skades, er en hendelse for mye. Det er dessverre ikke slik at alle situasjoner lar seg forebygge, men konfliktdempende tiltak er høyt prioritert på mottakene, og vi ser svært alvorlig på de situasjonene som har oppstått.

UDI legger ned mye innsats for å redusere risikoen for konflikt og uønskede situasjoner i mottakene, både gjennom bistand til konfliktløsning, opplæring av personale, men også ved å sette inn tiltak i form av ekstra vakt hold hvis nødvendig. Det foreligger også klare og felles rutiner for rapportering og eventuell anmeldelse av potensielt straffbare forhold ved trusler mot liv og sikkerhet.

Opphold i asylmottak er ment å være et midlertidig botilbud. Langvarig opphold i asylmottak kan bidra til høyere konfliktnivå. Jeg er derfor glad for at

stadig flere som har fått avslag velger å ta imot tilbudet om støtte til frivillig retur. Det er likevel mange som ikke returnerer og som blir værende i mottakene i lang tid. Flere returnerer, både frivillig og med tvang, er også viktige virkemiddel for å redusere risikoen for uønskede hendelser på mottak. I denne sammenheng legger vi stor vekt på å få på plass flere tilbaketakelsesavtaler med land det er aktuelt å returnere til.

Når det gjelder spørsmålet om straffefølgning av kriminelle handlinger, kan jeg ikke kommentere de enkeltsaker som ligger til grunn for spørsmålet. Jeg understreker at beboere ved asylmottak har det samme strafferettslige ansvar for sine handlinger som alle andre som bor eller oppholder seg i Norge.

Jeg er kjent med at påtalemyndigheten har en god oppfølging av også disse sakene, og at det også er tett samarbeid mellom politiet og UDI og mottakene, både forebyggende og når det inntreffer hendelser.

Branner i mottak er en særlig utfordring. Det stilles derfor strenge branntekniske krav til at en byg-

ning kan brukes til asylmottak. For å redusere antall branner i mottak er det også iverksatt flere tiltak rettet mot beboerferd.

Jeg vil også vise til NOU 2012:4 Trygg hjemme som nylig har vært på høring. Denne omhandler brannsikkerhet for utsatte grupper. Der går det fram at utvalget ikke ser behov for strengere regler for asylmottak generelt, men understreker at det er viktig at gjeldende regler følges opp gjennom tilsyn. Det er brannvesenet som har ansvar for å føre brannforebyggende tilsyn på asylmottak. Det er også en viktig oppgave for driftsoperatør for mottak å forebygge brann i asylmottak, det stilles bl.a. krav om at de skal gjennomføre brannøvelser og gi informasjon om brannsikkerhet og forebygging av brann til beboerne.

Det er altså allerede iverksatt flere tiltak for å redusere risikoen for alvorlige hendelser på asylmottak samtidig som behovet for ytterligere tiltak fortløpende vurderes.

SPØRSMÅL NR. 1746

Innlevert 15. august 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 24. august 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for hva som gjøres for å hjelpe Målselv kommune, og vil statsråden ta kontakt med andre aktører som Forsvaret for å få midlertidige løsninger med bruene i kommunen slik at man kan opprettholde en beredskap hvis det skulle oppstå ulykker der bruene er borte?»

BEGRUNNELSE:

Skadene etter flommen i Troms er store. Store deler av infrastrukturen har fått store skader, og vil koste mye og tilbakeføre til samme standard som før flommen.

Svar:

Jeg har nylig vært i kontakt med fylkesmannsembetet i Troms, og fått informasjon om situasjonen i

Målselv kommune. Jeg har fått opplyst at der bruer har blitt revet bort av flommen, har det blitt etablert midlertidige omkjøringsløsninger. Det er ingen i kommunen som skal være isolert etter flommen.

Fylkesmannen kunne ellers opplyse at kommunens eget beredskapssystem har fungert godt, og at samarbeidet mellom kommunen og fylkesmannen har vært tilfredsstillende.

Kommunal- og regionaldepartementet har skjønnsmidler som kommuner og fylkeskommuner kan søke på når de har blitt rammet av flom og annen naturskade.

Departementet kan etter søknad gi delvis kompensasjon for ekstraordinære utgifter i forbindelse med gjenoppbygging av ødelagt infrastruktur som bruer og veier. Kommunen kan via fylkesmannen søke departementet om slik kompensasjon, når de har fått oversikt over kostnadene forårsaket av flommen.

SPØRSMÅL NR. 1747**Innlevert 15. august 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal****Besvart 23. august 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for hva som er gjort til nå, og når og hva vil statsråden gjøre for å hjelpe de skadelidende bøndene i Troms?»

BEGRUNNELSE:

Torsdag 09.08.12 var jeg på flombefaring i Målselv i Troms. Jeg fikk en god gjennomgang av skadene fra lokale myndigheter, og ved befaring på flere plasser i kommunen. Vi møtte bønder som var blitt skadelidende, og de etterlyste handling fra regjeringen, og viste til Landbruksministerens besøk rett etter at flomskadene var ett faktum. Bøndene som er skadelidende trenger hjelp nå, og det er på tide å vise handlingskraft.

Svar:

Erfaring viser at hvert eneste år opplever bønder rundt omkring i landet at avlinger blir ødelagt av ekstremvær, som hagl, frost, nedbør og flom. For de som rammes er dette alltid svært belastende. En ting er at det kan være betydelige økonomiske tap, men man skal heller ikke undervurdere de mer følelsesmessige sider ved slike situasjoner. Ikke minst gjelder det når også materielle verdier som bygninger, jord og infrastruktur forsvinner i løpet av noen minutter.

I slike situasjoner er det viktig at det finnes et apparat som kan bidra. Det gjelder både økonomisk, materielt og gjennom råd og støtte. Stat, fylke og kommuner har en viktig rolle her, men i praksis viser det seg også at nettverket av naboer, familie, venner, kolleger og andre frivillige er minst like viktig.

Selv om bønder er selvstendig næringsdrivende som må planlegge ut fra at avlinger og inntekter vil variere, har vi i Norge ordninger som bidrar til å hjelpe personer som rammes av klimarelaterte skader. De økonomiske ordninger som kommer til anvendelse i slike situasjoner er:

- Statens naturskadeordning som erstatter skader på dyrka mark, skog, private veier, steinmoloer etc. som ikke dekkes av vanlige forsikringsordninger.
- Erstatning ved klimabetingede avlingsskader på rot (ikke høstet) som ikke dekkes av vanlige forsikringsordninger.

Disse ordningene kommer i tillegg til private forsikringsordninger som normalt dekker bygninger,

maskiner, redskap og varelager. Landbruksforsikringer dekker også tap ved avbrudd i produksjon.

Ser vi ett år tilbake, så opplevde mange i fjor store nedbør- og flomskader særlig i Gudbrandsdalen. Også i andre dalfører og i deler av Midt-Norge var det betydelige skader. I tillegg forårsaket de store nedbørmengdene over lang tid omfattende avlingsskader over store deler av Østlandet. Så seint som i 2010 var i tillegg områder av Troms rammet av både vanskelige overvintringsforhold, samt at en kald og nedbørrik sommer umuliggjorde normal innhøsting. Nylig opplevde vi også at store nedbørmengder over kort tid forårsaket betydelige skader i flere kommuner i Buskerud.

Årets flomskader i Troms er slik sett ingen ukjent problemstilling. Det kan tvert imot virke som om ekstremvær inntreffer stadig hyppigere. Da er det nødvendig at vi har både kompetanse og ordninger som hjelper de som uforskyldt rammes av dette, noe jeg mener vi har. Jeg var selv på befaring i Troms den 19. juli, og møtte representanter for de skadelidte, sentrale personer i kommunen, fra Fylkesmannen og fra landbruksorganisasjonene. Det er disse som har de viktigste funksjonene i første fase. Gjennom samtaler fikk jeg en trygghet for at de ville gjøre en god jobb slik at støtten kan komme så raskt som mulig og at Staten gjennom Fylkesmannen vil støtte de lokale myndigheter i dette arbeidet.

Forvaltningen av erstatningsordningene skjer gjennom Statens Landbruksforvaltning som har betydelig erfaring og kompetanse på slike saker. Det første som ble gjort var å kartlegge skadeomfang og departementet har blitt løpende orientert om dette. Jeg har understreket overfor forvaltningen at saksbehandlingen av erstatningssaker og økonomisk kompensasjon må skje så raskt som mulig, og jeg føler meg trygg på at dette følges opp på en god måte. For både avlingsskadeordningen og naturskadeordningen er det mulig å få utbetalt forskudd etter en forenklet saksbehandling.

I kjølvannet av slike saker kommer det ofte opp spørsmål om ekstra kompensasjon ut over de ordninger som allerede finnes. Jeg har stor forståelse for at noen kan oppleve det som vanskelig at disse statlige ordningene ikke gir en full økonomisk kompensasjon for alle tap sammenlignet med en normalsituasjon.

Likebehandling er et nødvendig og viktig prinsipp i statsforvaltningen. Derfor kan ikke de som nå opplevde store skader i Troms og Buskerud behandles vesentlig forskjellig fra de som hadde tilsvarende

skader i Gudbrandsdalen i fjor. Det ville undergrave tilliten til systemet.

Stortingets bevilgning til erstatning for avlings-skader og naturskader er for 2012 på henholdsvis 70 mill. kroner og 163 mill. kroner. Dette er overslags-bevilgninger der utbetalingene i 2012 vil bli høyere dersom det i gjennomsnitt oppstår større skader enn i et normalår. Når det gjelder naturskader, er bevilg-

ningen for 2012 økt fra 88 mill. kroner til 163 mill. kroner som følge av flere store naturskadehendelser i 2011.

Som landbruks- og matminister følger jeg utviklingen og situasjonen nøye. Dersom det vurderes som nødvendig, vil Stortinget bli involvert på ordinær måte.

SPØRSMÅL NR. 1748

Innlevert 15. august 2012 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 23. august 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Selskapet Airlift har siden 1996 levert SAR og andre oppdrag for det offentlige på Svalbard. For noen kom det derfor som en overraskelse da selskapet ble forkastet da man lyste ut den nye kontrakten 2014-2020. Det har fremkommet påstander om at saksbehandlingen ikke har vært 100 % ryddig.

Kan statsråden forsikre undertegnede om at alt i denne saken er gjort i henhold til gjeldende regelverk og sånn sett kan etterprøves, i ytterste konsekvens av en rettsinstans og at staten kommer ut med æren i behold?»

BEGRUNNELSE:

Det er for meg et paradoks at samme dag som Airlift ikke er gode nok til å være med å konkurrere om den nye kontrakten, forlenges den gjeldende avtalen med 2 år, i tråd med de forutsetning som lå i den. At enkeltpersoner skal ha påvirket et mulig resultat er ikke akseptabelt. Det aller viktigste er at tje- nesten har de nødvendige kvaliteter og at helikopter nr. 2 får samme kapasitet som maskin nr. 1. Dette har Stortinget tidligere vært svært opptatt av uten at de siste regjeringer har ryddet opp i dette.

Svar:

For å sikre en god anskaffelsesprosess besluttet Justis- og beredskapsdepartementet at anskaffelsen av redningshelikoptrene til Svalbard skulle følge prinsippene i lov om offentlige anskaffelser, selv om dette regelverket ikke gjelder for Svalbard. I anbudsutlysningen var det også vist til at konkrete bestemmelser i forskriftsverket vedrørende avvisning ville bli lagt til grunn. I prekvalifiseringsrunden ble det klarlagt at Airlift AS ikke tilfredstilte de kravene som var satt for å kunne delta i den videre konkurransen. På denne bakgrunn vurderte Justis- og beredskapsdepartementet forholdet slik at det dermed både hadde en plikt, og under enhver omstendighet en rett, til å avvise Airlift AS. Denne avvisningen er i tråd med gjeldende regelverk for offentlige anskaffelser.

Departementets beslutning om avvisning av Airlift AS i prekvalifiseringsrunden har vært innklaget av Airlift i flere omganger og blitt nøye vurdert og saksbehandlet i departementet. Departementet kan derfor ikke se at det skulle være noe grunnlag for å stille spørsmål ved grundigheten eller ryddigheten i avvisningsavgjørelsen.

SPØRSMÅL NR. 1749**Innlevert 15. august 2012 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 24. august 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«22. juli-kommisjonen har kommet med en rapport som viser store svikt i mange ledd når det gjelder terrorberedskap. Etter 22. juli i fjor varslet Politiet flere strakstiltak som det hastet med å få gjennomført. Aftenposten melder onsdag 15. august at kun 2 av 17 viktige strakstiltak er gjennomført.

Kan justis- og beredskapsministeren redegjøre for begrunnelsen av hvorfor tiltakene ikke er gjennomført og om det foreligger en gjennomføringsplan for tiltakene?»

BEGRUNNELSE:

Etter Sønderland-utvalget satte politidirektør Øystein Mæland ned en prosjektgruppe som skulle gjennomføre viktige strakstiltak. Prosjektgruppen har så langt bare gjennomført 2 av tiltakene ifølge Aftenposten. Flere av tiltakene som Politiet selv varslet skal komme, har 22. juli-kommisjonen også konkludert med at må komme. Kommisjonen har kommet med ni anbefalinger av tiltak som politiet må sette i verk for å gjøre Norge bedre rustet til evt. nye angrep. Kontroll og oppfølging av gjennomføringen er derfor essensielt.

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet (JD) arbeider nå med å følge opp 22. juli-kommisjonens rapport.

Rapporten har anbefalt 31 oppfølgingspunkter, mange av dem rettet mot en bedre politiberedskap. Rapporten er sendt på høring og mange berørte in-

stanser vil der få mulighet til å kommentere og eventuelt komme med forslag til ytterligere tiltak. Slik statsministeren har varslet vil oppfølgingen skje i form av en stortingsmelding. Der vil jeg vektlegge et tett samarbeid med Stortinget. Vi må også trekke veksler på det gode arbeidet som allerede er gjort av Den særskilte komité. 28. august vil statsminister Jens Stoltenberg og justis- og beredskapsministeren gi Stortinget en muntlig redegjørelse om hvordan regjeringen vil følge opp rapporten fra 22. juli-kommisjonen. Der vil jeg også komme tilbake til hvordan vi vil legge opp til en grunnleggende analyse og gjennomgang av politiet. Jeg vil særlig vektlegge det kommisjonen anser som sin «viktigste anbefaling»:

"At ledere på alle nivåer i forvaltningen systematisk arbeider med å styrke sine egne og organisasjonenes grunnleggende holdninger og kultur knyttet til risikoerkjennelse, gjennomføringsevne, samhandling, IKT-utnyttelse og resultatorientert lederskap».

Jeg viser videre til at det som varslet ved innbeordringen av ny politidirektør fra mandag 20. august i Politidirektoratet «vil bli etablert et bredt anlagt endringsprogram for blant annet å følge opp 22. juli-kommisjonens rapport. Det vil også bli innbeordret ytterligere ressurspersoner. Politidirektørens ledergruppe vil bli utvidet for å forsterke kompetanse og gjennomføringskraft i politiets øverste ledelse".

Jeg kan forsikre om at jeg i dag og i dagene og ukene framover, sammen med mine medarbeidere og politiets ledelse, målrettet og raskt vil jobbe med oppfølgingen av kommisjonens rapport.

SPØRSMÅL NR. 1750**Innlevert 15. august 2012 av stortingsrepresentant Laila Dåvøy****Besvart 23. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«I rusmeldingen som kom før sommeren kunne man lese at regjeringen vil mobilisere mot doping som samfunnsproblem ved å integrere doping i rusmiddelpolitikken, kriminalisere erverv, besittelse og bruk av doping og prioritere forskning og kompetanse om doping.

Hvilke konkrete tiltak og midler er det man har planlagt som tiltak mot doping?»

BEGRUNNELSE:

Antidoping Norge, Hormonlaboratoriet og Dopingtelefonen arbeider med informasjon og forebyggende arbeid. Kulturdepartementet har ansvar for do-

ping innen idretten, mens Helse- og Omsorgsdepartementet har ansvar for doping som generelt samfunnsproblem. I en undersøkelse om bruk av doping, som ble gjort blant ungdom på sesjon, svarte 2,6 prosent av de spurte at de enten bruker eller har brukt dopingmidler. Per i dag er ikke bruk og besittelse av dopingmidler rammet av lovgivningen. Det er bare den organiserte idretten som forbyr bruk. Ved revidering av straffeloven i 2008 ble det vurdert å innlemme forbud mot bruk, erverv og besittelse av dopingmidler. I Ot. Prp. 22 (2008- 2009) om endringer i straffeloven, ble det foreslått at dette ikke skulle tas inn i loven.

Svar:

Forslag om forbud mot erverv, besittelse og bruk av visse dopingmidler ved å gjøre endringer i legemiddeloven er nå på høring. Høringsfristen er 22. oktober 2012. Hovedformålet med et forbud mot bruk av dopingmidler vil være å unngå skadefølger på samfunnet og tredjepersoner, dernest å unngå skade på brukeren selv. Et forbud vil ha forsterkende effekt på øvrige virkemidler i en mobilisering mot doping, både når det gjelder forebygging, behandling og kriminalitetsbekjempelse.

Uavhengig av spørsmålet om forbud mot bruk av visse dopingmidler, er det nødvendig med en mobilisering mot doping på tvers av samfunnssektorene.

Innsatsen mot doping som samfunnsproblem skal tydeligere integreres i rusmiddelarbeidet.

Helsedirektoratet skal ha en koordinerende rolle i arbeidet mot doping som samfunnsproblem. Helsedirektoratet skal i mobiliseringen mot doping ha et tydelig ansvar for at doping integreres i forebyggingsapparatet. Dette gjelder både tidlig intervensjon og generelt forebyggende arbeid. Helsedirektoratet skal også sørge for involvering av organisasjoner som representerer brukere og pårørende.

Helsedirektoratet gir tilskuddsmidler over statsbudsjettets kap. 718 Rusmiddelforebygging. Antidoping Norge har de seneste årene fått om lag 1,1 mill. kroner. Helsedirektoratet deltar i et nasjonalt nettverk for antidopingarbeid i regi av Antidoping Norge.

I antidopingarbeidet er Dopingtelefonen en viktig informasjonstjeneste som retter seg mot personer som bruker eller vurderer å bruke doping, pårørende og tjenesteapparatet, f.eks. helsepersonell, politi, lærere. Helsedirektoratet har evaluert Dopingtelefonen, og har forslag til forbedring og videreutvikling av tjenesten. Evalueringen skal følges opp. I år har Dopingtelefonen mottatt 1,4 mill. kroner.

I årets oppdragsdokument til de regionale helseforetakene er det bedt om økt oppmerksomhet om og kompetanse i behandling av pasienter med skader og avhengighet av anabole androgene steroider.

SPØRSMÅL NR. 1751

Innlevert 15. august 2012 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll

Besvart 24. august 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Under behandlingen av klimameldingen (St.meld. 21 2011-2012) i juni 2012, ble følgende punkt foreslått og vedtatt: "Stortinget ber regjeringen komme tilbake med et mål for energieffektivisering i bygg i løpet av 2012."»

Når kan Stortinget forvente at denne saken kommer?»

Svar:

Vedtaket vil bli fulgt opp hausten 2012 og presenterast for Stortinget på eigna måte innan utgangen av året.

SPØRSMÅL NR. 1752**Innlevert 16. august 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 24. august 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Av mange forbedringsområder for norsk politi som er påpekt av 22-7-kommisjonen er informasjonsplattformen i politiets vanlige patruljebiler. Kommisjonen henviser til Finland. Der har man i 7 år hatt utstyr i patruljebilen som gjør at politifolkene i hver bil kan kommunisere skriftlig med operasjonssentralen og patruljebiler seg imellom. De kan få ut kart og info om hvor andre politibiler befinner seg. Dette gir politiet slagkraft.

Når vil slikt utstyr være på plass i politiets patruljebiler i Norge?»

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet (JD) arbeider nå med å følge opp 22. juli-kommisjonens rapport.

Rapporten har anbefalt 31 oppfølgingspunkter, mange av dem rettet mot en bedre politiberedskap. Rapporten er sendt på høring og mange berørte instanser vil der få mulighet til å kommentere og even-

tuelt komme med forslag til ytterligere tiltak. Slik statsministeren har varslet vil oppfølgingen skje i form av en stortingsmelding. Der vil jeg vektlegge et tett samarbeid med Stortinget. Vi må også trekke veksler på det gode arbeidet som allerede er gjort av Den særskilte komité. 28. august vil statsminister Jens Stoltenberg og justis- og beredskapsministeren gi Stortinget en muntlig redegjørelse om hvordan regjeringen vil følge opp rapporten fra 22. juli-kommisjonen.

Mobile enheter i politibilene er et viktig forbedringstiltak som foreslås av 22. juli-kommisjonen, og vil være ett av flere tiltak Justisdepartementet vil be Politidirektoratet få utredet nærmere hva gjelder konsept og kostnadsramme.

Jeg kan forsikre om at jeg i dag og i dagene og ukene framover, sammen med mine medarbeidere og politiets ledelse, målrettet og raskt vil jobbe med oppfølgingen av kommisjonens rapport.

SPØRSMÅL NR. 1753**Innlevert 16. august 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 24. august 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«I Sverige har man i lang tid brukt en annen og mer miljøvennlig dieselkvalitet enn EN-590 som brukes i Norge. Svensk MK-1 er en lettere kvalitet enn EN-590. Utslipp av artikler og NO_x er betydelig lavere enn fra diesel som brukes i Norge. Forbedret luftkvalitet i de største byene krever mange og samordnende tiltak.

Vil ministeren ved Statsministerens kontor ta initiativ til at det legges til rette for salg av lettere diesel som MK-1 i Norge for å opp nå miljøeffekt på andre måter enn ved forbud mot dieslbiler?»

Svar:

Det finnes forskjellige dieselkvaliteter på markedet som kan brukes i vanlige dieslbiler. Den vanlig-

ste i Europa er EN-590 som setter minstekrav til kvaliteten på diesel, deriblant maksimalt svovelinnhold. I Sverige finnes det, som representanten bemerker, en annen dieselkvalitet: MK-1. Denne kvaliteten har en redusert skattesats, noe som har ført til at 99,5 % av den solgte diesel i Sverige i 2011 var MK-1.

MK-1 diesel ble innført i Sverige 1991 for å redusere utslipp av regulerte og uregulerte stoffer. Ved innføringen hadde MK-1 diesel et betydelig lavere svovelinnhold enn EN-590-diesel. Siden den gangen har den europeiske standarden blitt betydelig forbedret, slik at forskjellen mellom MK-1 og EN-590 har blitt mindre. Eksempelvis er maksimalt tillatte svovelinnholdet nå 10 ppm i begge drivstofftypene.

Det foreligger begrenset antall analyser på utslipp av de ulike komponentene ved bruk av MK-1 og EN590 diesel i reelle kjøresykluser for personbi-

ler, og særlig for personbiler som oppfyller nyere Euro krav. Bruken av MK-1 ser ut til å ha noen fordeler med hensyn til lavere utslipp av partikler, PAH-er og sannsynligvis noe lavere utslipp av NO_x. Resultatene er usikre, særlig når det gjelder utslipp av CO₂ og NO_x. Bruk av drivstoffkvaliteten MK-1 har også noen ulemper. Blant annet har MK-1 et noe la-

vere energiinnhold enn EN-590, som fører til noe økt drivstofforbruk, og også høyere CO₂ utslipp i produksjonen. Kostnaden for forbrukeren er også noe høyere. Regjeringen har på denne bakgrunn ingen umiddelbare planer om å tilrettelegge nærmere for økt bruk av MK-1 diesel.

SPØRSMÅL NR. 1754

Innlevert 16. august 2012 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 24. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«På hvilket kunnskapsgrunnlag kan helseministeren fremstille Norge som verdensledende innen overlevelse ved alvorlige sykdommer?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge Dagens Næringsliv 02.08.2012 hevder Helse- og omsorgsministeren at Norge har "gått fra middels til verdenstoppen i kreftoverlevelse, og for akutt hjerteinfarkt og hjerneslag er vi nå nummer to og fire i verden". Det skal være OECD-rapporten "Health at a Glance" som ligger til grunn for påstanden. Representanter for Kreftregisteret og Nasjonalt kunnskapsenter for helsetjenesten uttrykker imidlertid i DN 15.08.2012 at rapporten ikke gir grunnlag for å trekke slike konklusjoner. Det er også Kunnskapssenteret som er ansvarlig for materialet som er overlevert OECD.

Man kan ikke bruke OECD-rapporten til å ordne landene i en rekkefølge, og si hvilke land som er nummer en, to eller tre. Årsaken er at det er store usikkerhetsmomenter knyttet til rangeringene, noe som det også er redegjort for i rapporten. Liggetiden ved det første sykehuset pasienten ble innlagt, er et vesentlig usikkerhetsmoment når man skal sammenligne dødeligheten. Norge har eksempelvis under halvparten av gjennomsnittlig liggetid for hjerteinfarktpasienter sammenlignet med Tyskland. Av OECD rapporten kan man ikke se total dødelighet, men kun dødsfall i samme sykehus som startet behandlingen. Om pasienten dør i en annen institusjon eller hjemme etter utskrivelse, vil dette ikke fremgå av rapporten. Screeningprogrammene for livmorhalskreft og brystkreft er andre usikkerhetsfaktorer når det gjelder overlevelsestall for de to krefttypene, selv om det riktignok er gunstig for pasientene prognosemessig å få oppdaget kreft tidlig.

De mest påfallende funnene i rapporten for Norge del er at vi har få senger per innbygger, og at disse sengene har et særlig høyt belegg. Sammen med lav liggetid kan dette gi dårlige behandlingstilstander med hyppige reinnleggelse. Når det gjelder unødvendige reinnleggelse, scorer ikke Norge særlig bra. Verst er forholdene innen psykiatrien der Norge og Polen scorer aller dårligst.

Svar:

OECD publiserer årlig en omfattende rapport som sammenlikner helsetilstanden mellom de ulike OECD-landene. De kvalitetsmålene som OECD bruker, er spesielt utviklet for å kunne gjøre internasjonale sammenlikninger. OECD sin statistikk er derfor det beste vi har for å si noe om status for norsk helse-tjeneste sammenliknet med andre land.

Det vil imidlertid alltid være noe usikkerhet knyttet til denne typen statistikk. De ulike landene har ulik organisering av helsetjenesten, og dataene hentes fra forskjellige kilder. Selv om den eksakte rangeringen av Norge i forhold til andre land kan være noe usikker, endrer ikke dette konklusjonen om at Norge ligger i toppsjiktet når det gjelder resultater på mange viktige områder. For årene 2004-09 lå Norge helt i toppen for overlevelse ved brystkreft og livmorhalskreft. Dette viser at vi både er flinke til å stille diagnosen tidlig, og at vi har god kreftbehandling. For overlevelse ved tykktarmkreft ligger vi også over gjennomsnittet av OECD-landene. Det er nå iverksatt en pilot for et nasjonalt screeningprogram for tykktarmkreft ved Bærum sykehus og Sykehuset Østfold. Målet er å stille diagnosen tidligere slik at resultatene blir enda bedre.

Det er også verdt å merke seg at Norge har hatt en svært positiv utvikling de senere årene for overlevelse ved hjerteinfarkt og hjerneslag. For hjerteinfarkt

henger dette sammen med rask tilgang til sykehus som kan tilby utblokking av hjertets kransarterier. For hjerneslag har det vært en reduksjon i dødelighet på hele 55 pst. i årene 2000-2009. Dette har sammenheng med blant annet bruk av blodproppløsende medikamenter og behandling i egne slagenheter på sykehus.

Selv om det alltid kan stilles kritiske spørsmål til bruk av tall og statistikk, endrer ikke dette på hovedinntrykket. Samlet sett tegnes det et klart bilde av at norsk helsetjeneste leverer svært godt på mange viktige områder.

SPØRSMÅL NR. 1755

Innlevert 17. august 2012 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 27. august 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Jeg viser til spørsmål 1738 (2011-2012), hvor det ikke ble svart på selve spørsmålet som jeg derfor gjentar. Det som er viktig for de det gjelder er å få svar på hva de skal leve av når de mister dagpenge retten.

Hva mener statsråden en person som uforskyldt mistet jobben 62 år gammel for 2 år siden skal leve av etter opphevelsen av Folketrygdloven § 4-17, og var opphevelsen ment å ramme de som ikke har mulighet til å ta ut pensjon fra fylte 64 år?»

Svar:

Som jeg påpekte i mitt svar på spørsmål 1738 (2011-2012) av 16. august 2012, har regjeringen et mål om at flest mulig skal arbeide. Regjeringen ønsker, og legger til rette for, at flere av dem som er i arbeid skal arbeide lenger, og at flest mulig utenfor arbeidslivet skal komme i arbeid. Ved innføringen av pensjonsreformen ble det etablert en mulighet i privat sektor til å ta ut fleksibel alderspensjon fra 62 år, gitt tilstrekkelig opptjening av pensjonsrettigheter. Særreglene i dagpengeregelverket kunne føre til uheldige tilpasninger til dette regelverket. Dette var en av flere vurderinger bak regjeringens forslag om å avvikle og utfase særreglene, slik at dagpengeregelverket for personer over 64 år ble likt som for øvrige dagpenge-

mottakere som har mottatt dagpenger i en hel stønadsperiode på inntil to år, jf. Prop. 1 S (2010-2011). Det følger av dette at man ikke har rett til dagpenger etter maksimalt to år, og dette gjelder uavhengig av alder.

Eldre uten arbeid når dagpengeperioden er slutt, står likevel på mange måter sterkere enn andre som står uten inntekt og dagpenger. Blant personer som var fylt 63 år og mottok dagpenger pr. 1. januar 2011, hadde nærmere 70 prosent rett til uttak av full alderspensjon pr. mars 2012. Majoriteten var i tillegg omfattet av langtidsledighetsgarantien. Denne garantien innebærer tilbud om arbeidsrettet tiltak for personer som har vært arbeidssøkere i to år og helt ledige de siste seks månedene. De som omfattes av garantien vil motta individstønad eller lønn ved tiltaksdeltakelse, avhengig av hva slags tiltak de deltar på. Individstønaden består av en basisytelse og ev. tilleggsytelser.

En del av dagpengemottakerne som ikke var fylt 63 år pr. 1. januar 2011, og som dermed ikke var omfattet av denne overgangsordningen, vil også være omfattet av langtidsledighetsgarantien.

Utover dette viser jeg til mitt svar på representant Vigdis Giltuns spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 1738 av 9. august 2012.

SPØRSMÅL NR. 1756**Innlevert 17. august 2012 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 24. august 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Industrien og næringslivet i Haugalandregionen har stort behov for ingeniører. Høgskolen Stord-Haugesund fikk tildelt fem nye studieplasser i revidert budsjett. Dette er en liten dråpe i havet i forhold til behovet. Dersom HSH skal være i stand til å gi ett bedre tilbud om studieplasser innen teknologifag så må det redusert på andre fag som det også er stort behov for.

Hva vil statsråden gjøre for at HSH kan opprette flere ingeniørstudieplasser uten at disse går på bekostning av andre tilbud?»

Svar:

Norge har et stort og økende behov for kunnskap og kompetanse til framtidens arbeidsliv. Regjeringens svar har vært midler til å øke opptaket i høyere utdanning i statsbudsjettene i 2006, 2009, 2011 og nå senest i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett 2012. Samlet sett innebærer dette i perioden 2006 til 2016 en økning i bevilgninger til universiteter og høyskoler på om lag 2,5 milliarder kroner for å finansiere mer enn 23 000 nye studieplasser.

Fristen for å søke høyere utdanning høsten 2012 gikk ut i april, og antallet søkere til realfag og teknologi, helsefag og lærerutdanningene viste at rekordmange i årets ungdomskull ønsker å ta disse utdanningene. Dette er utdanninger der vi tidligere har hatt rekrutteringsutfordringer, og det er gledelig at nasjonale kampanjer for å få flere søkere gir et resultat. For regjeringen var det viktig å sikre at kvalifiserte søkere til disse utdanningene fikk et tilbud om studieplass. Derfor ble det bevilget midler til å opprette nye studieplasser i Revidert nasjonalbudsjett 2012, og i fordelingen ble det særlig lagt vekt på rekrutteringsgrunnlaget ved institusjonene. God rekruttering er den beste garantien for at studieplasser fylles av godt kvalifiserte studenter.

Blant institusjonene som fikk midler til å øke opptaket denne høsten var Høgskolen Stord/Haugesund (HSH) en av de med svakest søkertall, og høyskolen har hatt en reduksjon i antall registrerte studenter de siste to årene på grunn av utfordringer med rekruttering. Kunnskapsdepartementets vurdering var at søkertallene til teknologiutdanning ved høyskolen ville kunne forsvare et økt opptak i størrelsesorden fem studieplasser, men at et høyere antall ikke

ville være rimelig sett opp mot andre institusjoners søkertall innen teknologiske studietilbud. HSH fikk etter denne vurderingen midler til fem nye strategiske studieplasser innen teknologi.

HSH uttalte selv etter tildelingen ble klar, at de var fornøyde og at de nye studieplassene gir en mulighet til å gå videre og møte behovene i industrien og næringslivet både på Haugalandet og i Sunnhordland. Dette viser institusjonens vilje til å arbeide mot nettopp det målet regjeringen ønsker å oppnå med satsning på økt opptakskapasitet i sektoren. HSH fikk også gjennom budsjettene for 2009 og 2011 midler til å øke opptaket med henholdsvis 50 og 18 nye plasser. Med de fem nye studieplassene fra 2012 innebærer det at HSH får finansiering for til sammen 132 nye studieplasser når de er fullt utbygget med alle kullene.

Behovene i industrien og næringslivet må også sees i regional og nasjonal sammenheng. Regjeringen har satset på kapasitetsøkning i hele landet, ikke minst innen realfag og teknologi. Fra 2006 til 2016 vil man ha finansiert nesten 4 400 nye studieplasser i ingeniør-, realfag og teknologi og over 7 100 strategiske studieplasser som institusjonene selv kan benytte til å øke opptaket i tråd med egne strategier og nasjonale og regionale behov. På Vestlandet har institusjoner med godt rekrutteringsgrunnlag i takt med opptrapping av studieplassene mottatt, og vil fortsette å motta, betydelige midler for å sikre kompetanse til landsdelens arbeidsliv. Størst økning i nye studieplasser over statsbudsjettene har Høgskolen i Bergen (HiB) hatt, landets største institusjon innen ingeniørutdanning. Universitetene i Bergen og Stavanger ligger også høyt i den nasjonale fordelingen av nye studieplasser. Alle statlige og flere private institusjoner på Vestlandet har vært og er en del av denne regjeringens satsning på studieplasser for framtidens arbeidsliv og har som resultat mottatt midler til dette.

Jeg vil fortsette å ha oppmerksomheten rettet mot behovet for kompetent arbeidskraft i hele landet. Min oppfordring til universiteter og høyskoler er å arbeide målrettet videre med rekruttering gjennom utvikling av kvaliteten og relevansen i studietilbudet. I fordelingen av framtidige studieplasser vil søkertall igjen måtte stå helt sentralt for å sikre gode studenter til gode studier. Slik sikrer vi den kompetansen Norge trenger i framtida.

SPØRSMÅL NR. 1757**Innlevert 17. august 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 29. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Dagens regelverk sier at den tillatte totalvekten inkl. last for bil og tilhenger ikke skal overstige 3500 kilo dersom man kun har førerkort klasse B. VG påpeker 7. august 2012 at dette betyr at man har lov til å kjøre en liten bil med stor henger, mens man med en større og kraftigere bil ikke får lov til å kjøre den samme tilhengeren.

Mener statsråden at hensynet til trafikksikkerhet tilsier at det er bedre å kjøre store tilhengere med små biler enn omvendt, eller vil det utdaterte regelverket bli oppdatert?»

Svar:

Personer med førerkortklasse B kan kjøre alle biler med totalvekt inntil 3500 kg, og trekke en tilhenger med tillatt totalvekt på inntil 750 kg. Jeg oppfatter det derfor slik at spørsmålet bare gjelder trekking av tilhenger med tillatt totalvekt over 750 kg. Er tilhengerens tillatte totalvekt over 750 kg kan totalvekten på bil og henger ikke overstige 3500 kg, dersom føreren kun har førerkort klasse B.

I tillegg vil det være begrensninger på tilhengervekt knyttet til det enkelte kjøretøy, som fremgår av

vognkortet. Dette innebærer at det i de fleste tilfeller ikke vil være tillatt å kjøre små biler med store tilhengere.

De internasjonale førerkortklassene er definert likt i alle EU/EØS-land. Førerkortdirektivet er en del av EØS-avtalen og forplikter Norge på førerkortområdet. Norge kan derfor ikke gjøre nasjonale endringer i disse definisjonene. Førerkortdirektivet er revidert og tredje førerkortdirektiv (direktiv 2006/126/EF) trer i kraft fra 19. januar 2013. Reglene om trekking av henger med klasse B er uendret i forhold til tidligere direktiv.

Tredje førerkortdirektiv innfører imidlertid fra 19. januar 2013 en ny internasjonal kode 96 knyttet til klasse B. Klasse B med kode 96 vil gi rett til å føre en vogntogkombinasjon med samlet tillatt totalvekt over 3500 kg, men maksimalt 4250 kg. Førerkort klasse B med kode 96 vil imøtegå noe av behovet som har oppstått ved at flere kjører større personbiler. Forutsatt at vogntogkombinasjonen er under nevnte vektgrense, slipper man da å erverve førerrett i klasse BE. Klasse BE innebærer en mer omfattende opplæring enn klasse B med kode 96, samt at man må bestå en førerprøve.

SPØRSMÅL NR. 1758**Innlevert 17. august 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 27. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Elektronisk avlesning av bil- og motorsykkelskilt gjør at det ikke lenger er nødvendig med oblater på kjøretøyenes kjennemerker. På samme måte burde elektronisk avlesning av skilt kunne avsløre manglende bilforsikring, EU-kontroll og registrering.

Hva er begrunnelsen for at man har holdt fast ved ordningen knyttet til fysisk avskilting og skiltmakulering, og hvor store ressurser brukes årlig til henholdsvis fysisk avskilting, makulering og produksjon av nye skilt/kjennemerker?»

Svar:

Av hensyn til trafikksikkerheten er det viktig at kjøretøy som ferdes på vegene er i forskriftsmessig

stand. Når det først skjer en trafikkulykke, er det også særdeles viktig at kjøretøy som er innblandet i ulykken er forsvarlig forsikret, både av hensyn til eieren av kjøretøyet og eventuelle skadelidte – de økonomiske konsekvensene av en ulykke kan bli meget store. Ved å fjerne fra kjøretøy som mangler forsikring og/eller ikke har gjennomført EU-kontroll det dokument – kjennemerket – som tilkjenner retten til å ferdes på offentlig veg, reduseres faren for at slike kjøretøy likevel tas i bruk.

Det er riktignok slik at disse manglene vil kunne avdekkes ved hjelp av elektronisk avlesning av kjennemerke. Dette vil imidlertid først skje når kjøretøyet stoppes i kontroll, og inntil dette skjer vil kjøretøyet uten større fare for å bli oppdaget kunne ferdes på ve-

gene. Selve avskiltingen er en tydelig konsekvens av et eventuelt regelbrudd, og fjerner effektivt muligheten for bruk av kjøretøyet inntil forholdene er bragt i orden.

I henhold til forskrift om bruk av kjøretøy § 2-5 nr. 6 oppbevarer Statens vegvesen inndratte kjenne-

merker i 6 måneder før makulering. Dette sikrer at kjøretøyets eier har en reell klagemulighet ved avskilting. En slik praksis er også kostnadsbesparende ved at eieren får mulighet til å rette opp i manglende forhold ved registreringen uten at det må produseres nye kjennemerker innenfor dette tidsrommet.

SPØRSMÅL NR. 1759

Innlevert 17. august 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 27. august 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Siden 1990 har over 1400 mennesker omkommet i branner i Norge. Tallene viser at det er eldre over 80 år er den gruppen som er utgjør den største gruppen av ofre i dødsbranner. Det kan synes som det mangler et tydelig nasjonalt fokus på denne problemstillingen, og at nødvendig forebyggende arbeid derfor ikke prioriteres.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre en bedre lokal brannsikkerhet og et sterkere fokus på de mest brannutsatte?»

BEGRUNNELSE:

Tall fra Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) og Norsk Brannvernforening viser at over 1400 personer har omkommet som følge av branner siden 1990 og frem til august 2012. Dette tilsvarer i overkant av 60 personer hvert år.

Det er en fattig trøst på individnivå at antallet døde i branner går ned i forhold til antall 100 000 innbyggere, og i 2011 duppet under ett dødsfall per 100 000. Spesielt hvis enkle og ikke spesielt kostbare forebyggings tiltak hadde vært tilgjengelig.

Statistikk fra DSB, Brannvernforeningen og SSB viser også på en annen dyster trend, nemlig at eldre mennesker over 80 år er de som er mest utsatt for branndøden. 1 av 3 som døde i branner mellom 2005 og 2009 var eldre personer over 70 år.

Statistikken over dødsbranner medfører noen refleksjoner. Vi kan aldri fullt ut forsikre oss mot at folk dør som følge av ulykker. Men det er ikke en motsetning mellom dette og det å ha et godt forebyggende arbeid og en god arbeidsmetodikk i kommunalt brannvern, som kan forebygge dødsbranner.

Spørreeren vil i den anledning vise til at det lokalt foregår mye godt brannforebyggende arbeid, og viser spesielt til den arbeidsmetodikken som Nordhord-

land og Gulen Interkommunale Brannforebyggende Avdeling (NGIB) har i forhold til kurs, brannøvelser, motivasjonstiltak og besøk i skoler og barnehager. Også i Oslo kommune har man i løpet av de siste årene også innført en gratis årlig brannsjekk hjemme hos personer som mottar praktisk bistand og hjemmesykepleie.

Likevel registrerer spørreeren at det mangler et nasjonalt fokus på brannvernforebyggende arbeid og at det mangler en erkjennelse av at dette er en relevant problemstilling.

Svar:

Regjeringens grunnleggende målsetting i brannvernarbeidet er en nullvisjon, at ingen skal omkomme i brann. Dette fremgår av St.meld. nr. 35 (2008-2009) Brannsikkerhet, jf. Innst. 153 S (2009-2010). Meldingen fastsatte nasjonale mål for brannsikkerhetsarbeidet i årene fremover. Målrettet satsing på forebyggende arbeid og bedre beredskap og håndteringsevne ble vektlagt.

Regjeringen varslet i St.meld. nr. 35 (2008-2009) at den ville nedsette et utvalg for å gjennomgå brannsikkerheten for særskilte risikogrupper. Utvalget ble oppnevnt 17. desember 2010 og har vært ledet av fylkesmann i Troms, Svein Ludvigsen.

NOU 2012: 4 Trygg hjemme. Brannsikkerhet for utsatte grupper ble lagt frem i januar 2012. Utvalgets viktigste oppgave har vært å vurdere tiltak som kan redusere brannrisikoen for utsatte grupper i Norge. Utvalget mener kommunene må styrke innsatsen mot utsatte grupper i deres egne hjem og at dette kan skje uten vesentlig økning i offentlig ressursbruk. Dagens ressurser må utnyttes bedre og det forebyggende arbeidet må prioriteres høyere. Utvalget foreslår at feirvesenene og beredskapspersonell i brann- og red-

ningsvesenene i større grad benyttes til forebyggende arbeid. Videre foreslås det å utarbeide en nasjonal plan for oppgradering av alle pleie- og omsorgsboliger, slik at beboerne blir forsvarlig sikret i tilfelle brann. Utvalget mener også at brann- og redningsvesenene må styrke tilsynet med asylmottak og at boliger for innkvartering av gjestearbeidere bør prioriteres i brannvernarbeidet. Utvalgets rapport har vært på bred høring. Forslagene i NOU 2012: 4 og innkomne høringsuttalelser er nå til vurdering.

Forebyggende brannvernarbeid er avgjørende for hvordan brannsikkerheten utvikler seg i årene fremover. Kommunikasjon er et viktig virkemiddel i det forebyggende arbeidet, og kommunikasjonstiltak som kampanjer der budskapet er fast og gjentas år etter år, er både nødvendig og virkningsfullt. Gjennom slike satsinger styrkes også samarbeidet mellom

myndigheter, forsikringsbransjen, interesseorganisasjoner og andre aktører. Som nasjonal brannmyndighet vil Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) være sentral med hensyn til samarbeid med landets brann- og redningsvesen om hvordan kommunikasjon kan brukes best mulig i forebygging av branner. DSB vil i løpet av høsten 2012 legge frem en nasjonal strategi for informasjon og holdningsskapende arbeid på brannsikkerhetsområdet.

Antallet omkomne i brann i 2011 var det laveste siden pålitelig registrering av antall branndøde begynte i 1979. Selv om vi ikke kan trekke konklusjoner om trender er antallet branndøde så langt i 2012 lavere enn på samme tidspunkt i 2011. Dette er en gledelig utvikling, som jeg vil arbeide for at skal fortsette.

SPØRSMÅL NR. 1760

Innlevert 17. august 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 29. august 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«En nylig fremlagt rapport fra KS slår fast at statlige myndigheter bruker innsigelsesretten i plan- og reguleringssaker utover det unntaksbestemmelsen i lovverket åpner for. Med dette treneres kommunale planer og tiltak slik at lokal utvikling stopper opp.

Er statsråden tilfreds med at statlige organer misbruker denne ordningen, og hvis ikke, hva vil statsråden foreta seg for å sikre at lokaldemokratiet skal kunne gjøre jobben for å sikre boligbygging og næringsutvikling lokalt?»

BEGRUNNELSE:

Nylig fremla Asplan Viak, på vegne av KS, frem en rapport som slår fast at statlige myndigheter bruker ordningen med innsigelse særdeles aktivt og utover den unntaksbestemmelsen den er ment å være. Rapporten indikerer at ordningen med innsigelse misbrukes for å komme i dialog med kommunene og at reelle konflikter med nasjonale interesser ofte ikke blir dokumentert.

Kommunene på sin side ivaretar ikke rollen som arealmyndighet fullt ut, og rapporten indikerer at kommunepolitikerne opplever innsigelse eller varsel om innsigelse fra statlige organer og fylkeskommune som gitt, og at de ikke har muligheten til å drive en

aktiv politikk i forhold til arealbruk, boligbygging og næringspolitikk.

Innsigelsesretten er innskrevet i plan- og bygningsloven kapittel 5 om medvirkning til planlegging. Innsigelseskompetansen er fordelt på et utall statlige organer, inklusive fylkeskommuner og fylkesmenn. Det fremkommer i rapporten fra Asplan Viak, at man ikke bare fremmer innsigelse fra et statlig organs side for å "komme i dialog med kommunene", men at man fremmer innsigelse for innsigelsens skyld.

Spøreren kan ikke se at dette var lovgivers intensjon da plan- og bygningsloven ble vedtatt i 2008, og viser til at en mulig årsak til at statlige eller regionale statlige organer føler at de har hatt en mye større grad til å fremme eller reise innsigelser på kommunale arealplaner og reguleringsplaner, ligger i PBL § 5-4, 1. ledd, siste komma:

"Berørt statlig og regionalt organ kan fremme innsigelse til forslag til kommuneplanens arealdel og reguleringsplan i spørsmål som er av nasjonal eller vesentlig regional betydning, eller som av andre grunner er av vesentlig betydning for vedkommende organs saksområde."

Spøreren mener at når man kan fremme innsigelse til kommunale planer som "...av andre grunner er av vesentlig betydning for vedkommende organs

saksområde", ligger det en stor grad av skjønnsutøvelse preget av vilkårlighet heller enn av forutsigbarhet. Spøreren forventer at regjeringen vil rydde opp i disse misforholdene.

Svar:

Etter plan- og bygningsloven kan kommunene som hovedregel gjøre bindende vedtak i arealplansaker. Ordningen med innsigelse er grunnlaget for dette. Det er riktig at ca. halvparten av alle kommuneplanene og en tredjedel av reguleringsplanene møtes med innsigelse, men de fleste innsigelsene blir løst i regionale planforum, gjennom samråd i planprosessene og i mekling. Av de 2 000 – 3 000 planene som blir vedtatt årlig, er det bare 40 – 50 planer som blir avgjort av Miljøverndepartementet.

Jeg har merket meg at det er reist kritikk fra flere hold mot måten innsigelsesordningen blir praktisert på. Mye av denne kritikken er basert på sviktende innsikt både i innsigelsesinstituttets plass i planprosessene og hva som faktisk skjer i de ulike planprosessene. Samtidig er det avgjørende for meg å sikre

at de planprosessene vi har gjennomføres på en god og effektiv måte. Rapporten til KS viser faktisk at det er bred enighet om at ordningen med innsigelse har en viktig funksjon for å sikre at ulike interesser ivaretas i arealplanleggingen. Jeg vil sterkt tilbakevise påstander om misbruk av ordningen. KS rapporten peker på at det bør sees nærmere på praktiseringen. Jeg er derfor innstilt på å utrede hvordan praktiseringen av innsigelse i plansaker virker. Jeg vil blant annet se på muligheten for å få til en bedre samhandling mellom kommunene og statlige fagorgan tidligere i planprosessene, slik at det fremmes færre innsigelser. Statlige fagorgan og fylkeskommunene skal ivareta og fremme ulike statlige og regionale interesser. For eksempel gjelder dette bygging av veger og jernbane, ta vare matjord, naturmangfold og kulturminner. Når det fremmes innsigelse, skal den være knyttet til viktige konfliktsaker og være godt begrunnet. Jeg er derfor innstilt på å følge opp dette gjennom departementets veiledning og oppfølging av innsigelsesmyndighetene, for å sikre at bruken av innsigelsesordningen blir mest mulig forutsigbar.

SPØRSMÅL NR. 1761

Innlevert 17. august 2012 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 29. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Vil statsråden sørge for at det kommende år vil bli satset på befolkningsrettet informasjon om psykisk helse, blant annet i form av en bred markering av Verdensdagen for psykisk helse?»

BEGRUNNELSE:

Organisasjon Mental Helse som har koordineringsansvaret for markeringen av Verdensdagen for psykisk helse i Norge, har fått beskjed fra Helsedirektoratet at det ikke legges opp til befolkningsrettede kampanjer på dette feltet neste år. I løpet av de 20 årene Verdensdagen for psykisk helse har blitt markert i Norge, har det blitt mer åpenhet og alminneliggjøring av psykiske plager. Likevel har vi fortsatt lang vei å gå. En nylig utgitt NIBR-rapport, utført på oppdrag fra Helsedirektoratet, viser at folk flest har ganske stor aksept for psykisk syke. Likevel har den blitt svekket fra tilsvarende undersøkelse i 2007. Folk mener i noe større grad at hjelpeapparatet bruker tilstrekkelige ressurser på barn og unge, og at betydningen av psykiske helseplager er overdrevet.

Opptappingsplanen for psykisk helse ble gjennomført i 10-årsperioden 1998- 2008 med en sterk vekst i antallet barn og unge som mottok behandling i det psykiske helsevernet (157 prosent). Dette var en ambisiøs opptappingsplan med omfattende satsing som blant annet omfattet en holdningsendring i befolkningen og bedre helhet, mer forebygging av psykiske lidelser og sammenheng og samarbeid i behandlingsapparatet der pasienten bor. Resultatene av opptappingsplanen i prosjektperioden var gode. Dessverre har man sett at etter prosjektperiodens slutt har en del kommuner ikke hatt midler nok til å videreføre dette arbeidet og det meldes om innskrenkninger og nedleggelse i spesialisthelsetjenesten. Uttalelser fra Helsedirektoratet signaliserer at en ikke lenger vil prioritere psykisk helse like sterkt framover.

Dette er etter KrFs syn urovekkende signaler. Brede befolkningsrettede informasjonstiltak som kan redusere stigmatisering av psykisk syke må bli videreført i kommende år. Resultatene fra NIBR-rapporten bekrefter også at det er et fortsatt behov for dette.

Svar:

Verdensdagen for psykisk helse har lenge vært en viktig del av helsemyndighetenes befolkningsrettede informasjonsarbeid. Verdensdagsarrangementene har bidratt til å understøtte budskapet i flere av befolkningskampanjene som er gjennomført på psykisk helsefeltet, og jeg vet at engasjementet og oppslutningen om disse markeringene er omfattende. Regjeringen vil derfor videreføre støtten til Verdensdagen for psykisk helse på samme nivå som i 2012. Dette vil bli omtalt i statsbudsjettet for 2013.

Jeg er enig i at det er behov for å opprettholde et sterkt fokus på holdnings- og informasjonsarbeid på psykisk helsefeltet. Bevilgningen til særskilte driftsutgifter, utviklingstiltak og satsinger på psykisk helsefeltet er derfor videreført på samme nivå som i siste år av Opptrappingsplanen for psykisk helse. Befolkningsrettet informasjonsarbeid er en viktig del av dette arbeidet, og utforming og innretning av informasjonstiltakene vurderes løpende.

SPØRSMÅL NR. 1762**Innlevert 17. august 2012 av stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen****Besvart 24. august 2012 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«I dag er det fritt kongekrabbefiske fra Nordkapp og vestover. Nordkapp og alle kommuner øst er imidlertid med i det kommersielle kongekrabbefisket. Det er altså to forskjellige forvaltninger på samme bestand i samme region. Fiskerinæringen i Måsøy blir nå forskjellsbehandlet.

Vil statsråden utligne urettferdigheten for kystfiskerne i Måsøy slik at man kan sikre en levedyktig fiskerinæring i kommunen?»

BEGRUNNELSE:

Fiskerne i Måsøy kommune er kommet i en "skvis", siden de ikke får delta i det kommersielle fisket. Skillet oppleves som kunstig og urettferdig, fordi fiskere i nabokommunene har et helt annet inntektsgrunnlag og flere andre bein å stå på. Måsøy er en fiskerikommune og avhengig av rammevilkår på linje med resten av regionen. Flere kystfiskere har flyttet fra Måsøy til kommuner i øst - kommuner som er med i det kommersielle kongekrabbefisket.

Svar:

St.meld. nr. 40 (2006-2007) Forvaltning av kongekrabbe, som Stortinget behandlet og sluttet seg til i mars 2008, legger rammene for reguleringen av og adgangen til å delta i fangst av kongekrabbe. Vi har et todelt forvaltningsregime hvor det søkes å begren-

se videre spredning av denne arten. Innenfor et kvoteregulert område i Øst-Finnmark, hvor kongekrabben allerede er etablert, forvaltes bestanden som en ressurs som kan bidra til å opprettholde næringsaktivitet og sysselsetting i området. Den vestlige grensen for det kvoteregulerte området er trukket ved 26°Ø i Nordkapp kommune, og slik at hele Porsangerfjorden ligger i det regulerte området.

I tråd med stortingsmeldingen har fartøy hjemmehørende i det kvoteregulerte området adgang til å delta i åpen gruppe i kongekrabbefisket i det samme området. I tillegg har fartøy som kvalifiserte seg tidligere, gjennom aktivitet i torskefisket eller rognkjeksfisket i Øst-Finnmark, fått videreført sin deltakeradgang i det regulerte området – uavhengig av hvor fartøyet er hjemmehørende. I Måsøy kommune og i andre områder vest for 26°Ø er det altså fritt fiske etter kongekrabbe, dog med visse begrensninger for fartøystørrelse i kystnære områder for å unngå redskapskonflikt.

Det må være sammenheng mellom vestgrensen for det regulerte området og den etablerte områdeadgangen for deltakelse i åpen gruppe øst for denne grensen. Argumentet om at fiskere fra Måsøy finner det fordelaktig å flytte østover gjelder også andre fiskere fra kommuner lenger vest. Ett sted må grensen gå, og dagens grense er vurdert å være hensiktsmessig for å begrense videre spredning av kongekrabben.

SPØRSMÅL NR. 1763**Innlevert 17. august 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 30. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«I klimaforliket ble det enighet om å styrke deler av kollektivtrafikken.

Hvor mange jobbreisende forventer regjeringen vil bytte fra privatbil til kollektivtransport som følge av tiltakene, og hva blir de årlige, økte kostnadene som følge av tiltakene?»

Svar:

Det er et overordnet mål for regjeringen at veksten i persontransporten i storbyområdene bør tas med kollektivtransport, sykkel og gange. I og omkring storbyområdene skal kollektivformål og sykkeltiltak gis økt prioritet ved fordeling av samferdselsbevilgningene.

I klimaforliket ble det i Stortinget enighet om at

”Belønningsordningen for kollektivtrafikk skal prioritere dokumenterte resultater. Det vil si en påvist vekst i andelen kollektivtransport på bekostning av personbiltrafikken. (.....)” Styrking av kollektivtransporten gjennom Belønningsordningen vil altså prioritere de byområdene som oppnår resultater med en økning i andelen kollektivreiser og nedgang i bruk av privatbil.

Klimaforliket danner også ett utgangspunkt for arbeidet med Nasjonal transportplan 2014-2023 (NTP). Det vil i arbeidet med NTP bli tatt sikte på å utvikle tiltak for å bidra til å oppnå blant annet økt kollektivandel i storbyområdene. Siden tiltakene fortsatt er til utredning som en del av arbeidet med NTP, er det for tidlig å si noe konkret om kostnader og effekter av disse.

SPØRSMÅL NR. 1764**Innlevert 17. august 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 28. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Regjeringen har sendt ut på høring forslag om at kommuner skal kunne pålegge parkeringsavgift på private parkeringsplasser. I media forsvares dette som en del av klimapolitikken for å redusere privatbilismen.

Hvor stor reduksjon i privatbilismen og i CO₂-utslipp forventer regjeringen dersom forslaget blir gjennomført, og hvor mange reisende vil daglig (gjennomsnittlig) bytte fra privatbil over til kollektivtrafikk?»

Svar:

Lokale myndigheter har et hovedansvar for å sikre fremkommelighet og godt lokalmiljø, og for å avveie hensyn på samferdselsområdet mot andre hensyn. Jeg er opptatt av at staten skal bidra til at lokale myndigheter skal kunne gjøre denne jobben på en god og effektiv måte.

Jeg vil understreke at regjeringen så langt ikke

har konkludert på at man vil åpne for at kommunene skal kunne pålegge også private aktører å ta betalt for parkering. Vi har nå på høring om vi skal utstyre kommunene med et slikt verktøy i sin verktøykasse.

Jeg vil understreke at det innenfor forslaget rammer vil være opp til den enkelte kommune å bestemme om og i hvor stor utstrekning et virkemiddel som parkeringsavgift skal brukes. Virkningene for privatbilisme, kollektivtrafikk og CO₂-utslipp vil dermed avhenge av kommunenes holdning til trafikk-, miljø- og klimapolitikk og deres vilje til å bruke parkeringsregulering som virkemiddel. Med bakgrunn i det store antallet gratis parkeringsplasser som eksisterer i dag, også i områder med godt utbygget kollektivtransport, mener fagmiljøene det er grunn til å forvente at betaling for parkering vil kunne få betydelig virkning ved å dreie eksisterende trafikk og kommende trafikkvekst over fra personbiltrafikk til kollektivtrafikk, gange og sykling, og dermed blant annet redusere CO₂-utslipp og andre miljøproblemer.

SPØRSMÅL NR. 1765**Innlevert 20. august 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 29. august 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Det er gått tre år siden Lilleholt-utvalget la frem NOU 2009:6 "Tilstandsrapport ved salg av bolig". Utvalget har argumentert for lovendringer som øker bruken av tilstandsrapportering ved salg av boliger i forbrukerforhold. Men det virker som om arbeidet med dette har stoppet opp.

Hva vil statsråden foreta seg for å innføre tilstandsrapportering i forbindelse i tråd med Lilleholt-utvalgets anbefalinger, og hvorfor har det tatt så lang tid å få frem de nødvendige lovendringsforslag?»

BEGRUNNELSE:

I 2009 fremla Lilleholt-utvalget frem en utredning (NOU 2009:6) som bærer navnet "Tilstandsrapport ved salg av bolig". I denne anbefaler utvalget lovendringer det å øke bruken av tilstandsrapportering ved salg av boliger i forbrukerforhold, blant annet ved at ansvaret for eventuelle feil i en fremlagt tilstandsrapport kanaliseres til den bygningssakkyndige, og at kjøper får en forbedret angrerett.

Siden fremleggelsen av denne utredningen virker det som om lite har skjedd i forhold til å lovfeste tilstandsrapportering ved boligsalg, selv om mange faginstanser har etterlyst betydelige forbedringer med tanke på å styrke forbrukernes rettigheter.

Blant annet har Forbrukerrådet utvist et betydelig engasjement for å forbedre informasjon om boliger for forbrukere, og virket for at man bytter ut verditakst med obligatorisk boligsalgsrapport ved salg av bolig.

Spørreeren registrerer at eventuelle konflikter

vedrørende boligkjøp og rettssaker er en utfordring, og at dette skaper belastninger for både kjøpere og selgere av bolig. Spørreeren registrerer at spørsmålet om å innføre tilstandsrapporter i all boligomsetning er til vurdering, men at det har gått 3 år siden Lilleholt-utvalget rapporterte.

Svar:

Siden Justis- og beredskapsdepartementet har hovedansvaret for oppfølgingen av NOU 2009:6 Tilstandsrapport ved salg av bolig, har spørsmålet blitt overført til meg.

Dette er en kompleks sak som berører mange, og det krever at man tenker seg nøye om. Forslagene i utredningen gjelder endring av regelverk av stor betydning for den enkelte forbruker som skal kjøpe eller selge bolig. Utredningen foreslår blant annet endringer i avhendingslova som vil gripe inn i kontraktsforholdet mellom partene. Videre foreslås det at det etableres en autorisasjonsordning for bygningssakkyndige som skal utarbeide tilstandsrapporter. Til sist foreslås det forskrifter om hva en godkjent tilstandsrapport skal inneholde. Det er forslag om vidtrekkende endringer i gjeldende regelverk som betinger grundige analyser av så vel rettslige, samfunnsmessige, som samfunnsøkonomiske konsekvenser.

Et nytt opplegg som skissert ovenfor vil ha stor betydning for så vel den enkelte boligselger og -kjøper, som for næringen og for samfunnet. NOU 2009:6 gir bare i meget begrenset grad grunnlag for å vurdere de makroøkonomiske konsekvensene. Det vurderes derfor hvordan denne saken skal tas videre.

SPØRSMÅL NR. 1766**Innlevert 20. august 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 29. august 2012 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Den økende innvandringen til Norge i løpet av de siste 10 årene har ført til en annen sammensetning av ansatte i offentlig sektor. Mange av disse gjør en utmerket jobb, men det er fremkommet informasjon som tyder på at en del utenlandske ansatte har sviktende kunnskaper i norsk språk.

Hvilke krav stiller man til norskkunnskaper hos

ansatte (og vikarer) i det offentlige, der vedkommende skal gi service og informasjon til norske borgere som henvender seg til kommunale og statlige etater?»

BEGRUNNELSE:

Spørreeren er over en lengre tidsperiode blitt kjent med flere tilfeller der personer som har vært i kontakt med offentlige ansatte, opplever at det er

vanskelig å forstå den servicemedarbeidere man blir henvist til. Dette handler om servicemedarbeidere som enten gir skriftlig eller muntlig tilbakemelding på norsk av en kvalitet som er vanskelig å forstå.

Spørreeren registrerer at den økte arbeidsinnvandringen også fyller behov i offentlig sektor. Blant annet viser et oppslag i Bergens Tidende 9. august i år, at nesten halvparten av alle autorisasjoner til helsepersonell gis til personer fra andre land. Selv om mange av disse har tilegnet seg gode kunnskaper i norsk, meldes det også om helsepersonell som ikke har gode nok kunnskaper i norsk. I verste fall kan det gå på pasientsikkerheten løs.

Spørreeren har ikke kunnet finne at det stilles klare minstekrav til norskkunnskaper for utenlandske ansatte i offentlige virksomheter, og at det fremstår som det ikke stilles enhetlige krav til språkkunnskaper ved ansettelse i offentlige virksomheter.

Svar:

Det er den enkelte statlige virksomhet som er ansvarlig for å rekruttere kvalifiserte medarbeidere til stillinger i virksomheten. I den forbindelse gjør de ut

fra virksomhetens og/eller stillingens egenart en vurdering av hvilke kunnskaper og erfaringer som kreves for å fylle stillingen og de vil selvsagt også vurdere hvilke krav som skal stilles til norskkunnskaper for deres tjenestemenn. FAD har, som sentral arbeidsgivermyndighet i staten, ikke stilt generelle krav til norskkunnskaper for ansatte i statlige virksomheter. I noen sammenhenger vil lov og forskrift kunne stille bestemte krav til kompetanse for utøvelse av visse yrker.

Etter lov om målbruk i offentlig teneste har enhver som skriver til en statlig virksomhet krav på å få svar på sin egen målform, enten det er bokmål eller nynorsk. Dette gjelder den skriftlige kommunikasjonen. Lovens krav innebærer ikke at alle ansatte må beherske begge målformer.

Jeg er kjent med at Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet har fastsatt nærmere regler om rett og plikt til norskopplæring for voksne innvandrede. Dette gjelder alle som har fått en oppholdstillatelse som gir grunnlag for bosettingstillatelse etter 1. september 2005.

SPØRSMÅL NR. 1767

Innlevert 20. august 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 24. august 2012 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

«Teknisk jordbruksavtale 2012-2013, datert 20.juni 2012 opererer med maks antall dyr som er støtteberettiget.

Kan statsråden redegjøre for om det i denne fastsettelsen er tatt høyde for økning i produksjonsvolum?»

BEGRUNNELSE:

Nortura Totalmarked sin prognose pr 27.juni 2012 viser selv med anslag for import, et netto underskudd i markedsbalansen for kjøtt fra storfe/kalv og sau/lam for 2012. Siste år opplevde vi blant annet manko på smør.

Prognoser for markedsbalansen for melk og meieriprodukter for 2012 er ikke kjent.

Svar:

For enkelte tilskuddsordninger over jordbruksavtalen er det fastsatt maksimalt antall støtteberettigede dyr. Dette gjelder ordninger under den såkalte "blå boks" i landbruksavtalen i WTO, der støtten skal gis

innenfor "produksjonsbegrensnings-ordningene". Det er bl.a. spesifisert at støtte per dyr skal gis til "et fast antall dyr".

Begrensningene det refereres til i spørsmålet er således fastsatt med grunnlag i Norges WTO-forpliktelser, og de fastsatte takene for maksimalt antall støtteberettigede husdyr kan ikke oppjusteres.

Til nå er det kun for tilskudd til slaktegris at det fastsatte nivået for maksimalt antall støtteberettigede dyr har gitt utslag i form av avgrensning av tildelt støtte. Jeg vil peke på at de fastsatte rammene ikke avgrenser nivået på tillatt støtte per dyr for tilskudd som inngår i "blå boks".

Det er også slik at begrensningene i antall støtteberettigede dyr ikke har betydning for tilskuddsordninger over jordbruksavtalen som ikke omfattes av blå boks.

Det finnes derfor en rekke landbruksøkonomiske virkemidler som kan brukes for å øke produksjonen av kjøtt, og ved de siste jordbruksoppgjørene har Regjeringen styrket tilskuddsordningene for grovfôrbaert husdyrhold.

SPØRSMÅL NR. 1768**Innlevert 20. august 2012 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 27. august 2012 av utviklingsminister Heikki Eidsvoll Holmås****Spørsmål:**

«På hvilket grunnlag omgjorde statsråden NORADs beslutning om støtte til å hente fotballag fra utviklingsland til Norway Cup?»

BEGRUNNELSE:

Etter å ha støttet Norway Cup i mange år, avslø Norad i vår støtten til turneringen. I tillegg avsluttet Strømmestiftelsen sitt samarbeid med den kenyanske organisasjonen Mathare Youth Sports Association (MYSA) på bakgrunn av rapporter om seksuelle overgrep, korrupsjon og aldersjuks. UD omgjorde Norads vedtak. Utviklingsminister Heikki Holmås uttalte i forbindelse med UDs omgjøring av Norads vedtak at «Norway Cup må blant annet jobbe mer for å hindre seksuelle overgrep og negativt press mot deltakerne, både før, under og etter fotballfesten på Ekebergsletta». Saken har vakt debatt, blant annet gjennom kronikker i Aftenposten og Dagsavisen 27. juli d.å. Det er av interesse å få vite hva som er det faglige og politiske grunnlaget for statsrådets beslutning i lys av alvoret i de forhold saken berører.

Svar:

Norad har i år avslått søknad om støtte fra Norway Cup/Bækkelagets Sportsklub. Begrunnelsen for avslaget var en styrket sør-orientering i denne type støtte og ønske om prioritering av regionale idrettsarrangementer, som for eksempel East African Cup. Det stilles også spørsmålstegn ved risikoer og utvalgs-kriterier for de som reiser til Norge for å delta i Norway Cup.

Utenriksdepartementet har så behandlet klage fra Bækkelagets Sportsklub på Norads avslag, og omgjørt avslaget. Det er ordinær saksbehandling at Utenriksdepartementet er ankeinstans og kan omgjøre vedtak så lenge tiltaket det søkes støtte til tilfredsstillende regler.

Målet for støtten til sivilt samfunn er redusert fattigdom og respekt for menneskerettigheter gjennom et sterkt og uavhengig sivilt samfunn. Støtte til Norway Cup er i tråd med denne målsettingen. Jeg har ment at det i denne saken er mulig å gjøre både og: både støtte regionale initiativer og deltakelse på Norway Cup for lag fra sør.

Gjennom 40 år har Norway Cup utviklet seg til å bli et arrangement hvor barn og unge fra hele verden møtes til fotball, lek og læring. Jeg mener at en slik møteplass for unge fra ulike kulturer er positivt. Fotball og idrett star i sentrum, men dagene på Ekeberg skaper vennskap og kunnskap på tvers av landegrenser og levekår. Turneringen skaper gjensidig forståelse, respekt, innsikt, erfaring og håp.

Det er svært viktig at støtten fra Norge ikke bidrar til negative konsekvenser for ungdom fra sør, og utenriksdepartementet har derfor stilt krav til Norway Cup/Bækkelagets Sportsklub om forebyggende tiltak både før, under og etter turneringen. Det kan i mange tilfeller oppnås mer gjennom å være involvert enn ved å trekke tilbake støtte. Samtidig er det viktig at krav om kontroll med pengene og kriterier for støtten etterleves. Organisasjoner som mottar bistandspenger har også et selvstendig ansvar for å forebygge enhver form for misbruk.

Krav og kontroll kan aldri gi garantier mot at noe negativt kan skje, men det kan forebygge og skape økt bevissthet hos alle involverte for aktivt å arbeide for å skape et trygt miljø for barn og unge. Å sørge for at aktiviteten skjer innenfor forsvarlige rammer handler både om holdningsarbeid og å få på plass rutiner som forebygger. Det er søkers ansvar å bidra til gode holdninger og gode rutiner. Vi har stilt tydelige krav overfor Bækkelagets Sportsklub, og det er deres ansvar å være tydelige overfor deltakende lag. Utbetalt støtte vil følges videre opp gjennom rapportering og oppfølgende møter i etterkant av arrangementet.

SPØRSMÅL NR. 1769**Innlevert 20. august 2012 av stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide****Besvart 29. august 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Nordisk Ministerråd har i svar på Nordisk Råds rekommandasjon 11/2011 om utvikling av et mål for brutto nasjonal livskvalitet, uttalt at det ikke er formålstjenlig med en felles nordisk utredning om et slikt mål.

Vil statsråden med utgangspunkt i kapitlet om "Livskvalitet" i Nasjonalbudsjettet for 2010 ta et initiativ til en samlet nordisk vurdering av nasjonale og internasjonale resultater på dette området med sikte på bedre måling av livskvalitet?»

BEGRUNNELSE:

Det er et paradoks at selv om de nordiske land er blitt mye rikere målt i BNP siden 1950, så er innbyggerne i følge forskerne, ikke blitt noe særlig lykkeligere. En mulig årsak er at velstand er et relativt begrep. I kapitlet om "Livskvalitet" i Nasjonalbudsjettet for 2010 er det gitt en god oversikt over dette kompliserte begrepet "lykke". Her vises det til supplerende indikatorer som dekker et rekke emner som kan forklare livskvalitet utover hva BNP viser.

Arbeidet det vises til i nasjonalbudsjettet for 2010 bør føres videre slik at det kan bli et nordisk perspektiv på de resultater som foreligger både i de enkelte nordiske land og internasjonalt på dette området med sikte på bedre sammenlignbare målinger i de nordiske land hva gjelder livskvalitet. Livskvalitet er både et personlig og et offentlig ansvar. Politikere kan ikke vedta at folk skal være lykkelige, men politikerne kan gjøre mer for innbyggene dersom hovedmålet er livskvalitet i bred forstand, og ikke bare uttrykt ved BNP. Bedre målinger av livskvalitet, som eventuelt kan slås sammen til en livskvalitetsindeks i de nordiske land, kan gi myndighetene økt kunnskap om hvordan politiske tiltak påvirker innbyggernes livskvalitet og være en navigator i planleggingen av fremtidens samfunn.

Dette arbeidet vil også kunne føre til at de nordiske land blir tettere sammenvevet med et bedre fungerende felles arbeidsmarked, felles utdanningsmarked og et Norden uten unødvendige grensehindringer.

Svar:

Samfunnsutviklingen kan måles på ulike måter. I budsjettokumentene beskriver Finansdepartementet den økonomiske utviklingen og gjør rede for politikken på mange områder av betydning for innbyggernes livskvalitet. I nasjonalbudsjettene for 2010, 2011 og 2012 er livskvalitet behandlet særskilt, de to siste årene som en del av omtalen av bærekraftig utvikling. Arbeid internasjonalt og sammenlikninger mellom Norge og andre land har gradvis fått mer vekt i framstillingen.

Nordisk ministerråd svarte på Nordisk råds oppfordring om å utrede et felles mål på brutto nasjonal livskvalitet 14. mars i år. I sin anbefaling legger ministerrådet vekt på at det allerede pågår mye arbeid for måling av livskvalitet internasjonalt (bl.a. i OECD og EU) og nasjonalt i de ulike nordiske landene. En felles nordisk utredning i tillegg til dette synes derfor lite hensiktsmessig. Jeg har støttet dette synet. Utviklingen av slike mål er kompliserte. Livskvalitet avhenger av en rekke forhold som har vist seg vanskelig både å tallfeste og gi en entydig tolkning. I forbindelse med at nye indikatorsett for livskvalitet er presentert internasjonalt er det samtidig understreket at resultatene ikke er endelige. Både metodikk og bruk av ny og til dels eksperimentell statistikk er under utvikling. Nordisk ministerråd har en egen bærekraftsstrategi som er under revisjon. Strategien har et indikatorsett som gjør det er mulig å sammenlikne utviklingen på en rekke områder på tvers av de nordiske landene. Flere av indikatorene i den nye strategien vil være relevante for å vurdere utviklingen i livskvalitet.

Vi følger arbeidet med måling av livskvalitet blant annet med sikte på å utvikle omtalen og analysen på dette feltet. Det er imidlertid usikkerhet ved tolkningen av ulike indikatorer. En må derfor være varsom med å se på observerte endringer fra et år til et annet som resultat av bestemte politiske tiltak. Dette kan tilsi at en mer grundig omtale av indikatorer for livskvalitet gjøres noe mindre hyppig enn i de årlige budsjettene. Jeg vil komme tilbake til temaet i forbindelse med Perspektivmeldingen som legges fram på nyåret. Herunder hvordan det kan være mulig å utvikle bedre indikatorer for å måle livskvalitet.

SPØRSMÅL NR. 1770**Innlevert 20. august 2012 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 28. august 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Er dusør å regne som skattepliktig inntekt?»

BEGRUNNELSE:

Skatteloven § 5-50 har regler om den skattemessige behandlingen av visse tilfeldige inntekter og gevinster. I Lignings-ABC 2010/11 listes blant annet "finnerlønn" opp som skattepliktig inntekt. Dusør for f.eks tips er ikke nevnt, men har for så vidt fellestrekk med finnerlønn, og jeg vil anta at dette er å anse som skattepliktig inntekt. Det virker likevel uetisk dersom staten skal ha sin andel av beløpet der mennesker i en fortvilt situasjon lover ut finnerlønn for tips som fører til oppklaring av en sak. Jeg ønsker derfor også statsrådets tanker rundt dette.

Svar:

Skatteloven § 5-50 er en bestemmelse om skatteplikt for tilfeldige inntekter. Bestemmelsen gjelder visse, nærmere angitte inntekter, som ikke blir fanget opp av den alminnelige hovedregel i skatteloven § 5-1 om skatteplikt for "enhver fordel vunnet ved arbeid, kapital eller virksomhet, samt pensjon, føderåd og livrente".

Forarbeidene til skatteloven § 5-50, og tilsvarende bestemmelser i tidligere skattelover, er begrenset. Det er likevel klart at den ikke omfatter enhver tilfeldig inntekt. Det som omfattes og regnes som skattepliktig inntekt er "tilfeldige gevinster, herunder gevinst ved konkurranse, spill, lotteri og lignende når verdien overstiger 10 000 kroner, og tilfeldig gevinst ved funn av malm og mineraler m.v." Bestemmelsens annet og tredje ledd gjør deretter praktisk viktige unntak for skatteplikt for gevinster fra blant annet Norsk Tipping AS og lovregulerte spill og lotterier, samt arv eller gaver.

Skatteplikten etter § 5-50 har blitt tolket slik at den omfatter også gevinster i form av finnerlønn og belønning for nyhetstips til medier, i tillegg til rene spill- og lotterigevinster og malmsfunn mv., jf. Lignings-ABC 2011/12 side 1200. Dusører er derimot ikke nevnt direkte, og har vel heller ingen entydig definisjon. I dagligtale brukes nok ordene dusør og finnerlønn til dels om samme forhold.

Jeg er enig i at dusør i mange sammenhenger kan sies å ha fellestrekk med finnerlønn. Men når man tar i betraktning at dusør ikke er noe entydig begrep, må man se nærmere på hva dusør er i det enkelte tilfellet for å ta stilling til om det faller inn under skatteplikten etter § 5-50, eller er skattefri.

Bakgrunnen for representanten Tybring-Gjeddes spørsmål antas å være situasjoner der det utloves en økonomisk påskjønnelse for informasjon som bidrar til oppklaring av en sak der det antas å foreligge et straffbart forhold. Slike dusører blir typisk utlovet, og eventuelt utbetalt, i samråd med politiet. Slike dusører forekommer relativt sjelden i Norge, men de kan tidvis utgjøre beløp av en viss størrelse. Sett i lys av usikkerheten knyttet til tolkningen av skatteloven § 5-50 og de spesielle omstendighetene som ligger til grunn for dusører i slike tilfeller, mener jeg at det må være riktig å legge til grunn at slike dusører ikke omfattes av skatteplikten etter skatteloven § 5-50.

For ordens skyld nevner jeg at det kan være skatteplikt for dusører også i slike tilfeller dersom dusøren må anses som vederlag for arbeid/virksomhet på grunn av tilknytning til mottakers utdanning, arbeid eller virksomhet. Skatteplikten vil da følge av de alminnelige bestemmelsene om skatteplikt for fordel vunnet ved arbeid eller virksomhet. Det må derfor vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle om en dusør er skattepliktig eller ikke.

SPØRSMÅL NR. 1771**Innlevert 20. august 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 28. august 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Hva synes statsråden om hele saken om Flå-lensmannen, hvor mange avhør ble foretatt av den voldelige inntrengeren (den kriminelle), hvor mange avhør ble foretatt av det fornærmende ekteparet og hva slags straffereaksjon fikk den voldelige inntrengeren (den kriminelle)?»

BEGRUNNELSE:

Saken om Flå-lensmannen som rykket ut til et eldre ektepar i nød har blitt en kjent sak i mediene, og undertegnende ser dermed ikke behov for å redegjøre for hele hendelsesforløpet.

Det har blitt en spesiell sak av flere grunner. Dette fordi det siste året har vært stort søkelys på politiets lave responstid. Spesielt i Nordre Buskerud Politidistrikt. Hadde ikke Flå-lensmannen rykket ut på fritiden sin (var der på ca. 3 minutter), så hadde trolig politipatruljen fra Gol ikke kommet før 30-45 minutter

etter at operasjonssentralen i Hønefoss mottok nødtelefonen fra det eldre ekteparet som trengte beskyttelse. Saken sier både noe om utrykningstiden for politiet, den lave politidekningen, ressursbruken i politiet, hva slags (u)kultur som eksisterer i straffesaker, og hvem som er det egentlige offeret og hvem som er den kriminelle i saken.

Svar:

Jeg har fått informasjon om at den omtalte personen ble innbrakt i det som i utgangspunktet var en ordensforstyrrelse i beruset tilstand. Grunnet skaden på denne personen, er saken for lensmannens vedkommende, til rutinemessig etterforskning hos Spesialenheten for politisaker.

Jeg legger til grunn at saken mot personen som skulle innbringes, undergis vanlig etterforskning og påtalemessig behandling. Ytterligere informasjon i saken må derfor gis av påtalemyndigheten.

SPØRSMÅL NR. 1772**Innlevert 21. august 2012 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 30. august 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Vil statsråden endre trasevalget for strekningen Bjørum - Skaret på E16 på bakgrunn av nye opplysninger om kostnader knyttet til denne strekningen?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge Asker og Bærums Budstikke fredag 17. august krever beboerne, langs strekningen Bjørum - Skaret på E16, omkamp om veiløsning. Daværende miljøvernminister Erik Solheim godkjente Statens Vegvesen sitt alternativ for ny E16 i 2009. Ren anleggøkonomi og verken miljøhensyn eller transportøkonomi var i følge beboerne, Bærum kommune, en samlet miljøbevegelse, transportnæringen, landbruket og diverse andre organisasjoner avgjørende for trasevalget den gangen. Nå viser det seg at flere endringer og tilpasninger gjør den valgte traseen for E16 Bjørum - Skaret langt dyrere enn tidligere anslått.

Svar:

Planleggingen av E16 Bjørum – Skaret med fire felt startet opp i 2004. Bærum kommune ønsket en vegløsning med mer tunnel enn hva Statens vegvesen anbefalte. Etter en grundig og lang planprosess fattet Miljøverndepartementet beslutning om vegløsning i 2009. Arbeidet med reguleringsplanen har tatt utgangspunkt i dette. Jeg vil ikke ta initiativ til å endre Miljøverndepartementet beslutning. Det vil sette planprosessen tilbake til start og forlenge denne med mange år. Jeg er generelt opptatt av å redusere de lange planleggingstidene for vegprosjekter, og for prosjektet E16 Bjørum – Skaret finner jeg ingen grunn til å ta opp trasévalget til ny vurdering.

Statens vegvesen oppgir at kostnadene med prosjektet har økt siden prisoverslaget i kommunedelplanen. Dette begrunnes med større usikkerhetsavsetning, innarbeiding av endringer som fulgte av Mil-

jøverndepartementets beslutning, strengere sikkerhetskrav, geologiske forhold og mer kostnadskrevende kryssutforming enn tidligere forutsatt. Kostnads-

økningen medfører ingen endring mellom de forskjellige alternativene. Det avviste alternativet med lang tunnel vil ha tilsvarende prisøkning.

SPØRSMÅL NR. 1773

Innlevert 21. august 2012 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 30. august 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Tollvesenet vil ilegge bønder som produserer eplemost som en nisjeproduksjon en plast- og emballasjeavgift for de tre siste årene pluss renter og straffegebyr, som en bot fordi de ikke har betalt denne avgiften tidligere. Bøndene hevder at ingen har informert om denne avgiften, verken rettledningstjenesten i landbruket, Innovasjon Norge eller andre.

Er det tilstrekkelig for Tollvesenet å vise til at regelverket er tilgjengelig på internett og dermed regne det som uaktsomt å ikke vite om avgiften?»

BEGRUNNELSE:

En del bønder i Rogaland som produserer eplemost som nisjeproduksjon, ble på nyåret oppsøkt av en representant fra Tollvesenet som informerte om at det skal betales avgift på flasker og plast som blir brukt som emballasje i produksjonen. Produsentene fant dette rimelig nok. Avgiften er overkommelig så lenge en er medlem i Grønt punkt, organisasjonen for gjenvinning, som gir vesentlig rabatt. Problemet er imidlertid at Tollvesenet vil ilegge produsentene denne avgiften for de tre siste årene også - og da uten noen rabatter, men heller med en bot på toppen fordi de ikke har betalt tidligere. Verken rettledningstjenesten for landbruket, Innovasjon Norge eller andre har informert bøndene om denne avgiften. For noen av produsentene vil det dreie seg om beløp i 100 000 kroners klassen.

Svar:

Ved innførsel eller innenlandsk produksjon av drikkevareemballasje skal det betales avgift, jf. Stortingets vedtak om avgift på drikkevareemballasje § 1. Departementet kan gi forskrift om fritak for miljøavgift dersom emballasjen inngår i et retursystem, herunder fastsatte vilkår for fritak, jf. vedtaket § 2 siste ledd. Nærmere bestemmelser er gitt ved forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter, jf. kap 3-5.

Både forskriften og Stortingets avgiftsvedtak er kunngjort på ordinær måte og informasjon om avgiften og betalingen av den er også tilgjengelig på toll- og avgiftsetatens hjemmeside på internett. Toll- og avgiftsetaten skal innenfor sitt område veilede og bistå de avgiftspliktige generelt, og den enkelte avgiftspliktige som tar kontakt. For øvrig har den næringsdrivende et selvstendig ansvar for å holde seg orientert om regelverket som gjelder for den virksomhet som drives.

Ved manglende eller mangelfull beregning av avgift kan tollregionen foreta etterberegning, jf. særavgiftsforskriften § 6-6. Etterberegning skjer uavhengig av subjektiv skyld.

Ved avgiftsunndragelse kan det også ilegges tilleggsavgift, jf. særavgiftsloven § 3. Vilklårene er at det foreligger forsett eller uaktsomhet. Om vilklårene for ileggelse av tilleggsavgift foreligger, avgjøres etter en konkret vurdering av tollregionene eller Toll- og avgiftsdirektoratet etter en eventuell klage.

Jeg ber for øvrig om forståelse for at jeg ikke kan ta stilling til enkeltsaker som er til behandling i toll- og avgiftsetaten.

SPØRSMÅL NR. 1774**Innlevert 21. august 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke****Besvart 31. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Det vises til Bioteknologinemdas uttalelse oversendt Helse- og omsorgsdepartementet 04.05.12 vedrørende regulering av genetiske selvtester.

Vil statsråden følge opp nemndas råd ved å presisere og avklare regelverket på dette området?»

BEGRUNNELSE:

Det finnes flere firmaer som via internett tilbyr genetiske tester. For å rekvirere prediktive gentester etter bioteknologiloven kreves genetisk veiledning før, under og etter gentesting.

I uttalelsen fra Bioteknologinemda til Helse- og omsorgsdepartementet i mai i år anbefalte Bioteknologinemda at det må komme et klart lovforbud mot å foreta privat gentesting av voksne uten deres samtykke. Når det gjelder barn, bør det praktiseres en førevar tilnærming ved gentesting av barn. Fordi gentester kan gi informasjon om et individ gjennom hele livsløpet, mener nemnda at foreldre ikke kan samtykke til privat gentesting av egne, friske barn. Barnet bør selv kunne bestemme om det ønsker genetisk informasjon om seg selv når det blir myndig, og eventuell genetisk testing bør følgelig utsettes til barnet selv er 16 år og kan samtykke. Bioteknologinemda mener at det ikke er tilrådelig å genteste egne barn med mindre det er klare medisinske grunner for dette og det kan gjøres innenfor rammen av helsevesenet.

På Bioteknologinemdas åpne møte i april 2012 påpekte spesialist i barnerett Kirsten Sandberg, at det nå legges større vekt på barns rettigheter enn tidligere. Sentralt blir derfor spørsmålet om bruk av genetiske tester ivaretar interessene til barna. Spesielt om foreldrene evner å vurdere hvilke konsekvenser det kan ha for barna å leve med eventuell kunnskap om genetisk risiko for sykdom senere i livet. Ut fra etiske vurderinger er selvbestemmelsesprinsippet sentralt, der betraktninger som "retten til ikke å vite", "retten til en åpen fremtid" og "retten til konfidensialitet" er gode stikkord sett fra barnas ståsted.

KrF har tidligere tatt opp denne saken og stilte i Dokument nr. 15: 1547 (2010- 2011) spørsmål om biobank og hvem som skal eie materialet etter nyfødtscreening eller samtykke til bruk i forskning. Dette synes fremdeles noe uklart.

Svar:

Bioteknologinemda har diskutert bruk av genetiske selvtester, blant annet i et åpent møte, og har av-

gitt en uttalelse om regulering av selvtester i mai 2012. Nemda kommer blant annet med forslag til hvordan regelverket bør utformes for å møte utfordringer som følger med genetiske selvtester.

Genetiske selvtester blir gjerne markedsført og formidlet via internett. De fleste selvtestene gir en risikoberegning for flere tilstander, som for eksempel hjerteinfarkt, ulike kreftformer, eller Alzheimers sykdom. Som regel testes det for genvarianter som gir lav risiko for sykdom, men innimellom kan det være genvarianter som gir høy risiko for alvorlig sykdom. I markedsføringen omtales ofte testene som "helsefremmende", og det legges vekt på at testene bidrar til kontroll over egen helse. Fagmiljøene mener at dette er villedende siden risikoberegningene fra selvtestene er høyst usikre, og ikke egnet til å vurdere den enkeltes risiko for å bli syk.

Hvis norske firmaer skal tilby prediktive genetiske selvtester, må de forholde seg til bioteknologilovens regler om genetisk veiledning, skriftlig samtykke, godkjenning av virksomhet mv. Et norsk firma kan ikke utføre prediktive genetiske undersøkelser av voksne uten at vilkårene i bioteknologiloven er oppfylt, og det må foreligge skriftlig samtykke fra den som undersøkes.

Prediktiv gentesting av barn er forbudt etter bioteknologiloven, med mindre resultatene kan gi en klar helsegevinst for barnet. Det kan f.eks. være når gentesten kan påvise risiko for en sykdom som kan forebygges, og forebyggende tiltak må settes i verk før symptomene opptrer. De strenge vilkårene for å undersøke fremtidig sykdomsrisiko hos barn er begrunnet i barnets rett til selv å avgjøre om han eller hun vil ha denne typen informasjon. Flere av firmaene som tilbyr genetiske selvtester, anbefaler foreldre å kjøpe selvtester for å undersøke barnas fremtidige sykdomsrisiko for mange forskjellige sykdommer. Det er helt klart at virksomheter i Norge ikke kan tilby denne form for gentesting av barn på lovlig vis.

Utenlandske firmaer som tilbyr genetiske selvtester til norske forbrukere rammes ikke direkte av forbudet mot prediktiv gentesting av barn, men de må forholde seg til norske regler om markedsføring. Vurderinger etter markedsføringslovgivningen er Forbrukerombudets ansvarsområde. Forbrukerombudet har vurdert annonsekampanjen "Alle engler bør gentestes". I disse annonsene fikk foreldre nærmest en anbefaling om å genteste barna sine for ulike sykdomsdisposisjoner. Forbrukerombudet har slått fast at markedsføring av slike genetiske selvtester

rettet mot barn er forbudt etter markedsføringsloven § 6, som forbyr urimelig handelspraksis. I vurderingen la ombudet vekt på at bioteknologiloven som hovedregel forbyr gentesting og "screening" for å avdekke sykdomsrisiko hos barn. I tillegg fant ombudet at markedsføringen på en urimelig måte spilte på foreldrenes frykt for fremtidig sykdom hos barnet, og at markedsføringen ga et ensidig inntrykk av at det kun er fordeler med å teste barn på denne måten. Forbrukerombudet ba det aktuelle firmaet om å trekke tilbake annonsen.

Det er vanskelig å regulere og håndheve tilgang på genetiske selvtester som selges over nett. Derfor er det spesielt viktig å sørge for at folk flest får tilgang til saklig, god og forståelig informasjon om hva slags resultater slike tester kan gi, og om usikkerheten som er knyttet til resultatene. Jeg vil vurdere å iverksette slike informasjonstiltak. Fagmiljøene har vært flinke til å informere om genetiske selvtester gjennom ulike kanaler, og departementet har oppfordret til at de fortsetter med det.

Det er flere internasjonale organer som arbeider med problemstillinger knyttet til bruk av genetiske undersøkelser. Europarådets komité for bioetikk (CDBI, nå DH-BIO) har for eksempel utarbeidet en protokoll for bruk av genetiske undersøkelser i diagnostikk og behandling. DH-BIO samarbeider med UNESCO og EU-kommisjonen, og følges av WHO. Genetiske selvtester ligger innenfor det aktuelle arbeidsområdet til DH-BIO, og har vært diskutert i komiteen. Jeg vil ta initiativ overfor komiteen til at den

arbeider videre med dette temaet, og for eksempel utarbeider anbefalinger for bruk av genetiske selvtester som landene kan slutte seg til. Målet må være at de 47 medlemslandene i Europarådet skal ha en felles tilnærming til bruk av genetiske selvtester, enten testen tilbys over disk (for eksempel apotek) eller over internett; med felles krav til hva slags informasjon og veiledning som skal gis til brukere, om innhenting av samtykke, håndtering av prøver og data, tolkning og formidling av resultater mv.

Andre problemstillinger knyttet til genetiske selvtester vil bli drøftet videre i forbindelse med evalueringen av bioteknologiloven. Vi vil der se nærmere på innspillene bl.a. fra Bioteknologinemnda.

Når det gjelder spørsmål om bruk av materiale fra nyfødtscreeningen, vil jeg vise til forskriften som ble vedtatt ved kongelig resolusjon i desember 2011. Her fremgår det at blodprøvene fra nyfødtscreeningen lagres i en diagnostisk biobank. Prøvene kan brukes til helsehjelp, kvalitetskontroll og metodeutvikling, og skal destrueres etter 6 år.

Materialet oppbevares ved Oslo Universitetssykehus (OUS). OUS må kunne gå tilbake til prøver og teste dem på nytt, for eksempel hvis det viser seg at et av barna har en av sykdommene som det undersøkes for, og screeningstesten ikke påviste denne sykdommen hos det nyfødte barnet. Sykehuset må også kunne forbedre analysene. Det er nødvendig å kunne lagre prøvene en viss periode for å kunne gjøre denne viktige jobben med høyest mulig kvalitet. Foreldre kan likevel se nei til at prøvene lagres.

SPØRSMÅL NR. 1775

Innlevert 21. august 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 30. august 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Kan finansministeren presentere informasjon som viser hvor grensen for å beregne uttaksmerverdiavgift går i praksis, og som også viser at reglene praktiseres konsekvent og entydig overfor skattytere?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til finansministerens svar på mitt spørsmål nr. 1744 om uttaksmerverdiavgift. I svaret gir finansministeren uttrykk for en intensjon om at reglene skal tolkes romslig og ikke strengt, hvilket jeg også

mener er fornuftig. Så er spørsmålet om denne intensjonen følges opp av skatte- og avgiftsmyndighetene, noe jeg er bekymret for at ikke gjøres i tilstrekkelig grad.

Det kan settes spørsmålstejn ved om myndighetene praktiserer grensen entydig og konsekvent, slik at skattytere har mulighet til å gjøre dette riktig uten urimelige overraskelser.

Det kunne i den forbindelse vært hensiktsmessig med en anonymisert oversikt som viser saker der man har kommet til at det er snakk om uttaksmerverdiavgift på tjenester, og evt. saker der man har kommet til at det ikke bør være det.

Svar:

Som vist til i mitt svar 20. august 2012 på spørsmål nr. 1744 fra representanten Rytman antok departementet i forarbeidene til uttaksbestemmelsene i merverdiavgiftsloven at det er mest hensiktsmessig at grensen mot private dagligdagse gjøremål ikke blir forsøkt lovregulert, men at denne blir trukket i forbindelse med den generelle fortolkningen av uttaksbestemmelsen. Det kan være vanskelig å presentere nærmere informasjon som viser hvor akkurat denne grensen for å beregne uttaksmerverdiavgift går.

Med den tid som har vært til rådighet for besvarelsen av representanten Rytmans oppfølgingsspørsmål har det ikke vært mulig å fremskaffe en anonymisert oversikt som viser saker der man har kommet til at det er snakk om uttaksmerverdiavgift, og eventuelle saker der man har kommet til at det ikke bør

være uttaksmerverdiavgift. Jeg har imidlertid kontaktet Skattedirektoratet for å få en oversikt over praksis på overordnet nivå.

Ifølge Skattedirektoratet synes ikke saker om grensedragningen mot private dagligdagse gjøremål å utgjøre en nevneverdig del av Skatteetatens arbeid med uttaksmerverdiavgift. Skattedirektoratet har dessuten ikke kunnet innhente eksakte tall for kontroller på dette området.

Jeg er opptatt av at vi skal ha et effektivt merverdiavgiftssystem som er enkelt å praktisere både for de næringsdrivende og for avgiftsmyndighetene. En viktig oppgave er også å unngå at forvaltningspraksis blir for forskjellig. Ut fra de foreliggende opplysninger om praksis, kan departementet ikke se at det nå er behov for en særskilt oppfølging av dette saksområdet.

SPØRSMÅL NR. 1776

Innlevert 22. august 2012 av stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen

Besvart 29. august 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Kan miljøvernministeren hjelpe med å fremskaffe begrunnelse sortert ned til det enkelte vassdrag, for at 124 lakseelver er stengt for fiske av Direktoratet for Naturforvaltning?»

BEGRUNNELSE:

På kyst.no av 20.08.2012 kan man lese at 124 laksevassdrag er stengt for fiske. Det er Direktoratet for naturforvaltning som er ansvarlig for stengingen. Denne formen for regulering kan være både riktig og viktig av hensyn til villaksbestanden. Allikevel er det merkelig at DN ikke kan gi en begrunnelse for stengingen av det enkelte vassdrag. Av hensyn til forvaltningens legitimitet er vel dette et minimumskrav.

Svar:

Innledningsvis vil jeg benytte anledningen til å klargjøre at høsting og annet uttak av naturlig villlevende dyr skal følge av lov eller vedtak med hjemmel i lov, jf. naturmangfoldloven § 15. Dette betyr at det i utgangspunktet ikke er tillatt å fiske laks i noen vassdrag før det er truffet et vedtak om å tillate dette. Når best tilgjengelig dokumentasjon tilsier at arten produserer et høstingsverdig overskudd, jf. natur-

mangfoldloven § 16, kan det åpnes for fiske. Dersom arten ikke produserer et høstingsverdig overskudd eller vi ikke har tilstrekkelig kunnskap skal det ikke åpnes for fiske, jf. naturmangfoldloven §§ 8 og 9. At det ikke er åpnet for fiske etter laks betyr ikke at vassdraget samtidig er stengt for alt fiske. I mange tilfeller er det tillatt å fiske sjøørret og /eller sjørøye selv om det ikke er åpnet for fiske etter laks.

Direktoratet for naturforvaltning har utarbeidet en oversikt over de 124 vassdragene som det etterspørres informasjon om (se vedlegg). Direktoratet peker på at det som regel er en sammenheng mellom lakseproduksjon i et vassdrag, kunnskap om bestandstilstanden og organiseringen av fisket. Mange av de 124 aktuelle vassdragene er små, har en naturlig lav produksjon av laks, og er ofte lite attraktive for fiske. I mange av vassdragene er det ikke åpnet for fiske fordi kunnskapen om bestandsstatus er mangelfull og/eller fordi rettighetshaverne ikke er godt nok organisert. Slik organisering er viktig for forvaltningen av fisket, ikke minst for å få kunnskap om status for laksebestandene i form av fangststatistikk. Om lag 45 av de 124 vassdragene er ikke åpnet fordi vi vet at bestandstilstanden er for dårlig. I noen få vassdrag er bestanden under oppbygging etter bekjempelse av Gyrodactylus salaris. I disse vassdragene åpnes

det ikke for ordinært fiske i gjenoppbyggingsperioden.

Avslutningsvis kan jeg opplyse om at Direktoratet for naturforvaltning arbeider med å etablere en nasjonal database for fiskereguleringer. Denne databasen vil gjøre det enklere å finne svaret på slike spørsmål i fremtiden.

Vedlegg til svar:

Direktoratet for naturforvaltnings oversikt over de 124 vassdragene som det etterspørres informasjon om.

Lenke til vedlegg:

<http://www.stortinget.no/dok15-201112-1776-vedlegg>

SPØRSMÅL NR. 1777

Innlevert 22. august 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 29. august 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«På TV2 nyhetene 20.08.12 lovet finansministeren at det skal være et treårig prøveprosjekt hvor Tollvesenet får 30 utrykningsbiler med blålys. Dette er bra, og i tråd med forslag fra FrP i fjor vår. Men i behandlingen av FrP forslaget avviste stortingsflertallet at det var aktuelt å utvide adgangen til bruk av utrykningskjøretøyer med bruk av ”blålys”, ref. Innst. 315 S (2010–2011).

På hvilken måte har regjeringen, i etterkant av justiskomiteens innstilling, forankret det varslede prøveprosjektet i Stortinget?»

Svar:

Stortinget behandlet våren 2011 Dokument 8:88 S (2010–2011) ”Om tettere samarbeid og bedre metoder for toll- og politietaten i arbeidet med ulovlig innvandring og annen kriminalitet”. Forslaget omfattet syv delforslag, hvor ”Stortinget ber regjeringen foreta nødvendige forskriftsendringer, slik at Tollvesenet kan benytte blålys under utrykning samt stoppe kontrollobjekter” var ett av disse.

Spørsmålet om utrykningsstatus var på det tidspunktet Stortinget behandlet forslaget, fortsatt til utredning i Toll- og avgiftsdirektoratet. Det forelå derfor ikke noen tollfaglig tilrådning fra tolldirektøren om utrykningsstatus for etatens kjøretøy skulle innføres eller ikke. Det var av den grunn ikke naturlig å støtte forslaget på det tidspunktet. Komiteen henstilte likevel regjeringen om ”[...] å foreta en vurdering av behovet for forskriftsendringer vedrørende tollvesenets behov for å benytte sine kjøretøy som utrykningskjøretøy i noen særlige tilfeller” og å legge fram vurderingen for Stortinget på egnet måte. Regjeringen har nå gjort sin vurdering og Stortinget vil bli ori-

entert i Prop 1 S (2012-2013), før prøveprosjektet starter.

Spørsmålet om utrykningsstatus i Toll- og avgiftsetaten er en stor og kompleks sak som det har vært arbeidet med lenge i etaten. Det har vært nødvendig med grundige vurderinger. En foreløpig rapport fra Toll- og avgiftsdirektoratet forelå i juni 2011 og den endelige rapporten forelå i november 2011. I rapporten anbefalte tolldirektøren at Toll- og avgiftsetatens kjøretøy bør gis utrykningsstatus og dermed adgang til å benytte blålys. Basert på Toll- og avgiftsdirektoratets utredning mener jeg dagens situasjon er klart utilfredsstillende. For at Toll- og avgiftsetaten skal kunne utføre effektiv og god grensekontroll, samtidig som tolltjenestemenn skal opptre trafikkikkert og forsvarlig, mener jeg det er nødvendig å endre etatens fullmakter.

Toll- og avgiftsetaten står overfor stadig nye utfordringer i grensekontrollen, og illegal vareførsel skjer ofte i regi av personer som viser stor profesjonalitet. Smuglerne er i økende grad organisert i nettverk og benytter kontraspaning, følgebiler og kommunikasjonsutstyr for å unngå å bli stanset. Det er derfor viktig at etaten kontinuerlig videreutvikler sine kontrollmetoder. Etatens beslagstatistikk viser at smugling stadig oftere skjer over ubemannede grenseoverganger.

Ubemannede grenseoverganger kontrolleres i økende grad ved bruk av mobil kontroll. Dette er en kontrollmetode hvor én sivil tjenestebil benyttes til både observasjon og kontrollgjennomføring. Metoden har de senere årene blitt stadig mer vanlig både i Norge og internasjonalt. Den er mindre ressurskrevende enn andre kontrollformer og er også vanskeligere å oppdage for smuglerne. Dagens fullmakter og utstyr skaper imidlertid en rekke utfordringer ved

bruk av kontrollmetoden i Norge. Sammen med utviklingen i grensetrafikken har dette gjort utrykningsstatus for Toll- og avgiftsetaten mer aktuelt enn tidligere.

Utrykningsstatus i grensekontrollen har i hovedsak tre formål: Sikre at tolltjenestebilene på en sikker måte kan ta igjen kontrollobjekter, på en tydelig og sikker måte signalisere stoppålegg og øke sikkerheten for tolltjenestemenn og kontrollobjekt ved stans langs landevei. I situasjoner der kontrollobjekter forsøker å unndra seg tollkontroll skal ikke Toll- og avgiftsetaten drive forfølgelse ("biljakt"). Biljakt vil kunne utløse uønskede grensedragninger mot politiet og er i tillegg vesentlig mer ulykkesbelastet enn annen utrykningskjøring. Slike situasjoner mener jeg fortsatt skal håndteres av politiet.

Regjeringen går nå inn for et prøveprosjekt med

utrykningsstatus og bruk av blålys i grensekontrollen. Jeg er glad for at vi nå får prøvd ut om blålys vil være et nyttig og effektivt verktøy for Toll- og avgiftsetaten. Jeg håper det også vil øke sikkerheten til både tolltjenestemenn og andre trafikanter. Prøveprosjektet skal evalueres etter to år og Stortinget vil orienteres før en ev. oppstart av en permanent ordning med utrykningsstatus for Toll- og avgiftsetaten.

Prøveprosjektet krever ingen lov- eller forskrifts- endring, og kostnadene ved prøveprosjektet dekkes innenfor Toll- og avgiftsetatens gjeldende budsjett- rammer. I prosjektperioden vil politimesteren i det aktuelle politidistrikt fatte vedtak om godkjenning av Toll- og avgiftsetatens utrykningskjøretøy. Ved en ev. permanent ordning vil denne fullmakten bli fore- slått lagt til regionsdirektørene i Toll- og avgiftseta- ten.

SPØRSMÅL NR. 1778

Innlevert 22. august 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 29. august 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Til NRK nyheter 21.08.12 sier SVs finanspoli- tiske talsmann at etiske retningslinjer for oljefondet må endres for å unngå investering i selskap med nær- ringsvirksomhet i autoritære land. Bakgrunnen er en NRK-sak om at oljefondet har investert 74 mill. kro- ner i et canadisk gruveselskap som primært opererer i Eritrea.

Planlegger regjeringen å endre de etiske retnings- linjene slik at et lands styresett skal legges til grunn, og vil det i så fall også gjelde direkte investeringer fra selskaper hvor den norske stat er direkte eier?»

Svar:

Statens pensjonsfond utland er plassert i enkelt- selskaper gjennom aksje- og obligasjonsinvesterin- ger i de internasjonale finansmarkedene. Utelukkelse av selskaper kan besluttes i henhold til Retningslinjer for observasjon og utelukkelse fra Statens pensjons- fond utlands investeringsunivers.

Det er bred politisk enighet om at fondet ikke

skal være et virkemiddel i utenrikspolitikken. I tråd med dette er det atferden eller produktene til selska- pene fondet er investert i som er utgangspunktet for disse retningslinjene, og ikke regionene eller landene som selskapene har virksomhet i.

Etikkrådet skriver i årsmeldingen for 2011 at ”på menneskerettighetsområdet har forholdene i landene der selskapene opererer, mye å si for sannsynligheten for selskapers medvirkning til menneskerettighets- brudd.” Spørsmålet om selskapers selvstendige an- svar i for eksempel krig- og konfliktområder har vært tema i flere av de sakene som har vært til behandling. Her viser jeg som eksempel til at selskaper er blitt tatt ut grunnet medvirkning til brudd på folkeretten på bakgrunn av kjøp av fosfat fra Vest-Sahara og oppfø- ring av folkerettsstridige bosettinger på palestinsk område.

Regjeringen har ikke planlagt å endre retnings- linjene slik at et lands styresett skal legges til grunn. Det vil fortsatt være en vurdering av selskapenes at- ferd som er det avgjørende.

SPØRSMÅL NR. 1779**Innlevert 22. august 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg****Besvart 27. august 2012 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«På NRK Møre og Romsdal (nett 4.08.2012) fremkommer det at elveeierlaget i Valldal i Nordal, vil ha et midlertidig padleforbud i elva Valldøla for å hindre smitte av lakseparasitten Gyrodactylus salaris. I saken fremkommer det at Mattilsynet ikke kan innføre padleforbud uten at det er innført en ny forskrift.

Gjelder denne praksisen over hele landet, og kan ikke sykdomsforskriften § 48 benyttes i elva Valldølas tilfelle?»

Svar:

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelsene gitt i eller i medhold av matloven. Dette omfatter blant annet ansvaret for å forebygge og bekjempe spredning av smittsomme sykdommer hos levende dyr og fisk.

Som offentlig forvaltningsorgan er Mattilsynet bundet av forvaltningslovens regler. I henhold til alminnelig forvaltningsrett vil vedtak som gjelder rettigheter og plikter som gjelder en eller flere bestemte personer som hovedregel fattes i et enkeltvedtak. Vedtak som retter seg mot et ubestemt antall eller en ubestemt krets av personer vil normalt nedfelles i forskrift.

På bakgrunn av spørsmålet, har Fiskeri- og kystdepartementet bedt Mattilsynet om en vurdering av den aktuelle saken.

Etter Mattilsynets syn, vil forskrift om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr § 48 bare "komme til anvendelse for vassdrag hvor det er påvist listeført smittsom sykdom. Dette er ikke tilfelle for Valldøla i dag, og bestemmelsen kan derfor ikke komme til anvendelse i dette tilfellet."

Mattilsynet har kompetanse til å forby flytting av fiskeutstyr, båter og andre gjenstander som er brukt i et vassdrag, dersom hensynet til å hindre smittespredning taler for det, jf. § 45. Det er imidlertid Mattilsynets oppfatning "at en både ut fra hensynet til smitterisiko og forvaltningsmessig oppfølging må rette slike tiltak inn mot vassdrag som allerede er smittet. I tråd med dette er Mattilsynet i gang med å utarbeide egne soneforskrifter for vassdrag som er infisert med Gyrodactylus salaris i hele Norge, hvor blant annet forbud mot ulike former for aktivitet som rafting o.l. vil være en del av regelverket".

SPØRSMÅL NR. 1780**Innlevert 22. august 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg****Besvart 6. september 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Vil statsråden ta initiativ til at NVE større grad bidrar til å sikre jordbruksareal, samt sørge for at det blir et samarbeid mellom NVE og Naturskadefondet, slik at reparasjon og hindring av nye skader kan sees samlet?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med flommen i Indre Troms gjorde NVE en meget god innsats for å berge verdier og bistod med viktig arbeid i de påfølgende uker med re-

parasjon og forhindret nye skader. På grunn av flommen er det nå svært mange bekker/elver som har tatt nye løp/ødelagte elvebredder, og dermed mangler det som var av elveforebygging, ikke minst det naturlige. Ved en ny flom eller høy vannføring er det stor fare for at bekker og elver kan gå over sine bredder, graver ut masser, noe som vil gjøre stor skade på bl.a. jordbruksareal. I Meld. St. 15 (2011-2012) fremkommer det bl.a. at NVE og andre statlige aktører sammen skal utarbeide en nasjonal strategi for samarbeid og koordinering angående flom og skred.

Svar:

Bom og skred er hendelser som kan ha økonomiske konsekvenser for landbruksareal. Bommen i Troms i sommer, som særlig rammet Målselv, er et eksempel på dette.

Landbruksmyndighetene bidro tidligere til delvis å finansiere flom- og erosjonssikringstiltak av jordbruksareal, som ledd i støtte til innvinning og forbedring av landbruksareal. Dette er opphørt, og NVEs sikringstiltak retter seg primært mot sikring av bebyggelse basert på vurderinger av risiko og kost-nytte. I flere tilfeller er det snakk om sikring som kommer både bebyggelse og jordbruksareal til gode. Sikring av jordbruksareal alene kan likevel være aktuelt ved vedlikehold av eksisterende anlegg.

Det er i mange tilfeller fornuftig og kostnadsef-

fektivt å investere i sikkerhetsforbedringer i forbindelse med gjenoppretting etter skade. Statens naturskadefond og NVE utveksler informasjon om taksering og utbetalinger for å sikre at skadelidte får de erstatninger som de har krav på fra naturskadefondet, samtidig som NVE får et grunnlag til å avgjøre hvor stor andel av sikringskostnadene NVE eventuelt skal dekke. Sikringsordningen til NVE er ikke en rettighetsbasert ordning, og støtte fra NVE er avhengig av om tiltaket gis prioritet.

Som ledd i oppfølgingen av Meld. St 15 (2011-2012) "Hvordan leve med farene", skal NVEs samordnings- og veiledningsrolle styrkes og det skal etableres en nasjonal strategi for samarbeid og koordinering.

SPØRSMÅL NR. 1781

Innlevert 22. august 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker

Besvart 3. september 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Det er en bred enighet om at den norske bilparken må gjøres mer effektiv slik at vi kan høste viktige klimagevinster.

Hvordan vil statsråden legge til rette for at aerodynamiske innretninger kan benyttes for å bedre drivstoffeffektiviteten?»

BEGRUNNELSE:

Kjøretøy kan utrustes med aerodynamiske innretninger som reduserer luftmotstand. Installering av slike innretninger vil blant annet kunne føre til lavere drivstofforbruk – og dermed være gunstig både økonomisk og klimamessig. En satsing på slike innretninger vil imidlertid kreve politisk vilje. For eksempel vil det i noen tilfeller være nødvendig med unntak fra lengdebestemmelsen for kjøretøyer dersom aerodynamiske innretninger skal benyttes. I tillegg er det viktig at testing av prototyper kan gjennomføres og at teknologien kan gjøres klar for markedet. Det vil nemlig være viktig å fokusere på produkter som ligger nært markedsintroduksjon. Godkjente og lovlige løsninger ligger klare, men det oppleves at disse produktene blir hindret fra å få større utbredelse på grunn av manglende politisk vilje til å legge til rette for dem. Det er uheldig om et komplisert regelverk skal hindre oss å ta i bruk teknologi som kan gi samfunnet en praktisk løsning på et konkret problem.

Spesielt bør statsråden vurdere om koordineringen mellom Statens Vegvesen og Innovasjon Norge bør forbedres.

Svar:

Jeg er opptatt av å ivareta hensynet til miljøet gjennom blant annet å legge til rette for bedre drivstoffeffektivitet. Jeg viser til at utslipp fra nye biler er redusert med 25 % de senere årene. Et tiltak for ytterligere å redusere utslipp er utviklingen av kjøretøyenes aerodynamiske egenskaper. Gjennom EØS-avtalen er Norge imidlertid forpliktet til å følge felles regler om krav til kjøretøy, herunder spesifikke bestemmelser om største tillatte lengder og vekt (direktiv 96/53/EF). Dermed begrenses også i noen grad spillerommet for praktisk utprøving av ulike tekniske tiltak på kjøretøy som brukes i trafikk. Gjeldende regelverk åpner likevel for at det kan søkes om dispensasjon for utprøving av aerodynamiske innretninger. Vegdirektoratet innvilget en slik søknad i 2010.

Jeg kan videre tilføye at EU-kommisjonen har satt fokus på dette området og vurderer å endre direktivet slik at man eventuelt kan overskride lengdekravet for kjøretøy ved bruk av slike løsninger. Forutsetningen er at konstruksjonene har en form og er sikret på en slik måte at de ikke gir økt trafikksikkerhetsrisiko. Vegdirektoratet vil følge utviklingen på dette området i EU.

SPØRSMÅL NR. 1782**Innlevert 22. august 2012 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 10. september 2012 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«I Finansavisen 21/8-12 meldes at Store Norske er på vei mot gigantunderskudd. I eierskapsmeldingen forutsatte statsråden og Stortinget at selskapet skulle drive på forretningsmessig grunnlag og uavhengig av statlig støtte.

Når, og hvordan, vil statsråden orientere Stortinget om hvorvidt de premissene som ble lagt i eierskapsmeldingen om uavhengighet av statlig støtte fortsatt vil kunne legges til grunn?»

Svar:

I Meld. St. 13 (2010-2011) Aktivt eierskap fremgår blant annet følgende om målet med statens eierskap i Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS (SNSK):

»Formålet med statens eierskap i Store Norske Spitsbergen Kulkompani er å bidra til at samfunnet i

Longyearbyen opprettholdes og videreutvikles på en måte som understøtter de overordnede målene i norsk Svalbard-politikk. Selskapet skal drives etter bedriftsøkonomiske prinsipper og med sikte på en markedsmessig avkastning på investert kapital...»

Meldingen fikk Stortingets tilslutning i juni 2011.

Dette målet ligger fast. Målet ble også lagt til grunn for departementets vurdering av spørsmålet om åpning av ny gruve i Lunckefjell. Med bistand fra eksternt rådgiver ble prosjektet vurdert å være marginalt, men med positiv forventet avkastning gitt en risikostjustert diskonteringsrente. Nærings- og handelsdepartementet meddelte i desember 2011 til styret i SNSK at departementet ikke motsatte seg selskapets planer for åpning av kullgruve i Lunckefjell. Departementet følger opp selskapets drift i eierdialogen på vanlig måte.

SPØRSMÅL NR. 1783**Innlevert 22. august 2012 av stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark****Besvart 29. august 2012 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Den 8. mai i år sendte Fiskeri- og kystdepartementet brev til Fiskeridirektoratet om sluttseddelregelverket og landing av fangst ved små mottak (referanse 200601382-/IV). Brevet er godt og ber om at direktoratet vurderer en dispensasjonsadgang for å få regelverket mer i tråd med dagens praksis. Fiskeridirektoratet synes å ha en ulik tilnærming til dette basert på regioner og saksbehandlere.

Hva vil statsråden gjøre for å endre regelverket slik at små mottak langs hele kysten kan bestå?»

Svar:

Innledningsvis vil jeg bemerke at jeg er opptatt av å opprettholde de små mottakene langs kysten. Samtidig er det viktig å sikre en tilstrekkelig ressurskontroll. I Norge landes det fisk på svært mange anlegg langs hele kysten. Det sier seg selv at det verken

er mulig eller ønskelig for myndighetene å være til stede og føre kontroll med alle landinger. Derfor er det viktig at de systemene man har for å gi opplysninger om fangsten er så gode som mulig.

Ved landing av fangst i Norge skal den som leverer og den som mottar fangst fylle ut og signere en landings- eller sluttseddel, hvor blant annet art og kvantum skal fremgå. Denne seddelen skal signeres av begge parter før det leverende fartøyet forlater anlegget. Dette følger av forskrift om opplysningsplikt ved landing og omsetning av fisk § 6. Kravet til at både fisker og anlegg skal signere på seddelen før fartøyet forlater anlegget, samtidighetskravet, er ett av de grunnleggende elementene i seddelsystemet og ressurskontrollen. Dette skal sikre at det blir oppgitt korrekt kvantum på seddelen, og at kvoteavregningen gjennom det blir riktig. Videre skal dette kravet sikre at fisker får korrekt oppgjør for levert fangst.

Kontrollregelverket skal sikre en tilstrekkelig kontroll med landingene. Samtidig er det viktig at det ikke legges unødvendige hindringer på næringsutøverne. Dette er bakgrunnen for at jeg allerede har bedt Fiskeridirektoratet om å se nærmere på mulighetene for at dagens regelverk kan tilpasses den praksisen som har utviklet seg ved de små mottakene, hvor fangst som leveres på kvelds-/nattestid først føres på seddel neste dag.

Fiskeridirektoratet følger nå opp saken og er for tiden i dialog med de ulike regionene og salgslagene for å kartlegge behovet mer i detalj. Jeg har tillit til at Fiskeridirektoratet i samarbeid med salgslagene finner en smidig løsning på situasjonen slik at det også i fremtiden kan leveres fisk ved små mottak langs kysten.

SPØRSMÅL NR. 1784

Innlevert 23. august 2012 av stortingsrepresentant Bente Thorsen

Besvart 30. august 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Vil statsråden sørge for at elevene i grunnskolen får den best mulige undervisning i Religion, livssyn og etikk- faget ved at det stilles krav om at RLE-faget igjen blir obligatorisk i grunnskolelærerutdanningen for de som skal undervise i faget?»

BEGRUNNELSE:

Kirke- utdanning og forskningskomiteen har mottatt brev fra Nasjonalt fagråd for Kristendoms-kunnskap og religionsvitenskap. Der vises det til at lærerstudenter velger bort RLE- faget. Dette vil medføre at det blir færre lærere som er godt nok rustet til å undervise i faget.

I følge artikkel i Vårt Land den 21.06.2011 så var det 9 klasser i RLE faget ved Høgskolen i Oslo i 2011, ved skolestart høsten samme år så starter det 1 klasse. Høgskolen i Finnmark har nå vedtatt å ikke tilby RLE- faget i lærerutdanningen.

Det gis også melding om at det i faget Pedagogikk og elevkunnskap stort sett ikke gis noen særlig undervisning i RLE. Dette til tross for at det i de nasjonale retningslinjene for PEL vises til at faget skal gi lærerstudentene kunnskap og forståelse for religiøs og kulturelt mangfold. Med bakgrunn i at det blant elevene i grunnskolen er en mengde av ulike trosretninger og ulike etiske verdier så er det av stor betydning at elevene får god kjennskap til og god kunnskap om de ulike trossamfunn. Undervisning som gir grunnleggende og god kunnskap til elevene på dette området kan gi bedre inkludering, forståelse og hindre antisemittiske holdninger blant elevene.

I ett flerreligiøst samfunn som en skoleklasse er i dag, kreves det at læreren er godt kompetent til å un-

dervise i de ulike trossamfunn og de ulike etiske verdiene til den enkelte elev, det er derfor vitalt at denne kompetansen ikke svekkes blant lærerne i skolen.

Svar:

Lærernes kompetanse er den enkeltfaktoren i skolen som er aller viktigst for elevenes læring. Målet er derfor at lærere skal ha relevant utdanning i alle fag de underviser i.

Stortinget vedtok grunnskolelærerutdanningsreformen (GLU-reformen) i 2009. Første kull begynte høsten 2010. Jeg vil ikke ta initiativ til å endre en så ny reform.

Det nye faget pedagogikk og elevkunnskap skal ha et nytt og mer skolerelevant innhold enn det gamle pedagogikkfaget, med bl.a. økt vekt på profesjonsperspektivet i bred forstand, skolens og læreryrkets verdigrunnlag og samfunnsansvar, bl.a. i et flerkulturelt og inkluderende perspektiv. Jeg mener at framtidige lærere får relevant og god kompetanse i disse spørsmålene gjennom de nye GLU-utdanningene, og vil ikke ta initiativ til å gjøre RLE faget obligatorisk.

For ytterligere å medvirke til at lærere har relevant utdanning i alle fag de underviser i, vedtok Stortinget i juni 2012 endringer i opplæringsloven om å innført krav om relevant kompetanse i undervisningsfag fra 1. januar 2014. Dette kommer som et tillegg til dagens kompetansekrav som er knyttet til selve ansettelsen, og innebærer at en lærer må ha relevant fagkompetanse for å kunne undervise i de enkelte fag.

De konkrete kravene til fagkompetanse vil bli regulert i forskrift som først skal ut på høring. I lovpro-

posisjonen er det imidlertid gitt signaler om innholdet i forslaget til forskrift.

Innholdet i forskriftene som skal sendes på høring er ikke endelig fastsatt. Spørsmålet om det skal kreves formell kompetanse for å undervise i RLE-faget på ungdomstrinnet er blant dem som vil bli reist i høringen, sammen med spørsmålet om det skal stilles kompetansekrav til en rekke andre fag.

Det er et ansvar for skoleeier å sørge for at de som tilsettes i undervisningsstillinger har en kompetanse som sammen gjør at skolene kan gi elevene den opp-

læring de har krav på. Skoleeier skal i tillegg ha et system som gir undervisningspersonalet mulighet til nødvendig kompetanseutvikling. For å støtte dette arbeidet har regjeringen etablert et system for etter- og videreutdanning. Målet er å bidra til bedre muligheter for kompetanseutvikling for det pedagogiske personalet som et viktig ledd i å bedre kvaliteten i opplæringen. Sammen med GLU-reformen og de nye kompetansekravene for undervisning er dette et viktig bidrag for å sikre elevene en opplæring av god kvalitet gitt av lærere med god kompetanse.

SPØRSMÅL NR. 1785

Innlevert 23. august 2012 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 30. august 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Jeg viser til at dagens opplæringstilbud for de som får rusbehandling ved Tyrilistiftelsen og Fossumkollektivet i Hedmark står i fare for å bli redusert f.o.m. høsten 2012 på grunn av manglende finansiering. Jeg er kjent med at det har vært kommunikasjon mellom departementet og Hedmark fylkeskommune.

Har dette bidratt til at det er blitt funnet en løsning, og hva kan kunnskapsministeren gjøre for å bidra til at dette opplæringstilbudet opprettholdes som i dag slik at ungdommene som får dette tilbudet ikke blir skadelidende?»

Svar:

For å bidra til at de unge som er under behandling ved Tyrili og Fossum ikke blir skadelidende, er jeg innstilt på en løsning der Hedmark fylkeskommune skoleåret 2012- 2013 kompenseres økonomisk for den opplæringen som er nødvendig for ikke å redusere kvaliteten på opplæringstilbudet som gis per i dag - dvs. videreføre antallet stillinger knyttet til opplæringstilbudet på institusjonene på samme nivå som i dag.

Departementet tar sikte på å tildele Hedmark fylkeskommune om lag 1,46 mill. kroner ekstra midler innenfor rammen av Ny Giv-prosjektet høsten 2012. Oppfølgingsprosjektet i Ny Giver rettet mot ungdom som er utenfor utdanning og arbeidsliv. Målet er å få

ungdom motivert til å ta videregående opplæring eller til arbeid. Prosjektet skal utvikle samarbeidet mellom skoler, oppfølgingstjenesten (O'T), fagopplæringen og NAV for å få på plass en mer strukturert, samordnet og målrettet oppfølging av den enkelte.

Denne løsningen, samt konsekvensene av den for budsjettåret 2012, vil bli lagt fram for Stortinget i omgrupperingsproposisjonen i siste del av november. På samme måte vil saken bli lagt fram for Stortinget i budsjettet for 2013.

Kunnskapsdepartementet har vært i kontakt med Hedmark fylkeskommune om den løsningen som er beskrevet ovenfor, og legger til grunn at fylkeskommunen opprettholder dagens opplæringstilbud ved Fossumkollektivet og Tyrilistiftelsen i Hedmark. De ekstra ressursene skal brukes til den delen av dagens opplæringstilbud ved Fossum og Tyrili som er utover det som er fylkeskommunenes ansvar etter opplæringsloven - noe som både faglig og økonomisk ivaretas av Hedmark fylkeskommune. Med forbehold om Stortingets behandling vil midlene for 2012 bli utbetalt før årsskiftet.

Jeg legger til grunn at fylkeskommunen og institusjonene i samarbeid kommer fram til en løsning som er til det beste for elevene.

Jeg vil arbeide videre med sikte på å finne en langsiktig løsning f.o.m. skoleåret 2013-2014.

SPØRSMÅL NR. 1786**Innlevert 23. august 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal****Besvart 31. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for når en kan forvente at styrevedtak i Helse Nord, styresak 71/2011 vedrørende etablering av landingsplass for ambulanshelikopter i tilknytning til Nordlandssykehuset Vesterålen, blir iverksatt?»

BEGRUNNELSE:

Nordland fylke er et langstrakt fylke der tid og avstand er avgjørende for en akutt helseberedskap for innbyggerne. Det er derfor viktig at muligheten for ambulanshelikopter tilrettelegges i nær tilknytning til sykehusene i fylket.

Det er viktig for innbyggerne i fylket at man snart får på plass muligheten til landingsplass for ambulanshelikopter foran sykehusene.

Nordlandssykehuset Vesterålen er under bygging og det er vedtatt helikopterlandingsplass i tilknytning til dette sykehuset.

Svar:

Ved behandling av styresak 71/2011 i juni 2011, vedtok styret for Helse Nord RHF enstemmig å etablere landingsplass i tilknytning til det nye sykehuset i Vesterålen, og at dette skulle tas inn som en del av byggeprosjektet.

Nytt sykehus i Vesterålen er planlagt ferdigstilt i 2014, inkludert landingsplass. Helse Nord RHF opplyser at byggeplanene er i rute.

SPØRSMÅL NR. 1787**Innlevert 23. august 2012 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 30. august 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Jeg viser til spørsmål og svar i skriftlig spørsmål nr. 312 (2011-2012) og til oppslag i KarmøyNytt den 15.08 og vil påpeke at det ennå ikke har kommet noe svar på saken. I november 2011 sa saksbehandler i Miljøverndepartementet at saken skulle være ferdig innen 6 måneder. Saksbehandler sluttet i jobben i mai og ved henvendelse til departementet blir det opplyst at ingen vet hvem som har saken.

Vil statsråden sørge for at det omgående blir ny saksbehandler på saken som hurtig kommer med en avgjørelse av omkjøringsvei om Åkrehamn?»

BEGRUNNELSE:

Det er bred politisk enighet om omkjøringsveien som er av stor betydning både for myke og harde tra-

fikanter. I tillegg så er en avklaring viktig for utvikling av næringslivet i Åkrehamn sentrum.

Jeg vil også legge til at departementets tidsbruk og håndtering av denne saken nærmest er en skam og et hån mot kommunen, fylket og andre folkevalgte organ, næringsliv og ikke minst syklende og gående trafikanter som vil få langt mindre trafikk å forholde seg til.

Svar:

Handsaming av plansaker med motsegn er ei prioritert oppgave for Miljøverndepartementet. Det er uheldig at handsaminga kan ta tid. Motsegna knytt til ny omkjøringsveg rundt Åkrehamn vil bli følgt opp så raskt som mogeleg.

SPØRSMÅL NR. 1788**Innlevert 23. august 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 3. september 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«På en av landets viktigste riksveier - Kyststamveien E39 - finnes noen av landets viktigste ferjesamband. Samferdselsdepartementet har gjennom SVV ansvar for ferjetilbudet til trafikantene. På strekningen Lavik-Oppedal er det økning på over 40 % i antall bilister som står igjen på kaien. Trafikkveksten fra i fjor er 6,1 %. På strekningen Sandvikvåg-Halhjem er det fortsatt mange kansellerte avganger til tross for at ny ekstraferje MF Boknafjord er på plass.

Hva gjør statsråden for å følge med i og forbedre ferjetilbudet på E39?»

Svar:

Jeg er kjent med at det de siste årene har vært stor trafikkvekst i flere av ferjesambandene på E39. I sambandet Lavik – Oppedal har trafikkvekst medført en økning i antall gjenstående biler inneværende sommer sammenlignet med samme periode i 2011. For å bedre forholdene er det satt inn en tredje ferje på de mest belastede helligdagene. Som omtalt i

Prop. 1 S (2011-2012), side 60, er sambandet konkurranseutlyst, og fra 1. januar 2015 vil sambandet få tre ferjer permanent. Dette vil føre til en betydelig bedring av kapasiteten. Fram til 2015 vil Statens vegvesen kontinuerlig vurdere hvorvidt det er behov og mulighet for å utvide ordningen med en tredje ferje i de mest belastede periodene.

Et annet viktig bidrag for å møte trafikkveksten på E39 var innsetting av en sjette gassferje i sambandspakken Halhjem – Sandvikvåg og Mortavika – Arsvågen fra januar 2012. Denne inngår i utgangspunktet som en tredje ferje i sambandet Mortavika – Arsvågen, men skal samtidig tjene som reserveferje i sambandet Halhjem – Sandvikvåg. I tillegg til økt kapasitet i sambandet Mortavika – Arsvågen har dette ført til en markant nedgang i antall kansellerte avganger i sambandet Halhjem – Sandvikvåg.

Samferdselsdepartementet følger trafikkutviklingen i ferjesambandene på E39 nøye. Dersom situasjonen tilsier det, vil mulige tiltak bli vurdert, også innenfor de inngåtte anbudskontraktene.

SPØRSMÅL NR. 1789**Innlevert 23. august 2012 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 31. august 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Under en konferanse om fødetilbud ved Lofoten sykehus, uttalte direktør i Helse Nord, Lars Vorland, at et av dagens problemer var at foretakene ble målt på prosesser og ikke kvalitet.

Dersom statsråden deler denne oppfatningen undrer jeg meg på om statsråden mener at dette er en fornuftig tilnærming til brukerne, og hvis ikke, hvilke føringer vil statsråden innføre for å endre dagens praksis?»

Svar:

Stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen viser til Føde- og lokalsykehuskonferansen på Leknes i Lofoten som ble holdt 22. august. Spørsmålet handler om måling av kvalitet.

Jeg er opptatt av å måle kvalitet og å utvikle et helhetlig sett med kvalitetsindikatorer som kan gi informasjon om kvaliteten i helsetjenesten. Kvalitet er imidlertid et begrep med mange dimensjoner. I utviklingen av kvalitetsindikatorer legger Helsedirektoratet til grunn at en helsetjeneste av god kvalitet kjennetegnes ved at tjenestene er: rettfærdig fordelt

– Virkningsfulle
 – Trygge og sikre
 – Involverer brukere og gir dem innflytelse
 – Samordnet og preget av kontinuitet
 – Utnytter ressursene på en god måte
 – Tilgjengelige og rettfærdig fordelt

Hva som er god kvalitet kan oppleves ulikt av fagpersoner og pasienter og brukere. Det er derfor viktig å inkludere brukererfaringsundersøkelser når man skal måle kvalitet. På nasjonalt nivå gjøres dette i dag av Nasjonalt kunnskapssenter for helsetjenesten.

Kvalitet kan videre måles i form av struktur, prosess og resultatindikatorer. Helse- og omsorgsdepartementet fikk uopfordret en e-post fra Lars Vorland i forbindelse med spørsmålet fra representant Ellingsen. Vorland påpeker følgende i e-posten: "Det jeg sa var at jeg ønsket meg flere resultatindikatorer, mens vi i dag har flest prosessindikatorer. Jeg sa samtidig at det ikke var enkelt å lage gode resultatindika-

torer, men at Helsedirektoratet og vi arbeider med dette".

Det er helt riktig som Lars Vorland sier at vi har flest prosessindikatorer, og at det er behov for flere resultatindikatorer. Det har det siste året kommet noen flere indikatorer som sier noe om resultat av behandling. Gode eksempler er 30 dagers overlevelse etter henholdsvis hjerneslag, hjerteinfarkt og lårhalsbrudd. Men vi skal ha enda flere resultatindikatorer. Helsedirektoratet jobber med dette, sammen med helsetjenesten.

Kvalitetsmåling blir et viktig tema i stortingsmelding om kvalitet og pasientsikkerhet som planlegges lagt frem før jul.

SPØRSMÅL NR. 1790

Innlevert 23. august 2012 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 30. august 2012 av forsvarsminister Espen Barth Eide

Spørsmål:

«Undertegnede besøkte for noen dager siden Horten og fikk der en orientering fra varaordføreren om kommunens planer. Et viktig forhold i så måte er forsvarrets aktivitet.

Mitt spørsmål blir derfor hvor lenge forsvarret har planlagt å ha aktivitet på Mellomøya og Østøya, og om det vil bli mulig for kommunen å overta dette arealet når så skjer?»

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president datert 24. august 2012 med spørsmål fra stortingsrepresen-

tant Jan Arild Ellingsen om hvor lenge Forsvaret har planlagt å ha aktivitet på Mellomøya og Østøya, og om det blir mulig for kommunen å overta dette arealet når så skjer?

Det foreligger i dag ingen planer om at Forsvarets eller Forsvarets forskningsinstitutt's aktiviteter på Mellomøya og Østøya i Horten skal opphøre.

Dersom forsvarssektorens bruk av områdene skulle opphøre i fremtiden, vil avhending skje iht. Instruks om avhending av statlig eiendom m.v. (Avhendingsinstruksen).

SPØRSMÅL NR. 1791

Innlevert 23. august 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 7. september 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Mange er sterkt bekymret over kostnadsutviklingen til nødnettet. Bekymringen blir ikke mindre av at statsråden i sitt svar på skriftlig spørsmål nr. 1742 ikke legger frem oppdaterte tall over kostnadsutvik-

lingen - en oversikt som lett burde kunne fremskaffes fra Direktoratet for nødkommunikasjon (DNK).

Hva er de siste tallene for totalkostnaden for nødnettet fordelt på byggetrinn, og hva er de reelle årlige driftskostnadene kommet opp fordelt på politidis-

trikt, helseforetak og brannregion sammenlignet med estimerte årlige kostnader?»

BEGRUNNELSE:

La meg avslutningsvis minne om den politiske forhistorien til nødnettet. Nødnett har tidligere vært gjenstand for uforsvarlig behandling i Stortinget, og jeg vil i den forbindelse vise til protokolltilførsel fra medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre i transport- og kommunikasjonskomiteens møte 8. juni 2009 etter å ha tapt voteringen om ikke å behandle St.prp. nr. 83 (2008-2009) om økt kostnadsramme for første byggetrinn i vårsesjonen:

"Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre avviser behandling av ytterligere nye saker før Stortinget 19. juni 2009 avslutter før sommeren. Med to uker igjen til avslutningen av flere saker og debatt om disse sakene i Stortinget, vil behandling av ytterligere saker etter disse medlemmers oppfatning ikke kunne gjennomføres på en forsvarlig måte."

Da Stortinget behandlet nødnettet i Budsjettinnst. S. nr. 4 (2004-2005) til statsbudsjettet for 2005 ble det i stortingsbehandlingen understreket som en forutsetning at nødnettet ikke skulle være et utviklingsprosjekt. Fremskrittspartiet hadde den gang følgende kritiske merknader til prosjektet:

"Disse medlemmer mener det er viktig å balansere dagens behov for å få på plass et tidsriktig nødnett, med de muligheter som finnes ved å velge et nett som er "fremtidssikkert". Disse medlemmer mener at fokus må være på både de behov etatene har i dag og de behov som kan dekkes ved en videreutvikling av det system man velger. Det har tidligere vært for mye fokus på en teknologi (TETRA) til foretrekk for de behov etatene har, og muligheter som ligger i stadig nye teknologiske vinninger. Man kan bare forestille seg verdien av for eksempel direktesendte bilder, medisinsk data og posisjoneringsinformasjon for alle enheter på et ulykkessted, eller i andre sammenhenger som identifikasjon med mer. Det bør etterspørres et digitalt nett som har en dataoverføringskapasitet som mestrer de systemer nødnettet har, eller i nær fremtid vil kunne ha nytte av å ha i de operative enheter. Fremskrittspartiet ønsker en åpen anbudsrunde som er teknologinøytral. Slik vil det være nødnettenes behov og muligheter som kommer i fokus, i stedet for å begrense nødnettenes utviklingspotensial til de muligheter som ligger i en teknologi. Ved et totalt teknologinøytralt tilbud vil man kunne få flere tilbydere og det vil påhvile tilbyderne å vise at deres system og teknologi tilfredsstiller krav og behov, samt hvilke muligheter som videre ligger i å benytte deres tilbud."

Svar:

Kostnadsramme trinn 1

Stortinget vedtok 18.12.2006 at et første utbyggingstrinn – trinn 1 – for nytt digitalt radiosamband i Norge – Nødnett - skulle igangsettes, jf. St.prp. nr. 30 (2006-2007) og Innst. S. nr. 104 (2006-2007), og at kontrakt for en landsdekkende utbygging kunne inngås. Trinn 1 av nødnettprosjektet omfatter politidistriktene Østfold, Follo, Romerike, Oslo, Asker og Bærum samt Søndre Buskerud.

I Prop. 100 S (2010-2011), jf. Innst. 371 S (2010-2011) ble følgende opplyst:

Basert på en oppdatert beregning fra Direktoratet for nødkommunikasjon, anslås de samlede kostnadene for første utbyggingstrinn, inkludert leveranser, drift av Nødnett, prosjektorganisasjonen og direktoratet i 2011 nå til 1 347 mill. kroner. I underkant av 200 mill. kroner av kostnadsoverskridelsen skyldes prosjektforsinkelse og benyttes til dekning av driftskostnader til Direktoratet og drift av radionettet i trinn 1 området.

Det er ikke endringer i de samlede kostnader for første utbyggingstrinn.

Kostnadsramme trinn 2

I tråd med eksternt kvalitetssikrers anbefaling foreslo Regjeringen og vedtok Stortinget i Prop. 100 S (2010-2011), jf. Innst. 371 S (2010-2011) at kostnadsrammen for fullføring av utbygging og drift av Nødnett i hele Fastlands-Norge (trinn 2) fastsettes til 4 700 mill. kroner. Styringsrammen ble satt til 3 950 mill. kroner, med en usikkerhetsavsetning på 750 mill. kroner. Det er ikke foretatt endringer i kostnadsrammen.

Rammene består av investeringselementer i form av utstyr som radio-nettverk, kjernenett, kommunikasjonsentraler, radioterminaler og aktiviteter som knyttes til montering, installasjon og planlegging av disse elementene. Rammene består videre av følgende driftselementer: Direktoratet, prosjektorganisasjon, støtte til innføringsprosjektene i etatene og driftsutgifter i utbyggingsperioden som inngår som del av prosjektet.

Utover dette har nødnettenes betydelige innføringskostnader. Dette er både kostnader til tilpasning av lokaler og utstyr ved selve lokasjonene (for eksempel for kommunikasjons-sentraler), men også kostnader til opprettholdelse av en prosjektorganisasjon som skal legge til rette for innføringen av nytt utstyr og nye løsninger.

Driftskostnader ved landsdekkende Nødnett

Som opplyst i Prop. 100 S (2010-2011), jf. Innst. 371 S (2010-2011) har staten ved videreføring av Nødnett gjennom trinn 2 pådratt seg årlige forpliktet-

ser til 2026 i drift av Nødnettet i størrelsesorden om lag 300 mill. kroner årlig etter ferdig utbygging. Denne driften består av drifts- og vedlikeholdskostnader, leie av basestasjoner, linjeleie i nettet, linjeleie til kontrollrom og drift av kontrollrom. Linjeleie til og drift av kontrollrom utgjør om lag 5 % og skal betales av etatene i form av refusjon til Direktoratet for nød-kommunikasjon (DNK). Den øvrige andelen skal i prinsippet dekkes som brukerbetaling.

Brukernes kostnader

Brukernes kostnader til drift utgjøres av abonnementsavgiften, kostnader knyttet til leie av data-linjer til kommunikasjonssentraler, teknisk støtte/garantikostnader til kommunikasjonssentraler og andre etatsinterne utgifter som opplæring, brukerstøtte, løpende vedlikehold, utskifting av radioterminaler og administrasjon av egne brukere i nettet.

Følgende fremgår i Prop. 100 S (2010-2011) kapittel 9 om bakgrunn for abonnementsordningen:

"Stortinget forutsatte i 2004 at nødnettet skal betale driftsutgiftene til Nødnett etter hvert som dette bygges ut og etatene tar nettet i bruk, og at utgiftene skal dekkes innenfor etatens til enhver tid gjeldende budsjetttrammer, jf. Budsjett-innst. S. nr. 4 (2004-2005). Abonnementsinntekter fra nød-etatene skal dermed dekke kostnader til drift av Nødnett, herunder drift og vedlikehold av nettet, leie av datalinjer for kjerne- og radionett samt leie av basestasjonsplasser. Abonnementsordningen, også omtalt som brukerbetalingsordningen, ble beskrevet i St.prp. nr. 30 (2006-2007), og er basert på anbefalinger fra en arbeidsgruppe¹. Arbeidsgruppen la våren 2006 frem et omforent forslag til prinsipper for en betalingsmodell og innplasserte de ulike etatens brukere i ulike bruksavhengige kategorier."

I kapittel 11, jf. Prop. 100 S (2010-2011) om økonomiske og administrative konsekvenser opplyses det bl.a. følgende om etatens kostnader til gammelt og nytt samband, vanskeligheter med å sammenligne kostnader før og etter nytt Nødnett, at etatene vil få økte kostnader og at prinsippet om refordeling mellom etatene videreføres inntil mer erfaring foreligger og vurderes etter fullført utbygging:

"Konsulentselskapet SINTEF ble tildelt oppdraget for gjennomføring av kostnadsanalysen. Nødnettetens kostnader til de gamle sambandssystemene ble i rapporten som forelå i mars 2009 anslått til 223 mill. kroner pr år. Nødnettetens samlede driftskostnader etter at nettet er ferdig utbygget er av SINTEF anslått til 370 mill. kroner per år, hvorav 217 mill. kroner vil utgjøre betaling av abonnement og de resterende 153 mill. kroner vil være etatsinterne kostnader. Det for-

ventes at kommunene vil måtte betale 43 % av de nevnte 370 mill. kroner. De etatsinterne kostnadene er variable og påvirkes av etatene og kommunene gjennom effektiviserings- og forenklingstiltak. Om lag 32 mill. kroner av de etatsinterne kostnadene er nye kostnader, mens 55 mill. kroner er ren kostnadsøkning blant annet på grunn av mange nye kommunikasjonsentraler ved legevakter og akuttmottak på sykehus. SINTEF har videre beregnet at de årlige reinvesteringkostnadene i brukerstyr, som slår inn etter 5-7 år, kan utgjøre 145 mill. kroner i året.

Med bakgrunn i SINTEFs kostnadsmålinger viser det seg vanskelig å foreta en reell sammenligning av etatens kostnader før og etter etablering av Nødnett. Dette skyldes bl.a. at det har vært ulik praksis i etatene og kommunene for hvordan og hvor slike kostnader har blitt utgiftsført. Ekstern kvalitetssikrer har gitt uttrykk for at det er vanskelig å beregne driftskostnader i før-situasjonen slik at disse blir relevante for sammenligning med den nye løsningen. Det anbefales derfor at det vises varsomhet ved bruk av resultatene fra kostnadsmålingene. Nødnett utgjør et teknologiskifte og innebærer en vesentlig modernisering av kritisk sambandsinfrastruktur. Anslagsvis 87 mill. kroner av etatens driftskostnader kan tilskrives nye poster som ikke er direkte sammenlignbare med de gamle systemene. Noen kommuner bruker ikke helseradionettet slik de er pålagt, og har sannsynligvis lavere utgifter til radiosamband enn om de hadde oppfylt forskriftens krav til forsvarlig samband. Etatens samlede driftskostnader utgjør ifølge SINTEF 370 mill. kroner hvorav 283 mill. kroner i følge SINTEF er sammenlignbare med tidligere kostnader beregnet til 223 mill. kroner, det vil si en økning på 27 %. Ekstern kvalitetssikrer har i sin vurdering av SINTEFs rapport påpekt at det er vanskelig å sammenligne kostnadene på grunn av beskjeden datakvalitet i før-situasjonen og lite erfaring med det nye systemet samt at rapporten underkommuniserer usikkerheten i de fremlagte resultater.

Det fremgikk i St.prp. nr. 30 (2006-2007) at det basert på de foreslåtte prinsippene for betaling, antall innmeldte brukere, fordeling av brukere i forhold til brukerprofilene og prising av disse, ville skje en betydelig omfordeling av utgifter mellom sektorene. Regjeringen legger til grunn at abonnementsordningen og prinsippet om refordeling mellom sektorene videreføres inntil mer erfaring foreligger, og vurderes etter fullført utbygging. Justis- og politidepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet vil, når mer erfaring fra brukerbetalingsordningen foreligger, eventuelt refordeling mellom etatene er foretatt og gevinstrealiseringsprosjekter er igangsatt, vurdere kommunenes kostnader til Nødnett. Kommunal- og regionaldepartementet og KS skal involveres."

I Innst. 371 S (2010-2011) fremgår for øvrig følgende i kap. 2.12 Vurdering av brukerkostnader:

"Komiteen vil peke på at Nødnett utgjør et teknologiskifte og innebærer en vesentlig modernisering av kritisk sambandsinfrastruktur. Komiteen merker seg at anslagsvis 87 mill. kroner av etatens driftskostnader kan tilskrives nye tjenester og funksjonalitet som ikke er direkte sammenlignbare med de gamle systemene. Komiteen merker seg at det er opplyst at noen kommuner ikke bruker helseradionettet slik de er pålagt, og sannsynligvis har lavere utgifter til radiosam-

¹ Arbeidsgruppen besto av medlemmer fra Politidirektoratet, Sosial- og helsedirektoratet, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, Norsk brannbefals forbund, Kommunesektorens interesse- og arbeidsgiverorganisasjon og Justis- og politidepartementets nødnettprosjekt

band enn om de hadde oppfylt forskriftens krav til for-svarlig samband.

Dersom Nødnett ikke blir innført, legger komiteen til grunn at nødnetten vil stå overfor store investerings- og driftsutgifter ved utskiftning til enkeltvise og lokale løsninger, samtidig som man vil gå glipp av muligheten som ligger i et nasjonalt nett for alle nød- og beredskapsstatene. Det vil påløpe vesentlige kostnader til kryptering i tråd med pålegget fra Datatilsynet, og det er usikkert om det er teknisk mulig å kryptere alle de gamle nettene.

Tatt i betraktning den kvalitetsheving, nye tjenester og de effektiviseringsmuligheter Nødnett gir, samt usikkerheten knyttet til beregningsgrunnlaget, synes det etter komiteens vurdering å være naturlig at det blir en viss økning i etatenes driftskostnader. Komiteen merker seg også at Nødnett legger til rette for gevinstrealisering knyttet til reduksjon i antall kommunikasjonsentraler og driften av disse både internt i og på tvers av etater og geografiske områder.

Komiteen legger til grunn at abonnementsordningen og prinsippet om refordeling mellom sektorene videreføres inntil mer erfaring foreligger, og vurderes etter fullført utbygging. Komiteen legger videre til grunn at Justis- og politidepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet, når mer erfaring fra brukerbetalingens ordning foreligger, eventuell refordeling mellom etatene er foretatt og gevinstrealiseringsprosjekter er igangsatt, på nytt kartlegger og vurderer kommunenes kostnader til Nødnett.

Under følger en oppsummering av de kostnader etatene skal betale til DNK.

Alle regnskapstall og prognoser i tabellene er innhentet og utarbeidet av DNK.

Abonnementskostnader

I tabellen under fremkommer regnskapstall og prognoser for inntekter til DNK fra abonnementsordningen for etatsbrukerne innenfor området for første byggetrinn. Etatene har tatt Nødnett i bruk gradvis i løpet av perioden. Alle politiets brukere har benyttet Nødnett i hele perioden, brann har benyttet Nødnett fullt ut siden andre halvdel av 2011, mens helses siste brukere først ble tilknyttet Nødnett i andre kvartal 2012. Resultatet av ulik oppstart fra etatsbrukerne er at 2013 vil være det første året med full abonnementsbetaling fra alle Nødnettenes brukere av Nødnett i første utbyggingsområde. Tabellen under viser at full drift i første utbyggingsområde gir om lag 60 mill. kr i inntekter for DNK og da tilsvarende kostnader for etatsbrukerne i samme område.

Abonnementsinntekter fra etatsbrukere første byggetrinn (mill. kr)	2011	2012	2013
	Regnskap	Prognose	Prognose
Brann	5,5	10,6	10,6
Politi	25,7	41,8	41,7
Helse	0,9	7,0	8,1
Total	32,1	59,4	60,4

Linjeleie til kommunikasjonsentraler

Etatene dekker kostnader for linjeleie til kommunikasjonsentralene etter hvert som de tilknyttes Nødnett. Prognosene viser hva som forventes som årlig kostnad for brukerne i første utbyggingstrinn. Kostnadene er faste for de ulike typer linjer noe som gir relativt sikre prognoser for den enkelte etat. Kostnadene til dette forventes å bli som tidligere antatt og er i følge DNK kommunisert til etatsbrukerne.

Linjeleie til kommunikasjonsentralene i første byggetrinn (mill. kr)	2011	2012	2013
	Regnskap	Prognose	Prognose
Brann	0,6	0,6	0,6
Politi	1,6	1,6	1,6
Helse	1,3	1,8	1,8
Totalt	3,5	4,0	4,0

Teknisk støtte/garantikostnader til kommunikasjonsentraler

I forbindelse med levering av kommunikasjonsentralene mottar etatene kontraktfestede tjenester. Disse tjenestene er knyttet til bruk av utstyret og består av teknisk støtte i utrulling av Nødnett samt garantikostnader i to år etter at kommunikasjonsentralene er akseptert og tatt i bruk i Nødnett. Deler av betaling av disse tjenestene faktureres som en engangsbetaling for hele perioden og følger av prosjektets milepælsplan. Disse kostnadene har i følge DNK vært kjent for etatene fra oppstart av første byggetrinn og det har ikke vært noen endring av disse i løpet av prosjektperioden, dvs. kostnadene er som forventet.

Teknisk støtte/garantikostnader til kommunikasjonsentraler i første byggetrinn (mill. kr)	2011	2012	2013
	Brann	7,6	0,5
Politi	7,8	0,7	0,1
Helse	8,7	1,1	0,2
Totalt	24,2	2,3	0,4

Utover den avtalte garantiperioden kan etatene forlange avtaleperioden med leverandør eller inngå egne avtaler for disse tjenestene. Hva den enkelte etat velger å gjøre videre, etter dialog med DNK, vil være styrende for disse årlige kostnadene per etat.

SPØRSMÅL NR. 1792**Innlevert 23. august 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 3. september 2012 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«I Drammen Taxi har det i lengre tid vært konflikter og flere saker har vært i media. Det er fylkeskommunen som har ansvar for å utarbeide vedtekter for drosjesentralene og reglementer for drosjeeiere, samt følge opp at disse er i tråd med lover og regler. Samt følge opp at det får konsekvenser dersom dette ikke følges. Men det virker som at det er lite som skjer selv etter at uregelmessigheter er avdekket.

Hva gjør statsråden/departementet for å sikre at dette følges opp, og vil statsråden se nærmere på situasjonen i Buskerud?»

Svar:

Det er Samferdselsdepartementet som har det overordnede ansvaret for lov 21. juni 2002 nr.45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova) med tilhørende forskrifter. I henhold til yrkestransportlova er den enkelte fylkeskommune løyvemyndighet og skal forvalte loven i det enkelte tilfellet. Dette gjelder også i den aktuelle saken i Drammen Taxi. Samferdselsdepartementet kan ikke gripe inn i enkeltsaker. På bakgrunn av det skriftlige spørsmålet, vil jeg imidlertid be Buskerud fylkeskommune om en redegjørelse.

SPØRSMÅL NR. 1793**Innlevert 23. august 2012 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 30. august 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Jeg viser til svar på spørsmål fra undertegnede (Dokument nr. 15:1734 (2011-2012)) hvor det oppgis at ved gjennomgang av ligningene for 2010 ble petroleumsselskapenes skattbare inntekt oppjustert med 3 mrd. kroner hvorav 1,8 mrd. kroner knyttet til kjøp og salg mellom nærstående selskaper.

Hvordan fordeler dette seg mellom selskaper i og utenfor skatteposisjon, og hvor stor andel av transaksjonene mellom nærstående selskaper blir realitetskontrollert?»

BEGRUNNELSE:

Den store forskjellen i skattesatser mellom selskaper med utvinning/salg av petroleumsprodukter og andre selskaper skaper muligheter til skattemessig tilpasning. Det er derfor av særlig viktighet at ligningsmyndighetene ser til at mulighetene til å unndra beskatning ikke utnyttes. Petroleumsselskaper utenfor skatteposisjon ("oljemygger") er i ytterligere en særstilling fordi skattemessig tap blir utbetalt og ikke fremført. Selv om gjerne beløpene er mindre her er det tilsvarende viktigere å ha gode kontrollrutiner.

Svar:

Et petroleumsselskap som er i skatteposisjon (typisk fordi det har inntekter fra produserende felt) vil

få umiddelbart skattefradrag for eventuelle leteknader ved ligningen det året kostnadene pådras. Et selskap som ikke er i skatteposisjon (dvs. ikke har inntekter å føre leteknader til fradrag i), kan framføre leteknadene til fradrag i framtidig inntekt, med tillegg av rente. Alternativt kan selskapet kreve utbetalt skatteverdien av leteknadene. Reglene medfører stor grad av skattemessig likebehandling av selskaper i og utenfor skatteposisjon.

I mitt svar 17. august 2012 på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 1734 framgår at samlede fravikelser ved ligningen av petroleumsselskapene for inntektsåret 2010 førte til at selskapenes skattbare inntekt økte med i underkant av 3 milliarder kroner. Av dette beløpet er 1,8 milliarder kroner knyttet til kjøp og salg av varer og tjenester mellom to nærstående selskaper (internprising). Ifølge Oljeskattekontoret fordeler dette seg mellom selskaper i og utenfor skatteposisjon på om lag følgende måte (mrd. kroner):

	Fravikelser totalt	Internprising
I skatteposisjon	2,55	1,6
Utenfor skatteposisjon	0,45	0,2

Når det gjelder kontrollen av konserninterne transaksjoner, vises det til at selskapene har særlige oppgave- og dokumentasjonsplikter for transaksjo-

ner og mellomværende med nærstående etter ligningsloven mv. I tillegg innhenter Oljeskattekontoret hvert år store mengder data basert på standardiserte skjemaer og spørsmål. Oljeskattekontoret vurderer om de rapporterte størrelsene tilsier videre analyse.

Ytterligere kontroll kan innebære standardiserte kontroller eller omfattende analyser av komplekse transaksjoner. På denne bakgrunn er det ikke mulig å angi noen eksakt andel av transaksjoner mellom nærstående som blir realitetskontrollert.

SPØRSMÅL NR. 1794

Innlevert 23. august 2012 av stortingsrepresentant Robert Eriksson

Besvart 5. september 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Hvordan vil statsråden stille seg til eventuelle endringer i regelverket for AFP i privat sektor (gammel ordning), slik at AFP pensjonister som har tatt ut pensjon før 1. januar 2011, kan delta i arbeidslivet og kombinere lønnsinntekt og pensjon uten avkorting i pensjon?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har blitt kontaktet av flere fagforeninger som kan melde at det er stor knapphet på arbeidskraft i enkelte bransjer, og at dette er noe som vil vedvare i årene som kommer.

Fra 1. januar 2011 kunne alle som tok ut AFP i privat sektor kombinere lønnsinntekt og pensjon uten noen form for avkorting i pensjonen. Mens de som tok ut pensjon før 2011 kan kun ha en arbeidsinntekt inntil 15 000 kroner før man får sin pensjon avkortet.

Seniorer representerer en verdifull kompetanse og arbeidskraft. Tilbakemeldinger undertegnede har mottatt er at det er ønskelig for mange AFP pensjonister som har tatt ut pensjon før 2011 og kunne kombinere uttak av pensjon med lønnsinntekt i en deltidsstilling, blant annet på sin tidligere arbeidsplass. AFP pensjonister i privat sektor som har startet uttak før 2011, kan imidlertid etter fylte 67 år, kombinere pensjon og lønnsinntekt uten noen avkorting i alderspensjonen.

Konsekvensene av gjeldende regelverk blir derfor slik at det er kun noen få årskull som blir rammet av eksisterende avkortingsregler.

I en tid der næringslivet trenger arbeidskraften, og den enkelte selv ønsker å delta i arbeidslivet, blir det etter undertegnades oppfatning noe underlig at bedriftene må gå til det skritt og leie inn arbeidskraft fra utlandet fordi man ikke får nyttiggjort seg egen seniorarbeidskraft på en fleksibel og ønskelig måte.

Undertegnede er imidlertid klar over at regelver-

ket er en konsekvens av tidligere fremforhandlede avtaler, men håper likevel at statsråden vil møte et eventuelt ønske fra fagbevegelsen om mer fleksibilitet for å nyttiggjøre seg denne arbeidskraften på en konstruktiv måte.

Svar:

Ordningen med avtalefestet pensjon (AFP) ble etablert i 1988 ved tariffavtale mellom partene i arbeidslivet. Formålet var opprinnelig å gi arbeidstakere som var slitne etter et langt arbeidsliv mulighet til å gå av med pensjon før den ordinære pensjonsalderen på 67 år.

I forbindelse med pensjonsreformen ble AFP i privat sektor lagt om. Partene i privat sektor inngikk i 2008 en avtale om ny AFP tilpasset den nye fleksible alderspensjonen i folketrygden. Ny AFP gjelder for personer født i 1948 eller senere og er innført med virkning fra 1. januar 2011, samtidig med innføringen av ny fleksibel alderspensjonen fra folketrygden.

Fra 1. januar 2011 utgjør AFP i privat sektor et nøytralt livsvarig tillegg til den fleksible alderspensjonen i folketrygden. Ny AFP gjelder for personer som er født i 1948 eller senere og som har tatt ut AFP fra og med 1. januar 2011. For personer født i årskullene 1944-1947 og som tar ut AFP etter 1. januar 2011 gjelder en gradvis innføring av de nye reglene. Ordningen er nøytralt utformet, slik at samlet pensjon sett over livsløpet vil være om lag den samme uavhengig av når den tas ut. Dette innebærer at årlig pensjon vil være høyere jo senere den tas ut. Den enkelte må selv ta ansvar for at årlig pensjon blir lavere ved tidlig pensjonering enn dersom vedkommende utsetter uttaket. Det er på den bakgrunn mulig å kombinere AFP med arbeidsinntekt, uten at pensjonen avkortes. Den nøytrale utformingen av ny AFP er tilsvarende den som også gjelder for ny alderspensjon fra folketrygden.

For AFP pensjonister som er født til og med 1948 og som har tatt ut AFP før 2011, ytes AFP etter det gamle regelverket, som fases ut i årene 2011 – 2015. For disse er AFP fortsatt en tidsbegrenset tidligpensjonsordning fram til fylte 67 år. Pensjonen beregnes med utgangspunkt i folketrygdens alderspensjon. Framtidige pensjonspoeng og trygdetid for perioden 62-66 år medregnes. I tillegg utbetales et fast AFP-tillegg hver måned. Størrelsen på AFP-pensjonen er derfor uavhengig av når den tas ut. For pensjonister som får AFP etter det gamle regelverket avkortes pensjonen forholdsmessig mot eventuell arbeidsinntekt. Det er imidlertid et toleransebeløp på kr 15 000, som medfører at det er mulig å ha en årlig inntekt på inntil kr 15 000 ved siden av full AFP uten at pensjonen skal justeres.

AFP i offentlig sektor er videreført som tidsbegrensede tidligpensjonsordninger. Som i gammel ordning i privat sektor er størrelsen på pensjonen uavhengig av når pensjonen tas ut, og den avkortes forholdsmessig mot arbeidsinntekt. Pensjonen skal

også her justeres dersom pensjonisten har inntekt som overstiger et toleransebeløp på kr 15 000. I forbindelse med tariffoppgjøret i 2009 ønsket regjeringen en tilsvarende omlegging av AFP i offentlig sektor som den i privat sektor. Organisasjonene i offentlig sektor ønsket imidlertid å videreføre AFP som tidsbegrensede tidligpensjonsordninger.

Inntektsprøvingen av gammel AFP i privat sektor og av AFP i offentlig sektor er begrunnet i at disse ordningene ikke er nøytralt utformet. Ellers ville alle ta ut permisjon fra 62 år, for slik å få ut mer pensjon samlet sett. Det vil være individuelle forskjeller hvor stor avkortingen vil være. I de fleste tilfellene innebærer avkortingsreglene at om lag halvparten av arbeidsinntekten går til fradrag i pensjonen.

Så lenge gammel AFP i privat sektor og AFP i offentlig sektor ikke er nøytralt utformet, men ytes som en tidsbegrenset tidligpensjonsordning hvor størrelsen på pensjonen er uavhengig av uttakstidspunktet, er det etter mitt syn ikke aktuelt å endre reglene for inntektsprøving av pensjonen.

SPØRSMÅL NR. 1795

Innlevert 23. august 2012 av stortingsrepresentant Karin S. Woldseth

Besvart 29. august 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Vil utenriksministeren kreve at Ban Ki-Moon blir hjemme og deltar på sikkerhetsrådets høring om Irans rolle i det syriske regimets nedslakting av sitt eget folk, isteden for å delta på NAM-konferansen i Teheran?»

BEGRUNNELSE:

FN har bekreftet at Ban Ki-Moon reiser for å delta på The Teheran summit for 120 medlemsland i NAM (Non Aligned Movement), samme dag som man skal ha en høring om Irans rolle i forbindelse med det syriske regimets nedslakting av egen befolkning i sikkerhetsrådet. At Ban Ki-Moon reiser til Iran gir feil signaler til alle de som blir utsatt for menneskerettighetsbrudd, vold og overgrep både i Iran og i Syria.

Iran vil etter alt å dømme også få en tydelig stemme i FN, da det er vanlig praksis at vertslandet blir leder for NAM, og vil dermed også bli NAMs representant i FN de neste 3 årene.

Svar:

På generelt grunnlag vil jeg si at hverken FN, eller Norge, er tjent med at FNs medlemsland skal bestemme reiseruten til FNs generalsekretær. Dette vil i så fall være ødeleggende for generalsekretærens autoritet, troverdighet og uavhengighet. Generalsekretæren har lyttet til flere medlemslands syn på saken. Han har konkludert med at han som leder for verdensorganisasjonen bærer et ansvar som han er forpliktet til å utføre, både overfor NAM og Iran. Det har jeg respekt for.

FNs generalsekretær vil være representert ved sin stedfortreder vise-generalsekretær Jan Eliasson på det planlagte ministermøtet i Sikkerhetsrådet om Syria. Oppmerksomheten i dette møtet vil særlig bli rettet mot den prekære humanitære situasjonen i Syria, ikke minst syriske flyktninger. Sikkerhetsrådet har det siste året avholdt flere møter om situasjonen i Syria der også FNs generalsekretær har deltatt aktivt. Det er ingen tvil om at FNs generalsekretær tar den dramatiske situasjonen i Syria på stort alvor. Bans stemme har vært meget klar. Han har fordømt vol-

den, og gjort det klart at syriske myndigheter bærer hovedansvaret for konflikten.

Man kan like eller mislike at NAM forblir en relevant aktør i FN, og at organisasjonens toppmøte denne gang holdes i Teheran. Det er et faktum at gruppen er en premissleverandør for FNs dagsorden på viktige områder som fredsbevarende operasjoner, menneskerettigheter, internasjonal fred og sikkerhet, nedrustning og ikke-spredning. Videre er det ingen tvil om at NAMS 118 medlemsland forventer at FNs generalsekretær vil være tilstede på deres 16. toppmøte, noe det er lang tradisjon for. Det er derfor tungtveiende grunner til at generalsekretæren deltar.

Selv om dette er et NAM-arrangement og ikke et bilateralt besøk til Teheran, har generalsekretæren samtidig understreket at dette også er en viktig anledning til å avholde bilaterale møter med iranske myndigheter. Generalsekretæren har gjort det klart at han i disse samtalene vil uttrykke alvorlige bekymringer og forventninger fra det internasjonale samfunn i saker som atomprogrammet, terrorisme, menneskerettigheter og situasjonen i Syria. Vi skal være glade for at vi har en generalsekretær som ønsker å ta opp disse vanskelige sakene med Iran, og minne landet om sine internasjonale forpliktelser.

SPØRSMÅL NR. 1796

Innlevert 23. august 2012 av stortingsrepresentant Arve Kambe

Besvart 30. august 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Karmøy kommune har i flere år jobbet for å få etablert omkjøringsveg rundt Åkrehamn sentrum. Reguleringsplanen er vedtatt og støttet av fylkeskommunen, vegvesenet og nabokommunene. Veggen er finansiert gjennom Haugalandspakken. Kommunen har ventet i halvannet år på at departementet skal sørge for vedtak, etter at Fylkesmannen ventet i et halvt år før innsigelsen ble oversendt.

Når kan kommunen vente seg et positivt svar og hva synes statsråden om saksbehandlingstiden hos både sitt eget departement og Fylkesmannen?»

BEGRUNNELSE:

Karmøy kommune har vedtatt en sterkt ønsket omkjøringsveg for over tre år siden. Deretter ble det meglingsrunde hos Fylkesmannen i Rogaland noe som resulterte i utsettelse av planlagt bygging. Selv etter nytt kommunestyrevedtak 08.02.11 som stadfestet eget vedtak fra juni 2009 ble selve oversendelsesbrevet av en eller annen merkverdig grunn liggende hos Fylkesmannen i over seks måneder! Deretter har altså Miljøverndepartementet brukt halvannet år til nå for å vurdere en sak med full lokal tilslutning. Staten har bidratt til å bremse et viktig prosjekt i tre år og det er nå på tide at statsråden skjærer gjennom og gir Karmøy kommune støtte i en svært viktig sak for dem.

Målsettingen for etablering av omkjøringsvegen fra Åkra Sør til Veakrossen, er i konsekvensutrednin-

gen oppsummert til følgende; gi en bedre trafiksikkerhet, færre ulykker og nestenulykker. Karmøy kommune ønsker også færre ulemper for nærmiljøet i form av støy og dårlig luft, samt et bedre sentrumsmiljø hvor det skal legges til rette for at det kan skapes et trivelig, levende sentrum med vekt på estetikk, utemiljø, universell utforming, bomiljø og handel. Kommunen ønsker også å legge bedre til rette for myke trafikanter og redusere unødig biltrafikk, både lokaltrafikk og gjennomgangstrafikk. Videre ønskes det sammen med Rogaland fylkeskommune som har utarbeidet planen å legge bedre til rette for gunstige forhold for kollektivtrafikk. Åkra-området er i stor vekst og vedtatt løsning gir også en bedret tilkomst til industri- og næringsområder.

Tiltakshaver og planforslagsstiller er Rogaland fylkeskommune. Planmyndighet og ansvarlig myndighet for konsekvensutredningsarbeidet, er Karmøy kommune. Og vegprosjektet er forankret i Haugalandspakken som er vedtatt i Stortinget og dessuten prioritert av den interkommunale styringsgruppen for bruk og prioritering av bompengemidlene. Rogaland fylkeskommune og Statens vegvesen anbefaler det alternativet som Karmøy kommune har vedtatt.

Dette er alternativet som best ivaretar de intensjoner og de føringer som er lagt for etablering av omkjøringsvegen, og dermed også grunnlaget for innføring av ekstraordinær finansiering av vegprosjekter på Karmøy.

Dette ivaretar kommunens primære interesser knyttet til et framtidrettet og effektivt transportnett

som både ivaretar framkommelighet og trafikksikkerhet. Det er dessuten i samsvar med grunnlaget for at kommunestyret i sin tid gav sin tilslutning til å delta i den ekstraordinære finansiering av regionens vegprosjekter gjennom Haugalandspakken.

Karmøy kommune mener at Fylkesmannens alternativ ikke ivaretar kommunens behov, fordi hele poenget med planen jo er hensynet til å være en omkjørings- og avlastningsveg for Åkrehamn sentrum. For mye trafikk vil nytte eksisterende fv47 etter utbyggingen til at en kan si at målsetningen nås. Dessuten står en igjen med en strekning av eksisterende fv47 der trafikksikkerheten og redusert miljøbelastning ikke er tilfredsstillende ivaretatt i forhold til eksisterende bebyggelse.

Av meglingsreferatet framgår det at fylkesmannen i liten grad har tatt initiativ til bevege de statlige innsigelsesetater i retning av å finne løsninger i tråd

med det planforslaget som Karmøy kommune har fremmet.

Svar:

Motsegnssaka knytt til kommunedelplan for fylkesveg 47 Åkra Sør - Veakrossen vart oversendt frå Fylkesmannen i Rogaland til Miljøverndepartementet 7. september 2011, dvs. for eitt år sidan.

Handsaming av motsegnssaker er ei prioritert oppgåve i Miljøverndepartementet. Det er uheldig at handsaminga kan ta tid. Dette kan skuldast at sakene er omfattande eller at talet på saker til handsaming er stort.

Eg ser det som viktig med ei rask avklaring i spørsmålet om ny omkjøringsveg rundt Åkrehamn. Vidare handsaming av saka er derfor ei prioritert oppgåve for departementet.

SPØRSMÅL NR. 1797

Innlevert 24. august 2012 av stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug

Besvart 3. september 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Opplæringsloven er å betrakte som elevenes arbeidsmiljølov, og den er tydelig på krav knyttet til helse, miljø og sikkerhet til det beste for både elevene og lærerne. En rapport fra Arbeidstilsynet viser utallige lovbrudd på dette området.

Vil statsråden iverksette arbeid med en plan for hvordan elever og lærere kan sikres et forsvarlig arbeidsmiljø?»

BEGRUNNELSE:

En rapport fra Arbeidstilsynet i 2011 viser at av de 128 skolene de undersøkte (i 53 norske kommuner) måtte 80 prosent av skolene gis pålegg om utbedringer. Problemene med dårlig innelima har vært kjent lenge. Riksrevisjonens Dokument nr. 3:13 (2004-2005) viste at 58 prosent av skolene hadde en bygningsmessig tilstand som ikke er tilfredsstillende. Den alvorlige situasjonen for norske skolebygg bekreftes også av KS. KS har kartlagt nærmere 3 000 skolebygg over hele landet, og rapporten påviser fuktskader, manglende ventilasjon, vegger som ramler ned, og tak som lekker (KS rapport: Vedlikehold i kommunesektoren, september 2008). 20 prosent av skolebyggene har dårlige ventilasjonsanlegg, og 48

prosent av de 1 926 grunnskolebyggene har sanitæranlegg som er i veldig dårlig forfatning.

Det er alvorlig at så mange skoler bryter med kravene som er fastslått i Opplæringslova § 9a-2. Det fysiske miljøet:

"Skolane skal planleggjast, byggjast, tilretteleggjast og drivast slik at det blir teke omsyn til tryggleiken, helse, trivselen og læringa til elevane. Det fysiske miljøet i skolen skal vere i samsvar med dei faglege normene som fagmyndigheitene til kvar tid anbefalar. Dersom enkelte miljøtilhøve avvik frå desse normene, må skolen kunne dokumentere at miljøet likevel har tilfredsstillande verknad for helse, trivselen og læringa til elevane."

Svar:

Opplæringsloven § 9a-1 gir alle elever rett til et godt fysisk skolemiljø som fremmer helse, trivsel og læring. Skoleeierne har ansvaret for å oppfylle elevenes rettigheter og det er skoleeierne som har ansvaret for å forvalte og vedlikeholde sine bygninger. Samtidig er det godt dokumentert, gjennom blant annet en rapport fra KS i 2008, at kommunal sektor har et stort vedlikeholdsetterslep blant annet når det gjelder skolebygg.

Det er bekymringsfullt når arbeidstilsynets rap-

port viser alvorlige mangler ved det fysiske skolemiljøet. Arbeidstilsynet peker også på at mange kommuner mangler en overordnet vedlikeholdsstrategi og gode vedlikeholdsplaner. Samtidig viser rapporten at flere kommuner har gode rutiner på området, men at rutinene ikke følges godt nok opp i praksis.

Jeg er ikke fornøyd med tilstanden i mange skolebygg. Arbeidstilsynets rapport forsterker denne bekymringen. Det er kommunene og fylkeskommunene som har ansvar for å vedlikeholde sine skolebygninger. Når vi vet at vedlikeholdsetterslepet i mange skolebygg har vært velkjent i flere år, er det ikke godt nok at det fortsatt er betydelige mangler ved innklimaet og skolemiljøet i flere skoler.

Fra statens side er det iverksatt flere tiltak. Regjeringen har lagt til rette for at kommunene skal ha gode økonomiske rammer for å ivareta eiendomsforvaltningen og vedlikehold i kommunesektoren. Av økonomiske virkemidler har regjeringen styrket inntektene med om lag 50 milliarder kroner fra 2005 til 2012. De frie inntektene utgjør om lag halvparten av dette.

I 2002 ble den første rentekompensasjonsordningen innført. Ordningen skal stimulere til rehabilitering og investering i skoleanlegg. I statsbudsjettet for 2009 ble ordningen utvidet med sikte på en investeringsramme på nye 15 mrd. kroner fordelt over åtte år. 3 mrd. kroner av rammen ble faset inn i 2009 og 2 mrd. kroner i hvert budsjettår fra 2011 til og med 2012. Til sammen er 9 mrd. kroner av rammen faset inn i budsjettene i løpet av 2009 – 2012.

Tall fra Husbanken viser at kommuner og fylkeskommuner har vist stor interesse for ordningen etter at den ble innført i 2002. Fra innføringen av ordningen og til og med første halvår 2012 har Husbanken registrert 2083 prosjekter fordelt på 1278 skoler.

Helse- og omsorgsdepartementet og Kunnskapsdepartementet gjorde i 2008 og 2010 undersøkelser av hvor mange skolebygg som er godkjent etter forskrift miljørettet helsevern. I 2008 var halvparten av skolebyggene i undersøkelsen godkjent, og i 2010 var tallet 68 pst. Det er viktig å følge utviklingen tett. KD vil derfor i samarbeid med HOD gjennomføre en ny undersøkelse i 2012.

Vi vet at godt vedlikehold lønner seg over tid. Fra statens side er det iverksatt betydelige økonomiske tiltak, samt tilsyn og undersøkelser, senest vist ved Arbeidstilsynets rapport. Det er viktig at kommuner og fylkeskommuner nå er sitt ansvar bevisst og sørger for å ivareta elevenes rett til et godt fysisk skolemiljø. Jeg vil fortsette å følge utviklingen nøye.

SPØRSMÅL NR. 1798

Innlevert 24. august 2012 av stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug

Besvart 31. august 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Mener statsråden det er riktig og fornuftig at en stiftelse som tilbyr studentboliger uten å få statstilskudd skal få ekstrakostnader pga. nytt regelverk iht. til TEK 10/universell utforming, når stiftelser som mottar statstilskudd er fritatt?»

BEGRUNNELSE:

Det er mangel på rimelige studentboliger i Oslo og flere andre steder. Likevel ser vi at vi har en lovgivning og regulering som skaper vanskeligheter for utbyggere av disse. Et konkret eksempel er Boligstiftelsen Nydalen (BSN) som er grunnlagt av studentene ved BI. De har bygget 661 studentboliger i Nydalen uten å motta offentlig tilskudd eller støtte, kun ordinær finansiering via Husbanken, og har drevet i Nydalen siden 2006/2007 med 100 % belegg. BSN har nå et

nytt prosjekt i Nydalen på ca. 400 nye studenthybler. Forsinkelser i reguleringsprosessen gjør at de er underlagt TEK 10-bestemmelsene hvor det er krav til universell utforming. Dette innebærer større krav til areal i hver enkelt studentleilighet og vil ha store økonomiske konsekvenser for prosjektet. Enkelt fortalt vil det redusere antall hybler og dermed tilbudet til studentene betraktelig. Den økte kostnaden vil som konsekvens bli båret av studentene som leier.

I endringen i forskriften om tekniske krav til byggverk (Byggteknisk forskrift) er studentsamskipnader og stiftelser med innvilget tilskudd gitt fritak for 80 % av hyblene: § 1-2 nytt sjettede ledd skal lyde: (6) I bygninger som oppføres som studentbolig av studentsamskipnader og studentboligstiftelser som har mottatt tilsagn om tilskudd til studentboliger etter forskrift 28. januar 2004 nr. 424 om tilskudd til studentboliger

- a) er det tilstrekkelig at 20 prosent av boenhetene oppfyller kravene til tilgjengelig boenhet i § 12-7 annet og tredje ledd, § 12-8 første ledd, § 12-10 annet ledd, § 12-11 tredje ledd og § 12-21 tredje ledd, samt utforming av bad og toalett i § 12-9 første ledd.
- b) skal det for besøkende være likestilt tilgang til toalett som oppfyller § 12-9 første ledd i hver etasje i bygning med krav om heis.

BSN bygger og leier ut studentboliger uten å motta statstilskudd, og omfattes derfor ikke av fritaket i forskriften. De får derfor store ekstrakostnader, noe som i sin tur går ut over studentene.

Svar:

Det skal sikres at studentboliger som omfattes av unntak fra byggt tekniske tilgjengelighetskrav også blir brukt til dette formålet i framtida. Det er derfor valgt en avgrensning av målgruppen for dette unntaket i byggt teknisk forskrift, som harmonerer med den statlige ordningen for tilskudd til studentboliger. Unntaket omfatter derfor studentsamskipnader og studentboligstiftelser som har mottatt tilsagn om studentboligtilskudd.

Studentsamskipnadene er opprettet av Kunnskapsdepartementet og har, i motsetning til andre private aktører, regulert sin virksomhet gjennom stu-

dentsamskipnadsloven. Kunnskapsdepartementet fører tilsyn med studentsamskipnadenes virksomhet. Til sammen sikrer dette en særskilt oppfølging og kontroll med at offentlige midler til studentboliger kommer studentene til gode, og i tråd med forutsetningene for tildeling av midler.

Det er etter søknad også åpnet for at studentboligstiftelser med avgrenset formål kan vurderes for studentboligtilskudd. Der studentboligstiftelser er gitt tilsagn om studentboligtilskudd har Husbanken, som forvalter tilskuddsordningen på vegne av Kunnskapsdepartementet, vurdert og gitt godkjenning av prosjektet. Tilskuddet kan kreves tilbakebetalt dersom forutsetningene ikke overholdes. Slik sikres både kvaliteten på prosjektet og at det brukes til formålet. Derfor er disse studentboligstiftelsene innlemmet i unntaket fra tilgjengelighetskravene.

Det er viktig å sikre en stabil studentboligproduksjon. Jeg vil derfor i samarbeid med kunnskapsministeren vurdere forslaget om å utvide unntaket fra byggt tekniske tilgjengelighetskrav til også å omfatte studentboligstiftelser som ikke har mottatt tilsagn om studentboligtilskudd. Konsekvensene av en eventuell utvidelse må utredes nærmere. Fra statens side må det fortsatt sikres at de studentboligene som skal omfattes av dette unntaket, også blir brukt til studentboligformål i framtida.

SPØRSMÅL NR. 1799

Innlevert 24. august 2012 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 31. august 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«I Halden har næringslivet i årevis ventet på utbedring av innseilingsforholdene. Jeg viser til svar på skriftlig spørsmål nr. 1 101 (2011-2012,) og svar fra den svenske regjeringen på mitt spørsmål nr. E 7/2012 via Nordisk råd, om utdyping av innseilingen til Halden. I begge svarene fremgår det at det skal avholdes et møte for å prøve å komme til enighet. Møtedato var ikke avklart for 5 måneder siden.

Hva er årsaken til at det fremdeles ikke er avtalt møtedato, og når kan det forventes fremdrift i denne viktige saken?»

Svar:

I svaret av 27. mars 2012 på spørsmål nr. 1101 fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg orienterte jeg om at vi på politisk nivå da nylig hadde bedt om et møte med det svenske Miljødepartementet for å drøfte mulige løsninger i saken om utdypingen av innseilingen til Halden.

Det er nå avklart at et slikt møte mellom statssekretær Anders Flanking i det svenske Miljødepartementet og statssekretær Kristine Gramstad i Fiskeri- og kystdepartementet vil finne sted i Stockholm onsdag 12. september.

SPØRSMÅL NR. 1800**Innlevert 24. august 2012 av stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide****Besvart 29. august 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Hva er det totale omfanget av norsk økonomisk støtte til Myanmar/Burma i 2012, fordelt på kapittel og post i statsbudsjettet, og gjennom hvilke kanaler (organisasjoner, myndighetsorganer mv.) fordeles støtten?»

Svar:

Støtte til den demokratiske prosessen i Myanmar er et prioritert område for regjeringen. Siden syklo- nen «Nargis» rammet landet i 2008, har Norge bidratt med over 700 millioner kroner (inkludert 2012) til øremerkede prosjekter i Myanmar, til eksil- og solidaritetsbevegelsen, og til prosjekter i grenseområdene mot Thailand. I tillegg mottar landet midler gjennom regionale initiativ som Norge støtter.

For 2012 planlegges det for totalt 161,9 millioner kroner til øremerkede prosjekter i Myanmar (med forbehold om en økning ved evt. naturkatastrofer). Midlene er fordelt på følgende budsjettposter:

- 1) Humanitær bistand (kap. post 163.71): 65 millioner kroner. Over denne kapittelposten dekkes tiltak innen helse, husly, minerydding/-minebevisstgjøring, kapasitetsbygging av det sivile samfunn, inntektsgivende tiltak for de aller svakeste og tiltak for flyktninger i Thailand. Hovedfokus er på de etniske områdene. Støtten går gjennom norske og internasjonale frivillige organisasjoner inkludert Den internasjonale Røde Kors Komiteen, Flyktninghjelpen, Kirkens Nødhjelp, Norsk Folkehjelp, Danish Church Aid og Leger Uten Grenser.
- 2) Fred- og forsoning (kap. post 164.70): 35 millioner kroner. Støtten går i 2012 i hovedsak til å støtte sivilt samfunn og media, gjennom bl.a. Democratic Voice of Burma, International Media Support, Den norske Burmakomiteé og Euro Burma Office. Storparten av midlene gikk til å støtte opp om fredsprosessen med de etniske gruppene. I lys av det økte handlingsrommet og Norges rolle i å koordinere internasjonal støtte til prosessen, ble fred- og forsoningsbevilgningen til Myanmar økt fra 22 millioner NOK i 2011 til 35 millioner i 2012.
- 3) Overgangsbistand/GAP (kap. post 162.70): 45 millioner kroner. (Utviklingsministerens ansvarsområde). Over denne budsjettposten dekkes kapasitetsbyggingsprosjekter rettet mot mastergradsstudenter (gjennom stipender på Asian Institute of Technology i Bangkok) og offentlig forvaltning (herunder civil service training board, ministeriet for telekommunikasjon, miljø- og skogdepartementet, samt landets turismemyndigheter).
- 4) Naturkatastrofer (kap. post 163.70): 10 millioner kroner. (Utviklingsministerens ansvarsområde). Midlene går til tiltak for forebygging av naturkatastrofer vesentlig gjennom UNHABITAT.
- 5) I tillegg kommer støtte til det sivile samfunn fra kapittelpost 160.70 på 5,7 millioner kroner, hvor mottakere er Kirkens Nødhjelp, Care og Digni. (Utviklingsministerens ansvarsområde). Samt 1,2 millioner kroner fra kapittelpost 161.70 til næringsutvikling, hvor mottaker er UNIDO. (Utviklingsministerens ansvarsområde).